

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીયચિત્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૩૮૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રક્ષકે તનુદુર્ધ

વિષય ૨૩૬૮ : ૪ ૨૬૮

પ્રસીદ્ધ કરનાર અકબર મુરાજના માટે પ્રિન્ટર એ. એસ. ફેઝીએ
જેમ પ્રેસ, પાટકવાડી રોડ, ગોકલદાસ હોસ્પિટલ સામે
જાપી તેજ ડેકાણે પ્રગટ કીધું છે.

રફીકે તનહાઈ

ઈન્દલીઆંરા વીઝાએ રૂઝ બાશદ બુએ ગુલ

લાવા લોજ,
સુટર સ્ટીટ.
મુંબઈ, ૮. }

અકબર મુરાજ.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૭૬

ફેહરીસ્તે મઝામીન.

	સફા.		સફા.
મુનાબત	... ૧	કુએ યાર	... ૬૫
હમ્દે બારી	... ૨	મન્ઝીલ	... ૬૮
અલ્લાહ	... ૩	રફીખ	... ૭૦
પયગમ્બર	... ૬	રાઝે મોહોબ્બત	... ૭૦
જલવા	... ૮		
ગુનાહ-અક્સેશ	... ૯	ગુલ	... ૭૨
તવકકુલ	... ૧૦	બુલબુલ	... ૭૩
રીઝક	... ૧૧	આશીયાના	... ૮૬
ઈબાદત	... ૧૧	શમ્સ-પરવાના	... ૮૭
શુક-સખ	... ૧૨	કોહકન	... ૮૮
તલબ	... ૧૩	લયલી	... ૮૯
ફના	... ૧૪	મજનું	... ૯૧
આખેરત	... ૧૫		
ચર્ખ	... ૧૫	દીવાના	... ૯૫
દુઆ	... ૧૭	બુનું	... ૯૭
તકદીર	... ૧૮	વહુશત	... ૧૦૦
દુન્યા	... ૨૦		
ઝમાના	... ૨૩	દીલ	... ૧૦૧
ઝીંદગી	... ૨૪	અરમાન	... ૧૧૩
હસ્તી	... ૨૭	આરઝ	... ૧૧૪
મૌત-કઝા	... ૨૮	તમન્ના	... ૧૧૬
મરના	... ૩૧		
કુધ	... ૩૨	રસ્વાઇ	... ૧૧૭
આક	... ૩૬	ધફ્ફશાએ રાઝ	... ૧૧૮
ઈશ્વત	... ૩૭	રાઝ	... ૧૨૧
આકસારી	... ૩૮		
વઝઅ	... ૩૮	પરેશાની	... ૧૨૨
ઈમિસાન	... ૩૮	નાલાહ	... ૧૨૪
ફફીરી	... ૩૯	આહ	... ૧૨૭
		ફફીયાદ	... ૧૨૯
		હસરત	... ૧૩૨
ફફફ	... ૩૯	યાસ	... ૧૩૬
આશક	... ૫૨	બેકસી	... ૧૩૮
માઅશુક	... ૫૪	ગમ	... ૧૩૯
બુત	... ૬૨		

	સકા.		સકા.
તડપના	... ૧૪૧	નાઝ	... ૧૮૧
રેના	... ૧૪૨	શહીદ નાઝ	... ૧૮૨
સરફોડના	... ૧૪૪	નીયાઝ	... ૧૮૨
આંસુ	... ૧૪૫	નઝાકત	... ૧૮૩
દફ	... ૧૪૬	મંત્રોણ	... ૧૮૩
દાગ	... ૧૪૯	વફા	... ૧૮૩
મુસીબત-રંજ	... ૧૪૯	બેવફા	... ૧૮૬
ઝખત	... ૧૫૦	જફા	... ૧૮૬
વસ્લ	... ૧૫૧	ખફા-ગુસ્સા	... ૧૮૧
શબે વસ્લ	... ૧૫૨	રહમ	... ૧૮૧
શબે હીજ	... ૧૫૩	રૂઠના	... ૧૮૧
હીજ	... ૧૫૬	મનાના	... ૧૮૧
બુદાઈ	... ૧૬૩	પરેમાની	... ૧૮૨
આયાહત	... ૧૬૪	વાઝ્ઘા	... ૧૮૩
મીન્નત	... ૧૬૫	દોસ્તી	... ૧૮૪
ખત-પયગામ	... ૧૬૫	બદદુઆ	... ૧૮૫
ફાસીદ	... ૧૬૬	આંખ	... ૧૮૬
તસબુર	... ૧૬૬	નીંદ	... ૧૮૭
તસ્વીર	... ૧૬૮	નાતવાની	... ૧૮૭
દીદાર	... ૧૬૮	શરાબ	... ૧૯૯
મંત્રોજાર	... ૧૭૦	તૌબા	... ૨૦૨
દીલાસા	... ૧૭૨	ઝાહિદ	... ૨૦૨
યાદ	... ૧૭૨	રીન્દ	... ૨૦૬
હીચકી	... ૧૭૪	મસ્ત	... ૨૦૭
ફુરન	... ૧૭૫	નાસેહ	... ૨૦૮
જવાની	... ૧૭૭	નસીહત	... ૨૧૧
બોસા	... ૧૭૭	ગુરૂર	... ૨૧૨
હંસી	... ૧૭૮	હીર્સ-તમ્બ	... ૨૧૩
હુયા	... ૧૭૯	મઝાફ	... ૨૧૩
પર્દા	... ૧૮૦	ઈદ	... ૨૧૪
		દોહ	... ૨૧૬

અય ખાલેકે કુલ ફૂલો કરમ, રહમત કર
અય દાફૂએ હર રંગે અલમ, રહમત કર
સમ્બંધ હય સદા ગઝબે તેરી રહમત કે
અપની તુજે રહમત કી કસમ, રહમત કર

ગુલશનમેં શીર્ કે સયરે સેહરા દેખું
યા માઅદનો કોહ એ દશતો દરીયા દેખું
હરજ તેરી કુદરત કે હયેં લાખોં જલ્લે
હયરાન હું કે દો આંખોંસે કયા કયા દેખું

ગુલશનમેં સખાકુ જુસ્તજુ તેરી હય
ખુલખુલકી ઝખાંખે ગુફતગુ તેરી હય
હર રંગમેં જલ્લા હય, તેરી કુદરતકા
અસ કુલકો સુંગતા હું જુ તેરી હય

સાલેહલી તેરા હય, અશત લી તેરા હય
કાઅબાલી તેરા, કનીશત લી તેરા હય
હાઝર હય ગુનાહગાર, અધર લેજે તુ
દોઝખ લી તેરા, બહીશતલી તેરા હય

ગુઝરે હર દમ મેરા ઇબાદતમેં તેરી
ગરદન ચે જુકી રહે ઇબાદત મેં તેરી
યા રખ મુજે તુલે ડિમ્મ દે તુ લેકીન
વો ડિમ્મ જો કામ આઅે તાઅતમેં તેરી

દોલતકી ન ખાહીશ હય, ન ઝર ચાહતા હું
નય માન ન અરખાખ, ન ઘર ચાહતા હું
જો મઝરએ આખેરત હય વો ખુશક ન હો
હાં, એક તેરી રહમત કી નઝર ચાહતા હું

ફિઝત રહે યાર એ આશનાકે આગે
મેહજુખ ન હોડિં શાહ એ ગદાકે આગે
ચે પાંડિ ચલેં તો રાહે મૌલામે ચલેં
ચે હાથ ઉડેં જખ તો ખુદાકે આગે

કોનેન કી દાલત હય ધનાયત તેરી
માબાપ સેલી સીવા હય શરૂકકત તેરી
મુસ્તબજબે દોઝબ હું, અગર અદલ કરે
યા રબ, ગર બક્ષ દે, તો રહમત તેરી

લાયક તેરે કીસને કી ધમાદત તેરી
મુજરીમ પેલી હરદમ હય ધનાયત તેરી
દીન હશ્રકા હો તો દખતાં હું મયેલી
ધરિયાં હયે મેરે કુંઝ કે રહમત તેરી

ધરિયાંસે હું શર્મસાર, તૌબા યારબ
કરતા હું મયે બારબાર, તૌબા યારબ
ન જુર્મ કા પાયાં, ન ગુનાહોંકા શુમાર
એક તૌબા કયા, હઝાર તૌબા યારબ

હુમ્દે બારી.

યારબ હય તેરી ઝાતકો, દાનોં જહાં મેં બરતરી
હય યાદ તેરે ફૂલકો, રસ્મે ખસાયક પરવરી
દાયમ હય ખાસો આમપર લુલ્હો આતા હીફૂઝ આવરી
ધનસાન કયા, કયા તાયરાં, કયા વહુશ, કયા જુન્નોપરી
પાલે હય સબકો હર ઝમાં, તેરા કરમ ઓર યાવરી

તુ ખાલેકે અઝો સમા, તુ હાકિમે કુદરત તુમા
હય હુકમ તેરા જાબજા, લે અર્શ તા તહ્તુસ્સરા
બરતર મુકદ્દસ જુદઓલા, બંદ તેરે શાહો ગદા
દુન્યા ઓ દીંકી, યા ખુદા, બરહુક તુજહીકો હય રવા
ફર્મારવાઈ, હાકમા, શાહી, ખુદાઈ, સરવરી

કુદરતને તેરી હર જમાં લેકર જમીં તા આસમાં
કયા કયા બહારેં કીં આયાં કયા કયા દીખાઈ ખુબીયાં
મરગુમ રંગ આમીઝીયાં મેહબુબ હુસન આરાધ્યાં
હુકકા તેરી કુદરતયે હાં હય ખતમ લારખો ગુમાં
રંગીની ઓ તરરાહા ઓ નકકાશી ઓ સુરતગરી

તું કાદર ઓ મુબહાન હય અકદસ મોઅલ્લા શાન હય
ખાલેક હય ઓર રેહમાન હય રઝઝાક ઓર મન્નાન હય
તેરા કરમ હર આન હય, એહસાન બેપાયાન હય
હમકો યહી શાયાન હય, જખતક બદનમેં જનન હય
હર આનમેં લાવેં બજ, શુકરાના ઓ ફરમાંખરી

જો જો હયેં તેરી કુદરતેં, કયા કયા બયાં ઉન્કા કરેં
આતી નહીં કુછ ફેહમ મેં, જુઝ યે કે ઇન્કો તક રહેં
કયા કયા બનાઈ નાઝમતે, કયા કયા બતાઈ રહમતેં
કબ શુક ઉન્કા કર સકેં, લેકીન યહી હરદમ કહેં
યારખ તેરા ફૂઝલો કરમ, લુફો ફનાયત ગુસ્તરી

હય તુહી રખબુલ આલમીં, ઓર તુહી ખયરલ રાહમીં
યકતાઇ હય તેરે તઈ, હમસર તેરા કોઈ નહીં
લે આસમાંસે તા જમીં, હયે સખ એખાદ ઓર તાબેઈ
હય યે નઝીર ફરિયાં ફરીં, જને હય બા સીદકો યકીં
હોગી તેરે હી ફૂઝલ સે, હરજા મેરી ખોટી ખરી

અહીંહ.

અય ખાલેકે હર બુલંદી ઓ પસ્તી
શશ ચીઝ આતા બકુન જ હસ્તી
ઇમાનો અમાનો તંદરસ્તી
ઇદમો અમલો ફરરાખદસ્તી

ખુદાયા તુ ચુનીં કુન કે પરેશાં ન શવમ
મોહતાજે ખીરાદરાં વ ખેશાં ન શવમ

હર સીમ્તસે આ રહી હય આવાઝ
અલ્લાહ લલા હય બશર ખુરે હયેં
અલ્લાહ હમારી શર્મ તુ રખીયો
તેરે હી હયેં અગર ખુરે હયેં

હય ખોફૂ અગર જમેં તો હય તેરે ગઝબકા
ઘોર દીલમેં ભરોસા હય તો હય તેરે કરમકા

કીસીકા મુજકુ ન મોહતાજ રખ જમાનેમેં
કમી હય કોનસી યારખ તેરે ખજાનેમેં

ગઝબ સે તેરે ડરતા હું, રઝાકી તેરી ખાહીશ હય
ન મયેં બેઝાર દોઝખસે, ન મયેં મુશ્તાફ જન્નતકા

અય જલ્લિશાનહુ, તુ ગફુર રંહીમ હય
હમ સખ હયેં દર્દ મંદ, તુ કુલકા હકીમ હય
રેહમાન ઓ મુસ્તુઆન ઓ રઝીફ ઓ હલીમ હય
તેરે સીવા લલા કોઈ અયસા કરીમ હય
ધમાનલી દે મુરાદલી દે ધંજો જાહલી
રોઝીલી બક્ષે, ખુદલી બક્ષે ગુનાહ લી

ધલાહી તુ રેહમાન હય ઓર કરીમ
ધલાહી તુ ગફુર હય ઓર રંહીમ
મુકદ્દસ મોઅલ્લા મુનઝઝાહ અઝીમ
ન તેરા શરીફ ઓર ન તેરા સહીમ
તેરી જાતે વાહેદ હય યકતા કદીમ

ન કર અવજ મેરે જુર્મો ગુનાહે બેહુદકા
ધલાહી તુજકો ગફુર રંહીમ કેહતે હયેં
કહીં કહેં ન અદુ દખકર મુજે મોહતાજ
યે ઉસ્કા બંદા હય જુસ્કો કરીમ કેહતે હયેં

ઝમીંપે, આસમાંપે, અશંપે, કાઝખેમેં, મંદીરમેં
અખસ તાલાશથી વો છુપકે ખયડેથે મેરે ધરમેં

કુમરીયાં આશક હયેં તેરી સર્વ ખંદા હય તેરા
બુલબુલેં તુજપર ફીદા હયેં, ગુલ હય દીવના તેરા

રહેગી ગુંચેમેં રંગત ન ગુલમેં જુ બાફી
યે સખ તુજહીપે મીટંગે રહેગા તુ બાફી

બીરાહમન યા સનમ કેહતા હય ઝાહેદ યા સમદ યારખ
ઝખાં જીસકી હય જો ઉસમેં વો તુજકો યાદ કરતા હય

નસમજે થે ખુદાકો જખતલક, સમજેથે હમ સમજે
જો સમજે અખ, તો યે સમજે, ન સમજેથે ન સમજેંગે

કહીં ગુલ બનકે હો ખંદાં, કહીં હો બુલબુલે નાલાં
જલકતા હય ચહાં સખમેં તેરા રંગે તરાહદારી

શેખ હો યા બીરહમન, માઝખુદ સખકા હય વહી
એક હય દાનોંકી મન્જીલ ફેર હય કુછ રાહકા

લડતે હયેં જાકે બાહેર, યે શેખ એર બીરાહમન
પીતે હયેં મયકદમેં સાગેર બદલ બદલ કર

અઝાં દી કાઝખેમેં નાકુસ દયરમેં કુંકા
કહાં કહાં તેરા આશક તુજે પુકાર આયા

યાર દર ખાના એા મન ગીદેં જહાં મીગદમ
આખ દર કુઝા એા મન તીશના દહાં મીગદમ

આસ્તીં બર ૩ કશીદા હમચુ મકકાર આમદી
બા ખુદી કદીં તમશા સુએ બાઝાર આમદી

મુશકીલ હીકાયતેસ્ત કે હર ઝરરા અથને ઉસ્ત
અમ્માં નમીતવાં કે ઇશારત બડિ કુનન્દ

ખુશ તારો ખુશ થાઓ ખુશ પુરત
અઝ કુળ મીઆયદ ઈ આવાઝે દુસ્ત

ઝાહે અઝ તૌબા ઓ તફવા, ઓ મન અઝ સુતરબો મય
હર કે આશા અતરીકે બતો રાહે દારદ

જમાલે ખીશ "ચુ" દીદ આં નીગાર આશાકે શુદ
ઝ ચેહરા પદા બર અફગાંદ ઓ દર તમાશા શુદ

મારા દરઈ મયાના બરાએ ચે સાખતી
ચુ આશાકે જમાલે ખુદ અયબાં તો બુદઈ

નાખુદા દર કીશતીએ મા ગર નખાશા ગો મખાશ
મા ખુદા દારીમ મારા નાખુદા દરકાર નીત

ચે હાજતસ્ત બખીશ તો હાલે દીલ ગોફતન
કે હાલે ખસ્તા-દીલાં રા તો ખુબ મીદાની

અય વો કે બેકસાંકો આતી હય યાદ તેરી
મેરાલી બે કસીમે તેરે સીવા નહીં હય

પયગમ્બર

અય સરવરે પયગમ્બરાં મુશ્તાફે દીદારે તો અમ
અય હખ્તેદાએ મુરસલાં મુશ્તાફે દીદારે તો અમ
તો બાદશાહ ઓ મન ગદા તો ફીજલા મન ફીજલાનુમા
અય દસ્તગીરે બેકસાં મુશ્તાફે દીદારે તો અમ
અય ફીજલએ કેનયને મા વય કાઅબએ દારયને મા
અય શાફૂએ ફરિયાને મા મુશ્તાફે દીદારે તો અમ

દરબહારે ધસ્તિયાં માન્દેઅમ કીશ્તીબતુકાં રાન્દેઅમ
અય રાહબરો મન્ઝીલરસાં મુશ્તાકે દીદારે તો અમ

તુમ્હી સરદારે આલમ યા મોહમ્મદ મુસ્તુફા ઠયરે
કસીમે હુઝે ક્વસર, શાફ્તે રોઝે જઝા ઠયરે
રમુલે હાશમી નબયોંમે ખતમુલ અમ્મીયા ઠયરે
હસીનાંમે હસી અયસે કે મેહબુમે ખુદા ઠયરે

તજલ્લીએ તુરેઝાત તુ હય ઝહુરે શાને સીફાત તુ હય
કમાલે રાઝે વજુદ તુ હય, જમાલે સીરરે હયાત તુ હય
કસમ ખુદાકી ખુદા નહીં હય, મગર ખુદાસે જુદા નહીં હય
ન, અયને હક હય ન ગયરે હક હય ખુલાસએ કાયનાત તુ હય

ખખર લેના બરોઝે હશ્ર ખતમુલ મુરસલીં મેરી
શફાઅત કરના પેશે હક શફીએ મુન્ઝબીં મેરી

ગમ હય કયા જખ દસ્તગીરો હામીઓ શાફ્તેઅ તુ હય
મુજસે આજેઝ મુજસે બેકસ મુજસે ધસ્તિયાંકાર કા

મુજે અપને ગુનાહોંસે ન હો મેહશરમેં રસ્વાઈ
તુમારા હું શહે વાલા, છુપાના મુજકો દામનમેં

‘ સલ્લે અલા મોહમ્મદીન અલ શાફ્તેઅ ઉલ ઉમમ ’
દીન હશ્રકે ઉડુંગા યહી મયેં પુકારતે

રહું મયેં સાયએ દામાને પાકે લુલ્હે આહમદમેં
સવા નેઝપે જસદીન, યા ખુદા મેહરે ફેયામત હો

નબીયોંમે રહુમત લકખ પાનેવાલા
મુરોદેં ગરીબોંકી બર લાનેવાલા
મુસીબતમેં ગયરોંકે કામ આનેવાલા
તુ અપને પરાયોંકા ગમ ખાનેવાલા
ફકીરોંકા મલજ, ઝધકોંકા માવા
યતીમોંકા વાલી, ગરીબોંકા મવલા

ન દેખા વો કહીં જલવા જો દેખા ખાનચે દીલમેં
બહોત મસ્જીદમેં સર મારા બહોતસા ઢુંઢા બુતખાના

તલાશે દયરો ઉરમ હય બેબા
કે જાબજા હય વો જલવા ફૂર્મા
જહાંયે ઢુંઢા વહીયે પાયા
હરએક મકાં હય વહી મકીંકા

સુન્તે હયેં જો બહીશતકી તાઅરીફ સખ દુરોસ્ત
લેકીન ખુદા કરે કે તેરી જલવાગાહ હો

દરો દીવારસે આતા હય નઝર જલવએ હાસ્ત
આઈનાખાના મેરા ગોશએ તન્હાઈ હય

હિસ ગુરકી મુજકો જુસ્તજુ હય
જસ્કા જલવા ચાર સુ હય

કોંદના બકેં તજલ્લીકા ચે કેહતા હય
કોઈ માઅશુફ હય પદેસે નીકલનેકે લીયે

બાગે જહાંકી થી હવસ હિસકી બહાર દેખકર
હુશમેં હમ મગલ ગએ જલવએ ચાર દેખકર

મસ્જીદમેં મયકદમેં ઉરમમેં કનીશતમેં
વો ખુદ ગુમા જહાનમેં કહીયે કહાં નહીં

એકહી હુસ્નકા જલવા હય કે પદેમિં
દીલકો લેતા હય કહીં રંગકહીં ખુબનકર

કોઈ ઇન્વાન ન દેખા કુફો ઈમાંમે જુદાઈકા
હરએક બુતમેં નઝર આયા હમેં જલવા ખુદાઈકા

જલ્દેકો હિસકે દેખકે કુછ ગાશસા આગયા
હિસકા પતા મીસા તોફીર અપના પતા નહી

આં મુદદધ્યાંને ખખરશ ખીખખરાંનન્દ
કાંરા કે ખખર શુદ, ખખરશ ખાઝ નયામંદ

એ વસ્તે તો મા જન્નતે જાવીદ નખાહીમ
દીદારે તો આ રોઝએ રીઝવાં નફરોશીમ

તમાશાએ જમાલશ ખુદ કારમ
અગર દર મસ્જીદે ખુતખાના ખુદમ

ગર્દ ગર કાઝખા ઘો ગર દયર ખુવદ મન્ઝીલે મા
હુમેજા આરઝુએ દીદને દીદદાર કુનીમ

કાઝખએ અરખાએ સુરત જુઝ દરોદીવાર નીસ્ત
ફીખલએ આશક વલે, ગયર અઝ જમાલે યાર નીસ્ત

હાજ અગર ખતવ્ફ મુએ કાઝખા મીરવદ
માહુમ ખખતેઝારે જમાલે તો, યા નસીખ

ગર હીજાએ દુઈ અઝ પીશે નઝર ખરખીઝદ
હુમેજા ચેહુરએ મફસુદ અયાં ખાહુદ શુદ

ચું દીદા પાક ગશત ઝ દીદારે ગયરે યાર
હુસ્નો જમાલે હુસ્ત ઝ દીવારો દર નમુદ

જલ્લે મેરી નીગાહમે કાનો મકાં કે હુયે
મુજસે કહાં છુપેગે, વો અયસે કહાકે હુયે

ખુદ અપની હી હુસ્તીમે જલ્લા તુમા હુયે
હુમારા ખુદા કયા કે હુમ ખુદ ખુદા હુયે

ગુનાહ યો બક્ષેશ.

દર મયાને કચ્ચરે દરીયા તખ્તાખંદમ કદ્દેઈ
ખાઝ મીગાઈ કે દામન તર મકુન હુશ્યાર ખાશ

શનીદમ કે દર રોઝે હિમ્મીદા ખીમ
બદારા બનીકાં બખખશદ કરીમ

કુખે છક હમ આસીચોંકુ હશમેં હાસીલ હોગા
બેગુનાહ દુર ખડે હોંગે ગુનાહગ રોંસે

ઝાહેદ તો બખ્શે જાએં, ગુનાહગાર મુંહ તકેં
અય રહમતે ખુદા તુજે અયસા નચાહીયે

ફરીશતે આકે ઈસ જહાંમેં ગુનાહગાર હુવે
કીયે ગુનાહ જે હમને તો કયા ગુનાહ કીયા

મુકીર ગુનાહકે અય કીદગાર હમલી હયેં
ગાકુર તુ હય તો ઉમ્મીદવાર હમલી હયેં

અગર બખ્શે ઝહે ફીરમત, ન બખ્શેતો શીકાયત કયા
સરે તસ્લીમ ખમ હય, જે મીઝાજે યારમેં આએ

હાસાબ કાહેકા રોઝે શુમાર મેં મુજસે
શુમારહી નહીં હય કુછ મેરે ગુનાહોંકા

કહા એહબાબને ચે દફૂનકે વક્ત
કે હમ કયુંકર વહાંકા હાલ જાનેં
લહુદ તક આપકી તાઅઝીમ કરદી
અબ આગે આપકે આઅમાલ જાનેં

ખુદા હય બાબે ઈજાબત, દુઆ તુ કર ગાફીલ
દરે કરીમ સુના હય કહીં કે બંદ હુવા

તવકકુલ.

એહસાન નાખુદાકે ઉઠાએ મેરી બલા
કીશતી ખુદાપે છાડડું, લંગરકા તોડડું

હમારી કીશતીએ ઉમ્મીદ ચલતી હય તવકકુલ પર
સહારા નાખુદાકા આહાપે ઉસ્કો ન લંગરકા

પ્રદાદો ભુત્ર ગયે લોગ ફીકે રોઝીમેં
ખેયાવે રીઝક હય, રઝઝાકકા ખેયાલ નહીં

બેમગસ હરગીઝ નમાનદ આન્કંબુત
રીઝકરા રોઝીરસાં પર મીઃહદ

ધ્યાન.

નીસ્તી હસ્તી હય યારો, આર હસ્તી કુછ નહીં
બેખુદી મસ્તી હય યારો, આર મસ્તી કુછ નહીં
બંદગી આર પ્રકપરસ્તી કુછ નહોના હય, નીયાઝ
કુછ નહોનેકે સીવા આર પ્રકપરસ્તી કુછ નહીં

લલા યા વો મયખાના અસમેં પડેથે
થકે હમ તવાફે પ્રમ કરતે કરતે

હીંદુ હયેં... બુતપરસ્ત, મુસલમાં ખુદાપરસ્ત
મયેં ઉસકો પુજતાહું જો મેરે દીલમેં મકીં હય

જો મયેં સર બસીજદા હુવા કલી
તો ઝમીસે આઈ યે સદા
તેરા દીલ તો હય સનમઆશના
તુજે બંદગીસે મીલેગા કયા

કલી કાઝ્યા કલી બુતખાના હય મસ્કન અપના
દીનો મઝહબ કહું કયા શેખો બીરહમન અપના

કયું કાઝ્યા આર કનીશતમેં હોતા હય તુ ખરાબ
અસ્કી તુજે તલાશ હય, ગાફીલ ચહીં નહો

ભુલે ચમન હય, બાદરે ગુલગું હય, યાર હય
અબ મોસમે બહારમે, માંગું ખુદાસે કયા

શાલો ઝરબફત મુબારક તુમેં દૌલતમંદો
મુજકો કમ્બલમેં દુશાલેકો મઝા આતા હય

બે સવાલી સપ્તકી દૌલત અગર પયદા કરે
મીસ્લે ગુલ, બેમીન્નતે મજલુક ઝર પયદા કરે

હર રંગમેં રાઝી બરઝા હો તો મઝા હો
દુન્યાહીમેં બચડે હુવે જતતકો મઝા હો

હય સુન્નતે અરબાબે વફા સપ્તો તહમ્મુલ
છુટે ન કહીં હાથસે દામાને રઝા દેખ

શીકવા અચ્છા હય કીસીસે ન શીકાયત અચ્છી
સપ્તકી ખુ હય ભલી, શુકકી આદત અચ્છી

ન સીતમકા કહી શીકવા, ન કરમકી ખાહેશ
દેખ તો હમભી હયેં કયા સપ્તો ફીનાઅતવાલે

મુસીબત હો કે રાહત હો, નહીં લાઝીમ ગીલા કરના
બશરકા ફૂઝ હય હર હાલમેં શુકે ખુદા કરના

તકલીફ હય પર શુક ગદાકો હય મુનાસીબ
શાહોંકી તરાહ કુછ ગમે આલમ નહીં રખતે

મુદોંસે નઝીંદોંસે ન કુકરાઓ વલીસે
સાલેકસે ન મજબુબસે નય શેખો વલીસે
નાદાં હયેં વો ઉમ્મીદ જો રખતે હયેં કીસીસે
તકીયા ફૂજત અલ્લાહ પર હમ રખતે હયેં જીસે

નીગાહે લુકું જે બંદેયે કારસાઝ કરે
 નફસકે તારસે પયદા નવાએ રાઝ કરે
 અજબ શય હય મોહોખ્ખતકી આતીશે ખામોશ
 બશરતો કયા હય, ફરેશતોંકા દીલ ગુદાઝ કરે
 અગર બશર હો ગની દૌલતે કીનાઆતસે
 કીસીકે આગે ન દસ્તે તલખ દરાઝ કરે
 હુજુમે યાસમેંલી કોઈ નાઉમીદ નહો
 ખમર હય કયા સરોસામાન સાઝગાર કરે
 ઉસી કરીમસે ચશમે કરમ રખો તુમલી
 જે પલમં આકનશીનાં કે સહૂક્રરાઝ કરે

ચશમે કરમ બશરસે ઝીલ્લાતકા સામના હય
 અલ્લાહસે તલખ કર જે તુજકો માંગના હય

ન પકડેં દામને ઇલ્યાસ, ગીદાંએ બલામં હમ
 કે બદતર કુબકર મરનેસે હય છના સહારેકા

નાદાન હયેં જે રખતે હયેં ઉમ્મીદ કીસીપર
 જુઝ ઝાતે ખુદા કોઈ કીસીકા નહીં હોતા

ફયલાએ કયા કોઈ મેરે પરવર દીગાર હાથ
 બંદેકા એક હાથ હય, તેરે હઝાર હાથ

યે સચ હય બેગરઝ આઝાદ હોતા હય
 તમન્ના જે ન રખતાહો જુકાએ વો નઝર કીસસે

ગુઝર ઇસ વફત હુવા હય સરે મદફૂન ઉનકા
 અખતો અય દસ્તે તલખ છોડ ન દામન ઉનકા

કયા મીલા અર્ઝે મુદદુઆ કરકે
 બાતલી ખોઈ ઇલ્તેજ કરકે

ફૂના હય સખકે લીયે ઇસમેં કુછ નહીં હય કલામ
મુસાફીરાના ગુઝર હય, યહાં કીસે હય કયામ
ખજા હય, શાદ કહો “કુહસો મન અલયહા ફૂના
વયખડા વખડેકા યા ઝુલજલાસે વલ ઇકરામ”

મુરતે આંખોમે શીરતી હયે, વો નક્ષે યાદ હયે
કયસી કયસી સોણખતે આખે પરેશાં હો ગઈ

શમ્મ મેહફીલમે જે આઈ તો હવાલી આઈ
રહ ફાસેખમે જે આઈ તો કઝાલી આઈ

હયફૂ દર ચરમઝદન સોણખતે યાર આખીર શુદ
રૂએ ગુલ સયર ન દીદીમ એ બહાર આખીર શુદ

અખસ દારે ફૂનામેં ધર સુકુનતકા ખનાતા હય
કે આખીર એક દીન દારે ખફાકો યાંસે જના હય

લગાએ દીલકો ન દુન્યાસે જોકે હો હુશ્યાર
કે પાયદાર નહીં આહ ઇસ ચમનકી બહાર

કયા દીલ લગાએ, ગુલશને આલમ હય બેસખાન
આએ હયે ચાર દીનકે લીયે ઇસ ચમનમેં હન

બહારે ઝીંદગી એક આખે ચફૂલતકા ઝમાના હય
ખેયાલી ચેહચહે હયે એર હવાએ આશીયાના હય
સદાએ કુસે રેહલત નરમાસંજોંકા તરાના હય
છસે કેહતે હયે દુન્યા, વો કહાની હય, ફીસાના હય

ખીલ ન સકીથી વો કહી, શાખસે જોકે ગીર પડી
આહ ખીઝાં સીતમ કીયા, તુને કીસે મીટા દીયા

આખેર ચે ફેયામે દારે ફાની કખતક
ફશીરત કખતક, ચે શાદમાની કખતક
માનાકે છયોગે ઝીંદગીબર લેકીન
અય યાર એરે ચે ઝીંદગાની કખતક

નસીમે સુખદુ હું યા બુએ ગુલ, યા ચશમે સોઝાં હું
મયેં હું જીસ રંગમેં સાહેબ, ગરજ, દમભરકા મેહમાં હું

અલી ગામ હય, અલી શાદી, અલી રોના, અલી હંસના
તમાશા દીદકે કાખીલ હય ઇસ દુન્યાએ ફાનીકા

ભલા મીટીલી કોઈ શય હય, લેકીન, ઉફરે નયરંગી
અલી ગુલ હય, અલી ગીલ હય, અલી ગીલ હય, અલી ગુલ હય

દાલત ઓ હુશમત પર મત કર ગુરૂરી
કીસકી રહી હય જો તેરી રહેગી

આખેરત.

હય રાહ કડી ઝાદે સફર પાસ નહીં હય
મન્ઝીલકુ પહોંચનેકી હમેં આસ નહીં હય

આખેરતમેં અમલે નેકહી કામ આવેંજે
પેશ હય તુજકો સફર, ઝાદે સફર પયદાકર

ફૂકે ઉફુખા ઓર હુખાએ દુન્યવી
ખાઝ આતુ ઇસ ખેયાલે ખામસે

હમ ખુદા ખાહી ઓ હમ દુન્યા ઓ દું
ઈ ખેયાલસ્ત ઓ મહાલસ્ત ઓ જીતું

હુશમેં પુરસીશ મેરી પહેલે હો યારખ, વર્ના મયેં
જખતલક ચુપકા રહુંગા, જ મેરા ઘલરાયગા

ચખ્ખં.

ચખ્ખંકો કખ યે સલીકા થા સીતમગારીમેં
કોઈ માઅશુક હય ઇસ પદાએ ઝંગારીમેં

હમ તુજસે કીસ હવસકી ફૂલક જીસ્તજી કરેં
દીલહી નહીં રહા હય જો કુછ આરઝુ કરેં

હો રહે હયેં જુદમ હફત અફલાકકે
ઈમ્તેહાં મેં એક મુશ્તે ખાકકે

યે આસમાં ગુલામ હય કીસ મેહુજમાલકા
પેહુને શીરે હય કાનમેં ખાલા હીલાલકા

એક હમીં હયેં અય ફૂલક કયા આઝમાનેકે લીયે
ઓર દુન્યામેં નહીં કોઈ સતાનેકે લીયે

કયા શાખે ગુલપે ફુલકે બયઠી હય ઈન્દલીબ
ડરતા હું મયેં ન ચરમે ફૂલકકો બુરા લગે

નઈ અદા યે નહીં ફૂલકકી, સદાસે ઈસ્કા પેહી હય શેવા
કીસીકો હુદસે સીવા બઝાના, કીસીકો બીલકુલ તમાહ કરના

કીસ કીસકા દીલ ન શાદ કીયા તુને અય ફૂલક
એક મયેંહી ગમઝદા હું કે નાશાદ રહે ગયા

ઝમીને ચમન ગુલ ખીલાતી હય કયા કયા
બદલતા હય રંગ આસમાં કયસે કયસે

આસમાં ટુટ પડા હય સીતમે બેઝકા
યે હય મેરાહી કલેજ કે ડિઠાતા હું મયેં

વફત આએગા બતા દેગે તુજે અય આસમાં
હમ અલીસે કયું બતાએ કયા હમારે દીલમેં હય

અય ફૂલક છાતીપે અબ હમનેલી પથ્થર રખ લીયા
રોઝ કે રંજો અલમ, હર વફતકે ગમ દેખ કર

નાલા ઈસ શોરસે કયું મેરા દોહાઈ દેતા
અય ફૂલક ગર તુજે ડિંચા ન સુનાઈ દેતા

અપની સીતમકશીકા મુજે ઈમ્તેહાં હય અબ
દરકાર એક ઓર નયા આસમાન હય

દુર રખ દવરાને સરસે ગર્દીશે દવરાં મુજે
મત રખ અય દયરે ખરાખઆખાદ, સરગદાં મુજે

કુછ તો દે અય ફૂલકે ના ધન્સાફ
આહુ આર ફરીયાદકી રખસત સહી

ખીછાતા ખારે ગમ હય વાં, જહાં ખીસ્તર ખીછાતા હું
ખટકતી મેરી દા દીનકી ફૂલકકો ઝીંદગાની હય

ન સંવરા એકલી કામ અપને દીલકા તુજસે અય ઝાલીમ
તેરે હાથોસે હરએક કામ અય અર્પે કોહન ખીગડા

દર ગુઝરે દવાસે તો ભરોસેયે દુઆકે
દરગુઝરે દુઆસેલી, દુઆ હય યે ખુદાસે

મોત માંગીથી, ખુદાઈ તો નહીં માંગીથી
લે, દુઆ કર ચુકે, અખ તકે દુઆ કરતે હયે

નીકલ જાએ દુન્યામેં હસરત કીસીકી
હમારે લીયે યે દુઆ કીજીયેગા

મેરી દુઆએલી મેરી તરાહ હયે સરગરદાં
દરે કબુલકા ઉનકો પતા નહીં મીલતા

કરતાં હું દુઆએં તો યે આતી હયે નીદાએં
તુહો કીસી કાખીલતો દુઆમેં અસર આયે

દુઆ

માંગા કરેંગે અખસે દુઆ હીજો ચારકી
આખેર તો દુશમની હય અસરકો દુઆકે સાથ

યે જનલો કે હાથ ઉઠાનેકી દર હય
ખાલી ગઈ ન જાયગી અપની દુઆ કલી

કુછલી રહમ ખુદાને અગર તુજકો દીયા હય
ધતનીહી દુઆ માંગ કે વો મુજકો ડિઠાલે

મેરી દુઆસે પેશતર આતી હય રે નીદા કે બસ
બાપે ફયુલ બંદ હય, માંગતે હો દુઆ અબસ

માંગેં કયું કર દુઆએ તુલે ડિમ
મુંહકી માંગી મૌતલી નહીં મીલતી

આતા હો ડિસ જફ્રાપરવરકો તવફીકે કરમ ચારબ
નહીતો શીર મુજહીકો બેનીયાએ મુદદુઆ કરે

તફદીર

અસ તરફ જાતા હું તફદીર ચે કેહતી હય
આરઝુ કયું લીયે આતા હય, યહાં કુછલી નહીં

નહીં ચલતા કીસીકા બસ કરેં ગો લાખોં તદબીરેં
વહી બાત આએગી આગે જે ફીસમતમેં લીખી હોગી

તફદીર કી તેહરીર મીઠાઈ નહીં જાતી
સબ જાતી હય ફીસમતકી ખુરાઈ નહીં જાતી

લાખ તદબીર કરે કોઈ તો કયા હોતા હય
વહી હોતા હય જે મંજુરે ખુદા હોતા હય

ફીસમતમેં ગમ અઝલસે હય, રોનેસે ફાયદા
તફદીરકે લીખેકો મીઠાયા ન જાયગા

દીનકો ઝીયાએ આફતાબ આર રાતકો અખતર મીલે
ગુલશનકો ગુલ આર ફુલકો ખુશખુ મીલે રંગત મીલે
દરયા કે મોતી કોહકો ગંજનહા એ ઝર મીલે
આર હમકો દસ્તે ફ્રયઝસે ફુટીહુઈ ફીસમત મીલે

ગીલા કુછ આસમાંસે હય ન શીકવા ઇસ સીતમગરસે
શીકાયત હય અગર મુજકો તો ઇસ ફૂટે મુકદ્દરસે

હમ હયેં વો ખરગશતા ફીસમત, જાનેમત
તુમતો કયા, મુંહ ફેરલે તલવાર તક

ફીસમત તો દેખીયે કે કહાં દુટી હય કમંદ
દોઆર હાથ જખકે લખે ખામ રેહ ગયા

કામ સખ તકદીરપર હયેં હય મગર તદખીર શર્ત
કુછ સખખલી ચાહીયે ઇસ આલમે અસખાખમે

ચલ નહીં સકતા હય કુછ ખસ ચારાહગર તદખીરકા
મીટ નહીં સકતા કલી લીખખા હુવા તકદીર કા

ચાહીયે સખકુછ મગર અય દોસ્તો આતી હય શર્ત
ઇન નસીબોંમે ફીસી શયકી તમન્ના કયા કરે

ઉંગલીયાં ઘીસ ગઈ યાં હાથોંકુ મલતે મલતે
લેકીન અફસોસ નવેશતા ન મીટા ફીસમતકા

સખત મુઝતર દીલે હીંગામા તલખ હય ચારખ
આજ હી કયું નહો જાએ જો કે ફૂદાં હોગા

ચારે ગમખાર મેરે હાલકો સખ પુછતે હયેં
આર શીર પુછકે કહેતે હયેં “ફીસમત તેરી”

વાય ખરખાદીયે ફીસમત, કે ગલીમેં તેરી
ખાક હોકરલી રહે હમ તો હવા લેહી ચલી

જાંકતેથે હમ ઉન્હેં જસ રોઝને દીવારસે
વાય ફીસમત હો ઉસી રોઝનમેં ઘર ઝંખુરકા

દેઈ ગમકોલી હય નસીબા શર્ત
ચેલી ફીસમત સીવા નહીં મીલતા

અપને અપને બખત, યુસુફે કહ્યો બોલશે
જાને શીરીં મુફતમેં જાતી રહે ફરહાદકી

આશકો માઝશુક એકહી ખાકસે પયદા હુયે
ચેલી ફીસ્મત હુય કોઈ લયલા કોઈ મજનું બના

આરતો સખ હુરતે હુયે બારે ઈશરતકી બહાર
એક મેરા નખસે તમન્ના રહેતા હુય બે બર્ગો બાર

હુય નવીશતમેં તેરે બીમારકે સેહત કહાં
જસકે તુસ્એમેં દવાકે લફઝે સેહતહી નહીં

શીકવા ન યારસે ન શીકાયત રફીબસે
જો કુછ હુવા ખુદાસે યા મેરે નસીબસે

ચે નથી હમારી ફીસ્મત કે વીસાલે યાર હોતા
અગર આર જતે રહેતે ચેહી ઇન્તેઝાર હોતા

તહી દસ્તાંને ફીસમતરા ચેમુદ અઝ રહબરે કામીલ
કે ખીર્જ અઝ આબે હુયવાં તીશના મીઆરદ સીકંદરરા

મીસાલે મન બજહાં કસ નઅ્યાફૂરીદ ખુદા
મરા કશીદા વદસ્ત અઝ કલમ કશીદ ખુદા

દુન્યા

દુન્યાકા ઇન્તેદાસે ચેહી કારખાના હુય
કલથા કીસીકા આજ કીસીકા ઝમાના હુય
કોઈ ચહાં મુફીમ હુય કોઈ રવાના હુય
કાબીજ હુય કોઈ આર કીસીકા ઝમાના હુય
આ હોશમેં અરે, ચે ઝમાનેકા હાલ હુય
આર ઈસ્કે તુજકો ખાહીશ જગીરો માલ હુય

યે ચમન યુંદી રહેગા એાર હઝારોં જનવર
અપની અપની બોલીયાં સખ બોલકર ઉઠ જાએંગે

ધેરા હય અઝ બરસેગા કીસી મયકશકે ગુલશનમેં
ગીરાએગા યેહી બીજલી કીસી બેકસ કે ખીરમનમેં
ધસી બાગે જહાંમેં કોઈ નાખુશ હય કોઈ ખુશ હય
કલી દામન હય કાંટાંમેં કલી હયેં ફુલ દામન મેં

ખુદા જાને યે દુન્યા જલ્દગાહે નાઝ કીસ્કી હય
હઝારોં ઉઠગએ લેકીન વહી રોનક હય મેહફીલકી

હીય દુન્યા હય યે ઉફબાકી સરોકારીમેં
આખરી સાંસ જે નીકલે તો વફાદારી મેં

કીસ બાગમેં આસેએ ખીઝાં આ નહીં જતા
ગુલ કોનસા ખીલતા હય જે મુરજ નહીં જતા

કોઈ ખટકા, ન કીસી બાતકા જગડા હોતા
કાશ ઈસ આલમે હસ્તીમેં ન પયદા હોતા

કયા રહીયે ઈસ ચમનમેં અફૂમુર્દગી બડી હય
હરશાએ ગુલકે નીચે બુલબુલ મરી પડી હય

ચમનકે તખ્ત પર જસદમ શહે ગુફકા તજમ્બુલથા
હઝારોં બુલબુલોંકા શોરથા, ફૂરીયાદથી, ગુલથા
ખીઝાંકે દીનજે આએ, કુછ નથા જુઝ આર ગુલશનમેં
ખતાતા બાગબાં રો રો, યહાં ગુચા, યહાં ગુલથા

ઈસ મુરાએ રંગો બુકો ગુલસીતાં સમજ હય તુ
આહ, અય નાદાં ફૂસકો આશીયાં સમજ હય તુ

રંગે ઈશિરત બાગે આલમમેં નઝર આતા નહીં
ગુલકો ગુલચીંકા ખતર બુલબુલકો ગમ સૈયાદકા

દુન્યા હય તુફાં મયકદ્દએ બેખુદી અમીર
સખ મસ્ત હયે, કીસીકો કીસીકી અખર નહીં

દુન્યાકે બે મઝે હયે, હરગીઝ વો કમ ન હોંગે
ચર્ચે ચેહી રહેંગે, અફસોસ હમ ન હોંગે

વાય નાદાની કે બાઝદ અઝ મર્ગે ચે સાખીત હુવા
બે કુછ કે દેખા આખથા, બે કુછ સુના અફસાના થા

હય ચફીં કસકા કે એકદીન બે શુમાં કુછલી નહીં
ચે ઝમીં કુછલી નહીં ચે આસમાં કુછલી નહીં
કયા હય ઇન્સાં, એક મુશ્તે આક, ઐર કુછલી નહીં
બુલહલા પાની કા હય ઉમે રવાં કુછલી નહીં
સખ હય ફાની કયા ઝમીં, કયા આસમાં, કુછલી નહીં
એક ખુદાકો હય બકા દાનોં જહાં કુછલી નહીં
ઝીન્દગી તક એક આલમ બન્કે થા ઝેરે નર્ગી
બાઝદ મુદ્દન ઉન્કા અખ નામો નીશાં કુછલી નહીં
રંગ કયા ફૂરલે ખીઝાં લાએગી રખ ઇસ્કા ખયાલ
ફુલકી દોદીન બહાર, અય બાગખાં કુછલી નહીં
કયસી નાદાની હય કારે અયર મેં કરતા હય દીલ
મોતકે તો સામને પીરો જવાં કુછલી નહીં

અય તાઝા વારદાને બીસાતે હવાસે દીલ
ઝીન્દાર ગર તુમે હવસે નાએ નોશ હો
દેખોમુજે બેદીદએ ઇબરત નીગાહ હો
મરી સુનો બે ગોશે નસીહત નીયોશ હો
સાફી બજલવા દુખને ધમાનો આગહી
મુતરીખ અનગમા રેહઝને તમકીનો હોશ હો
યા શખકો દેખતેથે કે હર ગોશએ બીસાત
દામાને આગખાંઓ કફે ગુલ ફૂરોશ હો
લુલ્હે ખીરામ સાફી આ ઝોફે સદાએ ચંગ
ચે જન્નતે નીગાહ વો ફીરદોસે ગોશ હો

યા સુખદમ જો દેખીયે આકર તો ખઝમમેં
 ન વો સુરદ આ સોઝ ન જોશો ખુરોશ હય
 દારો ફીરાકે સોણખને શખકી જલી હુઈ
 એક શમ્મરેહ ગમ્ હય આરવોલી ખમોશ હય
 આતે હયે ગયખસે યે મઝામીં ખેયાલમેં
 ગાલીખ, સરીરે ખામા સદાએ સરોશ હય

ઝમાના

યે ખીલાફ હો ગયા આસમાં
 યે હવા ઝમાને કી શીર ગમ્
 કહીં ગુલ ખીલેલી તો છુ નહીં
 કહીં હુસ્ન હય તો વફા નહીં

પુછો ન ઇસ ઝમાનેમેં ઉલૂત કા હાલ કુછ
 એક રસ્મથી ફદીમ સો મૌકુફ હો ગમ્

દીલ ઝમાનેસે હયી ગયા અપના
 હમ ભલે આર ધર ભલા અપના

ઈશકે બુલબુલહી મેં વો જઝખએ પીનહાં ન રહા
 યે ગલત હય કે વોહ અગલાસા ઝમાના ન રહા
 વાદીયે નજદ સે રેહ રેહ કે યે આતી હય સદા
 ક્યસ કે બાઝદ કોઈ મદે બયાબાં ન રહા

ન વફા ગુલમેં હયે, ન નાલએ બુલબુલ મેં અસર
 બારો આલમકી હવા, હાય યે ક્યસી બદલી

આપહી કુદમ કરે, આપહી શીકવા ઉલ્ટા
 સચ હય સાહેબ, રવીશ ઉલ્ટી હય, ઝમાના ઉલ્ટા

તુમલી વહી કહો, તો કહે એક જહાં “બખ”
 મયેલી વહી કહું તો કહે એક જહાં “ગલત”

જયસે ખુદા .કો લુલે ઓર ઉસ્કો છોડ બચડે
આંખેં દીખા રહ્યા હય બીગડા હુવા ઝમાના
પુલોંમેં તુલ રહેથે જો લાડલે ધરેકે
ઉન્કો ઝમીં કે ઉપર મીલતા નહીં ઠીકાના
દોલત રહી ન હુશમત ફઝલત રહી ન હુરમત
અખતો ઝખાન પર હય અસ્લાફકા ઝમાના

રસીદ મુઝદાદ કે એયામે ગમ નખાહદ માન્દ
ચુનાં નમાન્દ ઓ ચુનીં નીઝ હમ ન ખાહદ માન્દ
ગનીમતે શુમર અય શમ્અ વસ્લે પરવાના
કે ઈં મોઆમેલા તા મુખહદમ નખાહદ માન્દ
ચે જાએ શુકો શીકાયત ઝનક્ષે નીક ઓ બદ
કે કસ હમીશા ગીરફતારે ગમ નખાહદ માન્દ

ઝીંદગી

ઝીંદગી હય યાકે એક તુફાન હય
હમતો ઇસ જીનેકે હાથોં મર ચલે
શમ્અકે માનીંદ હયેં ઇસ બઝમ મેં
ચશમ તર આએ થે દામન તર ચલે

મુખહ હોતી હય શામ હોતી હય
ઉમ્ર યુંહી તમામ હોતી હય

અય શમ્અ તેરી ઉમ્રે તખીઈ હય એક રાત
હંસ કર ગુઝાર યા ઉસે રોકર ગુઝારલે

અય શમ્અ મુખહ હોતી હય રોતી હય કીસલીએ
થોડીસી રહે ગઈ હય ઉસેલી ગુઝારલે

શમ્મ્ય મગર નહો અપની ખુદ આરાઈ પર
રાત ભરકી થેહ તજદલી હય, સહર કુછલી નહીં
સામને આરેએ અનવર કે કમર કુછલી નહીં
સય હય આતીશ કે મુકાબાલમેં શરર કુછલી નહીં
રાકલે હસતી એ અદમ આઈના દીખલાતા હય
કે ધિર સખ નઝર આતા હય, ઉધર કુછલી નહીં

શીકે મઆશ એ ઈશકે ખુતાં, યાદે રફતગાં
ઇસ ઝીંદગીમેં અખ કોઇ કયા કયા કીયા કરે

કોઈ ઝીંદગી હય ચે ઝીંદગી, ન હંસી રહી ન ખુશી રહ
થીં જો હસરતેં દીલમેં મીટ ગઈ, મયેં ઊન હસરતોંકા મઝાર

એક ન એક ખટકા લગા હય સખકો બાગે દહેરમે
ગુલકો ગુલચીં કા ખતર ખુલખુલકો ડર સેયાદ કા

કોનસા જોંકા ખુજહેગા કીસે માઝલુમ હય
ઝીંદગી એક શમ્મે રોશન હય હવાકે સામને

અપને દમકો આદમી હર દમ ગનીમત જાનલે
ખાકકા ફીર હર હય બાઝહે ફૂના કુછલી નહીં

નકુલ ઇસ ઝીંદગી પર ચાફીલ
નહીં હય કુછ એઝતેખાર ઇસકા
કે રાહ લેગી ચે અપની એક દીન
અદમ કા રસ્તા તુજે બતા કરે

દીન ઝીંદગી કે ચશમ ઝદનમેં ગુઝર ગએ
જોંકે હવાકે ચે ધધર આએ ઉધર ગએ

દુન્યાં હય એક ખાખ એર ઉસમેં ઝીંદગી
ગોયા કે ખાખ દેખ રહે હયેં હમ ખાખમેં

નરમહા એ ગમકોલી અય દીલ ગનીમત જાનીચે
જો સુરા હો જાએગા ચે સાએ હસતી એક દીન

બહોત અચ્છી નીહાયત ખુબ ગુઝરી
લલા આફત ઝઢોંકા પુછના કયા

રૂએ ગુલ રંગે ખીઝાં જોશે જીવું ફરસે બહાર
ચાર દીનકે લીધે ઈસ બાગમેં કયા કયા દેખા

કુછ રંજ હય દુન્યામેં તો કુછ હમકો ખુશી હય
આંખોમેં જો આંસુ હયેં તો હોંઠોંયે હંસી હય

તારીક શખ, રાહ પુર ખતર, કોઇ ન ચાર આ રાહખર
દેખેંકે હમ બે પાઓ સર કરતે હયેં અખ મંઝીલ કહાં

શખે તારીક આ બીમે મૌજ આ ગીરદારે ચુનીં હાયલ
કુળ દાનંદ હાલે મા સુખુક સારાને સાહેલહા

કોન રહે જાએગા, સખ જાએંગે આગે પીછે
જીતને બચડે હયેં ચહાં, પા બસફૂર બચડે હયેં

લાઈ હયાત, આઈ ફઝા, લેચલી, ચલે
અપની ખુશી નઆએ ન અપની ખુશી ચલે

કીસીકે મર્ગ પર અચ દીલ ન કીજીએ ચશમ તર હરગીઝ
બહોત સા રોઈએ ઉનકો જો ઈસ જીતેયે મરતે હયેં

નસીમ ગફલતકી ચલ રહી હય
ઉમંડ રહી હયેં બલાકી નીદેં
કુચ્છ અચસે સોએ હયેં સોનેવાલે
કે જાગના હુશ તક ફસમ હય

કયા કહેં આલમ મેં હમ હુયવાન યા ઈનસાન થે
ખાક થે, કયા થે, મગર, એક આનકે મેહમાન થે
કર રહે થે હમતો ફખજા ચયરકી ઈમલાક પર
છીનલી જખ ઉસને, તખ જાના કે હમ નાદાન થે
ચયર કી ચીઝેં દેખા રખના બડી સમજે થે અફલ

ગાર કર દેખા તો હમલી સખત બે ઇમાન થે
 એક દીન એક આસ્તખાં ઉપર પડા બે મેરા પાંઉં
 કયા કહું ઉસદમ મુજે ગફલતમેં કયા કયા ધ્યાન થે
 પાંઉં પાંતેહી અરઝ ઉસ આસ્તખાંતે આહ કી
 આર કહા ગાફીલ કલી હમલીતો સ હેબે જન થે
 અબરુઆ બીની જખી, નદ્દા નીગાર આ ખાફો ખત
 લાગ્લો મરવારીદસે બેહતર લખો દંદાન થે
 દસ્તો પા, ખાકુઆ સર, ગરદન. શીકમ પુસ્તો કમર
 દેખતેકો અંખ આર મુનને કે ખાતીર કાન થે
 રાતકો સાનેકો કયા કયા નર્મો નાહુક થે પલંગ
 અગઠેકો દીનમેં કયા કયા કમ્લ આર અયવાન થે
 ખીલ રહાથા રખર જતન કે ગુલશનકા ચમન
 નાઝનીં મેહગુબ ગાયા હુર આર ગીલમાન થે
 લગ રહાથા દીલ કહીં ચંચલ પરીઝાદોં કે સાથ
 કુછ કીસીસે અહદ થે આર કુછ કહીં પયમાન થે
 હો : હે થે ચાહ ચહે આર મય રહે થે ફેહ ફહે
 સાફીઆ સાગેર મુરાહી ફુલો ઇત્રોપાન થે
 એકહી ચકકર અજલને આનકર અયસા દીયા
 જો, નવો હમથે, નથે સખ અયશ કે સામાન થે
 અયસી બે દહીંસે હમપર પાંઉં મત રખ અય અમીર
 આમીયાં, હમલી કલી તેરી તરાહ ઇનસાન થે

હસ્તી

નહીં રાઝે હસ્તી જતાનેકે ફાખીલ
 થે પદાં નહીં હય ઉઠાનેકે ફાખીલ

ક્યદે હસ્તીમેં ફંસે યાદે વતન ભુલ ગએ
 દામ હમકો થે ખુશ આયા કે ચમન ભુલ ગએ

• સીવાએ અંદુહો યાસો હીરમાં, હુવા ન હાસીલ જહાંસે હમો
 ઉઠાએ કાંધેપે ખારે હસ્તી, સફૂર હય બેહતર યહાંસે હમો

ન થા કુછ તો ખુદાથા, કુછ ન હોતા તો ખુદા હોતા
કુબાયા મુજકો હોનેને, નહોતા મયે તો કયા હોતા

ન હોતી ગર ખુદી હમમં તો જો તુથા વહી હમ થે
યે પર્દા કીસ લીયે ડાલા હય યારખ દરમયાં તુને

મન અઝઝ્યાં ગુલશને ઝેબા બજહાં આમદેઅમ
બુલબુલે આં ચમનમ, સુએ ચમન બાઝ રવમ
તૌબા કર્દમ કે દીગર હીચ મુસાફીર નશવમ
ઝીં સફૂર ગર બસલામત બવતન બાઝ રવમ

મૌત-કંઝા.

અય બેખબર હયાતકા કયા એઝતેબાર હય
હર વક્ત મૌત સરપે બશરકે સવાર હય

મૌતસે કોઈ ન ઘભરાએ અગર યે સમજે
કે યે દુન્યાકે બખેડોસે છુડા દેતી હય

હમ દામે ગમસે છુટે, મુદદતકે બાઝફ મરકર
રોતે હયેં કયું અહાબ્યા મૌકા હય યે ખુશીકા

કયું ગુલ હય મેરી નાઝશ પર નોહકી સદાકા
રોનેકા નહીં વક્ત, યે હય વક્ત દુઆકા

મૌતજો આઈ તેરા બીમાર અચ્છા હો ગયા
બડતે બડતે દર્દે દીલ આખીર મસીહા હો ગયા

ઇતનેસે દીનમેં જસે ગુઝરનેકે દીન નથે
અય મરનેવાલે, યે તેરે મરનેકે દીન નથે

ફુલ તો અપની બહારે જાંફીઝા દીખલા ગએ
હસરત ઉન ગુન્હાંપે હય જો બેખીલે મુર્જા ગએ

હાફેઝ અગર બગેર્યા મોયસ્સર શુદ્ધ વીસાલ
સદ સાલ મીતવાં બતમન્ના ગેરીસ્તન

આગાહુ અપની મૌતસે કોઈ બશર નહીં
સામાન સો બરસકે હયેં, કલકી ખબર નહીં

ન પહોંચ્યા કોઈ અપને પાસ, પહોંચ્યા જબકે વક્ત અપના
અજલકો આફ્રી હય, વક્ત પર પહોંચી તો યે પહોંચી

હયફ દર ચરમઝદન સોહબતે યાર આખેર શુદ્ધ
રૂએ ગુલ સયર નદીદીમ એ બહાર આખેર શુદ્ધ

જબ કોઈ દુન્યામે આયા, હંસકે બોલી ઉસસે મૌત
ઓર લો દાચાર દીનકા મેહમાં પયદા હુવા

આનેવાલે જાએંગે એક દીન ઝરે
શીર કીસીકે મર્ગકા ક્યા ગમ કરેં

હાય બનબનકે બીગડ જાતી હયેં શકલેં ક્યા ક્યા
મતલબ ઈસ આલમે ફાનીકા ખુદાયા ક્યા હય

રાત દીન ઝરે ઝમીં લોગ ચલે જાતે હયેં
નહીં માઝલુમ તહે ખાક તમાશા ક્યા હય

લાખોં હઝારોં સયેંકડોં મરતે હયેં આજ કલ
હમ અયસે સખ્તજાં હયેં હમારી કંઝા નહીં

કીસીકે મુંહસે ન નીકલા હમારે દફનકે વક્ત
કે ઈનપે ખાક નડાલો યે હયેં નહાએ હુવે

યે કહેના બાદે સખાસે ઝરા વો થમકે ચલે
ઉંડે ન ખાક અલી વો નહાએ બયકે હયેં

દારતી એહુબાબકી બાઝદ અઝ ફના મુજ પર ખુલી
જો મેરી મરફદપે આયા વો કુલુખ અંદાઝ થા

ઉઠ ગઈ હયેં સામનેસે કયસી કયસી સુરતેં
રોઈયે કીસ કીસકો અખ, કીસ કીસકા માતમ કીજયે

દેખ લીજે ચલકે અપને ચાહનેવાલેકી નાઅશ
આપ ફરમાતેથે અયસેકો કંઝા આતી નહીં

રાહી હયેં સુખડુ શામ મુસાફીર સુએ અદમ
હોતી નહીં હય શખકોલી યે શાહરાહ બંદ

નઝઅકા વકત ધુરા વકત હય, ખાલેકકી પનાહ
હય યે વો સાઅત કે ફયામતસે સીવા હોતી હય
રહતો એક તરફ હોતી હય રખસત તનસે
આરઝુ એક તરફ દીલસે જુદા હોતી હય

હાય વો વકતે નઝઅ ઢિનકા તસદ્દી દેના
આર મેરા રોકે યે કહેના કે મેરી યાદ રહે

જાનતા હું મયેં કેં ખાહીશ મૌતકી અન્હી નહીં
ઝીંદગી બે લુલ્હ કોજાઅ, મગર, તો કયા કરેં

અજલકે મુતઝીર હયેં, ગમમેં કય ફરીયાદ કરતે હયેં
જસે તુમ ભુલ બચકે હો, ઉસે હમ યાદ કરતે હયેં

અગર હમરાહે મૈયત દો કદમ તુ સાથ આજતા
શહીદે નાઝ, અય કાતીલ, દુઆ દેતા ચલા જતા

અખ ખખર લીજયે, લાશ ઉઠતી હય, મજબુર હું મયેં
સખ મુજે આપકે કુચલે લીયે જાતે હયેં

ઉસ બદગુમાનને યે કહા મેરી લાશ પર
અલ્લાહરે ફરેખ, કોઈ જાને મર ગયા

દફૂનાના દેખલાલકે હસરત ભરેકી લાશ
લીપટી હુઈ કફૂનસે કોઈ આરઝુ નહો

પડા હય દરસે મીટ્ટી ખરાબ હોતી હય
લગાદો હાથ જનાઝેકો ફીર સંવર લેના

કરેં સવાલ નફીરયેન કીસસે બાઝ્દે ફૂના
બદન મઝારમેં હય, રૂઢ કુચે યારમેં હય

યે કીસકી લાશ જતી હય કે જીસકે સાથ, અય ગદુ
ગમો દદો અનમ ફૂરીયાદો અફૂગાં મરસીયાખાં હયેં

મરના.

હોશો હવાસો તાબો તવાં સખહી જયુકે
અખ હમલી જનેવાલે હયેં, સામાનતો ગયા

કહા ઝાલીમને મેરા હાલ સુનકર
વો ઇસ જીનેસે મર જાએ તો બેહતર

મયેંને ચાહાયા કે અંદુહ ઝો બલાસે છુટું
વો સીતમગર મેરે મરનેપેલી રાજી ન હુવા

લખપે દમ હય, નહીં જીનેકા ભરોસા મુજકો
દેખજા એક નજર ઝો મેરે મસીહા મુજકો

દમે આખીર હય લાઝીમ હય નઝારા કરલેના
ખુદાસે કામ પડા હય, જુતોં ખબર લેના

ગર મરઝ હો, દવા કરે કોઈ
મરનેવાલેકો કયા કરે કોઈ

યહાં આંખોંમેં દમ હય અખ કોઈ સાચ્ચતમેં મરતે હયેં
કંઝા કહેતી હય, જલદી કયા હય, આઝમેં, સંવરતે, હયેં

દફ્ફન કરના મુજકો કુએ યારમેં
કૃષ્ણ બુલબુલકી બને ગુલઝાર મેં

નહીં ફુલ, તુરબતપે કાંટે બીછે હુયેં
મેરી કૃષ્ણ પર પાંડિ રખના સંભલકર

લીપટ નજાએ કહીં ખાક મેરી મરફફકી
ઝરા સમેટકે દામન ગુઝર કરે કોઇ

વો રૂંદતે હુયેં મેરી કૃષ્ણકો, ઝહે ફીરમત
નીશાં મીટાતો મીટા, નામતો બુલંદ હુવા

હમ ગરીબોંકા અંધેરેમેં નીકલ જાએગા કામ
આવેં જોવો શમ્મે તુરબતકો બુજાનેકે લીચે

હટ હટકે પડો ફૂતેહા હર હરકી લહુદ પર
યે કૃષ્ણ મેરી, યે મેરે દીલકી, યે જીગરકી

ઈસ ખ્યારસે ફીશાર દીયા ગારે તંગને
યાદ આગયા મઝા મુજે આગોશે યારકા

વો ખાક ડિડતી હુય, વો હુય મજમઝે યાસ
વહીં હુય દેખલો મદફ્ફન કીસીકા

બહોત રોયા વફ્રાએં યાદ કરકે
સીતમગર દેખકર મદફ્ફન કીસીકા

આકે તુરબતપે બહોત રોએ, કીયા યાદ મુજે
ખાક ડિઝાને લગે જખ કર ચુકે બરખાદ મુજે

સચ હુય એહસાનકાલી બોજ બહોત હોતા હુય
ચાર ફુલોંસે દલી જતી હુય તુરબત મેરી

યે મીસરા લીખ દીયા ઝાલીમને મેરે સંગે તુરબત પર
જો હો કુરફતકી બેતાબા તો યે ખાખે ગીરાં કચું કર

લીખવાના યે મીસરા તુ મેરે સગે લણ્ણપર
મૌત અચ્છી હય પર દીલકા લગાના નહીં અચ્છા

ખુંખહાએ મન હમીં બાશદ કે અઝ ખુનમ કશદ
બર સરે લન્હે મઝારમ નામે મેણખુએ મરા

એક શમ્ચ હય મઝાર પર, વોલી બુજી હુઈ
કયા દખકર બુલાવું નસીમે સણરકો મયેં

આતે જાતે એક ઠોકરહી લગાદેં કંઘકો
મુજરીમે ઉલફત હું, યું હો ફાતેહાખાની મેરી

કોન કહેતા હય કે હા અશક બહાતે જાના
કોન કહેતા હય કે હા ફુલ ચડાતે જાના
ઓ સરે નાઝસે મરફદયે ગુઝરનેવાલે
એક ઝરા દરકો હા હાથ ઉઠાતે જાના

ફાતેહા તો સરે તુરબત કલી પડતે આકર
મરમીટ હીજમેં હમ, આપસે ઇતના નહુવા

કુંઠનેકો આએ વો ગારે ગરીબાંમે શકૂક
ઓર નીશાં મદફૂનકાલી મેરે ન ઉનકો યાદ હો
હર લણ્ણકો નાઝસે ફુકરાતે વો કહેતે શીરે
ચોંક ઉઠે જો હમારા આશકે નાશાદ હો
દફૂઆતન એક ટુટી ફુટી કંઘસે આઈ સદા
વોહલી હોજાએ અગર બાકી કોઈ બેદાદ હો
ઠોકરોંસે કીજયે પામાલ મુશ્તે બાકકો
આપકી પાપોશસે, મીટ્ટી મેરી બરબાદ હો

બર મઝારે મા ગરીબાં નય ચીરાગે નય ગુલે
નય પરે પરવાના સોઝદ નય સદાએ બુલબુલે

બગાયર સાજા નપોશદ કસે મઝારે મરા
કે અચ્છખોશે ગરીબાં હમીં ગયાહ બસસ્ત

ધંધરભી કરમ અય નસીમે બહારી
તરસ્તા હય કુલોંકું મદફૂન કીસીકા

હાય કીસ નાઝસે વો કુલ ચડાને આયા
અલ્લાહ અલ્લાહ દુલ્હન બનગઈ તુરબત મેરી

યે નથી તુજસે ઉમીદ મુજકો તો અય બાદે સખા
ચાર કુલોંકું તરસ બયગી તુરબત મેરી

કૃષ્ણમેં કોઈ ન આરામકા સામાં હોગા
ખાખ એક હોગા મગર, વોહભી પરેશાં હોગા

જો આપ આએ હયેં તો ફાતેહાભી પડલીજે
ગુઝર ફીર આપકા સુએ મઝાર હો કે નહો

ઈતના તો રેહુમ કરના મેરે હાલે ઝાર પર
આના કલીતો ફાતેહા પડને મઝાર પર

તુમ ફાતેહાભી પડ ચુકે, હમ દફૂનભી હુવે
બસ ખાકમેં મીલા ચુકે, ચલીયે, સીધારીયે

અભી મઝારપે એહુખાખ ફાતેહા પડલેં
શીર ઇસ કંદરભી હમારા નીશાં રહે નરહે

હો કુલ ગર કીસીને ચડાએ, ઉડા દીયે
બાદે સખાભી દુશમને ગોરે ગરીબાં હય

ખુશક ગુલ, અફૂસુદાં સખઝા, શમ્મ ચુપ, બાલીં ઉદાસ
છ ભર આયા આલમે ગોરે ગરીબાં દખકર

અય ગોર તુહી ઢાંકલે પર્ત ગરીબ હું
પુંસાં નહીં હય કોઈ મેરે હાલે ઝારકા

ચલ ન ઇતરાકે બહોત, તુજકોભી આના હય ચહાં
દખ આ ગોરે ગરીબાંસે ગુઝરનેવાલે

સરે મઝાર કીસી દીન જો યાર આજઝમે
તહે મઝારલી હમકો કરાર આજઝમે

હીલ ગમ લાશ મેરી કૃષ્ણકો ઠોકર ન લગા
કોન હય, દેખકે ચલ, ઓ રાહસે ચલનેવાલે

લીપટ જાવુંગા મરકદસે નીકલકર જોશે ઉલ્કતમે
ઝરા તુમખચકે ચલના જખ નઝર મેરા મઝાર આવે

ન પુછા ઝીંદગીમેં, પુજતે હો મુજકો મરનેપર
લણ્ણપર હય ચીરાગાં, દીલ મેરા જલતા હય તુરખતમેં

કૃષ્ણમેંલી સાથ લે જાવુંગા દીલકા ઇઝતેરાખ
ખાઝ્દ મુદ્દનલી શીરેગી રૂઢ ઘલરાખ હુધ

લણ્ણદે તંગમેં કીસ કીસકી સમાઈ હોગી
મયેંલી હુંગા, મેરા દીલલી, મેરા અરમાં હોગા

ખાઝ્દે ફનાલી હસરતો યાસો અલમ હયેં સાથ
મરકદમેંલી રહા તો મયેં તનહા નહીં રહા

હઝારેં હસરતેં હયેં, સેંકડોં દીલમેં તમન્નાએં
હુધ હય દફૂન એક દુન્યાકી દુન્યા મેરે મદફૂનમેં

નીકલા હય જો દમ હસરતે આગોશમેં મેરા
કીસ ખ્યારસે લેતી હય મુજે ગાર ખગલમેં

ઝમીને કૃષ્ણસે મુજકો બડી નદામત હય
યે મુશ્તે ખાક નહીં હય ફીશારકે ફાખીલ

દીલે મુઝતર કીસી કરવટ, કીસી પહેલુ નહીં થમતા
ખરાખર એક ખીજલી કોંદતી રેહતી હય મદફૂનમેં

એક દીન વો લેકે કુછ લોગોંકુ સાથ
 તુરખતેં ચે કહેકે દીખલાતે રહે
 ઇસમેં મજતુ હય આર ઉસમેં કોહકન
 આશકાને નાઝથે, જાતે રહે
 બાઝ઼ ઇસકે વો મેરી તુરખતપર
 દર તક અફસોસ ફરમાતે રહે
 પુછા લોગોંને, હય ચે કીસકા મઝાર
 આપજે રહેરહેકે પછતાતે રહે
 બોલે, હય હય, ચે સખીકા હય મઝાર
 જાન દેદી, લાખ સમજાતે રહે

ગરચે થે બેવફા મગર, આહી ગયા વફાકા પાસ
 રોને લગે વો ઝાર ઝાર, મેરા મઝાર દેખ કર

વો રૂંદતે હયેં કંઞ મેરી ઇસ બેયાલે પાકસે
 હસરતે પાબાસે જાનાં નીકલે મેરી ખાકસે

ખાક

ઉઠાવે સખા ખાક મેરી અગર તુ
 તો કુચેમેં ઉસ બેરહમહી કે લેજા

અન્છે હયેં વોહ જો મરકે તેરે ખાકે રાહ હોં
 મીટી ખરાબ તાલેબે ગારો કફૂનકી હય

હમ ખાક હોકે આઝે હયેં કુચેમેં ચારકે
 લેકીન ખુદા કરે કે સખાકો ખબર નહો

તેરી ગલીમે હુવે ખાકલી તો કયા હાસીલ
 તેરા હય હખ વહી દામન ઉઠાકે ચલનેકા

દામન તલક તો તેરે કહાં દસ્તરસ મુજે
 તેરી ગલીકી ખાકલી હો તોહો બસ મુજે

ન પહોંચી ઉસકે દામન તક મેરી ખાક
 મુજે શીકવા રહા બાદે સખાસે

હમ આક હોકે ઉસકી ગલીમેં રહે તો કયા
બાદે સખાકુ ઝીદ હય હમારી ગુબારસે

પસે મુદ્દન બનાએ જાએંગે સાગાર મેરી ગીલસે
લખે જાંબક્ષકે બાસે મીલેંગે આકમેં મીલકે

મયકદા ઇસસે બનેગા કે બનેગી મસજીદ
દેખીયે આક મેરી બાઝદે ફૂના કયા હોગી

આક હોકરે તેરે દામન તલક આયા હું મયેં
અબતો બરબાદ નકરે એ સીતમઈબદ મુજે

કલીતો ખીંચ લાવેગી ઉસે ગારે ચારીબાં તક
કે મુદ્દતસે હમારી આક દામનગીર ફીરતી હય

તુમને દામનપે જગાહ દેકે બહાઈ ઇંજીલ
વર્ના ઇન્સાફસે પુછા તો વહી આક હું મયેં

ચેરા ન દરપએ અઝમે દયારે ખુદ બાશમ
ચેરા ન આક કદે પાએ ચારે ખુદ બાશમ

ઇશ્તિ.

મરતે હમ ઇશ્ત પુકારી હાથ આલી દેખકર
ઉમ્મલરકા હય ચેહી હાસીલ કે કુછ હાસીલ નહીં

અહુલે દવલતસે કોઇ નઝઅમેં ઇતના પુછે
સાથ કયા કયા લીયા ઇસવક્તમેં, છોડા કયા કયા

ફટે કપડાંમેં ખન્દાં મીરલે ગુલ હું
શરાફૂત કયા બહારે બેખીઝાં હય

મીરાદ અપની હસ્તીકો અગર કુછ મરતખા ચાહે
કે દાના આકમેં મીલકર ગુલો ગુલઝાર હોતા હય

ખમીદા કરતા હય ઈન્સાનકો જગહર શરાફૂતકો
અસાલત જસમેં હોતી હય વહી તલવાર કસ્તી હય

આકસારીકો ઝરા દેખીયે બીના બનકર
સંગ પાતા હય જગા આંખમેં સુર્ખા બનકર

વઝઅ

અય દાગ અપની વઝઅ હમેશા ચેહી રહી
કોઈ ખીચા, ખીચે, કોઈ હમસે મીલા, મીલે

બુદા હમ સખસે રહેતે હયેં મીસાલે તારે તંબુરા
ઝરા છડેસે મીલતે હયેં, મીસાલે જસ્કા જ ચાહે

ઈનસાન

મૌતને કર દીયા નાચાર, વગરના ઈનસાન
હય વો ખુદખીં કે ખુદાકાલી ન ફાયલ હોતા

કયા હંસી આતી હય મુજકો હજરતે ઈનસાનપર
ફેચલે બદ તો ખુદ કરે-લાઅનત કરે શયતાનપર

એક ચીઝ હય ઈસ આલમે હસ્તીમેં બશરલી
દુન્યાકા તલબગારલી-દુન્યાસે હજરલી

બશરજો ઈસ તીરા આકદામેં, પડા હય ડિસ્કી ફૂરતની હય
વગરના ફન્દીલે આશમેંલી, ડિસ્કી જલ્વેકી રોશની હય

નફૂસે બે મફદુરકો કુદરત અગર હો થોડીસી
દેખ શીર સામાન ઈસ ફીરઆને બેસામાનકા

તરીકે ફૂંકા સાલેક તુ હય લેકીન ઝરા સુનલે
કડા પડતા હય ઈસ મંઝીલમેં એક મયદાં તવકુલકા

ફૂંફીરાના આએ સદા કર ચલે
મીયાં ખુશ રહો હમ દુઆ કર ચલે

મુજ ખાકસારકો નહીં છાજત સરીરકી
હય બોરીયાએ ફૂંકપે ઇંજીત ફૂંફીરકી

ઈશ્ક.

ઉલ્કૃતમેં ખરાખર હય, વફા હો કે જફા હો
હર ચીઝમેં લગ્ગત હય અગર દીલમેં મઝા હો

હુવે ઝલીલતો ઇંજીતકી જીસ્તજી કયા હય
કીયા જો ઈશ્ક તો શીર પાસે આખર કયા હય

ઈસ ઈશ્કકે આતીશમેં જલ્તે હયેં સલી કોઇ
ગર શમ્મ હુઈ તો કયા, પરવાના હુવા તો કયા
હમ ઈશ્કકે બદ્દે હયેં, મઝહબસે નહીં વાકેફ
ગર કાઝબા હુવાતો કયા, જીતખાના હુવા તો કયા

ખયાખાને મોહોખખત, દરતે ગુરખતલી વતનલી હય
યે વીરાના કફૂસલી, આશીયાનાલી, ચમનલી હય
મોહોખખત હી વા મંઝીલ હય, કે મંઝીલલી હય, સોહરાલી
જરસલી, કારવાંલી, રાહખરલી, રાહઝનલી હય
મરઝ કહેતે હયેં સખ ઈસકો. યે હય, લેકીન મરઝ અયસા
જુપા જીસમેં ઇલાજે ગર્દીશી ચર્ખે કોહનલી હય
જલાના દીલકા હય ગોયા. સરાપા નુર હો જના
યે પરવાના જો સોઝાં હો તો શમ્મે અન્જીમનલી હય
વહી એક હુસ્ન હય લેકીન નઝર અ.તા હય હર શયમેં
યે શીરીલી હય ગોયા, બીસ્તુલી, કોહકનલી હય

મેરે હવાસ ધરિકમેં કુછ કમ હયેં મુન્તશર
મજનુંકા નામ હો ગયા, ફીસ્મતકી ખાત હય

વાદીયે ધરિકલી કયસા હય ખતરનાક તરીક
થકકે ઇસિ રાહમેં મજનુંસા બશર બયઠ ગયા

ધરિક ઓર મીશક છુપાએ નહીં છુપતે
બર સરે રાહ પીરતા હય ઢઢેરા ઇનકા

અસર સોઝે મોહોખ્ખતકા નહો, ચે ગયર મુમકીન હય
શમઅકા અસ્મ ગુલ જાતા હય પરવાને જો જલ્તે હયેં

ચે રોના બે વફાઇકા, ચે શીકવા કજ અદાઇકા
સઝા હય દીલ લગાનેકી, મઝા હય આશનાઇકા

કટેગી રોરોકે રાત સારી, તડપકે દીનલી તમામ હોગા
લગાકે દીલ, ચે કીસે ખબરથી, કે હાય, છના હરામ હોગા

ઇબ્તીદાએ ધરિક હય રોતા હય કયા
આગે આગે દેખીયે હોતા હય કયા

મન્ઝીલે ધરિકકા હાલ આપમેં આહું તો કહું
દમ ઝરા લેનેદા, મયેં દીલકો સંભાહું તો કહું

કયા ખબરથી કે મોહોખ્ખતમેં ચે સામાં હોંગે
અસ્કે આહેંગે વોહી જાનકે ખાહાં હોંગે

ધરિકને હમકો નીકમ્મા કર દીયા
વર્ના હમલી આદમીથે કામકે

કોન કહેતા હયકે ઉલ્ફતમેં હમે રાહત હુઈ
પીરને, રોને, તડપનેસે કહાં કુરસત હુઈ

દીલપે આતી હય વો આફત કે ફેયામત કયા હય
ધરિક હમસે કોઇ પુછે કે મોહોખ્ખત કયા હય

ઉલ્કૃતકા હો ખુરા મુજે બીમાર કર દીયા
અચ્છે ભલેકો સાહેબે આઝાર કર દીયા

શૌક જીનેકા ન મરનેકી તમન્ના મુજકો
દીલ નરહા પાસતો, જીના કયા ઓ મરના કયા હય

કરતા હું ખુદાસે જો મયેં ફરીયાદ કીસીકી
ચુપ કરનેકો આતી હય મુજે યાદ કીસીકી

જગર થામે ખડે હયેં આહ કરનેકા નહીં ચારા
નહીં માઅતુમથા ઉલ્કૃતમેં હાલત અયસી હોતી હય

ઉલ્કૃતકા જખ મઝા હય કે દાનોં હોં બેકરાર
દાનોં તરફ હો આગ ખરાખર લગી હુધ

અય દીલ તમામ નફ્રઅ હય સૌદાએ ધર્શકમેં
એક જાનકા ઝીયાં હય, સો ઇતના ઝીયાં નહીં

દર્દ દીલસે તુ કીસીકો કહી આગાહ નકર
શતેં ઉલ્કૃતતો ચે હય, જાનદે ઓર આહ નકર

સોઝે યામસે ન દીલ ભુતે જખતક
સોઝીશે ધર્શકકા મઝા કયા હય

અલ્લાહરે શૌક અપની જખીકો ખખર નહીં
ઉસ બુતકે આસ્તાનેકા પથરલી ધીસ ગયા

અફસોસ રાકે ધર્શક કીસીસે ન તય હુધ
સેહરામેં કયસ, કોહમેં ફરહાદ રેહ ગયા

ઉલ્કૃતકા મઝા જખ કોઈ મરજાએ તો જાએ
ચે દર્દે સર અયસા હય કે સર જાએ તો જાએ

ખખરે તણ્યુરે ધર્શકમેં ન જીવું રહા ન પરી રહી
નવો તુ રહા નવો મયેં રહા, જોરહી સો બેખખરી રહી

અખ યે જાના કે ધસે કહેતે હયેં આના દીલકા
હમ હંસી ખેલ સમજતેથે લગાના દીલકા

આજીખ તીલસસમ હય ઉલ્ફત, કે સામને ઉરકે
ખજાએ રીકવા જ્યાંસે દુઆ નીકલતી હય

ધરિકપર ઝાર નહીં હય યે વો આતીશ, ગાલીખ
કે લગાએ ન લગે, ઝાર ખુજાએ ન ખુજે

કયા ખુરી દીલકી લગી હોતી હય, આશક દખલો
શમ્મતો જલતી હય ઝાર પરવાનાલી જલ જાએ હય
નીંદ આએ રાતકો, મુજકો યે મુમકીનહી નહીં
આંખ કખ લગ સકતી હય, જખ હુન કહીં લગ જાએ હય
અય અજલ કયા દેર હય. કખતક કરેં મયેં ઇન્ટેઝાર
ખેકસીકે હાલપર ના રહમ તુજકો આએ હય

ઝીંદગી ધરિકમેં મુશકીલ હય તો મર જાએંગે
અખસે વો કામ કરેંગે કે જો આસાં હોગા

મઝા હર એકકો તાઝા મીલા હય ધરિકે જાનાંકા
નીગાહકો દીદકા, લખકો કુગાંકા, દીલકો અરમાંકા

અય દારા કયા ખતાએં મોહોખખતમેં કયા હુવા
ખયકે ખીઠાએ જાનકો આઝાર હોગયા

દારાયા, દદાયા, ગમયા કે અલમયા, કુછયા
લેલીયા ધરિકમેં જો હમકો મુયસસર આયા

હમતો ખરખાદ હુવે ધરિકમેં અપને હાથાં
કોઈ ખદખાહ નહીં અપનેસે ખડકર અપના

કીયા હય ધરિકનેં મજખુર સરખસર મુજકો
ન એખતીયારમેં વો હય, ન એખતીયારમેં દીલ

અવ્વલે ધરિકમેં બસ રોતે લગે તુમતો અમીર
ન અલી નાલે કીચે તુમને ન આહું ખીચી

ધરિકે ખુદા કરેં કે મયેં ધરિકે ખુતાં કરેં
દા દીનકી ઝીંદગીમેં બતાવો મયેં કયા કરેં

અલી કી ધરિકસે તૌબા, અલી હુમ બન ગએ મજનું
કલી સીલવાયા દામનકો, કલી ચારા ગીરેબાંકો

ઉંઝ સારી તો કટી ધરિકે ખુતાંમેં મોમીન
આખરી વક્તમેં કયા ખાક મુસલમાં હોંગે

ઝીંદગી એક ખાખ હય, ઈસ ખાખસે બેદાર હો
રાહે હુકમેં જાન દેનેકે લીચે તૈયાર હો
રેહનુમાએ ઝીંદગી હય ધરિકહી તેરે લીચે
મુન્તેહાએ ઝીંદગી હય ધરિકહી તેરે લીચે
દીલકો અપને ધરિકકે શાઅલેસે કરલે તુ ગુદાઝ
તા તેરી જાં મેં હો પયદા કુવ્વતે ઇજઝાનીયાઝ
કામ કર વો જીસસે હો દીલબરકો તેરે તુજપે નાઝ
મુતેઅશ હો તેરી લયસે ખુદબખુદ ઉલ્ફતકા સાઝ

કીસી ગુલકા નદેખા હુમને પરવાનેકો દીવાના
કીસી જુલજુલકો પરવાના નદેખા શમ્શાદે ગુલકા

ખુદા શાહેદ કીસીકી ઓર ઉલ્ફત હોતો કાફીરહો
તુમહીપર જાન દેતે હયેં, તુમહીપર દમ નીકલતા હય

ખુદા હય હશ્રમેં મુજકો કોઇ પુછે તેરે આગે
વહાં તુમ કીસપે મરતેથે, કહેંગે ઈનપે મરતે હયેં

ન પુછો કીસપે મરતા હું ચે મુંહ ફેરે જો બચઠે હયેં
ઈન્હીપર જાન દેતાહું, ઈન્હીપર દમ નીકલતા હય

ચલેથે હરમકો, રાહમેં હુવે એક સનમપે આશક
ન હુવા સવાખ હાસીલ, ચેમીલા અઝાખ ઉલ્ટા

ચે અજીખ માજરા હય કે ખરોઝે ઇદે કુરખાં
વોહી જીખુલી કરે હય, વોહી લે સવાખ ઉલ્ટા

રાહરવે રાહે મોહોખત. થક નજના રાહમેં
લઝઝતે સેહરા નવદીં દુરીયે મન્ઝીલમેં હય

ધરફકે દફતરમેં મેરી આજ ખીસ્મીલ્લાહ હય
મુહસે કહેતા હું અલેફ, દીલસે નીકલતી આહ હય

પડે હયેં ધરફકા દફતર, અલેફ, જો તે નહમ સીખે
ન તખતી હાથમેં પકડી, ન હમ છુના કલમ સીખે
ફકત ઇસ ધરફકે દફતરમેં હમ નામે સનમ સીખે
સીવાએ ધરફકા ઉલ્ટત હમ, ન કુછ અપની કસમ સીખે
હમેશા જાન ખોતે હયેં, મગર ખોના નહીં આતા
ફયામત હય કે રોતે હયેં, મગર રોના નહીં આતા

ન આયા હમે ધરફ કરના ન આયા
મરે ઉમ્મ ભર ઓર મરના ન આયા

ચયન દીનકો ન શખકો રાહત હય
આશકી કયા હય, એક મુસીખત હય

મોહોખતમેં નહીં હય ફક' જીતે ઓર મરનેકા
ઉસીકો દેખકર જીતે હયેં, જીસ કાફીરપે દમ નીકલે

દદો ગમ, રંજે અલમ, હસરતો યાસો હારમાન
ઓર ઉલ્ટતમેં ધરા કયા હય, મુસીખતકે સીવા

કુચએ ઉલ્ટતમેં ધનસાં દેખકર રખએ કદમ
ઈખતેદા અન્હી હય ઇસકી, દન્તેહા કુછલી નહીં

દર્દસે વાકેફ નથે ગમસે શનાસાર્થ નથી
હાય કયા દીનથે તખીઅત જખ કહીં આધ નથી

ધરિકમેં અયશ કે બદલે ચે તખાહી કયસી
ફંસ ગઈ જાન મુસીબતમેં ઇલાહી કયસી

ખીન જલાએ દીલો જગર જલ જાય
કયા યુરી આગ હય મોહાખતકી

ધરિકમેં નીસ્ખત નહીં ખુલખુલકો પરવાનેકે સાથ
વસ્લમેં વો જાનકે, ચે હીજમેં જતી રહે

અય ધરિકે જગરસોઝ તુજે તેરીહી સોગંદ
એક શાઅલએ જાંસોઝ, કે મુશ્તાકે ફૂના હું

હકીકત ખુલ ગઈ જખસે કીયા ધરિકે ખુતાં હમને
ઉસીકો વસ્લે હક હોગા, જસે વસ્લે ખુતાં હોગા

ખુદા દે તો દે અપના ગમ હર કીસીકો
કરે પર ન માયલ કીસીપર કીસીકો

ધરિકકી મન્ઝીલ કડી હય, રેહનુમા મીલતા નહીં
મહુવે હયરત હમ ખડે હયેં, રાસ્તા મીલતા નહીં

ન વાકેફ કારવાંસે હું ન કુછ આગાહ મન્ઝીલસે
કીયા મયેં વાદીયે ઉલ્ફતકો તય એક જુખીશ દીલસે

હમતો મરેંગે ચારકી દીવારકે તલે
મજનુકો થા જુનુન જો સહેરામેં રેહ ગયા

અય ગએતો ઇન્તેહાએ ધરિકમેં ભુલ્ફ આયગા
પર અલીતો ઇન્તેદામેં ઇન્તેહાકા દર્દ હય

મહુરાએ અખરુઆંમેં જો સીજદા કીયા તો કયા
જખતક કે તાઝા ખુને જગરસે વુઝ નહો

મરીએ ફરિક પર રાહમત ખુદાકી
મરજ બડતા ગયા જુ' જુ' દવાકી

ન કહાયા તુજે ગાફીલ નલગાના દીલકો
અપની છાતીયે ન રખલેના કલી ઇસ સીલકો

જાન દી હય ફરિકમેં ઉસ ગુલકે મયેને હુમસફીર
કુલ લાકર કયુ' ન તુરબત પર ચડાએ ફન્દલીખ

મરજે ફરિકકી તકલીફકો કયા પુછતે હો
હય કલી દર્દ જગરમેં, કલી ફજા દીલમેં

આગાએ ફરિકહીમેં શીકવા બુતોંકા અય દીલ
ટુક સબ કર અલીતો કયા કયા સીતમ ન હોંગે

ન દયરમેં જખ સનમકો ખાયા, હરમમેં બહરે તલાશ આયા
બુરા મોહોખ્ખતકા હો ખુદાયા, કે ઠોકરેં ખાઈ દરખદરકી

તખીખ કહેતે હયેં દવા કર, હખીખ કહેતે હયેં દુઆ કર
રફીખ કહેતે હયેં દિનેજ કર, ગઝખમેં આયા હુ' દીલ લગાકર

ધલાહી કયા કરેં જબતે મોહોખ્ખત હુમતો મરતે હયેં
કે નાલે તીર બન બનકે કલેજમેં ઉતરતે હયેં
કહેં કયા હમયે જે સદમે ગુઝરતે હયેં ગુઝરતે હયેં
લગાયા જસ ધડી દીલ ઉસ ધડીકો યાદ કરતે હયેં

કયા ચલ સકેગા જાદએ ઉલ્ફતમેં ઝાહેદા
યે રાહવો હય જરમેં હરએકકા ગુઝર નહીં

ગલત હય કે દીલકા લગાના બુરા હય
મોહોખ્ખતકા લેકીન જતાના બુરા હય

મોહોબ્બત ખુરી હય ન ચાહત ખુરી હય
ખુરા હય વોહી જસકી નીચ્યત ખુરી હય

નસીબત માનલો મેરી, નહો આશક કહીં યારો
ઉઠાઓગે બહોત ખારી, બહોત આઝાર દેખોગે
લગેગી આગ સીનેમેં, જગર જલ જાએગા ગમસે
બહેંગે અશક આંખોસે, મીઝાહ ખુબાર દેખોગે
મેરે માનીંદ ખો બચકોગે દીલકો, શીર નપાવોગે
બલામેં મુખ્તીલા દીનરાત જાને ઝાર દેખોગે
જો આફત, જોસીતમ, જો કેહુર ચે તુમકો દીખાએગા
ચલેગા કુછ ન ચારા, ઓર તુમ નાચાર દેખોગે

અઝીયત, મુસીબત, મલામત, બલાએં
તેરે ધ્રુવમેં હમને કયા કયા નદેખા

બડે મહેમેં ગુઝરતી હય બે ખુદીમેં અમીર
વોદીન ખુદા નદીખાએ કે હોશીયાર હું મયેં

આશકો માઝશુક દાનોં તેરે દીવાને હયેં યાર
દામને યુસુફ, ગીરેખાને ઝલેખા ચાક હય

મોહોબ્બત, આહ કયા કયા રંગ આશકકો દીખાતી હય
અગર એકદમ હંસાતી હય તો શીર પહેરેં રૂલાતી હય

બહુરીસ્ત બહુરે ધ્રુવ કે હીચશ કીનારા નીસ્ત
આંજળ જુઝઈ કે જાં બસેપારંદ ચારા નીસ્ત

આશકી ચીસ્ત બગો, બંદએ જાનાં ખુદન
દીલ બદસ્તે દીગરે દાદન ઓ હુયરાં ખુદન

મા ઓ મજનું હમસબક ખુદીમ દર દીવાને ધ્રુવ
ઉં બસેહુરા રફૂત ઓ મા દર કુચહા રસ્વા શુદીમ

અફરૂખ્તન ઓ સુખ્તનઓ જામા દરીદન
શમ્મ જમન, પરવાના જમન ઓ ગુલ જમન આમોખ્ત

ફરિક તા ખામસ્ત આશદ બસ્તએ નામુસો નંગ
પુખ્તાકારનો જીતુરા કય હયા ઝંજરે પાસ્ત

અય મુર્ગે સહર ફરિક ઝ પરવાના બયામોઝ
કાં સુખ્તેરા જાં શુદો આવાઝ નયામદ

મન તો શુદમ, તોમન શુદી, મન જાં શુદમ તો તન શુદી
તા કસ નગોયદ બાઝદ અઝાં, મન દીગરમ તો દીગરી

મન શમ્મે જાં ગુદાઝમ, તો સુખે દીલ કુશાઈ
સોઝમ ગરત નળીનમ, મીરમ ચું રખ તુમાઈ

નઝદીક ઇચ્ચીનીનમ, દુર આંચુનાં કે ગોફૂતમ
નય તાબે વસ્લ દારમ, નય તાફતે જુદાઈ

ખુસરવા દર ફરિકબાઝી કમ ઝહીંદુ ઝન મખાશ
કાં બરાએ મુદા સોઝદ ઝીન્દા જાને ખીશારા

ગરઝ ઝમસ્જોદો જીતખાનાઅમ વીસાલે શુમાસ્ત
જીઝીં ખેયાલ નદારમ, ખુદા ગવાહે મનસ્ન

ગુલામે હઝરતે ફરિકમ, કરમ બહાએ મનસ્ત
હર આંકે બંદા બખાહદ મરા, ખુદાએ મનસ્ત

કશીશે કે ફરિક દારદ ન ગુઝારદત બદીસાં
બજનાઝા ગર નઆઈ, બમઝાર ખાહી આમદ

હસ્ત દર શહે મોહોબબત રસ્મો આઈને દીગર
ખુદાને ખું જાયઝસ્તો દમઝદન દસ્તુર નીસ્ત

નશતર ચે ઝની રગે જીતુરા
આગાહ નઈ તપે દુરંરા

બે દસ્તોપા નયમ કે હનોઝસ્ત વકુરે ધ્રુવક
શોરીસ્ત દર સરમ કે બસામાં બરાબરસ્ત

અય મુસલમાનાં ચે અજબ અર બુતપરસ્તી કહેધમિ
ચુકે દર દીલ મોહરે આં ઝેબા સનમ દારીમમા

બાંદએ ધ્રુવક શુદ્ધી તકે નસબ કુન જામી
કે અંદરીં રાહ ફૂલાં ધમ્ને ફૂલાં ચીઝે નીસ્ત

મીલતે ધ્રુવક અઝ હમા મીલત બુદાસ્ત
આશકાંરા મીલતો મઝહબ બુદાસ્ત

દીના ઇમાને મન અઝ રૂએ નીકુ ખાહદ શુદ્ધ
કાફેરે ધ્રુવક શવમ, તાકે મુસલમાં બાશમ

કહેતે હયેં કદીમી જીસે વો યાર હું તેરા
ઝલ્ફેલી નથીં જબસે ગીરફતાર હું તેરા

જીગરકે ટુકડે હુવે, જલકે દીલ કબાબ હુવા
ચે ધ્રુવક જાનકો મેરે કોઈ અઝાબ હુવા
ગલી ગલી તેરી ખાતીર શીરાબચશમે પુરઆબ
લગાકે તુજસે દીલ અપના બહોત ખરાબ હુવા
મંગાઈથી તેરી તસ્વીર દીલકી તસ્કીં કે
મુજે તો દેખતેહી ચોર ઇંઝતેરાબ હુવા

હસ્તીએ મન રફૂતો ખેયાલશ બમાન્દ
ઈ કે તો બીની ન મનમ, બલકે ઉસ્ત
હસ્તી તો મેરી મીટ ગઈ અબ તુહી તુ તો હય
મુજમેં જો દેખતા હય વો કુછ મયેં નહીં, તુ હય

દીલ જલે ધ્રુવકે ડરતે નહીં જલજાનેસે
લઝઝતે સોઝે જીગર પુછીયે પરવાનેસે
એક પતંગેકી અગર જાન ગઈ, જાનેદો
નામ રોશન હુવા હય શમ્શકા પરવાનેસે

નાસેણા ખુબ ધલાજે દીલે ખીમાર કીયા
બડ ગયા ઓરલી સૌદા તેરે સમજનેસે
પારસાઈકા બહોત કરતેથે ઇઝહાર જલીલ
પીકે હુમ તુમજે ચલે, જુમતે, મયખાનેસે

દીલમેં આતા હુય કહું, પર કયા કહું કીસસે કહું
આલમેં બેચારગીમેં એક લખે ખામોશ હું
લોગ કુછ કહેતે હયેં મુજકો ઓર મયેં કુછ ઓર હું
હું નીગાહે ચશમે આલમમેં મગર રૂપોશ હું
અઝ વફુરે ફરિક મીગલ્તદ દીલે સીમાબે મન
નરમએ નામત સુરાયદ હર રંગે બેતાબે મન
જુસ્તજુબે ચારએ તસ્કીને દીલ કરતા હું મયેં
તીશનગીએ ફરિકસે બેકલ હુવા જતા હું મયેં
વહુશત અફઝાએ દીલે બેતાબ હુય બઝમે ખેયાલ
જઝબે ઉલ્ફતકી ઇફીકત મીટકે દીખલાતા હું મયેં
દમ ધુરા જતા હુય એક મુદદતસે ઝબ્તે જોશમેં
તાયરે કુંજે કફસ હું, સખ્ત ઘલરાતા હું મયેં
અલમદદ અય આં કે મીદાની નવાએ રાઝે મન
હીચકસ જુઝ તો નમી ફેહમદ સદાએ સાઝે મન

આજતક તકમીલે દર્દે ફરિકકા થા ઇન્તેઝાર
દખના અખ દીલ નહીં યા ઇઝતેરાબે દીલ નહીં
કર રહા હું મયેં ફૂના ફીઝઝાત હોખનેકી મશક
હોકે બેખુદ ફરિકમેં હુશ્યાર હું, ગાફીલ નહીં

ખન્દાઝન હુય તપે ઉલ્ફત જો દવા કરતે હયેં
મુસ્કેરાતી હુય મશીયત જો દુઆ કરતે હયેં

બે મોહોખ્ખત નહીં અય ઝોફ શીકાયતકે મઝે
બે શીકાયત નહીં અય ઝોફ મોહોખ્ખતકે મઝે

ચરમે સાફીકી મોહોખતકા જો દીલમેં જોશ હય
ખાદાકશ મુજકો સમજતે હયેં કે ચે મદહોશ હય
મરતે મરતેલી ન છોડુંગા મયેં સાફીકે કદમ
લાખ દીવાના હું શીરલી મુજકો ઇતના હોશ હય

આપ કયા જાનેં મોહોખતકા નતીજા કયા હય
આપ કમસીન હયેં અલી આપને દેખા કયા હય

કીસીકો દેકે દીલ કોઈ નવાસંજે કુઆં કયું હો
નહો જખ દીલહી સીનેમેં તો ફીર મુંહમેં જખાં કયું હો

કાફેરે ઈશકમ મુસલમાની મરા દરકાર નીસ્ત
હર રંગે મન તાર ગરતા હોજતે ઝુન્નાર નીસ્ત

અઝ સરે ખાલીને મન ખરખેઝ, અય નાદાં તખીય
દદેમંદે ઈશકરા દાર ખબુઝ દીદાર નીસ્ત

હોફેઝ હરઆં કે ઈશક નવરઝીદ ઓ વસ્લ ખાસ્ત
એહરામે તબ્દે કાઅખએ દીલ ખેતુઝ ખેખસ્ત

જામી અઝ જુએતો શુદ મસ્ત, ન મય દીદ ન જામ
ખઝમે ઈશકસ્ત, ચે જાએ મય ઓ જામસ્ત ઇંજા

અશકે ખુનેન ખતખીયાં ખનમુદમ, ગોફૂતન્દ
દદે ઈશકસ્ત ઓ જગરસોઝ દવાએ દારદ

મોહોખત આહ કયા કયા રંગ આશકકો દીખાતી હય
અગર એકદમ હંસાતી હય તો શીર પહેરેં રલાતી હય

ચેહી આશકોંકી નમાઝ હય, ચેહી દીલજલોંકી નીયાઝ હય
જહાં દેખા ચારકા નક્ષેપા, વહીં સીજદા, સરકો જુકા દીયા

દયરસે મતલબ ન કાઝ્યેસે ચારઝ
આશકોંકા દીનાઈમાં ઓર હય

ન સીજદ્યે દરે જનાંસે સર ડિઠાવુંગા
ચે વો નમાઝ હય, જુરકા કોઈ સલામ નહીં

હમ ભુલે હુવે રાહ હયેં અય કાઝ્યા નશીનાં
જતેથે કહીં ઓર, નીકલ આઝે કહીં ઓર

કહતે હયેં કે દીલ દેકે તડપતે હયેં જો આશક
હોતા હય કહાં દૈદ અગર દીલ નહીં હોતા
હોતા ન અગર દીલ તો મોહોખ્યતલી ન હોતી
હોતી ન મોહોખ્યત તો ચે આફૂતલી ન હોતી

ખદે હયેં હમતો ધરિકે અય શેખો ખીરાહમન
પરવા નહીં હમે ખખુદા કોઈ કુછ કહે
“કમખખત નામુરાદ” તો મુદદતસે હય ખીતાબ
જી ચાહતા હય ઇસકે સીવા કોઈ કુછ કહે
નાસેજી કહે સુને, વ હમારા નહીં અમલ
જો જમેં આયગા વો કીયા, કોઈ કુછ કહે

નાસેજી ન ડિનસે બક જો હયેં આગાહે રાઝે ધરિક
વો કર ચુકે હયેં દીના દીલોજાં નીયાઝે ધરિક

જો ચારાગર આયા મેરે બાલીષે, ચે બોલા
અલલ હુકો સોંપા તુજે ખીમારે મોહોખ્યત

લેની હય તો બસ જદદ ખખર લીજીયે ઇસકી
અઝે નહીં અબ આપકે ખીમારકે અંદાઝ

કયા ખાક શફા અબ તેરે ખીમારકો હોગી
કુછ ઓર નજર આતેં હયેં આઝારકે અંદાઝ

મોતભી સર પીટતી હય ઉસકે બાલીપર ખડી
હાલ અખતર હય તુમારે આશકે બીમારકા

કરતા હય અખસ મુજકો તબીબોકે હવાલે
તુ ખુદહી નખજ દેખ કે બીમાર હું તેરા
આશક હું તેરા, તાલેબે દીદાર હું તેરા
પદા નકર તુ મુજસે, જાનીસાર હું તેરા

મરકે પદા રેહ ગયા આશકકા, ચે અચ્છા હુવા
દરખદર કુચા, બકુચા, મુદદતોસે ખવાર થા

લીબાસે આશકે દીવાનાલી ગાયા હય દીવાના
ગીરેબાં આસ્તીકો, આસ્તી લીપટી હય દામનકો

કુચએ ઇશકી રાહ કોઈ હમસે પુછે
ખીઝ કયા જાને ગરીબ અગલે જમાનેવાલે

મુસાફીર હું, સરાસીમા હું, મુજતર હું, પરેશાં હું
ચે સખકુછ હય, વલે મહુવે ખેચાલે રૂએ જાનાં હું

આશકે દીલગીરકો એકજા નહીં આરામ નહીં
દીન કહીં, રાત કહીં, સુખહુ કહીં, શામ કહીં

ન પુછો કુછ મુસીબત દર્દમંદાને મોહાખતકી
ખુદકો ખુબ રોશન હય, ગુઝરે જસ તરહા કરતે હયે

ખુને જગર પીનેકો ઓર લખતે જગર ખાનેકો
ચે ગીઝા મીલતી હય જાનાં તેરે દીવાનેકો

તીર ખાનેકી હવસ હય તો જગર પયદાકર
સરફૂરોશીકી તમન્ના હયનો સર પયદા કર

કહતે હયેં કદીમી જીસે વો ચાર હું તેરા
 કહેંલી નથી જખસે ગીરફતાર હું તેરા

બેઝાર મોત ઇસસે, સેહતસે ઇસકો નફરત
 અખ કશમકશમેં તેરા ખીમારે ગમ પડા હય

મખીં જ ચશમે તરહુહુમ બહાલમ અય ખાજ
 કે રંજે મેહનતે ઉશાક રાહત આમીઝરત

દીનો ઇમાને મન અજ રૂએ નીકુ ખાહદ સુદ
 કાફરે ઇશક શવમ તાકે મુસલમાં બદશમ

માઝશુક.

તુમસે ગીલા નહીં કે તુમારી ખતા નહીં
 માઝશુક કોનસા હય કે હો બેવફા નહીં

હમ જો રખસત હુવે ઉસ બુતસે તો હીંગામે વીદાઅ
 હંસકે બોલા વો સનમ, જાઓ, ખુદાકો સાંપા

કહા મયેનેં હાઝીર હય દીલ, તો વો બોલે
 કે એહસાન લેં મેરે દુશ્મન કીસીકા

જખ કહા મયેને કે પ્યાર આતા હય મુજકો તુમપર
 હંસકે કહેને લગે, ઝોર આપકુ આતા કયા હય

જખ કહા મયેને કે મરતા હું તો હંસકર બોલે
 તુમ સલામત રહો, હરરોઝકે મરને વાલે

કહું જો હાલ તો કહેતે હો મુદદુઆ કયા હય
 તુમહી કહો કે જો તુમ ચું કહો તો કયા કહીયે

બયકે હો બુત બને હુવે, હું હય, ન હાં હય આજ
 તુમ હો કહાં? બેયાલ તુમારા કહાં હય આજ ?

ચુપ હયેં સવાલે વસ્લપે, ગાયા ઝખાં નહીં
જુત બન ગએ જખ આપ, તો પત્થરસે કયા કહેં

જુત બનકે તુમ આ બયઠે, ખામોશ ચલે ઉઠકર
કુછ ખાત તો કી હોતી, કુછ હાલ સુના હોતા

માઝશુક હી નહીં હય જે આશકસે બેસબખ
તીચુર ન બદલે, રૂઠ નજએ, ખફા નહો
ડરતે ડરતે જે કહા મયેને કે તેરા આશક હું
હંસકે બોલો વો સનમ, “ચેલી ખુદાકી શાન હય”

વો કહેતે હયેં હમે લયલા બનાકર તુમ બનો મજનું
જીનુંકા જોશ, વહુશતકા તમાશા હમલી દખેગે

હઠ કીલી હુદ હય લાલા, કોન મનાએગા ઉન્હે
ધસિપે રૂઠે હયેં કે, કોઝ હમે કયું યાદ આયા

દીલલી ઉન્હીકા ધર હય, નીગાહેં ઉન્હીકા ધર
ઉનકી ખુશી યહાં વો રહેં, યા વહાં રહેં

કયુંકર નહંસેં સુનકર હાલે દીલે આશકકો
કમસીન હયેં, વો કયા જાનેં, અર્માન કીસે કહેતે હય

શીર જાએ તો શીર જાએ, બક્ષાસે, નહીં પરવા
કુછ આપકા દીલ મેરા મુકદરતો નહીં હયેં

યાં લખપે લાખ લાખ સુખન ધજિતેરાખમેં
વાં એક ખામોશી, મેરે સખકે જવાખમેં

ઉધરસે નાઝ, ધધિરસે નીયાઝ લાઝીમ હય
વો લેં, નલેં, હમે જુકકર સલામકર લેના

પુછીયે હાલે તલીઆત તો કહેં આપકુ કયા
રહીયે આભાશ, તો શીકવા હય કે પુછાહી નહીં

હંસકે ફરમાને લગે સુનસુનકે વો નાલે મેરે
આપ કબસે હો ગએ હયેં ચાહનેવાલે મેરે

સુનાયા હાલે દીલ ઉનકો, તો યું મુંહ ફેરકર બોલે
કીસીને મુંહ લગાયા, છડ બચઠે દાસ્તાં દીલકી

ઠઠે દીલ આશકકા વો અવલતો સુનતેહી નહીં
ઓર જો સુનતે હયેં તો સુનતે હયેં ફીસાનેકી તરાહ

અજબ ખુબીયાં ખુબરૂયાંમેં દખીં
બુરાઈમેંલી સખસે અચ્છે રહે હયેં

બડે સીધે સાથે, બડે ભોલે ભાલે
કોઈ દખે ઇસ વકત ચેહરા તુમારા

ઈન હુસીનોંકી અજબ સરકાર હય
પાંઉં છુનેપે હાથ કટતે હયેં

ઉસકો ગરઝ હય કયા કેવો પુછે હુમારા હાલ
યાં કુછ બની હય જાનપે, વાં કુછ ખેયાલ હય

હુસીનોંસે અજ સાહેબ સલામત દુરકી અચ્છી
ન ઉનકી દોસ્તી અચ્છી, ન ઉંકી દુશમની અચ્છી

કુછ તર્જે સીતમલી હય, કુછ અંદાઝે વફાલી
ખુલતા નહીં હાલ ઉનકી તખીઆતકા ઝરાલી

ફોત્તએ હુશલી બુકબુકકે કદમ લેતા હય
તુમતો દો હાથ ફેયામતસેલી બડકર નીકલે

ચલન ઈનકા ચે કહેતા હય, અદાઆઈ, શખાખ આયા
મેરી ફીસમત ચે કહેતી હય, બલા આઈ અઝાખ આયા

પુરી મહેંદીલી લગાની નહીં આતી ઉનકો
લેકીન આતા હય ઉન્હે ગયરોંસે લગાના દીલકા

વો કયા કરે કે મોહોખ્ખતકા ઇકતેઝા હય ચેહી
વગરના ફાયદા ઉસકો મેરે સતાનેસે

દોસ્ત હોતા જો વોહતો કયા હોતા
દુશમની પર તો પ્યાર આતા હય

જોકો ન ચયન હોવે, ન આરામ પાએ દીલ
શીર કીસ ઉમીદ પર કોઈ તુમસે લગાએ દીલ

હાં, વો નહીં ખુદા પરસ્ત, જવો, વો બેવફા સહી
જસ્કો હો દીનો દીલ અઝીઝ, ઉસ્કી ગલીમેં જય કયું ?

દીલ લેહી ચુકે નાઝસે, શાખીસે, હંસીસે
અખ ઉનકી બલા આંખ મીલાતી હય કીસીસે

જતેજ એક ન નીકાલી કોઈ હસરત મેરી
આજ લીપગતે હો કયું સીનેસે મૈયત મેરી

મયેં જ્યાંસે તુમકો સચ્ચા કહો લાખ બાર કહે દું
ઇસે કયા કરે કે દીલકો નહીં અંજતેબાર હોતા

હમ આહલી કરતે હયેં તો હો જતે હયેં રસ્વા
તુમ ફત્લલી કરતે હો તો ચર્ચા નહીં હોતા

ગમ દીયા, રંજ દીયા, દાગ દીયા, ઝહર દીયા
ખુખ બીમારે મોહોખ્ખતકી દવા તુમનેતો કી

આશક સમજકે કરતેહો નાઝક મીઝાજ્યાં
ગર હમ ન હોં તો નાઝ તુમારા ઉઠાએ કોન

મુરાદેં દીલકી બર આવેં, તુમારા હોસલા નીકલે
કોઈ અહલે વફા હુંદો, અગર હમ બેવફા નીકલે

કીસીને દીલ જો લીયા તો લુભા લુભાકે લીયા
મગર હુઝરને ખંજર ચુખા ચુખાકે લીયા

રંજ કુરકતકે હમસે ઉઠવાએ
આપસે હમને દુખ બહોત પાએ
અબલી તશરીફ આપ ક્યું લાએ, નઝઅકે વજ્ર દેખને આએ
જાએ, આપસે ખફા હયે હમ

તુમ ન આવોગે તો કયા મોતલી આનેકી નહીં
રાસ્તે રોક લીચે હોંગે કઝાકે તુમને

અપની નઝરોંસે ગીરાયા ક્યું હમે તુમને
સખકી નઝરોંમે ગારે જાતે હયે હમ

ક્યું નહીં લેતા હમારી તુ ખખર, અય બે ખખર
કયા તેરે આશક હુવે ચે દર્દે ગમ ખાનેકો હમ

સદા ફફીરોંકી ગર તુમ સુનો તો કયા હોગા
ઝરા ધંધરલી નઝર ફેંકના લલા હોગા

મફસદ તુમારે હાથ હય, ફીસમત ખુદાકે હાથ
જો કુછ ખુદાસે હો વો તુમારી ઝખાંસે હો

તેરે નજ્હે દીલકો ક્યું કર મેરી જાન મયેં દુખાતા
વો ધડકને કયા ન લગતા, જો મયેં બેફાર હોતા

સખત જાં હું, મેરી ગરદનપે છુરી ફેરા કર
તેજ કરનેકે લીચે ખુબ હય ચે સીલ ફાતીલ

હમને માના કે તયાકુલ નકરોગે લેકીન
ખાક હો જાએગે હમ, તુમકો ખખર હોને તક

દરસે મુસ્તાફ ખયઠે હયે તેરે દીદારકે
આજ હમકોલી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના

ગા ફેહરસેહી દેખેં, મગર દેખતે તો હયેં
મયેં શાદ હું કે હુંતો કીસીકી નીગાહમેં

ફેહર હો, યા બલા કો, જો કુછ હો
કાશકે તુમ મેરે લીયે હોતે

કત્તઅ કીજયે ન તાઆદલુક હમસે
કુછ નહો તો અદાવત હી સહી

બુરે હાલસે યા ભલે હાલસે
તુમે કયા, હમારી બસર હો ગઈ

યાદ સબ કુછ હયેં મુજે હીજકે સદમે, ઝાલીમ
ભુલ જાતા હું, મગર, દેખકે સુરત તેરી

ગુલ ફેફે હય ઝૈરેંકી તરફ, બડકે સમરલી
અય ખાના બરઅંદાઝે ચમન, કુછતો ધીરલી

તેરી આવાઝમેં હસ્તીઆ અદમ દાનોં હયેં
હાંસે જતા હય તો મરતા હય નહીંસે કોઇ

ન તયમ્મુમ મુજે આત હય ન પુછ આતા હય
સીજદા કર લેતાહું, જબ સામને તુ આતા હય

કારે માઝશુકાં નમક બર ઝખમે જાનાં રીખ્તન
કારે આશક ખુને ખુદ બર પાએ જાનાં રીખ્તન

ગોફૂત બર મીદારમ અઝ રૂખ પદા, ગોફૂતમ હુદ્દે તોસ્ત
ગોફૂત ચશમે ખીશરા ગો ઈબિબર, ગોફૂતમ બચશમ
ગોફૂત જાએ મન કુળ લાયક બુવદ, ગોફૂતમ બદીલ
ગોફૂત ખાહમ ગાયર અઝઈનિ જાએ દીગર, ગોફૂતમ બચશમ

ધરિંક અવવલ દર દીસે માઝશુક પયદા મીશવદ
તા નસોઝદ શમ્મ, કય પરવાના શયદા મીશવદ

હરદમ આઝદગીયે ગયરે સખખરા ચે ફલાજ
મા ગુઝસ્તીમ ઝલુદે તો, ગઝખરા ચે ફલાજ

દીદઅમ દફતરે પયમાને વફા, હુફ અહુફ
નામે ખુખાં હમા સખતસ્ત, હમી નામે તો નીસ્ત

કલીમ બોસા ચે ખાહી બઈ તહી દસ્તી
અઝ આં હરીફ, કે દુશનામ રાયગાં નદહુદ

તોરા લાઝલે શકરરેઝ બો મરા ચશમે ગોહરખાર
તોરા ખન્દાહ બુવદ ખુએ, મરા ગેયાં બુવદ કાર

ચે માન લીયા હમને કે ફસાસે સીવાહો
જખ જાને કે દર્દ દીલે આશકી દવા હો

આંખોમેં તુમહી, દીલમેં તુમહી, જલ્વાનુમા હો
હો દર્દ તુમહી, ઓર તુમહી દીલકી દવા હો

આકરકેલી દેખોતો મેરે દીલકા તડપના
તુમ ફીખલા ખતો ઓર ચે દીલ ફીખલાનુમા હો

મેરી જો પુછતે હો તો દેતા હું અપની જાન
ઈનકા ચે હાલ હય કે ઈંધર દેખતે નહીં

કહા મયેનેં હાઝીર હય દીલ, તો વો બોલે
કે એહસાન લે મેરે દુખન કીસીકા

તુજકો દેખા, તુજકો ચાહા, ઓરકો કયા જાનેં હમ
તેરી ચુરત આંખમેં હય, તેરી ચાહત દીલમેં હય

મન ગીરફતારો તુદર બંદ રહાએ દીગરાં
મન ઝ દર્દે તો હલાકમ, તો દવાએ દીગરાં

ગંજે હુસ્ને દીગરાંરા ચેકુનમ બેરખે તો
મન બરાએ તો બરાબમ, ન બરાએ દીગરાં

દીલે ચમગીને હીલાલી ઝ જફાએ તો ખુશસ્ત
અય જફાહા એ તો ખુશતર ઝ વફાએ દીગરાં

અદા બાંકી તીરછી દીખાએ ચલા જ
મુજે અપના બંદા બનાએ ચલા જ
પીલાવો નીશા જસસે બસ તુહી તુ હો
મેરી મયેકો મયસે મીયાએ ચલા જ
મુજે હીજમે અબતલક તુને અય જાં
ફલાયા બહોત અબ હંસાએ ચલાજ
રહે ખ્યાલે દુન્યા ન કુછ ઓર દીકા
મેરે દીલસે દોના લુલાએ ચલા જ
રહું મયેં ન બાકી, ન મેરા નીશાં કુછ
સખક તુવો મુજકો પડાએ ચલા જ

ਯੁਤਾਂਕੁ ਜੇ ਵਯਾ, ਗੁਨਾਭੁ ਕਯਾ ਭਮਾਰਾ
ਯੁਫਾਕੀ ਯੁਫਾਭ, ਤਮਾਸ਼ਾ ਭਮਾਰਾ

ਤੇਰੇ ਘਾਂਝਾਂਸੇ ਕਰਤੇ ਭਯੇਂ ਧੇ ਯੁਤ ਵਾਯਵਾ ਯੁਫਾਭਕਾ
ਤਮਾਸ਼ਾ ਵਯਤਾ ਭੁੰ ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਨੇ ਕੀਯਰੀਯਾਭਕਾ

ਕਯਾ ਕਭੇਂ ਖ਼ਿਫ਼੍ਯੇਂ ਕਯਾ ਮੀਲਤਾ ਭਯ
ਯੁਤਕੇ ਮੀਲਨੇਸੇ ਯੁਫਾ ਮੀਲਤਾ ਭਯ

ਅਯ ਸਨਮ ਅਯ ਤੇਰਾ ਯੁਫਾ ਭਾਫ਼ੀਭ
ਭਮਤੋ ਕਾਯਯੇਕੀ ਰਾਭੁ ਲੇਤੇ ਭਯੇਂ

ਯਲੇਥੇ ਭੁਰਮਕੋ, ਰਾਭੁਮੇਂ ਭੁਯੇਂ ਐਕ ਸਨਮਧੇ ਆਸ਼ਕੁ
ਨਭੁਵਾ ਸਵਾਯ ਭਾਸੀਲ, ਧੇ ਮੀਲਾ ਅਯਾਯ ਭਿਫ਼ਾ

ਨਭੀਂ ਤੁਨੇ ਵਯਾ ਭਯ ਭਿਸ ਯੁਤਕੋ ਭਾਭੇਫ਼
ਧੇ ਭਮਾਨ ਭੁਰਗੀਭ ਸਲਾਮਤ ਨਰਭੇਤਾ

ਤੇਰਾ ਕੜੇਂ ਤਵਾਫ਼ੁ ਕੇ ਭੁਭਕੋ ਅਫਾ ਕੜੇਂ
ਵਾਨਾਂਕੀ ਸਕਲ ਐਕ ਭਯ, ਕੀਸਕੋ ਯੁਫਾ ਕਭੁੰ

ਲੇਕੇ ਯਲਾ ਭਯ ਖ਼ਿਫ਼੍ਯੇਂ ਯੁਤਾਂ ਵਯਰਕੀ ਤਰਫ਼ੁ
ਲੋ ਸਾਕੇਨਾਨੇ ਕਾਯਵਾ ਭਮਾਰਾ ਸਲਾਮ ਭਯ

ਲਾਯ ਕੋਸ਼ੀਧ ਕੀ ਮਗਰ ਵੋ ਯੁਨੇ ਕਾਫ਼ੀਰ ਨਮੀਲਾ
ਭਨੀ ਕੋਸ਼ੀਧ ਕੋਭ ਕਰਤਾ ਤੋ ਯੁਫਾ ਮੀਲ ਜਨਾ

ਧੇਸ਼ ਆਨਯੇ ਜੇ ਮਸ਼ੁਫ਼ ਤੋ ਭਮਾਵਤਲੀ ਸਭੀ
ਯੁਤ ਜੇ ਮੈਫ਼੍ਯੇਂ ਮੀਲੇ, ਵਸਤ ਵਰਾਭੀਲੀ ਸਭੀ

ਨਸਮਯ ਭਿਸ ਗੁਭਰੀ ਭਿਸ ਯੁਨੇ ਯੁਫ਼ਸਰਕੋ ਸਮਯਤੇ
ਧੀਗਲਕਰ ਮੋਮ ਭੋਜਨਾ, ਅਗਰ ਪਥਰਕੋ ਸਮਯਤੇ

ਕਭਾ ਭਿਸ ਯੁਤਸੇ ਮਰਤਾਭੁੰ, ਤੋ ਭਿਸਨੇ
ਕਭਾ ਮਧੇਂ ਕਯਾ ਕੜੇਂ, ਮਰਭੀ ਯੁਫਾਕੀ

અયસે બુતે બેમહેરસે મીલતા હય કોઈલી
દીલ તુમ્હીકો ભારીયા બે પત્થરસે લગાયા

લડાકી ઈન બુતોંસે આંખ દુન્યામેં રહા જખતક
ખુદાકે સામને કયા ખાક બનકર પારસા બતા

જ ચાહતા હય સન્યસતે સાનેઅપે હું નીસાર
બુતકો બીઠાકે સામને યાદે ખુદા કરેં

બુતે સીતમગરકી કુછ નપુછે, હુસીનલી હયેં ઝહીનલી હય
નહીં હય દીલહી પે સીફૂઆફૂત, યહાંતો ખતરેમેં બનલી હય

કાઝબાલી હય, ગએ, નગયાપર બુતોંકા ફરિક
ઈસે દર્દકી ખુદાકેલી ધરમેં દવા નહી

બુત ખાનેસે ન કાઝબેકી તકલીફ દે મુજે
મોમીન, બસ અબ મઆફૂ કે યહાં જ બહલ ગયા

સખ્તબન સોહુબતસે તેરી અય સીતમગર હોગયા
બુતપરસ્તી કરતે કરતે મયેંલી પત્થર હો ગયા

મયેં એક શત્તિ ઝાહેદ વો બુત દીખાતા હું
કહીં નપુજને લગના ઉસે ખુદાકે લીયે

તબ્દે હરમમેંલી મયેં જુલા ન તુજકો અય બુત
આતાયા યાદ તુહી, મેરા ખુદા હય શાહેદ

યશમે તેહફીકસે જખ સુએ કલીસા દખા
બુતમેંલી જલ્વાનુમા, તુર ખુદાકા દખા

સીજદા કરતે હયેં સયેંકડો તુમકો
અય બુતો, યે ખુદાકી કુદરત હય

અશ કરનેકો બુતો, તુમકો કીયા હય પયદા
રંજ ઉઠાનેકો બનાયા હય ખુદાને હમને

સીતમકો હમ કરમ સમજે, જફાકો હમ વફા સમજે
ઔર ઇસ પરલી નસમજે વો, તો ઈસ પ્રતસે ખુદા સમજે

એક બદકીલી જાંબક્ષી નકી
અય પ્રતો, તુમસે ખુદાઈ હો ચુકી

કહા સનમસે તસલ્લી દો આનકર, તો કહા
ખુદા નહીં, કે જો હમ દીલ રખેં ઝમાનેકા

દીલ ફીર ગયા હુરમસે ઔર અખ દયરમેં બસા હય
દીલમેં સનમ સનમ હય. ઝખાંપે ખુદા ખુદા હય

પાસે દીં કુફ્રમેંલી થા મલ્કુઝ
પ્રતકો પુજા ખુદા ખુદા કરેકે

કલી છુને નપાએં પાંડિંલી જીસ પ્રતકા હમ ઝાહેદ
ઝહે તકફીર ઈસકા હાથ હો દસ્તે ખીરાહમનમેં

કમાલ કુફ્ર હય અય શેખ અયસા કુછ, કે ઈસ પ્રતને
પરીસ્તીશસે મેરે પયદા કીયા જલ્યા ખુદાઈકા

કાઝમેહીકા અખ ફરદ ચે ગુમરાહ કહેગા
જો તુમસે પ્રતો હોગા, વો અલ્લાહ કરેગા

હમ પ્રતોંકે દીલકો જઝમે દીલસે ખીચે જાએંગે
પર બડે પથર હયેં ચે, મુશકીલસે ખીચે જાએંગે

અય મુસલમાનાં ચે અયખ અર પ્રતપરસ્તી કહેંઝમ
ચુકે દર દીલ મોહુરેઆં ઝખા સનમ દારીમમા

કુચ્છે દીલદારમેં કુછ અયસી કરીશ હય નાસેહ
લાખ ચાહેં ન વહાં જાએં, મગર જાતે હયેં

મરકે છુટ જાય તો છુટ જાએ તુમારા કુચ્છા
ચેહી ધર હય, ચેહી દર હય, ચેહી મસ્કન મેરા

યહીં રહેના, યહીં સેહના, યહીં મરના, યહીં ભરના
ચેહી દર હય, ચેહી સર હય, ગુઝારેગે યહીં ખરસોં

કાચ્છેકો જાએં, દયરકો જાએં, કહીં જાએં
શીર ફીરકે જાએંગે તેરે કુચ્છેકી રાહસે

હસરતસે ઉસકે કુચ્છેકો ક્યુંકર ન દખતે
અપનાલી ઇસ ચમનમેં કલી આશીયાનાથા

સરઝમીને કુચ્છે જાના હાય ક્યા દીલચસ્પ હય
બેફારારી બયઠને દેતી તો દમભર બયઠતે

બયઠે ખીઠાએ કુચ્છે ફાતીલમેં લેગયા
યારખ ખુરા હો ઇસ દીલે ખાનાખરાખકા

ઉસ્કે દરસે ન ઉઠા બાદે સખા ખાક મેરી
કહેંગે, બાચ્છે ફૂના યારકા ધર છાડ દીયા

છાડકર કુચ્છે ખુતાં જાતા હય તુ કાચ્છેકો
જલ્દ શીરચો તુજે હમને હય ખુદાકો સોંપા

મીસાલે નક્ષે પા કુચ્છેમેં ઉનકે બયઠે હયેં
મીઠાદેં લાખ વો હમકો, મગર ઉઠવા નહીં સકતે

હમ હયેં ચાર સાયા તેરે કુચ્છેકી દીવારોંકા
કામ જન્નતમેં ક્યા હમસે ગુનાહગારોંકા

ઉસ્કે કુચ્છેકી તરફ મયેં તો નજાતું લેકીન
કરીશ દીલ હય કે ખીચે લીચે જાતી હય મુજે

ઝીન્દાંમે'લી કુચ્છા તેરા અય યાર આતા હય નઝરે
જુલજુલ કરૂંસમે' હય વધે ગુલઝાર આતા હય નઝરે

રેહ ગચ્છે હોશા હવાસો ખીરદા તાકતો સખ
ચું તેરે કુચ્છેસે મયે' બેસરોસામાં નીકલા

કલીતો પાંઉંકી ઠાકરસે તેરે આશના હોતે
અગર ખાખીદા કુચ્છેમે' તેરે, ચું નક્ષેપા હોતે

દેખેગે જનાઝેકો રોકેગા કોઈ ક્યુંકર
અખ બાંધકર હમલી તો યહાં સરસે કરૂંન નીકલે

મરકે જન્નતમે'લી ન જાચેગે
રહેનેવાલે હયે' કુચ્છે યારકે

કયસ નાદાન સરાસર નઝર આયા મુજકો
જાઘચે દશતમે કયું કુચ્છે દીલદાર છોડ

કયું દોસ્ત ઉઠા લાચે મુજે કુચ્છે યારસે
ગો વહાંપે સીતમથા મગર આરામ વહીંથા

ચલા હય આ દીલે રાહતતલખ કયા શાદમાં હોકર
ઝમીને કુચ્છે જાનાં રંજ દેગી આસમાં હોકર
આફ્રીં દાગ તુજે, ખુખ નીખાહી તુને
મરહુખા, કુચ્છે દીલદારસે મરકર નીકલા

દીલને તેરી ગલીસે ન ઉઠને દીયા મુજે
સોખાર ફરેદે દયરો પ્રેમ કરકે રહે ગયા

કુચ્છે યાર કહીં છુટતા હય
મયે' ન હુંગા, મેરી તુરખત હોગી

કુચ્છે જાનાં કમ નહીં કાચ્છેસે આશકકે લીચે
દીદે પ્રકસે કમ નહીં, દીદે રૂખે નીકુચ્છે દોસ્ત

આતા નહીં મયેં આપસે કુચ્છેમેં યારકે
લાતા હય ખીચકર મુજે બે ઝોખતેયાર દીલ

ખીજ્ કયા કુચ્છે દીલદારકા રેહબર હોગા
હમને દખે હયેં બહોત રાહ બતાનેવાલે

દયરો મસ્જદકો કરેં ગીબો મુસલમાં આબાદ
મયેં ન કરનેકા બબ્બુઝ કુચ્છે જનાં આબાદ

કલી દયરમેથે હમ બુતથે ફીદા
કલી કાઝબેમેં કરતેથે જાકે દુઆ
તેરે દરથે જો બચકે તો ખુબ હુવા,
કે કશાકથે દયરો ધરમસે છુટે

ફદમમેં લગઝીશેં હયેં, લગઝીશેંમેં રૂહે બેતાબી
મસાફત કીસ તરાણ તય હો સકેગી કુચ્છે દીલબરકી

નીકલના ખુદદસે આદમકા મુન્તે આચ્છે હયેં લેકીન
બહોત બેઆબર હોકર તેરે કુચ્છેસે હમ નીકલે

જાતે હયેં તેરે કુચ્છેસે, ફાતીલ ખફા ન હો
ટુકડે તો હુંલે દીલે સદ પાશ પાશકે

અદલાહરે કુચ્છા ગદીયે જાના કા હુવસલા
જખ પાંઉ થક ગચ્છે તો ફીરા સર તમામ રાત

અઝ સરે કુચ્છા અગર મુચ્છે બહેશતમ મીબરંદ
પાચ્છે નનહમ ગર દરઆંજા વાઝદચ્છે દીદાર નીસ્ત

દર કુચ્છે ખુદ આં દીલબર ગર હમરહે મન બાશદ
બાખુદદ ચે મીસાઝમ, બાહુર ચેરા બાશમ

માઈમિ ઝો તબ્દે કુચ્છે તો, અય કાઝબચ્છે મુરાદ
હોજ અગર બકાઝબા રવદ અઝ પચ્છે તવાફ

જાએંગ કીસ ઉમીદ પર હમ ઉસકે કુચ્છેમેં
કાફી હય હમકો પહેલીહી ઠાકર લગી હુઈ
ન સહી દયરો હુરમ, કુચ્છે જાનાહી સહી
એક સીજદેસે ચારઝ હય, વો કહીં હોજાએ

કુચ્છે જાનાંકી ઝમીં હય ફીતનાખેઝ
આસમાં હય મુફતકે ઇલઝામમેં

મન્ઝીલ.

મન્ઝીલે ઇશ્કકા છાલ આપમેં આહું તો કહું
દમ ઝરા લેનેદો, મયેં દીલકો સંભાહું તો કહું
નદો પાએ રફતગાંસે ચે સદા હય આ રહી
દો કદમમેં રાહ તય હય, શૌકે મન્ઝીલ ચાહીચે
કાફીલા મન્ઝીલપે પહોંચા, હાય અય વામાન્દગી
મયેં પરેશાં, સુરતે ગદ્દે બયાબાં રેહ ગયા

હુસરતપે ઉસ મુસાફીરે બેકસકે રોઈચે
બે થક ગયા હો સામને મન્ઝીલકે બયઠ કર

વાય ફીસ્મત પાંઉં અપને રેહ ગએ થકકે અમીર
વાદીચે મફ્સુદ જખ દો ચાર મન્ઝીલ રેહ ગયા

ફીસ્મત તો દખીચે કે કહાં દુટી હય કમંદ
દોચાર હાથ જખકે લખે ખામ રેહ ગયા

વાદીચે શૌકમેં બતલાવુંગા મયેં ખીજકો રાહ
દીલ મેરા મન્ઝીલે મફ્સુદકા રાહબર હોગા

મન્ઝીલે ચાર તક અગર જા નસકા મેરા ગુબાર
શીરલી સખાકા હય કરમ, થોડા બહોત ઊડા દીયા

સર તેરે આસ્તાંસે ઉઠાયા ન જાયગા
તકદીરકા લીજખા હય, મીઠાયા ન જાયગા

તકાને રાહકા પડને લગા અસર દીલપર
અજલ કહાં ગઇ પહોંચાદે મુજકો મન્ઝીલપર

મુસાફરાને અદમ સો રહે હયેં બે ખટકે
મીલા હય ઇસ કદર આરામ પહેલી મન્ઝીલપર

મીસાલે નક્ષે કદમ રાસ્તેમેં ગીર પડકે
પહોંચહી જાએગે એક રોઝ અપની મન્ઝીલપર

મુસાફરાને મોહોખ્ખત હયેં ખુશનસીબ અયસે
તમામ ઉમ્મર ચલે શીર ન પહોંચે મન્ઝીલપર

યે કીસકે રખકે તસવુરસે દાગે દીલ ચમકે
કે રોશની નઝર આતી હય શખકો મન્ઝીલપર

ચલે હયેં શેખો ખીરાહમન જુદા જુદા લેકીન
ખુદાને ચાહાતો પહોંચેગે એક મન્ઝીલપર

મુસાફરાને મોહોખ્ખત ન ઠોકરેં ખાએં
કદમ હય રાહે વફામેં, નીગાહ મન્ઝીલપર

રહેગા શેહરે ખમોશામેં લુટ્કે અય અફસર
ખીછડ ગએ હયેં જો સાથી મીલેગે મન્ઝીલપર

મન્ઝીલકી આરઝમેં, ઝહે ઇંજતેરાબે શૌક
મન્ઝીલકુ દખતા હું હરએક સંગે રાહમેં

કસ નદાનીસ્ત કે મન્ઝીલગહે મફસુદ કુજસ્ત
ઈ કદર હસ્ત કે ખાંગે જરસે મીઆયદ

સાલેકાને જાદ્યો ઉલ્કૃત ન ઠહરેંગે કહીં
યે હયેં અયસે રાહરવ જનકી કોઈ મન્ઝીલ નહીં

રાહરવે રાહે હકીકત જા, ખુદા હાફેઝ તેરા
રાહમેં તેરે હરએક મન્ઝીલપે એક બુતઆના હય

કારવાંકી તલાશ કયા અય દીલ
આકે મન્ઝીલપે સખ મીલેંગે આપ

છાડા હય સાથીયોંને પસે કારવાં મુજે
લેજાએ દેખીયે મેરી ફીસ્મત કહાં મુજે

વીરાના જહાં દેખ લીયા રાહે સફરમેં
ખડતા હું ઉસી સીમ્ત કે શાયદ મેરા ઘરહો

અકબરકો અયસે મન્ઝીલે મફસુદ મીલ ચુકી
ખયઠા હય પાંઉં તોડકે કમખખત રાહમેં

રફીખ.

રફીખ તુજસે શીકાયત નહીં મુજે હરગીઝ
મેરે ખુદાને જો લીખખાયા વોહી તુને કીયા

હમ ઉસકે હયેં આશક, વો હય માઝશુક હમારા
દુશ્મનકે કદમ ખીચમેં આએ યે કહાંસે

મુંહ રોઝે હુશલી ન દીખાના રફીખકા
પરવરદીગાર, વારતા અપને હુખીખકા

રાઝે મોહોખખત.

મયેને કહા કે અય ચમને ઝીંદગીકે ફુલ
તેરે ખગાયર ખાર હય મુજકો યે ગુલીસ્તાં
કાંઠાસા કયા યે દીલમેં ખટકતા હય હર ઘડી
દીનરાત કયું હય વીદેં ઝખાં “હાય મેરી જા”

આયા ન કુછ સમજમેં કે કયા ચીઝ ઈશક હય
 કીસ તહું શોચલા બાર હય યે આતીશ નેહાં
 તારીકીયાં લી મુજકો મસરરતકા તુર હેં
 ગર તેરે દીલમેં મેરી મોહોખ્યત હો ઝૂફીશાં
 શોચલા હય આફતાબકા, ચશમક હય બર્ફકી
 ઉલ્ફત જે મુજકો તુજસે હય અય મેરી જાને જાં
 મુનકર યે દાસ્તાં મેરી મુજસે કહા “બહાર”
 યે રાએ સરખમોહર કીસીપર નહો અયાં
 ઉલ્ફતથી મુજકો તુમસે, તુમે મુજસે ઈશકથા
 હાયલ મગર હમારા મુકદ્દરથા દરમયાં
 કરદીં ફૂલકને ઝીસ્તકી રાહેં અલગ અલગ
 ફેંકા તુમે યહાં તો ધકેલા મુજે વહાં
 તુમ મુજકો ભુલ જાવ, યે મુમકીન નહીં અગર
 મયેં તુમકો ભુલ જાવું, ન કરના કલી ગુમાં
 દાનોં દીલોંમેં તુરે મોહોખ્યત હય જલ્વારેઝ
 એક દુસરેકી દીદ હય દાનોંકુ ભુત્કેજાં
 ચારા નહીં મગર, કે જે હોનાથા હો ચુકા
 છાયા હુવા હમારી ઝમીંપે હય આસમાં
 વો કામ અખ કરો જે ખુદાને તુમે દીયા
 બેકાર હયેં યે વહમો બેયાલો ગમે નેહાં
 કાવીશ હય મેરે છોકેલી હરદમ વહી કરેં
 જે મુજસે ચાહતા હય મેરા રખમે દાજહાં
 માતીકી આબોતાલ હય, ખુશબુ હય ફૂલકી
 ઉલ્ફત જે મુજકો તુમસે હય, અય મેરે જાનેજાં
 કરના હય આસમોકો જુદા ગર, કીયા કરે
 નઝદીકતર કરેંગીં દીલોંકુ યે દુરીયાં
 દીલમેં, “બહાર” રાએ મોહોખ્યત છુપા રહે
 અય મેરી ઝીંદગીકી મોહોખ્યત કે રાઝદાં

ગુલ હયેં નાઝુક ન કહીં બાગમેં મુર્જા જાયેં
બાર ઉલ્ફતકા કહો ઉન્હે ન હાલે જુલજુલ

અગર યે જાનતે ચુન ચુનકે હુમકો તોડેંગે
તો ગુલ કહી ન તમન્નાએ રંગો જુ કરતે

જુલજુલ કે કારોબારપે હયેં ખન્દહા એ ગુલ
કેહતે હયેં છસ્કો ધરિક ખલલ હય દીમાગકા

કહે કયા દર્દ દીલ જુલજુલ ગુલોંસે
ઉડા દેતે હયેં ઉસ્કી બાત હંસ કર

ખુદ દમ મુર્જે ચમન બા ગુલે ન વ ખાસ્તા ગોફત
હાઝ કમ કુન કેદરીં બાગ બસે ચુતો શીગોફત
લ બખન્દીદ કે અઝ રાસ્ત નરંજમ, વલે
ગીચ આશક સુખને સખત બમાઝશુક નગોફત

પાતીશે ફખસારે ગુલ ખીરમને જુલજુલ બસોખત
હુરએ ખન્દાંને શમ્સ આફતે પરવાના શુદ

ગુરે હુસ્ન ઇબ્રાહીમ નદાહત અય ગુલ
કે પુરસીશે બકુની ઇન્દલીબે શાયદારા

કુબે હુવે લહુમેં નઝર આએં કયું ન ગુલ
સીએ હુવે મેરી મીઝહે જુફીશાંકે હયેં

ખબરલી ઇસકી હય કુછ અય ગુલે બહાર તુજે
પુકારતી હય તેરી ઇન્દલીબ ઝાર તુજે
તેરે ખેયાલમેં રાહતસે ખેખબર હય કેન
ખબરલી ઇસકી હય કુછ, મયેં તેરે નીસાર, તુજે

ઇન્દલીબારા ગીઝાએ રૂઝ આશદ જુએ ગુલ

વસ્ત્રે ચમન કફસમેં સુનો ઈન્દલીબસે
પુછો વતનકી યાદ મુસાફીર ગરીબસે

દીખાયા કુંજે કફસ મુજકો આખો દાનેને
વગરના દામ કહાં મયેં કહાં, કહાં સૈયાદ

કફસપે રખને લગા અખતો હાર ફુલોંકા
હજાર શુક હુવા હય મીઝાજદાં સૈયાદ

બહારે મૌસમે ગુલતો ઝરા તુ આનેદે
કફસ કી તોડંગા ગીન ગીનકે તીલીયાં સૈયાદ

મેરે બયાન કો સુનસુનકે કાંપ કાંપ ઉઠા
ગઝબ હય ચેકે સમજતા નહીં જ્યાં સૈયાદ

ખુલી હય કુંજે કફસમેં મેરી જ્યાં સૈયાદ
મયેં માજરાએ ચમન કયા કરેં બયાં સૈયાદ

પરેંકુ ખોલદે જાલીમ જે બંદ કરતા હય
કફસ કો લેકે મયેં ઉડ જાઉંગા કહાં સૈયાદ

કફસમેં ક્યદ સહી ગુલકી ખુતો આનેદે
કફસકો જાનેબે ગુલશન ઝરા રખા સૈયાદ

રેહા ન કર મગર ધતિના તો રેહમ કર જાલીમ
કલી તો સયરે ગુલીસ્તાં મુજે દીખા સૈયાદ

જખાને છાલસે કુછ તુ હમેંલી કહેને દે
ગલા ન ધુંટ ઝરા ખોલ ઉંગલીયાં સૈયાદ

વો દીન ગએ કે હમેં જીંદગીકી હસરતથી
કુજલ કલકી દેતા હય ધમકીયાં સૈયાદ

જે દીલકે જખમાંકુ દીખનાયા બુલબુલે નાશાદ
તો ગુલ ચે કહેતે હયેં સીના ફીગાર હમલી હયેં

ફંસી જો દામમેં બુલબુલ તો કીન નીગાહોંસે
કહી ચમનકો કહી સુએ આશીયાં દેખા

ધતની કુરસત મુજે દે અય કશીશે દસ્તે જુનું
થમંકે દો ચાર ઘડી ખાતેરે સૈયાદ કરેં

સદ્ આહોં જખ કીસીને કીં વતન યાદ આ ગયા
ચાર જોંકે જખ ચલે ઠંડા ચમન યાદ આ ગયા

સૈયાદકું જો ચારખ મુજપે તરસ ન આવે
ખાગોંમેં માંસમેં ગુલ લાખોં ખરસ ન આવે

ફરસે ગુલ આનેસે પહેલે ફંસ ગએ હુમ દામમેં
હાય કયા કયા દીલમેંથી સયરે ચમનકી આરઝ

ખાગમેં મુજકો નલેજા વર્ના મેરે હાલ પર
હર ગુલે તર એક ચશમે ખુફીશાં હો જયગા

મુકે હુવે દોચાર કહીં પેડ ખડે હયેં
અખ જાનુ મયેં ગુલઝારમેં કયા આગ લગાને

દુર હય ખાગ જોં હુમ તાઝા ગીરફતારોંસે
બુએ ગુલ આપ કરમ કરતી હય ગુલઝારોંસે

ખુલે હયેં ખાલ સુમ્બુલકે. ગીરેખાં ચાક હય ગુલકા
જવાનાંને ચમનને સોગ રખ્યા મર્જે બુલબુલકા

ખુશા તકદીરે બુલબુલ, પેશે ગુલ કહેતી હય હાલ અપના
ન ફાસીદકી ઝરરત હય ન હાજત હય કબુતરકી

દીલોંકું ચુટકીયાં લેતી હય હર તર્જે કુચાં તેરી
કહોંસે લાવુંગા બુલબુલ, દહન તેરા, ઝખાં તેરી

કહોંસે લાએગા ફાસીદ ખયાં મેરા, ઝખાં મેરી
મઝા જખથા કે મુનતે મુજસે ખુદવો દાસ્તાં મેરી

કરેગી હમસરી નાલોંકી મેરે તુ બુલબુલ
શરિર ધતના તો કર પહેલે જનવર પયદા

ચમનમેં પુછતી હયેં બુલબુલેં આ આકે નાતીકસે
જે હમ સીખેં તો આવે તેરા ચે તર્જે બયાં કયું કરે

બુલબુલ આવાઝ અસીરાને ફફસકો ન સુના
સોણખતેં અગલીં ચમનકી ઉન્હેં યાદ આતી હયેં

આ ઈન્દલીબ મીલકે કરેં આહો ઝારીયાં
તુ “હાય ગુલ” પુકાર, મયેં ચીલ્લાઉં “હાય દીલ”

રકરાકે સરકો મર ગએ, યા તોડીં તીલીયાં
સૈયાદ, યા હમ આજ નહીં, યા ફફસ નહીં

ખુશ હુવાથા તોડ કર અપને ફફસકી તીલીયાં
હાય કહેકર રહે ગયા તુડે હુવે પર દેખ કર

ફફસમેં મયેં રેહાઈકે લીચે કયા કયા નહીં કરતા
તડપતા હું, ફડકતા હું, કોઇ પરવા નહીં કરતા

આશીયાં ભુલેસેલી આતા નહીં હય યાદમેં
પરવરીશ પાઈ હય હમને ખાનએ સૈયાદમેં

બાગ્યાં તુહી કીસી શાખપે બીઝલાદ મુજે
જે પરે લાલ હું આર તાકતે પરવાઝ નહીં

બાલો પર દુડે હુવે પરવાઝકી તાકત નહીં
તાકમેં સૈયાદ આર ગુલશનકી દીચારેં બુલબુલ

આશીયાનોમેં ન ચાફીલ રહેં મુગાંને ચમન
ધન દીનોં બાગમેં સૈયાદ બહોત આતા હય

ફડક જતા હું મયેં સૈયાદકી મુન્સીફ મીઝાલ પર
બનાયા સયદ બુલબુલકે લીચે ફદા રમે ગુલકા

રહેને દેતા નહીં સૈયાદલી અપને ધરમેં
અયસી તકદીર કહાંસે કે ગુલીસ્તામેં રહું

ખતા નહીં મેરી સૈયાદ, મેરી આરઝુ લેખ
કે મુજકો ખીચ લાઈથી ચેહી દીવારે ગુલશન તક

અદાએ રસ્મે માતમ હમ સફીર આપસમેં કર લેંગે
સખા લેખધયા દાઆર પર મેરે નશેમન તક

ચમનમેં ફૂલે ગુલ આઈ આર મયેં કુંજે ફૂલસમેં હું
મુખારક બાદ મુજકો હુંઠે જાતી હય નશેમન તક

હમ દુઆ દેગેં, રેહા કરદે ફૂલસે સૈયાદ
તુ ફૂલે ફૂલેગા, હમ સયરે ચમન દેખેંગે

સયરકી, ફૂલ ચુને, ખુબ ફીરે, શાદ રહે
બાગબાં જાતે હયેં, ગુલશન તેરા આબાદ રહે

હુંકે તેરે આબો દાનેકા સૈયાદ
જાગુંગા દામ દામ અદા કરકે

છુપાકર આસ્તીમેં બીજલીયાં રખખી હયેં ગદુન
અનાદીલ બાગકે ગાફીલ ન બચઠેં આશીયાનોં મેં

રેહને ન દેગા બાગમેં સૈયાદકા ખેયાલ
ઉઠકર ફૂલસમેં જાએંગે ખુદ આશીયાંસે હમ

ખીન્હાં થા દામે સખત ફરીબ આશીયાને કે
ઉડને ન પાએથે કે ગીરફતાર હો ગએ

ખતમ થા નરમાલી મુજપર, નાલાઓ ફરીયાદ લી
બાગબાંલી યાદ કરતા હય મુજે, સૈયાદલી

ગુલસે કચું કહે નહીં દેતી હય પયામે જુલથુલ
અપને સર બાદે સખા બાર લીચે શીરતી હય

કયું ન રોતું ઢાંકરે મુંહ, હાય અપને છાલપર
ફંસ ગએ ઝાલીમકે ફંદેમેં નહીં ચલતા હય બસ
આપ ઉડકર આએથે દાનેસ્તા હમતો દામમેં
ખીંચકર લાઈ નથી કુછ આબોદાનેકી હવસ
કયા તમન્નાથી, હુવા કયા, હયફૂ હય, અફસોસ હય
કેન અબ ફરીયાદ સુનતા હય, બજુઝ ફરીયાદ રસ
મતલબેમા અઝ અસીરી સોહબતે સૈયાદ બુદ
બી મુરવ્વત રફત ઓ મા માન્દીમ તનહા દર કફૂસ

દાસ્તાં સૈયાદા બુલબુલકી ફકત રેહ જયગી
નય સખાતે ગુલ હમેશા, નય બકાએ ધન્દલીબ

હમને અપને આશીયાનેકે લીચે
જો છુબે દીલમેં વહી તીન્કે લીચે

રખા ચમનમેં ન બુલબુલકા નામ તક બાફી
બુદા કરે ચુંહી હો જય બે નીશાં સૈયાદ

ખાતેથે અપની ભુખ તો સોતેથે અપની નીંદ
માના કફૂસમેં થે, હમે ખટકા તો કુછ ન થા

નય તીર કમામેં હય ન સૈયાદ કમીમેં
ગોશેમેં કફૂસ કે મુજે આરામ બહોત હય

લગ ગયાથા ઇન દીનોં કુંજે કફૂસમેં અપના દીલ
હમકો અય સૈયાદ કુછ પરવા રેહાઈકી નથી

બફસે કયા લાગ હમકો, ખૌફૂ કયા સૈયાદકા
હમતો ઇસ ગુલશનમેં ફીકે આશીયાં રખતે નહીં

ચુતો અય સૈયાદઃ આઝાદીમેં હયેં લાખોં મઝે
દામકે નીચે તડપનેકા તમાશા ઔર હય

કયા ખતા સૈયાદકી હય, દામકા હય કયા કુંસુર
આખો દાનેને કીયા મુજકો ગીરફતારે કુંસ

કલી ગુલશનમેં રહેતેથે, કુંસમેં અખ ગુઝરતી હય
ખતા સૈયાદકી કયા હય, હમારા આખોદાના થા

હુકુંસે ગુઝરી હમારી ખાનએ સૈયાદમેં
હમકુંસ થે ઓરલી, કુછ કયદે તનહાઈ નથી

બઝાદે શૌકસે સૈયાદ કુછ તુલે અસીરીકો
મઝે હુદે હયેં હમને તો બહોત અગલી બહારોમેં

બાગ છોડે હુવે મુદદત હુઈ સૈયાદ મુજે
કીસ ચમનમેં હય નશીમન થે નહીં યાદ મુજે

બુલબુલને આશીયાના ચમનસે ડિઠા દીયા
ઉસ્કી બલાસે, બુમ રહે યા હુમા રહે

બાગખાંને આગદી જસ વક્ત ગુલશનમેં મેરે
જન્મે તકીયાથા વહી પત્તે હવા દેને લગે

પએ ગુસ્લે જવાનાને અમન સહુને ગુલીસ્તાંમેં
જહાં તક દેખીયે દરીયા ભરા હય અરક બુલબુલકા

ચુના કરતા હય તીન્કે, હોગયા સૈયાદકુ સૈદા
બહાર આતેહી આખેર રંગ લાયા ખુન બુલબુલકા

નતો દાના હય કુંસમેં ન ઝરા પાની હય
કયસી સૈયાદ અસીરોંકી મેહમાની હય

કુંસમેં બર્ગ ગુલ રખતેસે અય સૈયાદ કયા હાસીલ
દીલાના ફીર અસીરોંકુ ચમનકી યાદ કયા હાસીલ

નવીદ ઔરોંકુ જા સુના, હમ અસીરે દામ હયેં, અય સૈયાદ
કયા જો ચમન હય રંગપર, હમે કયા જો, ફૂલે બહાર હય

કીસ તરાણ ફરીયાદ કરતે હયેં ખતાવો ફાએદા
અય અસીરાને ફફસ મયેં નવ ગીરફતારોમેં હું

ફફસ બુલબુલકા સુએ ગુલસીતાં લાનેસે કયા હાસીલ
વો અગલે ચેહ ચહે શીર યાદ દીલવાનેસે કયા હાસીલ

ઝરા ફફસકો ફફસસે મીલાકે રખ સૈયાદ
કેતા અસીર કરેં મીલકે એકજા ફરીયાદ

બુંજલાકે મુજકો જુખતો સૈયાદને કીયા
અખ રો રહા હય મુંહકો ફફસ પર ધરે હુવે

ગુઝર જાતે હયેં દાદા દીન હુમેં બેઆબો દાનેકે
ફફસમેં કોન ખાએ બચઠકર સૈયાદકે ટુકડે

હમ બહોત ખુશ રહે જખતક તેરે ધરમેં રહે
તુ સલામત રહે ગુલશાન તેરા આબાદ રહે

ચમનમેં ફાસીદ ખાદે સખા પુકાર આયા
કે ધન્દલીખ, હો ખુશ, મૌસમે બહાર આયા

ખાદ મેરે જો બહાર આઈ ગુલીસ્તાનોં મેં
હમસફીરાને ચમન કો મયેં બહોત યાદ આયા

અય સખા જાકે અસીરાને ફફસ સે કહેદે
મૌસમે ગુલ હય અખ આકર ચમન આબાદ કરેં

ખના દીયા મેરી ફીસ્મતને ફુલકો કાંદા
ખટકતે હયેં મેરી આંખોમેં વો સમાએ હુવે

ખીઝાં નઝદીક હય અખ ઓર રંગ અય ખાગખાં હોગા
ન મયેં ઇસ ખાગમેં હુંગા ન મેરા આશીયાં હોગા

બાગમાં કહેતા હય સુન સુન કર કુશાને ધ્વન્દલીબ
કુંકદે અય આતીશે ગુલ આશીયાને ધ્વન્દલીબ
બાગમાં બેદાદગર ગુલ બે વફા ગુલચીં રફીબ
યા રખ અપના દર્દ દીલ કીસ્કો સુનાએ ધ્વન્દલીબ
બંધ ગઈ ઉસ ગુલકી ચે નાજુક મીઝાજી કી હવા
ફીર ગઈ મીન્કાર તક આકર સદાએ ધ્વન્દલીબ

ગુલોંસે લગી સારે ગુલશનમેં આગ
ધલાહી કહાં જાયે બુલબુલ ગરીબ

ઉમ્ર હુનીથી અગર કુંજે કફૂસમેં આખીર
ધતની કયું દી મેરે અલસાહ ચમનકી ખાહીશ

વા એ ફીસ્મત કબ કીયા સૈયાદને ક્યદે કફૂસ
જબ ખીઝાં જનકોથી ફૂસલે બહાર આનેકો થી

ખીઝાંમેં ખોલ રહા હય કફૂસકી ખીઝકી કયું
બહાર ક્યદમેં ગુઝરી તો અખ રેહાઈ ક્યા

પર કતરકે મુજે કેહતા હયકે ગુલશનસે નીકલ
અયસી બેપરકી હિઝાત નથા સૈયાદ કલી

ગર બુએ ગુલ નહીં—નસહી, યાદે ગુલતો હય
સૈયાદ લાખ રખએ કફૂસકો ચમનસે દુર

જેશે ગુલ ચાકે કફૂસસે દમખદમ દેખા કીયે
સખને યાં હુઝીં બહારેં—ઓર હમ દેખા કીયે

બુઠં કહેદે તસદલીકે લીયે ઓ સૈયાદ
હમ અસીરાને કફૂસ શીરલી ચમન દેખેંગે

ચે ખેચાલ થા હમેં દમખદમ, કે બહાર દેખેંગે અબકે હમ
જે છુટેલી ક્યદે કફૂસે હમ, તો મુના ખીઝાં કે દીન આગએ

અરે સૈયાદ મજબૂરી ઈસીકા નામ હય શાયદ
નશેમનસે છુવાં ઉઠે, ફફસમેં બયડે હમ દેખેં

યે વસીથત કરકે બુલબુલ બાગબાંસે મર ગર્ધ
“ફાતેહાકી જાય પર તુમ ગુલકી તાઅરીફ કીજયો”

ફરલે ગુલસે ફીર હુવા અબ ગર્મ બાઝારે ચમન
મુશતે પર લેકર હુર્મ બુલબુલ ખરીદારે ચમન

હમ ફડક કર તોડતે સારી ફફસકી તીલીયાં
પર નથી, અય હમ સફીરો, અપને બસકી તીલીયાં

બુલબુલે બર્ગે ગુલે ખુશ રંગ દર મીન્કાર દાશત
વઅંદરાં બર્ગે નવા ખુશ નાલહાએ ઝાર દાશત
ગોફતમશ દર અયને વસ્લ ઈ નાલાએ ફરીયાદ ચીસ્ત
ગોફત મારા જલ્વએ મેહબુબ દર ઈ કાર દાશત

પર ન બાંધે પાંઉં બાંધા બુલબુલે નાશાદકા
બેલનેકે દીન હયેં, લડકપન હય અલી સૈયાદકા

ઝાર હી કયાથા, જફાએ પાસબાં દેખા કીયે
આશીયાં ઉજડા ગયા, હમ નાતવાં દેખા કીયે

ઉજડા મૌસમે ગુલહીમેં આશીયાં સૈયાદ
ઈલાહી હુટ પડે તુજપે આસમાં સૈયાદ

ચમનમેં રાખ્યા ન બુલબુલકા નામ તક બાફી
ખુદા કરે યંહી હુ જાયે બેનીશાં સૈયાદ

તુહી બતા ઠીકાના અય બાગબાં હમારા
કીસ શાખપર ચમનમેં થા આશીયાં હમારા

નીકલકે જાવું કીધર તેરી અન્બુમન કે સીવા
ચમનકી બુ હું, બસું રીર કહાં ચમનકે સીવા

કફૂસમેં દેખીયે ક્યા હોવે, શામ હોતી હય
કીયા નહીં હય બસેરા કહીં ચમનકે સીવા

દર્દ દીલલી ઇન્હે સૈયાદને કેહને ન દીયા
રેહ ગએ મુર્ગે કફૂસ ખોલકે મીન્કારેંકું

ચમનમેં નાંચે હયેં સૈયાદને પર
બહારે ગુલ હય આર અપની ખીઝાં હય

દીદે ગુલકે તુજે પડ જાએગે લાલે, બુલબુલ
પડ ગઈ ગર કીસી સૈયાદકે પાલે, બુલબુલ
ફીર વહી કુંજે કફૂસ હય, વહી સૈયાદકા ઘર
ચાર દીન આર હવા બાગકી ખાલે બુલબુલ

કફૂસમેંલી હય અસીરે તુમેં વહી સૈદા
લગાએ ફરલે બહારીકી આસ બચકે હો

ક્યા સમજ બુલબુલને બાંધા હય ચમનમેં આશીયાં
એકતો ગુલ બેવફા આર ઉરપે જોરે બાગબાં

યે હસરત રેહ ગઈ, કીસ કીસ મઝેસે ઝીંદગી કરતે
અગર હોતા ચમન અપના, ગુલ અપના, બાગબાં અપના

હમ ગીરફતારેંકું અબ ક્યા કામ હય ગુલશનસે, લેક
છ નીકલ જતા હય જબ સુનતે હયેં બહાર આનેકો હય

હમ અસીરાને કફૂસ ક્યા કહેં ખામોશ હયેં કયું
રાહ લગ અપની, ચલ અય બાદે સખા, તુજકો ક્યા

ખુદાસે ડર, ઝરા સૈયાદ, ઇતના કયું સીતમ હમપર
અલી ઉડને ન પાએથે, કે તુને પર કતર ડાલે

તડપતી ક્યું હય અખ બુલબુલ, કમાલ ઈતના તો પયદા કાં
કે તેરા અશક જસબ ગીર પડે ગુલઝાર હો પયદ

બહોત બહારકી આમદસે ખુશ હયેં મુર્ગે ચમન
શીગરૂ દખેં ઉન્હેં કયા નેહાલ કરતે હયેં

તંગીયે કુંજે કફૂસ, રંજે અસીરી, દાગે ગુલ
ઈતને સામાને સીતમ, ઓર એક જાને ઈન્દલીબ

ખુશ નવાઇને રખ્યા હમકો અસીર અય સૈયાદ
હમસે અચ્છે રહે સદકેમેં ઉતરનેવાલે

ખીઝાંકે દીન તો રોરોકે ચમનમેં કાટિ
ફંસે કફૂસમેં જો અખ મૌસમે બહાર આયા

સૈયાદકો હું બાર તો હું બાગબાંકો ખાર
આઝાદે દામો તા બચમન નારસીદા હું

કફૂસે તંગસે છુટના તો બહોત મુશ્કીલ હય
નોચ કર પર સુચે ગુલઝાર ઉડાતા હું મયેં

અય મુર્ગે સહર ફરિક ઝ પરવાના બયામોઝ
કાં સુખ્તેરા જાં શુદા આવાઝ નયામદ

ન શાખે ગુલહી ઉંચી હય નદીવારે ચમન બુલબુલ
તેરી હીમ્મતકી કોતાહી, તેરી ફીરમતકી પસ્તી હય

કફૂસ સૈયાદને ગુલશનમેં રખ્યા હય, ઝહે ફીરમત
અગરચે હમ હયેં ઝીન્દાંમેં, પ રહેતે હયેં ગુલીસ્તાંમેં

સૈયાદ તેરે ખાતીર હું ખામોશ, વર્નાં યાં
મયેં, ઓર ચયન દેવે, ઘડીલાર કુચાં મુજે

સૈયાદ બે ખબરહી રહા, ઓર કફૂસમેં હાય
ઠકરાકે સરકો બુલબુલે નાશાદ મર ગઈ

તુને સૈયાદ નયા હુદમ ચે ઈન્દ કીયા
ખાલોપર તોડ ફફસસે મુજે આઝાદ કીયા

બુલબુલ નકુલ ઈતના ગુલહાએ ખોસ્તાંપર
દો દીનકે બાઝ હોંગે, નાલે તેરી ઝખાંપર

આઝાદ કર ફફસસે બુલબુલકો, ફરસે ગુલ હય
કયું હુદમ કર રહા હય, સૈયાદ, બે ઝખાંપર

દીલ ખસ્તગી ફફસકી યહાં તક હુઈ મુજે
ગોયા મેરા ચમનમેં કલી આશીયાં નથા

ટુકતો ફુરસત દે કે રખસત હો ચલેં સૈયાદ હમ
મુદદતોં ઈસ બાગકે સાયેમેં ચે આબાદ હમ

ક્યહલી યાં કુછ નહીં, ઓર છુટ લી સકતે નહીં
વાહવા ઇસ દામકો ઓર આફૂરીં સૈયાદકો

હમેં સૈયાદ ગુલશનમેંલી થા શૌકે ગીરફતારી
ખનાયા બારહા શકલે ફફસ અપને નશેમન કો

જો ચમનમેં ગુઝરે તો અય સખા તુયે કહીયો બુલબુલે ઝારસે
કે ખીઝાંકે દીનલી હયેં સામને, ન લગાના દીલકો બહારસે

અય ઈન્દલીખ જાકે ચમનમેં કરેગી કયા
બાદે ખીઝાંસે સખ ગુલે ગુલઝાર જર ગએ

હાય અફૂસોસ છુટા મૌસમે ગુલહીમેં ચમન
મુજસા નાકામ કોઈ બાગમેં સૈયાદ નહીં

સૈયાદકી મરઝી હય કે અખ ગુલકી હવસમેં
નાલે નકરેં મુર્ગે ગીરફતાર ફફસમેં

સૈયાદ, ઓર બદે ફફસ સે કરે રેહા
બુઠી ખખર કીસીકી હિડાઈ હુઈ ચે હય

શોર સુનકર હમનવાઓંકા ઉબલતા હય ચે દીલ
રૂખસતે એક નાલા, અય સૈયાદ, જાતી હય બહાર

શીર ચલા જાઉંગા ગર રહેને નદેગા બાગ્યાં
રાહ મયેં બુલા નહીં હું ખાનએ સૈયાદકી

કુલો ન બુલબુલો, ચમને બેસખાત પર
ગુન્થોંકી બે ચરક હય વોતો કુસે રેહલત હય

અલી ચમનમેં હું આંખેં ન ખંદ કર સૈયાદ
ઉઝર કર આહસે મેરી, ખુદાસે ડર સૈયાદ

હમેં નસીબ હો કયા સયરે બાગ બેખરકે
અદુએ જાં હય ધિર બાગ્યાં, ઉધર સૈયાદ

નોચ કર પર ફયદસે છોડા તો કયા છોડા હમેં
તુહી કહે, ઈસ છાલમેં જાએં કહાં, સૈયાદ હમ

ઈસ ફદર કુંજે કૂંસ મુજકો ખુશ આયા હય કે અખ
દીલ મેરા નામે રેહાઈસે ખફા હોતા હય

ફંસ ગઈ ઈન્દલીબ હો એકસ
વાય તનહાઈ આર કુંજે કૂંસ

અંદાઝ મેરી આહકે બુલબુલને ઉડાએ
ગુલ સીખ ગએ ખંદએ દીલદારકે અંદાઝ

રેહા કરદે અરે સૈયાદ અલી ફસલે બહારી હય
કૂંસમેં કખ તલક તડપું નેહાયત બેફારી હય

અય બાગ્યાં નહીં તેરે ગુલશનસે કુછ ગરઝ
મુજકો ફસમ હય, છડું અગર બર્ગાબરકુ મયેં
ઈતનાહી ચાહતા હું કે મયેં આર ઈન્દલીબ
આપસમેં દહેં દીલ કહે કુછ બચઠકે કહીં

બહાર આતેહી કુંજે કંકસ નસીબ હુવા
હઝાર હુયકું કે નીકલા ન હૌસલા દીલકા

ન ખોદે જાં ન ચમ કયદે કંકસકા ખાગખાં મુજકો
ફકત યાદે ગુલીસ્તાંમે હયે આંખે ખુફીશાં મેરી

બહાર આઇ, કંકસમે ખોલદે ચારખ, ઝખાં મેરી
કે શાયદ રહમ આએ ઉસકો સુનકર દાસ્તાં મેરી

ચું અહલે, દીલ ઝ ફરિક અફસાના ગાયંદ
હુદીસે બુલબુલો પરવાના ગાયંદ

આશીયાના.

કયા કોઇ તીન્કા હય બાફી આશીયાનેમે મેરે
ઝાર અબલી બાદે સુરસુર કયું મુજે દીખલાય હય

ચમનમે બુલબુલે નાશાદકા ફીરસા સુનાનેકો
ચેહી દાચાર તીન્કે હયે જો બાફી હયે નશેમનમે

મેરા હો આશીયાના ઓર આધા જલા હુવા
બુજલી ગાધી આગતો બીજલીકો કયા હુવાથા

કલી ખોદે ખીઝાં હય ઓર કલી સૈયાદકા ખટકા
બનાવું કયા સમજકર આશીયાના ઇસ ગુલીસ્તાંમે

કુછ ન પુછ અય હમનશીં, મેરા નશેમન થા કહાં
અબતો ચે કહેનાલી મુશકીલ હય વો ગુલશન થા કહાં

કંકસસે છુટકે બડી દરમે ઠીકાના મીલા
ખેચાલસે લી કહીં દુર આશીયાના મીલા

વો બદનસીબ હું, વો ફીદયએ હુવાદેસ હું
કે બીજલીચાંકુલી મેરાહી આશીયાના મીલા

કલેજ મુંહકો આતા હય, કરેં તુમસે બયાં કયુંકર
ન પુછો હમસફીરો હમસે છુટા આશીયાં કયુંકર

આશીયાં અપના ગુલીસ્તાંસે ઉઠા લે બુલબુલ
બાગકો છાડે, જંગલકી હવા લે બુલબુલ
બાગબાંકા સીતમ હય, દુસરા સૈયાદકા
જન ધન દાનોંકે હાથોંસે બચા લે બુલબુલ
પાયદારી હય કહાં, સોણબતે ગુલ હય દીન ચાર
ઉસકી બુબાસ તુ અપનેમેં બસા લે બુલબુલ
ગુલે મફસુદ ગર ચાહતા હય કર ચોંચકો બંદ
ગુન્ચેસાં આપકો ખામોશ બનાવે બુલબુલ

શમ્મ—પરવાના.

અય શમ્મ તેરી ઉંમે તબીઈ હય એક રાત
હંસ કર ગુઝાર યા ઉસે રોકર ગુઝાર લે

અય શમ્મ મુખ્ત હોતી હય રોતી હય કીસ લીચે
થોડીસી રેહ ગઈ હય ઉસેલી ગુઝાર લે

ઝમાને હાલ સે ખુદ શમ્મ ચે ઈઝહાર કરતી હય
ખુદાપર ખુબ રોશન હય બે કુછ મુજપર ગુઝરતી હય

દાગે ફીરાંકે કુરકતે શખકી જલી હુઈ
એક શમ્મ રેહ ગઈ હય, વોહલી ખમોશ હય

મેહફૂસે અયશ હો યા મજલીસે ગમ, દાનોંમેં
શમ્મકો રોતે પતંગેકો તડપતે ગુઝરી

શમ્મલી કુછ કમ નહિં હય ફરકમે પરવાનેસે
જન દેતા હય અગર વો તોચે સર દેતી હય

બતા અય શમ્મે બઝમે હુસ્ન ચે કયસી હય દીલસોઝી
તુજે પરવા નહો યૌર જનદે જલજલકે પરવાના

કયું ન કરતી ઝખાં તેરી અય શમ્મ
સોઝે દીલ કયું ઝખાન પર લાઈ

શમ્ભુકો કુરકંતે ઉશશાક ગવારા નહુઈ
ખુદલી જલ ભુજકે સતી હો ગઈ પરવાનોંપર

કુંક દતી કયું ન પરવાનેકો શમ્ભુ
પ્યાર કરનેકો સરે મેહફીલ ગયા

ગુસ્તાખ બહોત શમ્ભુસે પરવાના હુવા હય
મૌત આઈ હય, સર ચડતા હય, દીવાના હુવા હય

કોન મેહફીલમેં જગા દતા હય દીવાનેકો
દખલો શમ્ભુ જલા દતી હય પરવાનેકો

હય ઝમાનેમેં જુદા રોઝો શબે સુખ્તગાં
શામ કહોતે હયેં જસે હય સહરે પરવાના
કયદસે શમ્ભુકે મુમકીન નહિં છુટે હરગીઝ
રીશતએ શમ્ભુસે ખાંધા હય પરે પરવાના

શમ્ભુપર કુરખાન કર દતા હય અપની જનલી
ઈશકમેં કુછ નામ હાસીલ હયતો પરવાનેકો હય

પરવાના અઝઝ્યાં સુખ્ત કે ખાશમ્ભુ દર ઉફૂતાદ
ખા સુખ્તગાં હરકે દર ઉફૂતાદ ખર ઉફૂતાદ

શમ્ભુ મેહફીલ કયા હરીફિ જલ્દએ જનાંના હય
આજ પરવાનોંકા કુછ અન્દાઝ ખેતાખાના હય

મુજસે વો કહોતે હયેં, પરવાનેકો દખા તુને
દખ, યું જલ્તે હયેં, ઈસ તહીસે દમ દતે હયેં

કોહકન.

કહોદો યે કોહકનસે કે મરના નહિં કમાલ
મર મરકે હીજે ચાર મેં જના કમાલ હય

મીલાયા ખાકમે ઘર કોહકનકા, હાય ખુસરોને
યે કયા ખાત આગઈ ઉસ ખાનોમા આખાદકે દીલમેં

લાલએ સદરંગ કુલા કોહપર તો ક્યા અજળ
કોહકન કા ખુન ક્યા ક્યા રંગ અલી દીખલાએગા

જુમ ખુસરોકા ન તકસીર ધરમે કુછ શીરીંકી હય
માત લીખીથી તેરી ફરહાદ તેરે હાથસે

કયસ ઐર ફરહાદકી થી એકહી મનઝીલ લેકીન
યે બયાબાંકી ગયા રાહ વો કોહસારકી રાહ

કમાલે ફરકકો ફરહાદો કયસ કમ પહોંચે
વો પુખ્તાકાર હય જો મર ગયા, પ ઉફ્ર નકીયા

મુઝદા અય કયસ તેરી વાદીમેં
નાફા લોખનાકા આજ આતા હય

લયલી.

નહિં મીલતા તેરે નાફેકા પતા અય લયલા
છાન મારે તેરે મજનુને બયાબાં કીતને

માનએ વહશત ખેરામીહા એ લયલા કોન થા
ખાનએ મજનુને સેહરાગર્બ જે દરવાઝા થા

શૌકે નજઝારા તેરા ખીંચ લાયાથા ઉસે
ગચેથી કયસકે પાંઉમેં સલાસલ ભારી
દખ લેતી જો ઢીઠકર તો તેરે દુરતે હાથ
લયલા ઇતના તો નથા પદએ મેહુમીલ ભારી

નાફા ચલા હય નજદ કો લયલીકી હય દુઆ
પદા ઉંડે તો કયસ હો મેહુમીલકે સામને

એક દીન દેખીથી ઉરને વહશતે મજનુંકી સયર
ફીરતો ખુદ લયલા તમાશા થી તમાશાઈ નથી

લયલીકો ચાર તુને મજનું બનાકે મારા
અયસે રીકસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા
સીલસીલા ચાકે ગીરેબાંકા કહાં તક પહોંચ્યા
સાથહી ક્યસકે લયલાકી લી રસવાઈ હુઈ
મજનુંસે કોઈ કહેદે લયલી ચરીખ કબસે
ઝાનુંપે સરકો રખકે આંસુ બહા રહી હય

ન દેખા તુને અય લયલા કલી ચશમે મોહુખ્યતસે
હીરન જાનકે આંખેં મલતે હયેં મજનુંકી તુરખતસે
આહ કીસ હસરતસે લયલાને કહા હીંગામે નઝમ
સોંપે જાતી હું તુજે, અય બેકસી મયેં ક્યસકો
ખાકજે લીયટી હુઈ આતી હય મેહુમીલસે તેરે
હય ચેહી મજનું, અખ અય મેહુમીલનશીં મજનું કહાં

પરદા ઉઠાકર એક નઝર તુ દેખલી તો લે
લયલી તેરે મજનુંને ક્યા મુરત બનાઈ હય
લયલી રંગે જાં ક્યસકી ખીંચ આઈ હય શાયદ
ઝારી નહિં, જો પદાંચે મેહુમીલમેં લગી હય
દફૂન હોગા ચહીંપે લાશઅે લયલા શાયદ
“હાય મજનું”કી જો મરકદસે સદા આતી હય

ચેહી કહેતીથી લયલીઅે પરદા નશીં,
કે ફીરાકકી અખ ઉસે તાખ નહીં
મીલું ઉસસે કે તા મેરા ક્યસે હજીં,
ચમે હીજકે દદોં અલમસે છુટે

લયલીસે કહે સખા કે ઝરા જાંક તો સહી
તોડે હય દમ કોઈ તેરે મેહુમીલકે સામને

ક્યા દીલસે દીલકો રાહ હય, લયલા હય બેખબર
મજનું બહા હય પદાંચે મેહુમીલકે સામને

કહા મજનુંને શાયદ નાકએ લયલી ઇંદર આએ
મયેં ઇસ ઉમ્મીદપર ચુન્તાહું કાંટે ઇસ બયાબાં કે

સારબાં દેખ કહીં નજદકા જંગલ તો નહીં
ચલ્તે ચલ્તે યે રૂકા નાકએ લયલા કયસા

પહોંચે કયુંકર જરસે નાકએ લયલીકી સદા
આજ આંધી તેરી ફીસ્મતસે હય મજનું આઈ

કીસી વામાન્દાઓ હસરતઝદાકો યાદ કરતા હય
સુનો અય ફાફેલેવાલો, જરસ ફરીયાદ કરતા હય

નહીં માઝ્લુમ કીસને દી ખબર લયલીકે મરનેકી
કફૂનસે હાથ મજનુંકા પએ માતમ નીકલતા હય

આતી હય સદાએ જરસે નાકએ લયલા
સદા હયફૂ કે મજનુંકા ફદમ ઉઠ નહીં સકતા

અખ કોઇ લેહઝમેં મજનુંપે બલા આતી હય
જરસે નાકએ લયલાકી સદા આતી હય

કયસ અખતક યે સમજતાથા કે લયલી દીલમેં હય
સારબાં ઝાલીમને નાહક કહેદીયા મેહૂમીલમેં હય

અય કયસ અખસ હય તુજે નાકેકા તજસ્સુસ
લયલી તેરે દીલહીમેં હય, મેહૂમીલમેં નહીં હય

તુજકો અય કયસ હય કયું નાકાઓ મેહૂમીલકી તલાશ
દીલમેં લયલા હય તેરે, દીલહી તેરા મેહૂમીલ હય

અંદાઝે જુનું કોનસા હમમેં નહીં મજનું
પર તેરી તરાણ ફરિકે રસ્વા નહીં ઠરતે

આશક તો સલી હોતે હયેં દુન્યામેં ઓ મજનું
પર તેરી તરાણસે કોઈ રસ્વા નહીં હોતા

દશતમેં ક્યસકો કયા આએ નઝર જખ લયલા
 સાથમેં ગઈકી દીવાર લીચે શીરતી હય
 લાખોં ઉસ લયલીકે દીવાનેથે, ઉન્મેં ફરિશને
 એક મુશ્તે ઉસ્તખાંકકા નામ મજનું રખ દીયા

થી વો મજનુંકે દમહી તક રૌનક
 ખાક ઉડતી હય અખ બયાબાંમેં

દીવાના બનકે મતલબે અસલી કીયા હુસુલ
 મજનુંલી આશકોંમેં બહોત ઝીશકર થા

ઉઠાએ હયેં મજનુંને લયલીકે ખાતીર
 શુતુર—ગમઝએ સારખાં ક્યસે ક્યસે

ઉઠ ગયા ક્યસ જો સેહરાસે તો આઈ આવાઝ
 અપને ઘરકો તો ન વીરાના બનાયા હોતા

વાય ચાફૂલત કે એકહી દમમેં
 મયેં કહીં, એાર કારવાન કહીં

રફૂતમ કે ખાર અઝ પા કશમ,
 મેહૂમીલ નેહાં શુદ અઝ નઝર
 યક લહઝા ચાફૂલ ગશતમ એા,
 સદ સાલ રાહમ દુર શુદ

પાએ સગ બોસીદ મજનું,
 ખદક પુરસીદ ઈચે બુદ
 ગોફૂત ગાહે ગાહે ઉ દર
 કુએ લયલા રફૂતે બુદ

મા એા મજનું હમસખક બુદીમ દર દીવાને ફરિશ
 ઉ બસેહરા રફૂતોમા દર કુચહા રસ્વા શુદીમ

તાલએ શોહરતે રસ્વાઇયે મજનું બીશસ્ત
વર્ના તશ્તે મનોઉ હરદુ બયક બામ ઉફૂતાફ

પેશાતો એકહી થા ઉસ્કા હુમારા લેકીન
મજનુકે તાલેઓને શોહરતમેં યાવરી કી

અજબ ઇશકકા દાનોં તરફ અસર ફયલા
વો કહે રહી હય “અના કયસ,” યે “અના લયલા”
અસર દીખાયા જો મજનુકે ઇશકે કામીલને
ધિર ખેયાલ ચલા, ઓર ધિર ચલી લયલા
ગયા જો કાઅમેમેં મજનું તો યે દુઆ માંગી
ધલાહી મુજસે જુદા હો ન ઉલ્ફતે લયલા
ઝમીન તુજમેં શહીદાને નાઝ દફૂન તો હયેં
રહે ખેયાલ કે ઉનકા નહો કફૂન મયલા

નઝઅમેંલી માંગતાથા રખસે મજનું ખારખાર
શકલે લયલામેં અજલ લેનેકો આવે જાને ઝાર

અજબ હાલસે મજનું બીચારા શીરતા થા
ફદમ ફદમયે વો ગશ ખાતાથા, ઓર ગીરતા થા
લહુ બદનકા સલી અશક બનકે બહેતાથા
સખાકો હર ધડી રોરોકે વો યું કહેતાથા
મેરી લયલકા મેહમીલ કીચર ગયોરી

ખરબાદ રફૂતગાને મોહોખ્ખતકી ખાક હય
અય કયસ, દશતમેં યે બગોલા નહીં ઉઠા

યે મજનું હય, નહીં આહુએ લયલા
પહેનકર પોસ્તીં નીકલા હય ધરસે
જસે તુ સીંગ સમજા હય, યે હયેં ખાર
લગે હયેં પાંઉમેં, નીકલે હયેં સરસે

મરફદે ક્યસ પર અખતકલી તો ખારે સેહરા
ઉંઘલીયાંસે ચે બતાતે હયે “વો મેહમીલ આઈ”

ક્યસ ફીરતા જો રહા દશતમે દીવાનાથા
ઉરકો લયલીહીકે દરવાઝેપે મરજના થા

મેરી હાલત દેખકર મજનુંલી યું કહેને લગા
પીરો મુરશદ, ખયરતો હય, આપકો ચે કયા હુવા

અય ક્યસ કયા બતાવું તુજે ઇન્તેહાએ ફરિક
તુજકો હુવા જીવન, ચે હય ઇન્તેહાએ ફરિક

ફૂલક પર ચાંદકો મજનુંને જખ દેખા તોચે સમજ
કે લયલી જાંકતી હય મુંહ નીકાલે અપની મેહમીલસે

ઉશાકમે ક્યસહી અનુખા નીકલા
બેચયન હુવા તો મુઝે સેહરા નીકલા
છુટા સખ કુછ મગર ન છુટી લયલા
દીવાના બકારે ખીશ દાના નીકલા

તેહફીક હો તો જનું કે મયેં કયા હું, ક્યસ કયા
લીખ્યા હુવા હય યુંતો સલી કુછ કીતાબમેં

ચે ક્યસ થા, વો ક્યસથા, ઝોર મયેંલી ક્યસ હું
ચે પાલીયા, વો પાગયા, મેરા પતા નહીં

ક્યસકે મલજુસે ડિયાનીયે લયલા રોપડી
જખજખ પયવંદ દેખા ઝખમે દામનદારકા

મજનુંકા ફરિક વાદીયો હામુનસે પુછીયે
લયલાકે ચાહ પ્યારકો મજનુંસે પુછીયે

શીરીં, ઝખાં હુધ હય, ફૂરહાદકે દહનમેં
લયલા પુકારતી હય, મજનુંકે પયરહનમેં

એકહી મીટ્ટીસે દાનોંકો બનાયા થા મગર
શાન તેરી, ઇસ્કો લયલી, ઉસ્કો મજનું કરદીયા

બાઝ઼ મેરે એકલી મજનું નજર આતા નહીં
કીસકે સર માફે મયેં અપને પાંઉંકી ઝન્જરકો

મયેવો મજનું હું કે મજનુંલી હમેશા ખતમેં
ફીજલા આ કાઝબા લીખા કરતાથા ઇદકાબ મુજે

મેરે હુવાસ ઇશ્કમેં કયા કમ હયેં મુન્તશર
મજનુંકા નામ હોગયા, ફીસ્મતકી ખાત હય

અગરચે કયસને ઇશ્કો જીનુંકા
મજા પાયા મગર અયસા નપાયા

સારે જહાંકો ગદીશ મજનુંકી હય ખખર
લેકીન ફક્ત એક સાહેબે મેહુમીલ હય બેખખર

અગર આહે રસા અય કયસ, તેરે દીલસે નીકલેગી
તો મજનું બનકે લયલા પદ્મ મેહુમીલસે નીકલેગી

કયસ નાદાંથા કેળે છાડકર કુચા ભાગા
ને મજા તેરી ગલીમેં હય, બયાબાંમે નહીં

દીવાના.

ઉડાતા ખાક સરપર જીમતા મસ્તાના આતા હય
નહીં માઝ્ઝુમ કીસ ધુનમેં તેરા દીવાના આતા હય

હર કુચ્ચો બાઝારસે હો સંગ ફીશાની
દીવાના તેરા નીકલે તો ઇસ ધુમસે નીકલે

ન ગુઝરા હોગા મુજસા કોઈ રંગીં, આવલેપનમેં
ગીરેબાં આ પડા હય ફટકે, ગુલકી તહુ ઢામનમેં

ચયનસે એક પલ ગુઝરતા હય કહાં કમખખતકા
એકલી કયા જાને કવસી તેરે દીવાનેકો હય

હુવો ખુદરફતા કે કખ જાને કહાં દીલ ખોયા
યાદ આતા હય તો ઇત્નાકે, નહીં યાદ મુજે

કહે દીયા કરતા હય સખકુછ, રાઝે દીલ કહેતા નહીં
કયા ખોયાલે પદાદારી તેરે દીવાનેકો હય

દશતે દિલ્ફતમેં ખીજકા કયા કામ
કેહ દીવાના રેહનુમા હોતા

અજખ તેરે કુશતેકા દીવાનાપન હય
ન સાખીત લણ્ણ હય, ન તારે કફૂન હય

મયેં અપને હોશમેં, અચ ફીત્નાગર, નહીં, નસહી
તેરી ખખરતો હય મુજે, અપની ખખર નહીં, નસહી

દેહરસે નાઆશના હય, ખલકસે બેગાના હય
કોન કહે સકતા હય કીસ ધુનમેં તેરા દીવાના હય

હોશમેં જખતક રહા, તનહા રહા, ચમગીં રહ
અખ હું દીવાના તો એક આલમ મેરા દીવાના હય

કુછ સમજતાહી નહીં વો, તૌફ આર ઝન્યરકો
ઈન્તેહાકા બેશે વણ્ણશત, તેરે દીવાનેકો હય

ખઝમે સાફીકા તમાશા દેખકર હયરતમેં હું
બેખુદી હુશ્યારકો હય, હોશ દીવાનેકો હય

મુજકો લેખકર કહા નાસેણને ઉનકે રખર
આપકે સરકી ફસમ, યે આપકા દીવાના હય

નપુછો અહલે મેહુશર હમસે દીવાનોંકી બેતાખી
યહાં મજમા મુના, યહાંલી તલાશે યારમેં આઝે

સખ બલાઓંસે છુડાયા હય જીનુંને મુજકો
લાખ મુજસે ખતા હો મયેં ગુનાહુગાર નહીં

માઝને યેહી હયેં દસ્તદરાઝીકે અય જીનું
બાફી રહે ન નામ ગીરેબાંકે તારકા

જીનુંકી ફરસમેં નાસેણસે પુછતા કોઈ
યે કયા સમજકે મુજે આપ આએ સમજને

રકુંગરે દેખકર મેરે જીનુંકો હાથ મલ્તા હય
ગીરેબાંકો રકુ કરતા હય તો દામન નીકલતા હય

ચમનમેં મુજસે દીવાનેકો લેજનેસે કયા હાસીલ
દીખાકર ગુલ જીનુંકો શોરપર લાનેસે કયા હાસીલ

શૌફ કહેતા હય કે ચલીયે કુએ જનાંકી તરફ
હય યે ઇરશાદે જીનું, બડીયે બયાબાંકી તરફ

તેજ રખના હર સરે ખારકો અય દરતે જીનું
શાયદ આ જાએ કોઈ આબેલેયા મેરે બાઆદ

અકલસે રાહ જો પુછી તો પુકારા યે જીનું
વોહ તો ભટકી હુધ ખુદ ફીરતી હય, રાહબર હમ હયેં

ન પયરવીયે કયસ ન ફરહાદ કરેંગે
હમ તર્કે જીનું ઓરહી ઇબાદ કરેંગે

વહી દરત ઓર વહી ગીરેબાં ચાક
જખ તલક હાથ પાંઉં ચલ્તે હયેં

રખસત અય ઝીન્દાં, જીનું ઝંજીરે દર ખડકાએ હય
મુઝદા ખારે દરત, શીર તલ્વા મેરા ખુજલાએ હય

હાય કયુંકર ન મયેં ધભરાવુંગા અય દરતે જીનું
અબતો દામનભી નહીં હય કે બહલ જાવુંગા

સીંખલે હમસે કોઈ જાનતે જીનુંકે અંદાઝ
ખસોં પાખંદ રહે, પર ન હીલાખ ઝંછર

કયસકા નામ નલો, ઝીકે જીનું જાનેદો
દેખ લેના મુજે તુમ, મૌસમે ગુલ આનેદો

ગર કીયા નાસેહુને હમકો કયદ, અચ્છા યું સહી
યે જીનુને ફરકકે અંદાઝ છુટ જાએગે કયા

તકાઝા હય ગીરેખાંકા કે મુજકો ચાક કર ડાલો
તમન્ના હય યે દામાંકી ઉડાદો ધજજયાં મેરી

અગરચે કયસને ફરકે જીનુંકા
મઝા પાયા મગર અયસા નપાયા

તુને રખખા હય કહાંકા હમકો અય જોશે જીનું
જાએગે કીસ ઘર નીકલકર, ખાનઅે ઝંછરસે

કહેતા હું કુછ તો કુછ હય નીકલતા જમાનસે
જોશે જીનુંમેં અપની તખીઅત બહુક ગઈ

મુશ્તાકે કદમખોસી હય હર ખારે બયાખાં
લાઈ હય દીલા યે તેરી શારીદાસરી રંગ

ફાડનેકો ઓર કયા બાફી રહો, દસ્તે જીનું
ચાક દામન હો ગયા, પુર્જે ગીરેખાં હોગયા

તા બકય જમાદરી, દશત નવદીં કબ તક
થક ગએ હાથ, બસ અબ હો ગએ બેકાર કદમ

બહાર આઈ ગુદીસ્તાંમેં, હુવા પયદા જીનું સરમેં
ચલો સેફરાંકા દીવાનો, દમ ઉકતાતા હય અબ ઘરમેં

ઝંછરકી જો કાનોંમેં આતી સદા નહીં
મજનુકે સીલસીલેમેં કયા કોઈ રહો નહીં

એકતો થા દીલે ગમદીદા અસીરે સરે કુલ્ક
પાંઉં જંજરમેં આર હાથ ગીરેખાંમેં ફંસા

બક રહા હું જીનુંમેં કયા કયા કુછ
કુછ ન સમજે, ખુદા કરે, કોઈ

કુફ્રા ઇસ્લામકે જગડેસે છુટે, ખુબ હુવા
કયદે મઝહુબસે જીનુંને હમેં આઝાદ કીયા

દારો દીલ તુરબતે મજનુ'પે ચડા આબુંગા
ફરસે ગુલમેં જો ઝરાલી મેરા સોદા ઠેહરા

અય જીનું-હીંગામે વહુશત, બાદીયા પયમા નહો
તંગીયે દીલમેં તડપ, મીન્નતકશે સેહરા નહો
બેકરારીસે તેરી દુન્યા તેહ આ બાલા નહો
ઝખ્ત; ફદમે મુઝતેરબ, મેહશર કહીં બરપા નહો
તાફેયામત, તીરે ઉલ્ફતકી ખલીશ બાફી રહે
યા ઇલાહી, હુશતક ઝખ્મે જીગર અચ્છા નહો
હય વો મોહતાજે તરહહુમ, આ બુતે નાઆશના
જરકા દુન્યામેં કોઈ તેરે સીવા અપના નહો

અય મેરે જઝબે બેખુદી, અબ તેરી બાત બન ગઝ
બેખબરોંકી માંગ હય દશતે જીનું નવાઝમેં

ઇલાહી ખયરહો, બેકબ જીનુંને હાથ ફયલાયા
કે એક આફત હય દામનપર, ફેયામત હય ગીરેખાંપર

કયા કયા ઉડી હયેં જોબો ગીરેખાંકી ધજજ્યાં
હાથોંસે જબકે ચારકા દામન નીકલ ગયા

ખીજસે મયેંને જો કીં જોશે જીનુંકી બાતેં
અયસે નીકલે કે ન આએથે બયતખાંમેં કલી

ગોરીદગીકે હાથસે હય સર વખાલે દોશ
સેહરામેં અય ખુદા કોઈ દીવારલી નહીં

કેઇ વીરાનેસી વીરાની હય-દશતકો દેખકે ધર યાદ આયા
ઝીંદગી યુલ્લી ગુઝરહી જતી-કયું તેરા રાહગુઝર યાદ આયા

અદસાહરે ઝોંકે દશતનવદીં, કે બાઝદે મગી
હીલ્તે હયે ખુદખખુદ મેરે અંદર કફૂનકે પાઉં

વહ્નશત.

હમારા દસ્તે વહ્નશતલી કહીં બેકાર રેહતા હય
ન જખ બાફી રહા અપના તો નાસેણકા ગીરેબાં થા

બહાર આઈ દીખા અય દસ્તે વહ્નશત હાથ મયદાંમે
ન દામનમે રહે ધજજી ન એક તાર અખ ગીરેબાંમે

ગએથે તફૂરીણકે લીયે હમ, મગર જો વહ્નશત થી દીલમે આઈ
કીસીકે રૂખસાર યાદ આએ, ખીલા હુવા જખ ગુલાબ દેખા

કયસી ખુશી, કહાંકી હંસી, કયસા એખ્તેલાત
હમકો ન છેડા તુમ, કે વો અખ હમ નહીં રહે

રાસ આયા હય મુજે વહ્નશતમેં મરજના મેરા
વો મુજે રોએ યું કહે કર, “હાય, દીવાના મેરા”

જનકો એક દુન્યા સમજતી હય ગુલો ગુલશનકે દીન
હયેં વો હમ વહ્નશતઝદોંકે ચાકે પયરાહનકે દીન

જેશે વહ્નશતમેં મેરા શીર દીલે નાશાદ આયા
કોનસા દશત હય બાફી જો ઉસે યાદ આયા

દીલે વહ્નશીકો ખાહુશ હય તુમારે દરપે આનેકી
દીવાના હય વલેકીન ખાત કહેતા હય ઠીકાનેકી

મદદ અય જેશે વહ્નશત, આશકોંમેં નામ રેહ જએ
ગીરેબાં ફટ ગયા તો કયા, અલી દામાન બાફી હય

જેશે વહ્નશતમેં હય કયા ઝીંક લીખાસે તનકા
બાર હય જમએ હસ્તી તેરે દીવાનેકો

ખુલ ગયા દરવાઝાએ જન્નતલી મેરી ગારમેં
પર દીલે વહુશી યે કહેતા હય, બયાબાં ચાહીયે

હો સકે કયા અપની વહુશતકા ઇલાજ
તેરે કુચેમેંલી સેહરા ચાહીયે

કુચએ ચારમેં જી નહીં લગતા મેરા
દેખીયે જાએગી કીસ રોઝ યે વહુશત મેરી

દીલ

ગુન્યએ ગુલકોતો સોખાર શીગુફતા દેખા
ગુન્યએ દીલલી ઇલાહી કલી ખંદાં હોગા

કલી યે દીલ તમાશાગાહ થા અયશો મસરરતકા
અખ ઇસમેં હસરતો યાસો તમન્ના સયર કરતે હયેં

યાસો હારમાં, હસરતો શૌકે તમન્ના આરઝ
કોનસા મેહમાન હય જે ખાનએ દીલમેં નહીં

દીલમેં જોકે વરડો યાદે ચાર તક બાકી નહીં
આગ ઇસ ધરમેં લગી અયસી કે જોથા જલ ગયા

હુઈ હય ખાનાવીરાની, ન પુછ અય હમનશીં કયા કયા
ગયા દીલ હાથસે, ચાહતમેં હમ જાતે રહે દીલસે

એકસોંકુ ખાનુમા બરખાદ કયું કરતા હય ચેહ
હમ ગરીબોંને ખીગાડા કયા હય ચર્ખે પીરકા
લીજયે, એક દીલથા વોહલી આજ રૂખસત હો ગયા
અખ નહીં દુન્યામેં કોઈ, આશકે દીલગીરકા

અખ તો તેરા અય દીલે બેતાબ ખુદા હાફીઝ હય
કર ચુકે હમતો મોહોખ્ખતમેં હીફાઝત તેરી

અય દીલ તુ ઓર ચારપે આશક હો મુજકો કયા
મયેને તેરે લલેકો કહા, કયા ખુરા કીયા

દીયા શીર તુને ઉસકા નામ અય દીલ
અરે ઝાલીમ અલી સમજ ચુકા હું

રો અય દીલે હુઝીં ન તપે હીજે યારમેં
ખીમારકો તો મન્ઝ હય ખાના બુખારમેં

પેહલુમેં જગા હુઝરતે દીલ હમતો ન દેતે
વાકેફહી નથે આપકે અત્વારસે પહેલે

અય જઝબએ દીલ આજ કરીશ અપની દીખાદે
આ જાએ વો દીલ થામે હુવે ખુદ મેરે ઘરમેં

અમાં ન હોં, ઉમીદ ન હો, આરઝ ન હો
પેહલુમેં મેરે ગર, દીલે બેતાબ તુ ન હો

મુજકો જસ દીલકી રીઝાયતથી કે કાબુમેં નહીં
અબ તડપતા હું અકેલા, વોહલી પેહલુમેં નહીં

કહીં બયઠને દે દીલા મુજે, મયેં હવાસો હોશ બજા કરેં
નહીં મુજમેં તાબ કે જો તુ શીરે, મયેંલી તેરી તહ્ફ ફીરા કરેં

ઉફૂરી બેતાબી, ફરાર આતા નહીં મુજકો કહીં
મુઝતરબ હય દીલ મેરા, સરગશ્તા હય જાને હુઝીં

આસમાં મુનતા નહીં હય કુછ મેરી ફૂરીયાદકો
સખલી દેતા નહીં મેરે દીલે નાશાદકો

આરતો કોઈ નહીં દામો કફૂસ દામનગીર
તંગ આયા હું ફૂકત દીલકી ગીરફતારીસે

મુખ્તેસર હાલે અશ્મો દીલ ચે હય
ઈસકો આરામ ઉસ્કો ખાબ નહીં

દીલા અબ દાનું મીલ કાટેગે અવકાત આહોઝારીમેં
હુવે ખીમાર હમલી લે, તેરી તીમારદારીમેં

મરતાહું ન જતાહું, અજબ દુખમેં પડા હું
કયા પુછતે હો છાલ હય કયસા મેરે દીલકા

છાલે દીલ, ચારકો લીજખું કયું કર
હાથ દીલસે જુદા નહીં હોતા

ન પુછો દીલકી હુકીકત, મગર ચે કહેતે હયેં
વો બેકરાર રહે જસને બેકરાર કીયા

મેરે બસમેં યા તો યા રબ, વો સીતમ શઆર હોતા
ચે નથા તો કાશ દીલપર મુજે એજતીયાર હોતા
વો મજા દીયા તડપને કે ચે આરઝુ હય ચારબ
મેરે દાનું પેહલુઆંમેં દીલે બેકરાર હોતા
મેરે દીલકો યું મીઝાયા કે નીશાન તક ન રખ્યા
મયેં લીપટકે રોતો લેતા જો કહીં મજાર હોતા

કયા પુછતેહો હુમનફ્રસો માજરાએ દીલ
કાંટાસા કુછ ખટકતા હય પેહલુમેં જાએ દીલ

હુમ ન કહેતે થે, નકરે ફરિક. પશોમાં હોગા
જો કીયા તુને, વો આગે તેરે, અય દીલ આયા

દીલ દેતો બચઠે ઉસ જુતે બેપીરકો ખુદહી
શીર કયું પુકારતેહો ચે હરદમ કે “હાય દીલ”

કહેતે હયેં દીલ કીસીસે લગાઓ ન અય અમીર
દેખો તો ચાર રોઝમેં કયા છાલ હો ગયા

દીલહી ફાજુમેં નથા તો ફરિકહી કયું કરના થા
આર જો કરહી ચુકે, જાંલી ફ્રીદા કરનાથા

અમીર ઉસ જુતકો દીલ દેતે હો, કયા શામત તુમારી હય
કીસી પથરપે દે પટકો, જો અયસા તુમકો ભારી હય

ઇસ દીલે તંગમેં કીસકીસકો જગાદું
દમ રહે, ગમ રહે, ફરીયાદ રહે, આહ રહે

ઝપ્તે ફરીયાદ કરું, ગીર્યંકો રોકું લેકીન
દીલે બેતાબકો થામું ચે હો નહીં સકતા

દીલ વો કાફીર હય કે મુજકો ન દીયા ચયન કલી
બેવકૂ તુલી ઈસે લેકે પશેમાં હોગા

દીખાકર તેરી કુલ્ફ કહેતા હય દીલ
ઉધર જાએંગે હમ બચાલસે નીકલકર

દખતી હયેં જબ ઉસે આંખેં. તો કહેતા હય ચે દીલ
દખીયે, ચે દખના કયા કયા દીખાતા હય મુજે

કલીયે હુઝરતે દીલ ચયનસે ન બચઠેંગે
હમારા કામ ન જખતકે તમામ કરલેંગે

બહોત શોર પેહલુમેં મુનતેથે દીલકા
જો ચીરા તો એક ફતરએ ખુન નીકલા

સંભાલે કહીં મચલા હુવા દીલલી સંભલતા હય
જહાં તક રોકીયે ઝાલીમકો ઉત્નાહી મચલતા હય

દખ લેનેદા અસરલી નાલાઓ ફરીયાદકા
હૈાસલા ચેલી નીકલ જાએ દીલે નાશાદકા

આદમકા જુરમ જખકે અનાસરસે મીલ બના
કુછ આગ બચ રહીથી સો આશકકા દીલ બના

કાચબા અગરચે ટુટા, કયા જાએ ગામ હય શાયખ
ચે કસે દીલ નહીં કે બનાયા નજયગા

શરીક આહ હય, શોરે જુનું હય, વહુશત હય
અજબ જુલુસસે જાતા હય ફાફેલા દીલકા

વસ્લમેં બેખુદ રહે આર હીજમેં બેતાબ હો
ઈસે દીવાને દીલકુ ચારબ કીસ તરાહ સમજનું મયેં

દીલ નહીં ઉસ બુતકી ઉલ્કૂત છાડતા
નાસમજકો લાખ સમજતે હયે હમ

હમતો સમજેથે મોહોખ્ખતમેં બહલ જયગા દીલ
યે ન માચ્છુમ થા, રંગ ચોરહી દીખલાયગા દીલ

દીલમેં પોશીદા નેહાં ધરકે બુતાં રખતે હયે
આગ હમ સંગકે માનીંદ નેહાં રખતે હયે

અંદુહ આં યાસો હસરતો હીરમાંકા હય હુબ્બમ
આખાદ ધનદીનો હય ધનહીંસે દયારે દીલ

યા દર્દ દીલકા દુર હો યા દોલકો તાખ હો
ફીસ્મતમેં જો લીખા હો ઇલાહી શીતાખ હો

હલ નહીં હોતા મોચ્છમા બેફારીકા મેરે
દીલતો પેહલુમેં નહીં, ચારખ તડપતા કોન હય

દીલ હય કે કીસી તર્ફ બહલતાહી નહીં હય
મયેં લાખ સંબાલુ, પ, સંબલતાહી નહીં હય

દીખલા રહા હય ખાનાખરાખીકે તોર સખ
આજના હરપે દાસ દીલે બે એખ્તીયારકા

દીલસે જો પુછા તુજે કયા ચાહીયે
દર્દ બોલ ઉઠા તડપના ચાહીયે

દીલ જો કહેતા હય મુજે ઝખ્તકી તાફતહી નહીં
ઝખ્ત કહેતા હય તડપનેકી ઇજ્જતહી નહીં
ગમસે છુટું તો મયેં કુછ અયશકા સામાન કરું
ઇત્ની ઇસ ગમકદહે દહરમેં કુરસતહી નહીં

તાખો તાફત, સખો રાહત, જનો ઇમાં, અફલો હોશ
હાય, કયા કહીયે કે દીલકે સાથ કયા કયા જય હય

દીલહી તો હય, ન સંગો ખેશત દર્દસે ભર ન આઝમે કયું
રોઝમેંગે હમ હઝાર બાર કોઈ હમે સતાઝમે કયું

પહેલે તો દીલકુ દે દીયા, બેઆઝમાઝમે દીલ
અબ દાલહી દીલમેં કહેતા હું, અફસોસ, હાય દીલ

મુજસે જો પુછતા હય કોઈ માજરાઝમે દીલ
યે કહેકે લોટ જતા હું મયે, “હાય, હાય, દીલ”

અય હમનશીન ખાઝસે અફસુદ્દગી નપુછ
વો દીલ નહીં રહા, વો તખીઆત નહીં રહી

કીજે દીલે શારીદાકો હરગીઝ ન મેરે સાથ દફૂન
ખોઝેગા ઝેરે ખાકલી વર્ના મેરે આરામકો

બદલદે ઓર દીલ ઇસ દીલકે બદલે
ઈલાહી તુતો રખ્યુલ આલમીં હય

અફસોસ મયેને રોઝે અઝલ યે નકહે દીયા
દે મુજકો સબ જહાનકી નાઝમત, સીવાઝમે દીલ

કાબેલે રીશક હય ઉસ શખસકી ફીરમત, યારબ
છસ્કે કાબુમેં હો દીલ, પાસ હો દીલબર અપના

લીલ્લાહ ઇસમેં આકર તુમ અપના ઘર બનાલો
દીલ ખાનઝમે ખુદા હય, વીરાન રેહ નજાઝમે

અદાસે દેખલો જતા રહે ગીલા દીલકા
બસ એક નીગાહપે ઠહેરા હય ફયસલા દાલકા

ફેંક દેગે અલી ચીરકે પેહલુ અપના
તુમપર કાબુ નહીં, દીલપરતો હય કાબુ અપના

તુમસે દીલકી નાઝબરદારી નહોગી, દીલ નલો
જાને મન યે દીલ બડે નાઝોંકા હય પાલા હુવા

જો દીલ વહાં ગયા, વો મીઠીમેં મીલ ગયા
તેરી ગલીમેં આક કરેં જુસ્તજુએ દીલ

દીલકો અઝી તરાણસે તુમ રખના
યે હમારાલી નાઝપરવર થા

દીલતો લેતે હો મગર ઇતનાલી તુમે યાદ રહે
જેકે મેરા નહુવા, આક તુમારા હોગા

હમ કહે દેતે હયેં, ઓ ખાતીરશીકન
દીલ કીસીકા તોડના અઝી નહીં

શીશએ દીલ પટક દોયા તુને
સંગદીલ, આહ કયા કીયા તુને

ગર સદ હજાર લાઝો ગોહર મીઠી, ચે શુદ
દીલરા શીકસ્તેઈ, નકે ગોહર શીકસ્તેઈ

જલા હય અસ્મ જહાં, દીલલી જલ ગયા હોગા
કરીદતે હો જો અબ રાખ, જુસ્તજુ કયા હય

પસંદ આયા હય મેરા દીલ, તો અપને પાસ રેહને દો
મુજે સારી ખુદાઈ ગર જુરા કહેતી હય કહેને દો

દીલ જલાનેમેં સમજલો કે ઝરર કીસકા હય
અસકો તુમ આગ લગાતે હો, વો ધર કીસકા હય

દીલ છોડ ગયા હમકો, દીલખરસે તવફકેઅ કયા
અપનેને કીયા ચે તો બેગાનેસે કયા કહીચે

આબઝો તુમ વગર્ના થમેગા ન મુજસે દીલ
જતી રહી હય ખાત મેરે એખતેયારસે

આહી ગયા હય પાંઉકે નીચે કીસીકા દીલ
ઓ મસ્તે ખુશ ખેરામ, ઝરા દખ ભાલકે

દીલ લેહી ચુકે નાજસે શોખીસે હંસીસે
અખ ઉનકી બલા આંખ મીલાતી હય કીસીસે

સદ ચાક હો વો દીલ જો અલમ આશના નહો
કુદે વો આંખ જસસે કે આંસુ બહા નહો

વો સર નહીં, જસ્મેં કે હો સૌદા ન કીસીકા
વો દીલ નહીં, જો દીલ નહો દીવાના કીસીકા

હમ ખુશ હુવે સુરાખોંકે પડનેસે જગરમેં
અખ નયકી તરાણ શૌકસે ફરીયાદ કરેંગે

કોઈ ઇસ દીલકો સમજવો, નજવે મેરે પેહલુસે
કહાં મારા શીરેગા યુસુફે બેકારવાં હોકર

મેરે દીલકે ધડકનેકા ઉન્હે કચુંકર ચકીં આવે
દેહર જાતા હય દીલ, જખ હાથ વો સીનેપે ધરતે હયેં

વો કહેતે હયેં કે ઇસ્મેં ખુનકી દાઆર ખુંધેં હયેં
ખીલાઅેગા હમે મેહમાન રખકે દીલમેં તુ કયા કયા

દીયાથા દીલ સમજકર આર કુછ ઉસ દુખમેં જાકે
મીલાયા ખાકમેં મુજકો, મીટાયા મેરે અર્માકો

દીલ અપની ઝીદપે કાયમ, વો અપની આનપર હયેં
જીતની મુસીબતેં હયેં, સખ મેરી જાન પર હયેં

મેરા દીલ દખકર બોલી ખરાખી
ચે વીરાના કલી આખાદલી થા

કુંજે મઝારમેંલી વહી ઇઝતેરાખ હય
દીલ હય કે એક ફરીશતએ કહરો અઝાખ હય

આવારા શીર રહા હય મોહોખખતકી રાહમેં
એક દીલ દીયાથા હમકો ખુદાને, સો યું ગયા

બાગમેં લગતા નહીં સેહરાસે ઘસરાતા હય દીલ
અબ કહાં લેજકે બયદું અયસે દીવાનેકો મયેં
તંગીયે દીલકા ગીલા કયા, યે વો કાફીર દીલ હય
કે અગર તંગ નહોતા તો પરેશાં હોતા

મયેને છાતીસે લગાકર જસકો રખખા આજતક
હાય વો નાઓંકા પાલા દીલ મેરા જતા રહા

હાથ ઉસને દીલયે ચાહસે રખખા નહીં અલી
સીનેમેં હાથ ભરકા કલેજ અલીસે હય

ખલીશ દેખે કોઈ હમારે કલમેં મુઝતરકી
રો જામેં ઉતર આતી હય એક તસ્વીર નશતરકી

કી બહોત તદબીર લેકીન કયા કરું
દીલકો મેરે ચયન આતાહી નહીં

હુવા હય દફૂન દીલે બેકરાર પેહલુમેં
બના હય કુશતએ ગમકા મઝાર પેહલુમેં

મીટી હુવા, હુવા હુવા, પામાલ હોગયા
કયા પુછતે હો, આક કહું માજરાએ દીલ

મલાલ કીસસે કહું, કોઈ આસપાસ નહીં
શરીકે ગમ ફૂકત એક દીલ, ઉસે હુવાસ નહીં

જબ કલી ગુન્યએ પઝમુદાં નઝર આતા હય
દીલ સમજકર ઉસે છાતીસે લગા લેતાહું

તડપતી દેખતા હું જો કોઈ શય
ઉઠા લેતા હું અપના દીલ સમજકર

કહાં હય શીશએ મય, મોહતેસબ ખુદાસે ડર
મેરી બગલમેં છલકતા હય આબેલા દીલકા

દઈ હોવે તો કુછ દાવા કીજે
દીલહી બેચયન હો તો કયા કીજે

નખીંચ અય શાનાહુ કુદ્દુકુ આહુ,
મેરા દીલ હય ઈસી ઝંજીરમેં કયદ

હઝાર સદમેંધે દીલને હમારે ઉફૂલી નકી
બે એક રફીક મીલા વોલી બેઝબાન મીલા

દીલકો નીયાઝે હસરતે દીદાર કર ચુકે
દેખાતો હમમેં તાકતે દીદારહી નહીં

દીલ લગાયા જહાં, જફા દેખી
કયા લલા ઈશક મુજકો રાસ નહીં

દામે બલાએ ઈશકમેં હમ બેસબબ પડે
કમબખ્ત દીલપે, હાય, ખુદાકા ગઝબ પડે

જહાં દેખા હસીં, ખસ પીસ ગયા દીલ
નદે દુખનકોલી અયસા ખુદા દીલ

શીકસ્તો ફૂલ નસીબોંસે હય, વલે અય અમીર
મુકાબેલા તો દીલે નાતવાંને ખુબ કીયા

જીતને દીલવાલે હયેં રખતે હયેં મોહોમ્મત દીલમેં
હમ વો દીલ રખતે હયેં, જીસ્મેં હયેં મોહોમ્મતવાલે

ચુલખુલે માઝશુકકો દીલમેં છુપા રખ્યા હય યું
કહેતે ફીરતે હયેં યું સબસે, બેકરારી દીલમેં હય

દમ ઝરા લે દીલે બેતાબ, નકર શારે કુઆં
તંગ આયા હય તેરી ગીર્યાઓ ઝારીસે જહાં
ફાશ કીસ વાસ્તે કરતા હય ચે અસરારે નેહાં
ઓર ઈન બાતોંસે ઘલરાએગા વો આફતેજાં

યારકે પાસ નઝાકત, દીલે નાશાદ રહે
નાલા રકતા હુવા, થમતી હુવી ફરીયાદ રહે

ચલા હય ઓ દાલે રાહત-તલખ કયા શાદમાં હોકર
ઝમીને કુએ જનાં રંજ દગી આસમાં હોકર

કયું દીલે ઝાર મોહોખ્ખતકા નતીજ દેખા
દર્દ ફરકતકા કોઈ પુછનેવાલા દેખા

કહેતે નથે હમ અય દીલ, મત નામલે વફાકા
તુને વફાકા સમરા, ખાનાખરાખ દેખા

પછતાવગે બહોત મેરે દીલકો ઉબાકર
ઈસ ઘરમેં આર કોન હય મેહમાન, તુમહી તો હો

થી ન તાબે સીતમ તો હુઝરતે દીલ
આશકીકો સલામ કરના થા

યફીનથા કે પસે મર્ગ ચયન આએગા
ફરાર ઈસ દીલે બેતાબકો મગર કયસા

મુજસા નદે ઝમાનેકો પરવરદીગાર દીલ
આશુફતા દીલ, ફરેફતા દીલ, બેફરાર દીલ

હરબાર માંગતી હય નયા. ચરમે યાર, દીલ
એક દીલકે કીસ તરાહ બનાવું હુઝાર દીલ

પુછા જો ઉસને તાલેબે રોઝે જઝા હય કોન
નીકલા મેરી ઝખાનસે બેએખ્તેયાર દીલ

દીલ જો અપના હમને માંગા, તો કહા
કયા ચુરા લાએ તુમારે ઘરસે હમ

હુઝરતે દીલકી ફઝા આઘ હય ઉસ કુએમેં
કે ચે દોઝ હુવે હરબાર ચલે જાતે હયેં

હાલે દીલ જસસે કહા, ઉસને કહા, “બસ ખામોશ”
તુમારે દર્દકે સુનનેકી હમે તાબ નહીં

હજરતે દીલ આપ હયેં જસ ધ્યાનમેં
મર ગયે લાખેં ઈસી અરમાનમેં

યે કીસકી લુ હય અય દીલે મુઝતર લગી હુઝ
એક આગસી હય સીનેકે અંદર લગી હુઝ

દીલકો હમ સર્ફે વફા સમજેસે, કયા માઝલુમ થા
યાઝ્ને યે પહોલેહી નજે હમ્તેહાં હો જાયગા

સમજકર રહમદીલ તુમકો દીયાથા હમને દીલ અપના
મગર તુમતો બલા નીકલે, ગઝબ નીકલે, સીતમ નીકલે

બોઝે હયેં તેરી મોહોખ્ખતને હઝારેં કાંટે
દીલ મીલા હય કે મીલા વાદીયે પુરખાર મુજે

સોખાર બંદે ઈશકસે આઝાદ હમ હુવે
પર કયા કરેંગે દીલહી અદુ હય ફીરાગકા

આંખોસે લડે, ગેમુએ ખમદારસે ઉલજે
યે હજરતે દીલ રોઝહી દાઆરસે ઉલજે

હીલેગી કૃષ્ મેરી દીલકી બેતાબીસે મેહશરતક
તુ દીલકે વાસ્તે એક છોટીસી તુરબત બના દેના

યું મેરે સાથ ફૂન દીલે બેકરાર હો
છોટાસા એક, મઝારકે અંદર મઝાર હો

સખ આના તો મોહોખ્ખતમેં બહોત મુશકીલ હય
મોતલી તો નહીં ઇસ્કો, યે વો કાફીર દીલ હય

હો તો હો આબાદ કયુંકર યે ખરાબઆબાદ દીલ
ઈશકે ચારતગર અગર દુન્યાસે ચારત હો તો હો

મુજકો મેરે નસીબને રોઝે અઝલ ચે કયા દીયા
દોલને દાજહાં નદી, એક દીલે મુખ્તીયા દીયા

મેહુશરમેં કરું દાઅવએ ખું, દોલપે કે તુમપર
લાઝીમ હય જીવર તુમહો, મેરા દીલલી ઉધર હો

પેહલુમેં રખખું મયેં દીલે નાશાદ કહાં તક
અય દદેં કરું નાલા એ ફરીયાદ કહાં તક

ખુતોને આજ સુનાયા હય ફૂંચસલા દીલકા
મીલા હય દદેં મોહોખ્ખત હમેં સીલા દીલકા
કુઆં એ આહે શરરખારો નાલએ જાંકાહ
મીલા હય આપકી સરકારસે સીલા દીલકા

દોસ્તને દીલકો તોડકર નક્ષે વફા મીઠા દીયા
સમજેથે હુમ જીસે ખલીલ કાઅબેકો ઉસને દાદીયા

અરમાન.

હઝારોં ખાલેશેં અયસીં કે હર ખાહીશપે દમ નીકલે
બહોત નીકલે મેરે અરમાં, વ લેકીન ફીરલી કમ નીકલે

એક અરમાન નીકલતા હય તો સો આતે હયેં
દીલ અજબ ઘર હય કે હરગીઝ નહીં વીરાં હોતા

મુજપે આંખેં જો નીકાલીં તો હુવા કયા હાસીલ
કોઈ અરમાન મેરે દીલકા નીકાલા હોતા

મેરી ખાલીપે વફતે નઝઅ લાવો એકદમ ઉસકો
રહેગા હુશ તક સીનેમેં વર્ના દાવ અરમાંકા

દીલ આપકા, કે દીલમેં જો કુછ હય સખ આપકા?
દીલ લીજયે, મગર મેરે અરમાં નીકાલકે

સરાપા આરઝુ હું, કયા નમાંગું, ઓર કયા માંગું
ખુદાસે ગર દુઆ માંગું, દીલે બેમુદદુઆ માંગું

ન કહેતેહી બન આતી હય, ન રખતેહી બન આતી હય
હમારે દીલહી દોલમેં શીર રહી હય આરઝુ કયા કયા

સચ હુવા કરતી હયેં ઈન ખાબોંકી તાઝબીરેં કહીં
આરઝુઓંસે બના કરતી હયેં તકદીરેં કહીં

પયર થકે તો જુસ્તજુ કી
દીલ ન રહા તો આરઝુકી
અદલાહકો કયા જવાબ દુંગા
આદત હય જુતોંસે ગુફતગુગી
ઈસ ખાનાખરાબ દીલમેં અચ દાગ
મીટી હય ખરાબ, આરઝુકી

નાઉમીદીને મીટાદી આરઝુ
કામ યું નીકલે દીલે નાકામકે

દરવાઝા ગો ખુલા હય ઈજબતકા, યા નસીબ
હમ કીસ કીસ આરઝુકો ખુદાસે તલબ કરેં

આરઝુએં હસરતેં બનબનકે આખીર મીટ ગઈ
અબ સદા આતી હય દીલસે “ખીરમને બરબાદ હું”
બેઝબાની આરઝુકા માતમે ખામોશ હું
એક મુજરસીમ નાલા હું, એક પયકરે ફરીયાદ હું
શોકે તાઝબીરે નશેમન ઉસ ચમનમેં હય, જહાં
પત્તા પત્તા કહે રહા હય, “ખાનોમાં બરબાદ હું”

આરઝુએ દીદે જનાં બઝમમેં લાઝ મુજે
બઝમસે મયેં આરઝુએ દીદે જના લેચલા

મરતે હયેં આરજીમેં મરનેકી
 મોત આતી હય, પર નહીં આતી
 મોતકા એક દીન મોઆયન હય
 નીંદ કયું રાતભર નહીં આતી

કાફીર હર જસકે દીલમેં તેરી આરજી નહો
 કીસ કામકી જબાં કે તેરી ગુફતગુ નહો

કીસ ભરોસે પર કરૂં મયેં બાગે દુન્યામેં કેયામ
 અય બહારે નાઉમીદી, અય ખીજાને આરજી

કહોતે હયેં, ઉમ્મીદપે જતે હયેં લોગ
 હમકેા જનેકીલી ઉમ્મીદ નહીં

આરજી યે હયકે નીકલે દમ તુમારે સામને
 તુમ હમારે સામને આર હમ તુમારે સામને

રહી ન તાકતે ગોફતાર આર અગર હોલી
 તો કીસ ઉમ્મીદપે કહીયે કે આરજી કયા હય

દીલ લખત નહીં જો પલટ જાએ
 રીશતા નહીં આરજી જો કર જાએ
 ઉમ્મીદ ફલમ નહીં જો દુરે
 ખાહીશ ધખખા નહીં જો છુરે

હમ તેરી આરજીપે જતે હયેં
 યે નહીં હય તો ઝીંદગીહી નહીં

એક છૂંકે આરજીપે વો મુજસે ખફા હુવે
 ઇતનીસી બાત કહેકે ગુનાહગાર હોગયા

કીસ લીયે ઘભરા ગએ તુમ મુનકે લફઝે આરજી
 શર્હીલી ઇન ચાર લફઝોંકી અલી આનેકો હય

તમન્ના દીલકી અય પીરે ફૂલક કુછતો નીકલને દે
અરે ઝાલીમ, ન આઝમેગે કહી હમ ફીર જવાં હોકર

દીલ ચે કહેતા હય કે ઈઝહારે તમન્ના કીજે
અફસ કહેતી હય-કહીં આઘ હય શામત તેરી

બાફી અલી હય તર્કે તમન્ના કી આરઝ
કયુંકરે કહું કે કોઈ તમન્નાહી નહીં હય

તમન્નાએ તર્કે તમન્ના હય બાફી
ચે કયુંકરે કહું કુછ તમન્ના નહીં હય

પહોંચ જાએં ઉસ દરપે, અબ દમ કહાં
હમારી તમન્ના કહાં, હમ કહાં

જુકી રેહતી જબીને સીજદા ધનકે આસ્તાને પર
મેરી ઉમે તમન્ના યું ગુઝરે જાતી તો અઝા થા

યાતો દુન્યાસે ઈલાહી દીલે શયદા ઉઠ જાય
વસ્લે માઝશુકી યા દીલસે તમન્ના ઉઠ જાય

ફીક ઉફબાકી, નકુછ ખાહેશે દુન્યા દીલમેં
હય ફૂકત આપકે મીલનેકી તમન્ના દીલમેં

ફહર હો, યા બલાહો, જો કુછ હો
કાશકે તુમ મેરે લીચે હોતે

અદાએ મતલબે દીલ હમસે સીખ જાએ કોઈ
ઉન્હે મુનાહી દીયા હાલે દીલ દાસ્તાંકી તરાહ

આશકી સઘ્ર તલબ આર તમન્ના બેતાબ
દીલકા કયા રંગ કરે ખુને જીગર હોને તક

નામ મેરા સુનતેહી શર્મા ગએ
તુમને ખુદ અપને તઈ રૂસ્વા કીયા

સોગ મેરા જો કીયા તુમને યે કયા કામ કીયા
ખુદલી બદનામ હુવે મુજકોલી બદનામ કીયા

દેખીયે કરતી હય રૂસ્વાએ ઝમાના કયા કયા
મુજકો યે ચાહ મેરી, તુજકો યે સુરત તેરી

ઓર બડ જાએંગી બદનામીયાં, રૂસ્વા હોગે
આઝમાવો ન ખુદાકે લીયે ઉલ્ફત મેરી

ખુલેગા રાઝે ઉલ્ફત ગયે ચુપ રેહનેકે ચયે હયે
કરેગી મુજકો રૂસ્વા મેરી આમોશી, બયાં હોકર

રાઝે ઉલ્ફત, અય દીસે બેતાબ, ધકૂશા કર દીયા
ખુદલી રૂસ્વા હો ગયા, મુજકોલી રૂસ્વા કર દીયા

મીસ્લે મજનુ જખતલક લયલાકા શયદાઝ નહો
ઈશક વો કીસ કામકા જસમેં કે રૂસ્વાઈ નહો

ખુબ રૂસ્વાએ ઝમાના હમ હુવે
દીલ લગાનેકી નસીહત હોગઈ

મેરી બદનામીસે તુમકો ખુશ નહોના ચાહીયે
કુચસ રૂસ્વા થા તો કયા લયલાકી રૂસ્વાઈ નથી

નાસેહા પદા નસીહત તુ ન કર મેહશીલમેં
કે મેરે સાથ કોઈ ઓરલી રૂસ્વા હોગા

સબ્રો તાફતતો કલીકે કુચ યાંસે કર ચુકે
અબ વીદાએ નંગ હય ઓર રખસતે નામોસ હય

નાદાં નહીં જો અપનેકો રૂસ્વા કરે કોઈ
દીલહી ન બસમેં હોવે તો શીર કયા કરે કોઈ

પૈકે રસ્વાઈ હય ઓર પાસ ઉનકી ઇઝ્ઝતકા
વર્ના મરજાત્રું અલી, જાનસે બેઝાર હું મયેં

જે દીલ ફાળુમેં હોતો કોઈ રસ્વાઈએ જમાં કયું હો
ખલીશ કયું હો, તપીશ કયું હો, ફલક કયું હો, કુચાં કયું હો

બદનામલી હોંગે અઝીયતલી સહેંગે
કુછલી હો મગર દીલકી ખુશી કરકે રહેંગે

હુવે મરકે હમતો રસ્વા, હુવે કયું ન ચકે દરીયા
નકલી જનાઝ ઉઠતા, નકહીં મઝાર હોતા

કીયા ગમખારને રસ્વા, લગે આગ ઇસ મોહોખખતકો
ન લાવે તાખ જે ગમકી, વો મેરા રાઝદાં કયું હો

કયા છુપે રાઝ ઇલાહી દીલે શયદાઝકા
અસઈએ હુશતો બાઝાર હય રસ્વાઝકા

યે સીદે રાહ હુવા કીસકા પાસે રસ્વાઈ
રકે હુવે હયેં મેરે અશક કારવાંકી તરાહ

ઈફ્શાએ રાઝ

મયેં તો રાઝે દીલ છુપાત્રું, પર છુપા રેહનેલી દે
જાનકી દુશ્મન યે ઝાલીમ, આંખ લલચાઈ હુઈ

કયા ખુરી શય હય યે ઝાલીમ, આંખ લલચાઈ હુઈ
ખુલ ગયા રાઝે મોહોખખત, સખ્ત રસવાઈ હુઈ

મીંતવાં દાશત નેહાં ઇશક જમદુમ લેકીન
ઝર્દીયે રંગે રખો ખુશકીયે લખરા ચે ફલાજ

પોશીદા ગર કરે કોઈ ચાહતતો કયા મજલ
છુપતી નહીં હય આંખ કીસીપર લગી હુઈ

તુમકો હઝાર શર્મ સહી, મુજકો લાખ ઝખત
ઉલ્કત વો રાજ હય કે છુપાયા નખયગા

લાખ ચાહતકો છુપાએ કોઈ, પર છુપતી નહીં
પ્યારકી આંખ ઓર ઉલ્કતકી નઝર છુપતી નહીં

હોગયા હર અશક ફાસીદ, બન ગયા હર નાલા પયક
બેખબર કચુંકર છુપે, દીલકી ખબર છુપતી નહીં

કહેતા હય દીલ છુપાવુંગા મયેં ખુબ રાજે ધરક
આંખેં ચે કહેતી હયેં કે છુપાયા નખયગા

પુકારતી હયે આમોશી મેરી કુઆંકી તરાણ
નીગાહેં કહેતી હયેં સખ રાજે દીલ ઝખાંકી તરાણ

કયા મજા જખ ઓર વાકેફ હોગએ
લજ્જતે દર્દ નેહાની ઓર હય

દીલ મીરવદ ઝદસ્તમ, સાહેબ દીલાં, ખુદારા
દર્દ કે રાજે પીનહાં ખાહદ શુદ આશકારા

આકમેં દીલકી સફાઈને મીલાયા મુજકો
કે મેરા એક જહાં વાકેફે અસરાર હુવા

હો ખુરા બેતાબીયે દીલકા કે ધસિકે હાથસે
રાજે પીનહાં એક આલમપર તુમાયાં હોગયા

સીનેકો કરે શક ન તડપના મેરે દીલકા
હો જાએ કહીં ફાશ ન પર્દા મેરે દીલકા

ઝખતે આહો નાલા મુફ્તસે કીયા કરતેથે, લેક
અખ વો રાજે દીલ હમારા આશકારા હોગયા

વાય ફીરમત, ઓર ઈખ્દાસે હુવા ધર્મશાસ્ત્રે રાજ
રોકનેસે અશકકે લખતે જગર આને લગા

અહલે ઈમાં મુજકો કહેતે હયેં કે કાફીર હો ગયા
આહ ચારખ, રાજે દીલ ઉનપરભી ઝાહીર હો ગયા

હરચંદ હય ધક્રુશાએ મોહોખ્ખતમેં ખરાખી
યારેંસે મગર આંખ ચુરાધ નહીં જાતી
યારખ કોઇ આફૂતથા મોહોખ્ખતકા પતંગા
વો આગ લગી હય કે બુજાધ નહીં જાતી

ખોફૂસે લેતે નહીં નામ કે સુનલે ન કોઈ
ચુપકે ચુપકે હમ તુમે યાદ કીયા કરતે હયેં

કીસીકે ખોફૂસે દીલ ખોલકર રોયા નહીં જાતા
જુપા લેતા હું દામનમેં જો દા આંસુ નીકલતે હયેં

નાલએ તંબુર આ ચંગ અય અહલે ગફૂલત તુમ સુનો
ગાશઝદ હોતી હય હરદમ યે નસીહત સાઝસે
હય સઝા ઉસકીકે રોઝાશખ વો પાએ ગાશમાલ
રાજે દીલ બેપદાં જો કહેદે બુલંદ આવાઝસે

મયેં મએ દર્દસે મદહોશ રહા કરતા હું
ખુગરે ગમ હું, સીતમકોશ રહા કરતા હું
ફાશ હો જાય ન મુજસે કહીં રાજે ઉલ્ફત
મયેં ઈસી વાસ્તે ખામોશ રહા કરતા હું

જો છાલત દીલકી હય વો રંગે રૂખ ઉડઉડકે કહેતા હય
જુપાએં હમ ઈસેલી સુરતે દર્દ નેહાં કચુંકર

ગા છાલે દીલ જુપાતે હયેં, પર ઇસ્કો કયા કરેં
આતે હયેં ખુદખુદ નઝર એક મુખ્તેલાસે હમ

રાજકા ચાહીયે આશકો છુપાના અયસા
દીલમે હો ઝીકે સનમ, હાથમે કુરઆં હોયે

યે રાજે ધ્રુશક ભલા કીસતરાણ છુપે હમસે
હમારે અસમે દીલે ખાનોમાં ખરાબ નહીં

હમારે બાઝદ રહે પાસ રાજે ઉલ્ફતકા
કહીં ન છાલ તુમ અપના ખરાબ કર લેના

રાજે ઉલ્ફત છુપ સકા હમસે ન ઉસકે રૂબરૂ
સાફ દીલકી હસરતેં મુંહપર તુમાયાં હો ગઈ

મસ્લેહત નીસ્ત કે અઝ પદાં બીરૂ ઉલ્ફતદ રાજ
વર્ના દર મેહફૂલે રીંદાં ખબરે નીસ્ત, કે નીસ્ત

પોશીદા જબ હો રાજ કે મુંહમેં ઝખાં નહો
હમ બાતલી કરેં તો બગાયર અઝ કુચાં નહો

કલી અશક ભર આઝે તો પી ગઝે હમ
કે મદ નઝર આબરૂથી કીસીકી

મુંહપે લાવુંતો યે કમઝૂર્ બાહક જાઝેંગે
બાત જો પીરે ખરાબાતને સમજાઇ હય

તંદરૂસ્તાંરા નબાશદ દહે રીશ
જુઝ બ હમદહે નગોયમ રાજે ખીશ
તા તોરા છાલે નબાશદ હમચુ મા
છાલે મા બાશદ તોરા અફસાના બીશ

રસીદ જાં બલખો દમ નમી તવાનમ ઝદ
કે સીરે ધ્રુશક હમી તરસમ આશક રા શવદ

આજ હમ અપની પરેશાનીએ ખાતીર ઉનસે
કહિને જાતે તો હયેં, પર દેખીયે હોતા કયા હય

યું રફૂતા ઝોર બેખુદ કબતક રહા કરોગે
તુમકો કસમ હય ફેકી અપને તર્ફ સંભાલો

મજતુંકા હાલ મુનકે પરેશાન હોગએ
મેરી અગર મુનોગે તો અવસાન જાએગે

જાકર સખા તુ ખેલ કીસી દીલરખાકે સાથ
ન છડજાડ કર દીલે દર્દ આશનાકે સાથ

ન છડ અય નીગહતે બાદે બહારી. રાહલે અપની
તુજે અઠખેલીયાં સુજી હયેં, હમ બેઝાર બયડે હયેં

કયસી ખુશી, કહાંકી હંસી, કયસા એખતેલાત
હમકો ન છોડા તુમ કે અબ હમ વો નહીં રહે

આગે મીલનેકી કોઈ રાહ નીકલ આએગી
બેકરારી તુ મુજે ઉસ્કે તો દર તક લેખ

બદલેગા અયશો ગમમેં મેરા હાલે ઝાર કયા
અફસુદાં ખાતીરોંકું ખીઝાં કયા, બહાર કયા

સોઝે જીગરકું, દીદએ પુરનમકું દેખીયે
ઈન અફસુતોંકું દેખીયે ઝોર હમકું દેખીયે

દર મેહફૂલીએ ખુદ રાહમદે હમચુ મનેરા
અફસુદાં દીલ અફસુદાં કુનદ અન્જુમનેરા

વારફૂતગીમેં અબતો ચેલી ખખર નહીં હય
કયા મેરી આરઝુ હય, કયા ઉનકા મુદદુઆ હય

બતા અય ચશમે ગીયાં, કયું હય વકફે અશક અફશાની
બતા અય લખ, હય કયું ઈઝહારે સોઝીશાહાએ પીન્હાની
બતા અય ખાતેરે મેહફૂલું, તુજે કયું હય પરેશાની
બતા અય ઈન્તેશારે તખ્મ, કયસી હય ગીરાંજની

ધલાહી, બયડે બયડે દર્દ કયું ઉઠા મેરે દીલમેં
તડપ પયદા હુય હય કયું દાખારા અસ્મે બીસ્મીલમેં
તસવ્વુર કીસકા રહેતા હય હમેશા આંખકે તીલમેં
મુરાયત કર ગઝ હય કીસકી ઉલ્ફત યું મેરી ગીલમેં

રખુદ અઝ પેહલુઅમ દીલ આંકે દર હીજરશ ગીરફતારમ
ખરાબમ, બેક્રારમ, મુખ્તેલાએ રંજે અફકારમ
વફ્રાકેશમ, જફ્રાકુશમ, જગરપાશમ, દીલઅફ્રગારમ
મપુર્સ અય હમનશીં અઝ મન, હદીસે હાલતે ઝારમ

ચેમી ગાયમ કે હાલે મન ઝ દર્દ રંજે ગમ યું શુદ
દીલમ શુદ ખુન, ખું શુ આખ, આખ અઝ ચશમ બીકે શુદ

દુઆ મેરી ઉસે પહોંચે, જસે મયેં યાદ કરતા હું
સદા જતા રહે વો રશકે ઈસા, જસે મરતાહું
વો ખાલી મેહરસે, દમ જસકી ઉલ્ફતકા મયેં ભરતા હું
બલાએ દર્દસે લેતા હું, આર જસે ગુઝરતા હું

અલી દર્દ જગરસે દીલમેં યાદે યાર બાકી હય
અલી મેરે તને બસ્મીલમેં જાને ઝાર બાકી હય

ન પુછ અય હમનશીં મેરી પરેશાનીકા અફસાના
ઝમાનેકી કશાકશને બના રખ્યા હય સોદાઈ
ન અખ વો દીલ હય પેહલુમેં, ન અખ વો જોશ હય દીલમેં
ન અખ વો શોરીશે વહુશત, ન ઝોકેં બઝમ આરાઈ
ન અખ વો દર્દ હય દીલમેં, ન અખ વો દર્દકી લઝઝત
ન વો શોરો કુચાં બાકી ન વો હીંગામા આરાઈ
ન ઉલ્ફત હુસ્નવાલોંસે, ન રખત ખુશ જમાલોંસે
ન શોકેં દીદ હય દીલમેં, ન ઝોકેં બઝમ આરાઈ
ન મયખાનેસે અખ મતલખ ન સાકીસે ચરઝ હય કુછ
ન અખ વો ઝોકેં મયખારી, ન અખ વો શુગ્લે મીનાઈ
ન અખ અપનોંસે હય ઉલ્ફત, ન બેગાનોંસે હય રંજશ
ન રંજે બદગુમાની હય, ન ફીકે ઝાહુર આરાઈ

ન આખાદીસે અખ વહુશત, ન વીરાનેસે અખ રખત
 ન અખ કાઝખેકા શયદાઈ, ન બુતખાનેકા સોદાઈ
 ન અખ હર તુકતાચીનોંકા, ન ખટકા હુર્ફ ગીરોંકા
 ન બદનામીકા અખ ખતરા ન અખ કુછ ખૌફે રસ્વાઈ
 ન અખ દુન્યાસે દીલ ચસ્પી, ન ઉફખાકી તલખકોશી
 ન અખ ફીકે ખુદઆરાઈ, ન શૌકે નાસીયાસાઈ
 ન અખ ઉમ્મીદ છનેકી, ન અખ ખાહેશ હય મરનેકી
 ન અખ દીલમેં તમન્ના હય, ન અખ મયેં હું તમન્નાઈ
 ગરઝ મતલબ કીસીસે કુછ નહીં મુજકો ઝમાનેમેં
 કોઈ મોમીન હો યા કાફીર, મુસલમાં હો કે તરસાઈ
 તબીઅત બુજ ચુકી હય ગમીયે બઝમે તમાશાસે
 પસંદ આએ મુજે કયુંકર કીસીકી જદવા ફરમાઈ

કલી બયડે કલી ઉફે, કલી લોટે કલી તડપે
 તમાશા દીદકે કાખીલ હય તેરે બેફારોંકા

તનઆસાની કહાં તફદીરમેં હમ દીલ ગીચ્ફતોંકે
 ખુદાપર ખુબ રોશન હય કે કીસ મુશ્કીલસે રેહતે હયેં

ઝીસ્તસે તંગ હો અય દાય તો કયું જતે હો
 જન પ્યારીલી નહીં, જનસે જતેલી નહીં

નાલાહ.

નાલએ બુલબુલ તો સુના હંસ હંસકર
 અખ જગર થામકે બયડો મેરી બારી આઘ

કુઆમેં, આહમેં, ફરીયાદમેં, શેવનમેં, નાલમેં
 સુનાવું દર્દ દીલ તાફત અગર હો સુનનેવાલેમેં

નીંદ ઉચટ જયગી, તુમ મેરી કહાની નસુનો
 આર જો સુનતેહો તો શીર મેરી ઝખાની નસુનો

ધમ્તેણાં નાલએ દીલકા તો દીખાવું, લેકીન
 ચેતો સોંચો કે ફૂલક દુટ પડેગા કીસપર

પહોંચે આસેખ ન ઉસ્કો, કહીં ગમગીન નહો
નાલએ શખમેં ઇલાહી મેરે તાસીર નહો

ફૂરહાદપે કયા ગુઝરી જો મુજપર નહીં ગુઝરી
મયેં અપને સીવા કયું કહું અફસાના કીસીકા

હાં. અહલે બઝમ આયું મયેંલી, પર એક સુનલો
તનહા નહીં હું, મયેંતો બાનાલાઓ કુઆં હું

મેરા હર સાંસ એક દીબાયએ શોરે ફેયામત હય
ન પુછો શર્હ મેરે નાલએ હીંગામા પરવરકી

નાલા દલીલે દર્દ હય, હાસીલ બયાંસે કયા
દીલતો પુકારતા હય, કહું મયેં ઝબાંસે કયા

ન નીકલા કામ કુછ ઇસ સખસે અખ નાલા કરતા હું
મેરી ફરીયાદહી શાયદ મેરી ફરીયાદકો પહોંચે

હાલ મેરા સુનકે વો બોલે કે જી દુખને લગા
હાય કીસ કમખખત કીસ બેદર્દકા અફસાનાથા

સુનકે ચે કહેતા હય મેરે નાલએ જાંકાહકો
કયું મુજે અયસા બનાયા, કયા કહું અદલાહકો

રાત ઘણરાકર વો બોલે જખ સુને નાલે મેરે
બનકે પીછે પડે હયેં આહનેવાલે મેરે

ગીરેબાં, લબોપેં નાલે, જગરમેં સોઝીશ, ઝબાંપે છાલે
સખ કુછ એહસાન હય તુમારા, ન તુમપે મરતે, ન અયસે હોતે

હમ તેરી ખાતરે નાઝુકસે હુઝર કરતે હયેં
વર્ના ચે નાલેતો પશ્ચીરમેં અસર કરતે હયેં

બસ હમતો દીલહી દીલમેં ગુલે ઝખતે ઇશકસે
અફસોસ શૌકે નાલાઓ ફરીયાદ રેહ ગયા

ગયા અર્થે મોઝાલાપે શોર નાલોંકા
ખુદા ભલા કરે આઝાર દેનેવાલોંકા
વો અપના દસ્તે હીનાઈલી રખતે ડરતે હયેં
ફિલાજ કોન કરે મેરે દીલકે છાલોંકા
કહીં નહીં તેરી દરગાહકે સીવા યારખ
ફલકઝઘોંકા ઠીકાના ખરાખડાલોંકા

બે ફાયદા ગર અશપિલી પહોંચે તો હાસીલ?
અય નાલો ઝરા કાન તક ઉસ યારકે પહોંચા

કહેતા નહીં મયેં અશપિ અય નાલાહ જા પહોંચ
કાનોં તલકતો ઉસકે તુ અય નારસા પહોંચ

ધેરા હય મુજે ચમને, અજખ હાલ હય જુકા
અય નાલએ દીલ, વકત હય ફરીયાદરસીકા

હય નાલાઓ ફરીયાદલી બેસુદ, દુઆલી
વોહલી હયેં ખફા મુજસે, ઝમાનાલી, ખુદાલી

શરીકે હાલે આશક બેકસીમેં કોન હોતા હય
જે નીકલીલી તો કુછ દીલસોઝ આહે આતશીં નીકલી

અખતક મેરે એહવાલસે વાં બેખખરી હય
અય નાલએ જાંસોઝ, ચે કયા બે અસરી હય

તુમ લાખ કરો હજરતે દીલ નાલાઓ ફરીયાદ
ચાહો કેહો કુછ ઉસકો અસર, હો નહીં સકતા

નાલે અગર ચેહી હયેં હમારે તો દખના
યા એક રોઝ હમ નહીં, યા આસમાં નહીં

નાલએ ખુલખુલકા દીવાના હું મુર્ગાને ચમન
તીન્કે ચુન્તાહું તુમારે આશીયાનેકે લીચે

હઝાર તણ્ણસે વો ચેડુચહે કરે લેકીન
ન પહોંચે નાલેકો મેરે તરાનએ બુલબુલ

નાલએ બુલબુલકો શાયદ બેઅસર સમજે હયેં આપ
દેખીયે ચલકર ઝરા ગુલકે ગીરેબાંકી તરફ

નાલા કરતે હયેં ઝબાંસે ન કુચાં કરતે હયેં
તુમ સલામત રહો, હમતો ચે દુઆ કરતે હયેં

આહ.

આહે પુરદદસે બચતે રહેં કહેદો ઉનસે
જે હંસી ખેલ સમજતે હયેં દુખાના દીલકા

મેરી આહકા તુમ અસર દેખ લેના
વો આએંગે થામે જગર, દેખ લેના

ચખ્ખંકો ચકકર. ઝમીંકો ઝલઝલા, લઝાં હય કોહ
ખોફ મેરી આહે સોઝાંસે મગર તુમકો નહીં

સીના ફટતા હય જે રોકું નાલએ જાંકાહકો
આસમાં જલતા હય ગર મુંહસે નીકાલું આહકો

મર તો ચલે, કહાં તલક અખ દરગુઝર કરેં
યા હમ નહીં ઈસ આહમેં, યા આસમાં નહીં

અન્ઝા હુવા નીકલ ગઈ આહે હઝીંકે સાથ
એક ફહરથી, બલાથી, ફેયામતથી, જાં નથી

તશરીફ વો નલાએ, નલેજે ખખર કલી
અય આહ કુછ કીયાલી ન તુને અસર કલી

ગો લામકાં તલક તો રસાઈ હય આહકી
પર કયા હય ગર બુતોંહીકે દીલમેં ન રાહકી

અસર હય આહુમેં હરચંદ, નય તાસીર નાલેમેં
પર ઈત્ના હય કે ઈન દોનોસેં મેરાજી બહલતા હય

હિસ સંગદીલકે દીલમેં ઝરરા ન રાહ કી
તાસીર હુમને દેખડી બસ અપની આહુ કી
સીનેમેં આહુ, દીલમેં તપીશ, અશક ચશમેં
ફૂંઝલો કરમ અય ઝાહુરાજખીં, વર્ના મયેં ગયા

અય આહુ ઇસકદર તુ અગર બેઅસર નહોતી
મુમકીન નથા કે હિસકે દીલકો ખખર નહોતી

ઈલાહી શુક્ર, ઈત્નીતો હુઈ તાસીર આહુમેં
કલેજ થામ લેતે હયેં વો સુનકે શેરો અફઝાકે

એક આહુસેતો મેરે બેચયન હો ગયો તુમ
કહીયેતો મેરે દીલકો કયા ઇઝતેરાખ હોગા

નીકલ સકી ન મેરે મુંહસે આહુલી પુરી
અસરકી કીસકો તવકફોઅ હય, યાં અસર કયસા

તુર કીસકા હય મેરે દીલમેં કે હર આહુકે સાથ
રેહ ગઈ બક્ર તજલ્લીસી તુમાયાં હોકર

ઝરે દીવાર કલી જાંકકે તુમ દેખતો લો
નાતવાં કરતે હયેં દીલ થામકે આહુ કયુંકર

અય આહુ દીલમેં રેહ, કેજો પદાં રહે તેરા
જાતી હય દોડદોડકે તુ બેઅસર કહાં

નહીં માઅતુમ કે હય મન્જીલે મકસુદ કહાં
અશીં તકકી તો ખખર આહુ રસા લાતી હય

લગાદી આગ દીલકો આહુ સોઝાં, કયા કીયા તુને
જલા દેતા હય અપને હાથસેલી કોઈ ઘર અપના

કહાં કરશમએ બક્ર જમાલ, ઓ તુર કહાં
પડીથી આહુ કીસી દીલ જલેકી પથ્થર પર

નાલાહા એ દીલને કુછ તાસીર દીખલાઈ તો હય
યાઝને તખએ ચાર કુછ કુછ રહમપર આઈ તો હય

અય કાશ મેરી આહમે ઈતના અસરતો હો
મેરા ખેયાલ ઉસકો મુજે દખકે તો હો

ફરીયાદ.

સુને હોંગે ચમનમે સેંકડો નાલે હઝારોંકે
કલેજ થામલો અખ દીલ જલે ફરીયાદ કરતે હયેં

યે આમોશી કહાં તક, લઝેતે ફરીયાદ પયદા કર
ઝમીંપર તુહો આર તેરી સદા હો આસમાનોંમેં

અખ તરસ ખાના નખાના ઉનકા હય ફીસ્મતકે હાથ
દખલી સુરત હમારી, સુન ચુકે ફરીયાદલી

છતના છ ચાહે સત્તા લે સીતમ ઈજદ મુજે
મીસ્લે તસ્વીર હું, આતી નહીં ફરીયાદ મુજે

નાઝલી હોતા રહે, હોતી રહે બેદાદલી
સખ ગવારા હય મગર સુનતે રહો ફરીયાદલી

તુમ ન ફરીયાદ કીસીકી ન કુચાં સુનતે હો
અપને મતલબહીકી સુનતેહો જહાં સુનતે હો

ઈઝહારે આમોશીમેં હય સોતહીંકી ફરીયાદ
ઝાહેરકા યે પદા હય કે મયેં કુછ નહીં કહેતા

ઝાલીમ કરેં મયેં જુદમસે ફરીયાદ કખ તલક
ટુક રહમલી ઝરેર હય, બેદાદ કખ તલક

હમ આકનશીનોંકા સતાના નહીં અન્જા
હીલ જાએંગે અફ્લાક જે ફરીયાદ કરેંગે

દાવરે રોઝે જાઝા ધલરા ગયા
મથેને ધતની હુશમેં ફૂરીયાદ કી

શીકવા મથેને જો કીયા, જાઝે શીકાયત ચે નહીં
જસસે હોતી હય ઉમીદ, ઉસસે ગીલા હોના હય

શુક પર વાં ઝખાન કટતી હય
શીકવા કરનેકી કયા મજલ હમે

વહી કુચાં હય, વહી આહ હય, વહી નાલા
ખુદાકે ફૂઝલસે અપના જો હાલ હય સો હય

ફૂલકંઠા હાલ કહેં, યા અદુકા યા તેરા
ન પુછે કાશ ફેયામતમેં કુછ ખુદા હમસે

તન ચાક, સીના સોઝાં, દીલ દાગ, ચશમ ગીચાં
તુ દેખતા નહીં હય, તુજકો દેખાઝેં કયા કયા

ઝમાના ખડે શૌકસે સુન રહાયા
હમીં મીટ ગઝે દાસ્તાં કરતે કરતે

ચખ્ખ હીલ જતા, મલક કાંપતે, હુરેં રોતીં
દીલે ખરખાદ અગર માયલે શેવન હોતા

કલેજ થામ લોગે જખ સુનોગે
ન સુનવાઝે ખુદા શેવન કીસીકા

સુનાઝેં દર્દે દીલ રોકર, ધલાહી, કીસકુ હમ અપના
કોઈ સુનતા નહીં અફસાનઝે રંજે અલમ અપના

ન રખો હુશયે મૌકુફ દાસ્તાં મેરી
કરો ખુદાકે લીયે રહમ અહલે મેહશર પર

કહેને દેતી નહીં કુછ મુહસે મોહોખ્યત તેરી
લખયે આઝાકે રેહ જતી હય શીકાયત તેરી

ન ઘભરાકર અલીસે આપ રાખે' હાથ કાનોપર
અલી કહેનેકો બાફી હય બહોત કુછ દાસ્તાં મેરી

આતેહી આતે આવેગા ફૂરીયાદમેં અસર
જલ્દી પડી હય કયા, અલી ટુકડે જીગર તો હો

દે મુજકો શીકાયતકી ઇન્જાત કે સીતમગર
કુછ તુજકો મઝાલી મેરે આઝારમેં આવે

તુમસે બેન હય મુજે અપની તખાહીકા ગીલા
ઇસમેં કુછ શાયખમે ખુબીયે તફદીરલી હય

મુજકો છુડાકે ઉસકો ને પથ્થરપે દેપટકે
ઉસ દુરરે બેખહાકી ચેહી તુમને ફદર કી

હસરત.

આદમઆબાદકો જાતે હયેં બશર ખાલી હાથ
મુજકો હય નાઝ કે લેખતુંગા હસરત તેરી

જખ મયેં દુન્યાસે ચલા, સરપે ચે બોલી હસરત
તુ અકેલા નહીં, મયેં સાથ તેરે આતી હું

સીના આ દીલ હસરતોંસે છા ગયા
અસ હુબુમે યાસ, દીલ ઘભરા ગયા

ઈ ઝીંઘી હય ચે ઝીંઘી, ન હંસી રહી ન ખુશી રહી
' ને દીલમેં હસરતેં મીટ ગઈ, મયેં ઈન હસરતોંકા મઝાર હું

હસરતેં પીટતી જાએંગીં મેરે લાશે પર
હાથ મલતા હુવા આગે મેરે અરમાં હોગા

દીલે પુરદાય હય આર હસરતે પાબોસી હય
દસ્તે ઉમ્મીદ હય આર દામને માયુસી હય

મુખડ કીસ શખકી જલ્લગર ન હુઈ
પર શખે ગમ તેરી સહુર ન હુઈ
અયસે બંદલી હયે ખુદાઈમેં
મર ગયે હમ ઉંહે ખખર ન હુઈ
ઉમ્ર કરનેકો કર ગમ લેકીન
અયનસે એક દીન ખસર ન હુઈ
આવો મેરા જનાઝા ઉંતા હય
ફીર ન કહેના હમે ખખર ન હુઈ
અયશ યુ જાનદી મોહ્યાખખતમેં
મેરી હસરતકોલી ખખર ન હુઈ

અફસોસ કે નરગીસકી તરાણ ખાગે જહાંમેં
કુછ હમને બજુઝ હસરતે દીદાર ન દેખા

અલમ હય, યાસ હય, અંદુહ હય, હસરત હય, ફીરમાં હય
બલાઓંકા ઇલાહી ફટ પડા કયા આસમાં કોઈ

ઈસ લીયે ભારી હય જનાઝા મેરા
હસરતે દીલમેં લીયે જતા હું

મુજે રહમ આય હય હસરતયે, આહ, ઈસ મુર્ગે બેપરકે
કે ઉડ સકતા નહો આર હો બઝરે આશીયાં બયઠા

રંજે ગમ, દર્દા અલમ, ફીર્માં યાસો હસરતેં
મીલ ચુકા સખકુછ મુજે જોથા મેરી તફદીરકા

મુનો અફસાનએ ફૂરહાદ, દેખો ફીરસએ મજનું
ગરઝ કયા તુમકો પુછો હાલ હમ હસરતકે મારોંકા

ફઝમેં હસરતો અરમાન હયે, ગનીમત હય
રફતા રફતા ઇન્દી યારોંમેં બહલ જાગુંગા

ઈન હસરતોંકુ લેકે સમાગુંગા કીસ તરાણ
અય જાં, કુછ અયસી વસ્અતે કુંજે અદમ નહીં

દીલે બેતાબપે હુમ હાથ ધરે બચકે હયેં
દખતે હયેં તુબે, પ્રસરતસે ભરે બચકે હયેં

ઉઠાયા હુલ્લું દુન્યામેં સભુને ઈશકે ખુબામેં
રહા એક મયેંહી લેકીન પ્રસરતો અફસોસો હીરમામેં

ઝીસ્ત કમ, પ્રસરત ખહોત, કીસકીસકા શીકયા કીજીયે
તાલએ ખાખીદાકા યા દીદએ બેદારકા

ફુલ તો દાદીન બહારે જાંફીઝા દીખલા ગએ
પ્રસરત ઢિન ગુન્યાંપે હય બે બેખીલે મુર્જા ગએ

રોઝ બકર ઉસકે કુચેસે પલટ આતે હયેં હુમ
દીદએ પ્રસરતસે પહેરેં જનબે દર દખકર

હઝારેં પ્રસરતેં વો હયેં કે રોકેસે નહીં રૂકતીં
ખહોત અરમાન અયસે હયેં કે દીલકે દીલમેં રેહતે હયેં

ફુલ ગુલશનકે નહીં તો ખારે સેપરાહી સહી
કુછ ન કુછ તો ચાહીયે તસ્કીને દામાકે લીયે

અખ કયા સખખ હય બે કાંટાસા ખટકતા હું મયેં
યે વહી દીલ હયકે રેહતાયા સદા આખોમેં

પડી નમાઝ જનાબેકી મેરી ગયરોનેં
મરેથે જનકે લીયે વો રહે પુછ કરતે

આહ કયા દીનથે કે હુમ સાથ તેરે, અય ગુલરૂ
દાફદમ ચલકે ખયાખાંકે તલે બચક ગએ
અખ યે હાલત હય કહીં છુપકે તેરે કુચે મેં
હયેં ગુનાહગાર બે અયવાંકે તલે બચક ગએ

રફીખ બોસા બે લેં, ફાતેહા મેરા પડના
કીસીકો નઝ, કીસીકો નીયાઝ દેતે હયેં

હસરતેં દીલકી મીટી જતી હયેં
કાફેલા હયકે લુટા જતા હય

યારાને તેજગામને મેહુમીલકો જ લીયા
હમ મહુવે નાલએ જરસે કારવાં રહે

વાય નાકામી, અયાદતકોલી વો આએ તો કય
આંખેં જખ પથરા ચુકીથીં, તાખે ગાયાઈ નથી

નઝઅકે વફતલી આયા નહીં, અફસોસ, કોઈ
ચુંહી મરજતે હયેં કયા જન કે ખોનેવાલે

કલી હમ વોહથે કે જો રોતોંકુ હંસા દેતે થે
વહી અખ હમ હયેં કે થમતે નહીં આંસુ અપને

વો પાશીકસ્તા હું, ગુમકર્દા રાહ, ખાનાખરાખ
કે દશતલી નહીં મુજકો નસીખ, ધર કયસા

ગુલો બુલબુલ હંસેં ખોલેં, સખાસેલી હો સરગોશી
હમીંસે સખ ખટકતે હયેં, હમીં હયેં ખાર ગુલશનમેં

બુલબુલ હું, સેહુને બાગસે દુર, ઓર શીકસ્તા પર
પરવાના હું, ચીરાગસે દુર, ઓર શીકસ્તા પર

જેશે ગુલ આકે કફસસે દમખદમ દેખા કીયે
સખનેં યાં લુટીં બહારેં, ઓર હમ દેખા કીયે

બયકે હયેં ચુપ, કુછ આપકા ઇસમેં ઝરર નહીં
નાલા નહીં, કુચાં નહીં, કુછ શોરોશર નહીં

વો મયેં, કે મોયસ્સરથા જસે સાગેરે જમશેદ
પીતાહું તો કરતા હય કમી, ખુને જગર આજ
વો મયેં, કે મુજે આલમે બાલાકી ખખરથી
અય બેખખરી, અપની નહીં મુજકો ખખર આજ
વો મયેં, કે મુજે સયરે ગુલીસ્તાંસે ગરજથી
હય ખુને જગર ઓર મેરા દીદએ તર આજ

ગમખાર હય કોઈ, ન કોઈ ગમગુસાર હય
મરનેકો હમ હયેં, રોનેકો શમ્મે મઝાર હય

શકલે ઉમ્મીદતો કબ્બ હમકો નઝર આતી હય
સુરતે યાસલી બન બનકે બીગડ બતી હય

ન ખુદાહી મીલા, ન વીસાલે સનમ
ન ધરકે હુવે, ન ઉધરકે હુવે

ઈલાહી મૌત બેહતર હય જહાંમેં નામુરાદીસે
મુરાદે દીલ નહાસીલ હો તો ફીર ક્યાં ખાક જના હય

વોલી હોગા કોઈ, ઉમ્મીદ બર આઈ જસકી
અપને મતલબતો ન ઈસ ચર્ખે કોહનસે નીકલે

ખુશી જનેકી ક્યા, મરનેકા ગમ ક્યા
હમારી ઝીંઘી ક્યા, ઝોર હમ ક્યા

કીસસે બેરહમીયે ફીસ્મતકી શીકાયત કીજે
હમને ચાહાથા કે મરજઝેં, સો વોલી નહુવા
મયેંને ચાહાથાકે અંદુહ આ બલાસે છુટું
વો સીતમગર મેરે મરનેપેલી રાઝી નહુવા

જસકા ચારા નહીં દુન્યામેં વો લાચાર હું મયેં
જસકો સેહતસે હો પરહેઝ વો બીમાર હું મયેં
જસકી ઉમ્મીદ ન નીકલે વો તલબગાર હું મયેં
ગર્દ તક જસકી ન ઉઠે વો નીગુસાર હું મયેં

અપને લીયે નહીં હય લુટ્ટે બહારે હસ્તી
દામાને આરઝ હય ઝોર ખારઝારે હસ્તી

શીશા હાથ આયા ન હમને કોઈ સાગર પાયા
સાફીયા, લે તેરી મેહફીલસે ચલે, ભર પાયા

કયસ સેહરામેં રહા, કોહમેં ફરહાદ રહા
મયેં બગાલેકી તરાહ દરતમેં બરબાદ રહા

હિસ મુશ્તે ખાકકો દોઝખમેં કયું ન જોંક દીયા
જસકી તકદીરમેં લીખાયા મેરા કાલેખ હોના

ધસ લીયે મયેને કીયા ચાક ગીરેખાને કફૂન
કેન ખોલેગા તેરે બંદે કબ્રા મેરે ખાઅદ

થા જીહે ઝોડે તમાશા વોહતો રખસત હોગએ
લેકે અખ તુ વાઅદએ દીદારે આમ આયા તો કયા
અનજુમનસે વોહ પુરાને શોઅલા આશામ ઉઠ ગએ
સાફીયા, મેહફૂલમેં તુ આતીશ બખમ આયા તો કયા
આહ, જખ ગુલશનકી જમદ્યિત પરેશાં હો ગઈ
ફુલકો બાદે બહારીકા પયામ આયા તો કયા

ઉફૂતાદગાને વાદીયે ગુરખતકી સરગુઝસ્ત
કરતા હય ખુદ બયાં લખે ખામોશે નક્ષે પા

આંચે રહમ અઝ દીલ બુરદ, તાસીરે ફરીયાદે મનસ્ત
આંચે નીસીયાં આવરદ, ખાસીચ્યતે યાદે મનસ્ત

મીસાલે મન બજહાં કસ નઆફૂરીદ ખુદા
મરા કશીદા આ દસ્ત અઝ ફલમ કશીદ ખુદા

નાકામે જવેદાંકી મુજે આરઝ પસંદ
ગુમકર્દા કારવાંકી મુજે જુસ્તજુ પસંદ

વીરાની છા ગઈ મેરી તુરખતપે કીસ લીયે
અરમાં મેરે કીધર ગએ, ઉસરતકો કયા હુવા

યાસ.

નકર અય યાસ યું બરખાદ મેરે ખાનએ દીલકો
ઘસી ઘરમેં જલાયા હય ચીરાગે આરઝ બરસોં

ફીર ઉસરતો, અરમાનો તમન્નાલી નહોંગે
અય યાસ, નકર બે સરોસામાં મેરે દીલકો

જીગરમેં યાસ ફેયામત ઉઠાએ ફીરતી હય
ઉમીદ સોંચમેં બચડી હય, સર જુકાએ હુવે

વો ખાક ઉડતી હય, વો હય મજમએ યાસ
વહીં હય, દેખલો, મદફૂન કીસીકા

હુજુમે યાસો નૌમીદી, વફુરે હસરતો અરમાં
ચડાઇ લશકરે ગમકી હય એક જાને પુરઅરમાં પર

ગર ચેહી હયેં દસ્ત અપને નારસા
ઉનકે પાંઉં તક રસાઈ હો ચુકી

સંભલને દે જરા અય નાઉમીદી કયા ફેયામત હય
કે દામાને ખેચાલે ચાર છુટા જાય હય મુજસે

મુનહસર મરનેપે હો જસકી ઉમીદ
નાઉમીદી ઉસકી દેખા ચાહીયે

કહેતે હયેં ઉમીદપે જતે હયેં લોગ
હમકો જનેકીલી ઉમીદ નહીં

જનેકે દીન હોં ચાર, ચોર અજલકી દુઆ કરે
માયુસ ઈસ તરાહ નકીસીકો ખુદા કરે

જસકી હરએક ઉમીદ મુબદદલ બયાસ હો
કયા ઉસ મરીઝે ફરકકે જનેકી આસ હો

થકથકકે હર મુકામપર હમ બચઠ જાતે હયેં
તેરા પતા નહીં તો નાચાર, કયા કરે

બજુઝ રીફાફતે તનહાઈ આસરા નરહા
સીવાએ બેકસી કોઈલી અબ મેરા નરહા

બીરમીલોંકી નીગહે યાસસે અદલાહ બચાએ
આપલી લોટ ગએ, તીર ચલાને વાલે

બયઠે હયેં ચુપ, કુછ આપકા ઈસમેં ઝરર નહીં
નાલા નહીં, કુઝાં નહીં, કુછ શોરોશર નહીં

જે તખીખ અપનાથા દીલ ઉસકા કીસીપર ઝાર હય
મુજદા બાદ, અય મર્ગ, ઈસા આપહી બીમાર હય

ચારાગર મરતે હયેં કયું તદખર પર
છાડદેં મુજકો મેરી તફદીર પર

કહીયો અય બાદે સખા બીછડે હુવે ચારોંકો
રાહ મીલતીહી નહીં દશતમેં આવારોંકો

અરે ઓ પુછનેવાલે સખખ મેરે નહંસનેકા
મુજે રોનાલી અખ મુફ્ત હુઈ આતા હય મુશ્કીલસે

અખ હસરતોંકા યાસને ખટકા મીટા દીયા
છસસે ખલીશથી દીલમેં વો કાંટા નીકલ ગયા

અલ્લાહ કીસ કદર, રહે મફસુદ દુર હય
પયકે ખોયાલ રાહમેં થકથકકે રેહ ગયા

બેકસી.

તુ શીરા હય બહોત, અય પીરે ફૂલક, સચ કહેના
મુજસા બેકસલી ઝમાનેમેં કહીં દેખા હય

હમારી બેકસી કખ તક હુપેગી
ખુદાપર તો નહીં રાહે અસર બંદ

ન કીસીકે આંખકા તુર હું, ન કીસીકે દીલકા કરાર હું
જે કીસીકે કામ ન આ સકે, મયેં વો એક મુશ્તે ગુબાર હું
મયેં નહીં હું નગમએ જાંફીઝા, મુજે સુનકે કેઈ કરેગા કયા
મયેં બડેહી રોગીકી હું સદા, કીસી દીલ જલેકી પુકાર હું
મેરા રંગ રૂપ બીગડ ગયા, મેરા ચાર મુજસે બીછડ ગયા
જે ચમન ખીઝાંસે ઉજડ ગયા, મયેં ઉસીકી ફૂલે બહાર હું

નતો મથેં કીસીકા રફીખ હું, નહીં મથેં કીસીકા હુખીખ હું.
જો બીગડ ગયા વો નસીખ હું, જો ઉજડ ગયા વો દયાર હું.
કોઈ મુજપે ફુલ ચડાએ કયું, કોઈ મુજપે અશક બહાએ કયું
કોઈ મુજપે શમ્મ જલાએ કયું, મથેતો બેકસીકા મઝાર હું.

ગમ.

મેરી ફીસમતમેં ગમ ગર ઇતનાથા
દીલલી ચારખ કઈ દીયે હોતે

કયા પુછતેહો હમદમ, ઇસ જીસ્મે નાતવાંમેં
રંગ રંગમેં નયશે ગમ હય, કહીયે કહાં કહાં હય

બનો દીલ, તાબોતવાં, લો રખો તુમહી અપને પાસ
યાં હુજુમે ગમસે કીસકીસકી ખબર રખમેગે હમ

ગમ બહોત દુન્યામેં હયેં, પર ફરકકા ગમ ઓર હય
હય ઇસી આલમમેં લેકીન, ઇસકા આલમ ઓર હય
યે ન અમ્મ્યા હોગા જરરાહોંસેલી, ઝખમે જગર
ઇસકા ટાંકા, ઇસકા ફાહા, ઇસકા મરહમ ઓર હય

ગમ ખાતા હું જીતના મેરી નીચ્યત નહીં ભરતી
કયા ગમ હય મઝેકા કે તબીઅત નહીં ભરતી

ગમે ગુસ્સાઓ રંજો અંદુહઓ હીરમાં
હમારેલી હયેં મેહેરબાં કયસે કયસે

ગમ દીયા, રંજ દીયા, દર્દ દીયા, દાગ દીયા
હો સકે મુજસે એવઝ કયા તેરે એહસાનોંકા

હમારી શામે ગમકી અય ખુદા હોગી સફર કબતક
રહેં મીન્નતપઝીરે જલ્વએ ફરદા નઝર કબતક

મુસીબત હુદસે ગુઝરે તો વો ઝાહેર હો નહીં સકતી
બોહોત ગમમેં બોહોત કમ આંખસે આંસુ નીકલતે હયેં

હુવા જખ ગમસે યું બેહીસ, તો ગમ કયા સરકે કટનેકા
નહોતા ગર જુદા તનસે તો ઝાતુ પર ધરા હોતા

જેશે ગમ, ખસ કર, કે પાની સરસે ડિંચા હો ગયા
કુખે ડિસ દરીયામે હમ જસકા કહીં સાહેલ નહીં

હમેં તો ગમસે ઇતનીલી નહીં કુરસત કે યે સોંચેં
મોહોખ્યતમેં હુવા કરતા હય કોઈ શાદમાં કયુંકર

કજમેંલી ન જુજે આતીશે ગમ, વાય નસીખ
હમ જહાં દફૂન હુવે, ઝેરે ઝમીં આખ નહીં

જુલજુલકો દીયા રોના, ઓ પરવાનેકો જલના
ગમ હમકો દીયા સખમેં જે મુશકીલ નઝર આયા

તડપ જઓગે, મેરા ફીરસએ ગમ સુન નહીં સકતે
હર એક ફીકરા હય નશતર, દુખભરી મેરી કહાની હય

સરાખા દર્દ હય અફસાનએ રંજે અલમ મેરા
તડપ જઓગે, કાંપ ડિઠોગે, સુનકર છાલે ગમ મેરા

સોઝે જગરકો, દીદએ પુરનમકો દેખીયે
ઈન આફતોંકો દેખીયે ઓર હમકો દેખીયા

યે આલમ હોગયા સોઝે જગરસે
નીકલતી આગ હય દીવારો દરસે

અલ્લાહ અલ્લાહરી ગીરાંખારીયે ગમ બાઝહે ફૂના
કે મેરી ખાકસે આંધીલી દખી જતી હય

અલ્લાહરે સોઝે આતીશે ગમ, બાઝહે મર્ગલી
ઉઠતે હયેં મેરી ખાકસે શાઝલે હવાકે સાથ

ગમ રહા જખતક કે દમમેં દમ રહા
દમકે જનેકા નેહાયત ગમ રહા

આતીશે દાઝખમેં યે ગમીં કહાં
સોઝે ગમહાએ નેહાની ઓર હય

દેખકર મેરી તડપ બોલે ફરીશ્તે કબ્રમેં
 યે તમાશા આજતક દેખા, ન દેખેગે કલી

ખુદાકી શાન વો મેરા તડપના દીલલગી સમજે
 કીસીકી જાન જાતી હય. કીસીકા જી બદલતા હય

યે નથી ઉમ્મીદ હરગીઝ મુશ્કેલે મન આપસે
 યું ચલે જાવોગે મુજકો તુમ સીસકતા થોડ કર

રાત દીન રોના, તડપના, તલમલાના પીટના
 હયેં તો હમ નાકામ પર રેહતા હય કામોંકા હુજુમ

રાત સારી મેરી દાનોંકી તસલીમેં કટી
 દાય સીનેસે ઉડાયા તો જીગર પર રખ્યા

વો મજા હય તડપનેમેં કે રાહત નહીં હોતી
 ગર તેરા તસવુર ન હોતો ઝીંદગી કીસ કામકી

કલી બચડે, કલી ઉઠે, કલી લોટે, કલી તડપે
 તમાશા દીદકે ફાખીલ હય તેરે બેકરારોંકા

રખતે નથે ચમનમેં જો પાંઉં ફૂશેં ગુલપર
 તેરી ગલીમેં અબ વો કાંટોંચે લોટતે હયેં

તડપ ફીર અય દીલે નાદોં કે ગયર કહેતે હયેં
 અખીર કુછ ન બની, સબ્બ એખ્તયાર કીયા

બેચાલે આબ કહાં, સોઝે ગમસે જલતે હયેં
 તમામ રાત પડે કરવટેં બદલતે હયેં

શબબર નીંદ આઈ નહીં, યે દીલ જો દુખ દેતા રહ્યા
 શામસે મયેં સુખ્કદમ તક કરવટેં લેતા રહ્યા
 નનીંદ આતી, નમરતે હયેં, ન વો સુરત બીસરતી હય
 કે જીતે જાગતે હમપર ફેયામત શબ ગુઝરતી હય
 કબ્રાબે સીખ હયેં હમ, કરવટેં હરસુ બદલતે હયેં
 જો જલજાતા હય યે પેહલુ તો વો પેહલુ બદલતે હયેં

હમ આહ નહીં કરતે હયેં, નાલા નહીં કરતે
ધસ તણ્ણ તડપતે હયેં કે તડપા નહીં કરતે

તડપતે લોટતે હયેં, નાલાઓ ફરીયાદ કરતે હયેં
મગર ઇસકી ખબર અખતક નહીં હમ કીસપે મરતે હયેં

વો મઝા દીયા તડપને, કે યે આરઝુ હય યારખ
મેરે દાનું પેહલુઓમેં દીલે બેકરાર હોતા

તડપતે હયેં તેરે કંયદી, ન કુછ ફરીયાદ કરતે હયેં
હુવે હયેં કંયદ જસપર ઉસ ખતાકે યાદ કરતે હયેં

મુઝેં કંફૂસ તડપતા હય પરવાઝકે લીયે
આર ચાહતા હય અહલે ગુલીસ્તાંસે જા મીલે

વો આકે ખાખમેં તરકીને ઇઝતેરાખ તો દે
વલે મુજે તપીશ દીલ મજલે ખાખ તો દે

રેના.

મુઝેં દીલ મત રે. યહાં આંસુ બહાના મન્યા હય
ધસ કંફૂસકે કંયદીયોંકા આબોદાના મન્યા હય

હમ રેનેપે જખ આવેં તો દરીયાહી બહારેં
શખનમકી તરાણસે હમે રેના નહીં આતા

રોવું સેહરામેં, અગર આહ કહું દરીયામેં
મછલીયાં દશતમેં પયદા હોં, હીરન દરીયામેં

હાલ પુછો ન મેરે રેનેકા બસ જાનેદા
અલી રમાલ નીચોડંગા તો ટુકાં હોગા

કયા આગે દીલ બુજી, કયા દર્દ કમ હુવા
રેનેસેલી કુછ ફાયદા. અય અશમે નમ, હુવા

મયેંજો રેતા હુતો કહેતે હયેં મુજે હંસહંસ કર
જો કરે ફરિફ, ચેહી ઉસકી સઝા હોતી હય

ધરિદા હય બેઠ્ય કુછ ધસ ચરમે તરકા
ખુદા હાફેઝ આજ અપને દીવારો દરકા

અસ ધરમે અચઠેથે હમ ઉસ યારસે મીલકર
અમ રોતે હયે ઉસકે દરે દીવારસે મીલકર

રફીઓંકે ડરસે, મખાદા ન કહે દે
કલુ ખોલકર દીલ મયે રોને નપાયા

શબે વસ્ત વોળે ખીગડ ગયે, તો ખફા હો મુજકો રૂલા દીયા
વલે મયેલી વો હું કે રોનેમે, વો ખનાયા મુંહ કે હંસા દીયા

રાતભર નાલે કીયે હમને તો દીનભર રોએ
અસફદર શામસે ગરજેથે સહરસે ખરસે

થમતેહી થમેગા અશક નાસેહુ
રોના હય ચે, હંસી નહીં હય

યાદમે ઉસ ગુલકે રોયા, મુખહુ જો ગુલશનમે મયે
બુલબુલાને આગમે એક સખ્ત માતમ હોગયા
ગુન્થેને ફાડા ગીરેખાં, ગુલકા દામન ચાકથા
ચરમે નરગીસસેલી જરી અશકે શખનમ હોગયા

સાફ દીલકો કીયા ઓર દાગે જીમરકો ધોયા
કામ કયા કયા નમેરે દીદએ તરસે નીકલે

ઉનકે રોનેપે હંસી આતી હય મુજકો, ચારખ
દાડે પાનીકો હયે કયા આગ લગાનેવાલે

અલ્લાહરે જોશે ગીયાં, કે ધસ જુદ્દતો જેહુદ પર
દરીયા હમારે દીદએ તર સે નીકલ ગયા

કીસીકે ખૌફસે જી ખોલકર રોયા નહીં જતા
કે જો આંસુ ટપકતા હય, છુપા લેતાહું દામનમે

દીદા ખુબાર હય મુફ્તસે, વલે આજ નદીમ
દીલકે દુકડેલી કંઈ ખુનકે શામીલ નીકલે

બરંગે આબેલા હમ કુટ કુટ કર રોઝે
કીસીકા છેડકે કુછ પુછનાહી નશતરથા

દીદા ખુબાર હય મુફ્તસે વલે આજ નસીમ
દીલકે દુકડેલી કંઈ ખુનકે શામીલ આઝે

બસ કર અય સોઝે દરૂં બેહ જાએંગે દીલ આર જગર
રહમ, જોશે ગીર્યા, અબ છાતી મેરી ફટ જાય હય

દખકર મુજકો ખેયાલે તકે ઉલ્ફત છોડ દા
મયેંલી તુમકો દખકર રોનેકી આદત છોડદું
કયા ચે અંજમે મોહોખમત મુજકો શીર છોડે કાઠીં
ગર ખેયાલે ઇતેદાએ અહદે ઉલ્ફત છોડદું

સરફેડના.

વફા કયસી, કહાંકા ઈશક, અગર સર ફેડના ઠયરા
તો શીર અય સંગદીલ, તેરાહી સંગે આસ્તાં કયું હો

ઉશશાકે પાએ રંગીં, સર ફેડનેકે ખાતીર,
જસપર પીસીથી મેંહદી, ઉસ સીલકો કુંઠને હયેં

યહાં શારીદગીકો ધુન હય કે હમ સરકો યહીં ફેડે
વહાં ચે ઝીદકે ઉસકા સર આર મેરા આસ્તાં કયું હો

શારીદગીકે હાલસે સર હય વખાલે દુશ
સેહરામેં અય ખુદા કોઈ દીવારલી નહીં

સરે શારીદાકી તસ્કીન વહીં હોતી હય
મુજપર એહસાન હય ઉસ કુચેકી દીવારોંકા

હું વો નાકામ, મુજે વસ્ત્રે સનમતો કયસા
સરકે ટકરાનેકો મીલતા નહીં પથ્થર કોઇ

ઈઝહારે હાલ ઉસ ખુતે ખુદસરકે સામને?
સર ફોડનેસે ફાયદા પથ્થરકે સામને?

મર ગયા ફોડકે સર, આશકે વહુશી, હય, હય
ખયઠના ઉસકા વો આકર તેરી દીવારકે પાસ

મીટ જાયગા સર ગર તેરા પશ્ચીર ન ધીસેગા
હું દરપે તેરે નાસીયાફૂસાઈ કઈ દીન ઓર

આંસુ.

આખર ખાકમેં મીલ જાયગી, યે યાદ રહે
એક આંસુભી જો, અય દીદએ ગીર્યાં નીકલા

હીમ્મત અય દીદએ તર, કતરા ફીશાની કબતક
મોસલાધાર ન ખરસે તોવો ખરસાતહી કયા

તર દામનીપે શયખ હમારી ન રોખયે
દામાં નીચોડદેં તો ફરીશ્તે વુજ્હ કરેં

હમારે દીદએ ગીર્યાંસે અઘેતરકો કયા નીસ્ખત
વો એક જલેમેં થમ જતા હય, યે ખરસોં ખરસતા હય

કહા હાલે દીલ ઓર નીકલ આએ આંસુ
ખીગાડી મુસીખતને આદત હમારી

રંગોમેં દોડને શીરનેકે હમ નહીં ફાયલ
જખ આંખોંહીસે ન ટપકા તો ફીર લહુ કયા હય

છોંટ દેનેસેતો ઓર આગ લડક ઉઠતી હય
અશક હમ તુજસે લગી દીલકી ખુજાએં કયું કર

હય જાહર. જો અશક મેરે દીદએ પુરનમમેં હય
અય ખુશી, કયા જાને તુ, કયા લુટ્ઠ મેરે ગમમેં હય

અશ્કે ખું આંખોમેં આકર જમ ગયા
દુરકેલી દેખનેસે હમ ગએ

કયું મેરે આંસુઓંકી રંગત બદલ રહી હય
કયા કોઈ દીલકા દુકડા અશ્કોંમેં આ રહા હય

રોનેવાલોંકુ લી અબ મુજપે હંસી આતી હય
દીદએ તર સે મેરે અશ્કેલી ખન્દાં નીકલા

ખું હોકે જીગર આંખસે ટપકા નહીં અય મર્ગ
રહેને દે મુજે યાં, કે અલી કામ બહોત હય

દર્દ.

કયા બતાવું દીલ કહાં હય આર કીસજ દર્દ હય
મયેં સરાપા દર્દ હું આર દીલમેં મેરે દર્દ હય

હમ અપના દર્દ દીલ રોરોકે બેતાબના કહેતે હયેં
ધલાહી ખુશ રહેં વોહ જો હમે દીવાના કહેતે હયેં

દીલમેં શરારે દર્દ હો, લખપર કુચાં નહો
મુમકીન નહીં કે આગ લગે આર ધુવાં નહો

જનપર બન ગઈ અબ વફતે મસીહાઈ હય
તેરે દરપર ખલીશે દર્દ જીગર લાઈ હય

દીલમેં, જીગરમેં, સીનેમેં, પેહલુમેં દર્દ હય
અય આરાગર દીખાવું મયેં તુજકો કહાં કહાં

ધલાજે દર્દ દીલ તુમસે મસીહા હો નહીં સકતા
તુમ અચ્છા કર નહીં સકતે, મયેં અચ્છા હો નહીં સકતા

પુછતા મયેં, જો મસીહા કહીં મુજકો મીલતે
દર્દ દીલકીલી તુમે કોઈ દવા આતી હય

આરામકા ઇસ ઘરમેં ન ઉસ ઘરમેં ગુઝર હય
 દીલ દર્દકા ઘર હયતો જગર દાગકા ઘર હય
 સીવા ઇસકે કે કુછ દીલકે તડપનેકા મઝા પાયા
 મેરે પેહલુમેં રેહકર તુને, અય દર્દ, ઓર ક્યા પાયા
 અગર કુછ મુંહસે બોલું તો મઝા ઉલ્ફતકા જાતા હય
 વગર ચુપકાહી રેહતાહું કલેજ મુંહકે આતા હય
 મરા દર્દેસ્ત અંદર દીલ, અગર ગાયમ જ્યાં સોઝદ
 વગર દમ દરકશમ તરસમકે મરઝે ઓસ્તખાં સોઝદ
 મીસ્તે નય હર ઉસ્તખાંમેં, દર્દકી આવાઝ હય
 કુછ નહીં માઝલુમ, યારબ, સોઝ હય યા સાઝ હય

બયાને હાલે દીલે ઝાર હો નહીં સકતા
 યે દર્દ વો હય કે ઇઝહાર હો નહીં સકતા

દીલમેં હયેં દર્દો ગમકે ફીસાને ભરે હુવે
 બરસોં સુનાવું ગર કોઈ દર્દ આશના મીલે

મુજકો મજબુર નકીજે કે તડપ જાયેગા
 દર્દો ગમસે હય ભરી સારી હીકાયત મેરી

વો દર્દ હય કે ઉસકા મઝા કુછ ન પુછીયે
 કહેતા હય દીલ, કીસીસે દવા કુછ ન પુછીયે

સુના કીસીસે જો નામે દવાએ દર્દે જગર
 તડપકે દીલને સદા દી કે “હાય, દર્દે જગર”

અય દર્દ રફૂતા રફૂતા કીયા આપકોલી ગુમ
 ઇસ રાહમેં ચલાથા મયેં કીસકે સુરાગમેં

વરસમેંલી મેરી ફીસ્મતકી યુરાઈ ન ગઈ
 દીલસે વહુશત તેરી, અય દર્દે જુદાઇ, ન ગઇ

ખંજર ચલે કીસીયે, તડપતે હયેં હમ અમીર
સારે જહાંકા દર્દે હમારે જગરમેં હય

એણખાખ કમી ગા નકરેં ફીકે દવામેં
અય દર્દે મયેં હું તેરી તરફફીકી દુઆમેં

જખ કહા મયેંને શબે ગમ કોઈ ગમખાર નથા
દર્દેને ઉઠકે કહા, કયા ચે ગુનાહગાર નથા

રેહતા હય કલેજેમેં નેહાં દર્દે મોહોખખત
ચે ચાટ વો હય જસકો ઉલરના નહીં આતા

દેખ અય દર્દે, જુદા હો નદીસે મેહજુસે
ઓર ઉલ્હેગા ચે બીમાર, બે તન્હા હોગા

થમથમકે દીલમેં ઉઠતા હય, ગાહે જગરમેં, દર્દે
દમલર નહીં કરાર મુજે, આહ, કયા કરેં

કયા દર્દે દીલ કહું, કે સરાપા હું દર્દેમંદ
આતી નહીં હય ખાત સીવાએ કુગાં મુજે

જુદા હો ન પેહલુસે અય દર્દે ઇશક
બહેલ્તી હય તુજસે તખીઆત મેરી

વો દીન ગએ કે દીલમેં રેહતાથા દર્દે મેરે
અખ દીલ નહીં, સરાપા એક દર્દે હો ગયાહું

દર્દેકો કયું ન કલેજેસે છુપાએ રખખુ
મુજકો ઇસ કુલસે ખુશખુએ વફા આતી હય

હાય રેહ રેહકે કલેજેમેં મેરે ઉઠતા હય દર્દે
ઇશક કહેતે હયેં જસે કયા વો ચેહી આઝાર હય

રકુએ જખમસે મતલખ હય લઝૂંત જખમે સોઝાંકી
સમજયો મત કે પાસે દર્દેસે દીવાના ચાફીલ હય

દર્દ મીનતકશે દવા ન હુવા
મયેં ન અચ્છા હુવા, ખુરા ન હુવા

તખીઓસે મયેં કયા પુછું ફિલાજે દર્દે દીલ અપના
મરઝ જખ ઝીન્દગી ખુદ હોતો ફીર ઉસકી દવા કયા હો

સરાપા દર્દ હું બેદર્દિએ જીસ દીનસે માયલ હું
મેરી ફરીયાદસે ડરના કે મયેં દુઝા હુવા દીલ હું

હાય કયા પુછતે હો દર્દે કીધર હોતા હય
એક જગાહ હો તો બતાવું કે ધધર હોતા હય

દીલને પાયા દર્દે ઉલ્ફત, દર્દેકો દીલ મીલ ગયા
બાત તો ચેથી કે જોથા જીસકે કાખીલ મીલ ગયા

દાગ.

સખ મીટ નક્ષે ખેયાલાતે જહાં, બાઝદ ફૂના
દાગે ઉલ્ફત એક ઝખે સફૂલએ દીલ રેહ ગયા

અય લાલાહ, ગો ફૂલકને દીયે તુજકો ચાર દાગ
છાતી મેરી મુરાહ કે એક દીલ હઝાર દાગ

આતા ચેહુલી શામે જુદાઈમેં અપને કામ
હર દાગે દીલ ચીરાય હય શખહાએ તારકા

હઝાર બાર ઇસ ઇલ્તેફાતકે સદકે
હમેશા દાગ મેરે દીલકો એક નયા દેના

મુસીબત—રંજ.

ઐયામ મુસીબતકે તો કાટે નહીં કટતે
દીન અયશકે ધડીયાંમેં ગુઝર જાતે હયેં કયસે

રંજસે ખુગરજે હો ઇન્સાન તો મીટ જાતા હય રંજ
મુશકીસે મુજપર પડી ઇતનીકે આસાં હો ગઈ

દીલ હય ગીઝાએ રંજ, જીગર હય ગીઝાએ રંજ
રંજ હય હમારે વાસ્તે, હમ હયેં બરાએ રંજ

જહાંમેં આએથે હમ રંજહી ઉઠાનેકો
ધલાહી તુને હમે કીસ બલામેં ડાલ દીયા

ઉફતાદગાને વાદીયે ગુરબતકી સરગુઝરત
કરતા હય ખુદ બયાં લખે આમોશી નક્ષે પા

ધતની છાની હય ખાક તેરે લીયે
છા રહા હય ગુબાર આંખોમેં

અખત.

વો માનેં યા નમાનેં અખતકી તાફત નહીં હમમેં
બયાને મુદદુઆ હમ હરચે બાદાબાદ કરતે હયેં

કહાંતક દમ બખુદ રહીયે, ન હું કીજે, ન હાં કીજે
કહાંતક ખાઈયે ગમ, કખતલક અખતે કુઆં કીજે

બસ હમતો દીલહી દીલમેં ગુલે અખતે ધરફસેં
અફસોસ શૌકે નાલાઓ ફરીયાદ રેહ ગયા

હાલે દીલે બીમાર નહીં અખતકે કાખીલ
લેકીન વો અખાં મુજકો હીલાને નહીં દેતે

હોગા હમારા અખત કીસીકો કહાં નસીબ
જલ્તે હયેં મીરસે શમ્મ્યા, અખાંપર કુઆં નહીં

અખતકા ઢંગ કુછ અયસા દીલે નાશાદ રહે
આંખમેં અશક, ન લખપર કલ્હી ફરીયાદ રહે

સઓ તહમ્મુલ તો મયેં કરતા હું મગર
કયા બતાવું મુજયે કયા ગુઝરતી હય

કખતલક અખત કીયે જવું મોહોખતમેં કહો
દીલમેં હો દર્દ તો ફરીયાદ કરેં યા નકરેં

મુંહસે ન નીકલે આહુ ઝોર લખયે કુઆં નહો
દમ ધુંટકે મર નજાએ તો નાચાર કયા કરે

ઝખ્ત કરતે કરતે મેરા દમલી ધુંટા જતા હય
પર તુજકો ચેહી ફીક હયકે તેરી રસ્વાઇ નહો

ઈલાહી કયા કરે ઝખ્તે મોહોખ્ત હમતો મરતે હયે
કે નાલે તીર બનબનકે કલેજમે ઉતરતે હયે

કહાંકા સખ, કે દમપર હય બનગઈ ઝાલીમ
બતંગ આએ તો છાલે દીલ આશકાર કીયા

ઝખ્ત લાઝીમ હય અગર માઝ્લુમ હોં અસરારે ગયબ
છાલે દીલ કહેના ન હરગીઝ બેખબરકે સામને

વસ્લ.

અય ફૂલકે રશકસે ન જખ મરના
બીછડે મીલ્તે હયે એક મુદદતકે

વસ્લમેં હીજકા ગમ, હીજમેં મીલનેકી ઉમીદ
કોન કહેતા હય ખુદાઈસે વીસાલ અન્હા હય

આજ ઈસ પેહલુમેં દીલબર હય જહાં કલ દીલ નથા
અય તેરી કુદરતકે સદકે, મયેતો ઈસ કાબીલ નથા

વો આએ ઘરમેં હમારે, ખુદાકી કુદરત હય
કલી હમ ઉનકો કલી અપને ઘરકો દેખતે હયે

બીછડકે ચારસે મીલના, અજબ મીલનાથા
કે આંખે રોતીથી, દીલમેં કોઈ મલાલ નથા

નસીમે અયશ ચલતી હય, ખુશીકે ફુલ ખીલતે હયે
યે વો દીન હય કે બાહુમ આશકો માઝ્લુક મીલતે હયે

હય વસ્લે ગુલો બુલબુલે નાશાદ ચમનમેં
દર બંદ હય, ગુલચીં હય ન સૈયાદ ચમનમેં

વસ્ત્ર હોતા હો જનકો દુન્યામે
યારખ અયસેલી લોગ હોતે હયે

વસ્ત્રે સનમકી માંગ ન ચું દમખદમ દુઆ
સાલેક ખુદાસે ઈના તકાઝા ન ચાહીયે

અજખ અપના હાલ હોતા, જો વીસાલે યાર હોતા
કલી જન સદકે હોતી, કલી દીલ નીસાર હોતા

અગર બહરદુ જહાં યક નફ્સ જનમ આ દુસ્ત
મરા જહરદુ જહાં, હાસેલ આં નફ્સ આશદ

વાઝ઼઼એ વસ્ત્ર ચું શવદ નજદીક
આતીશે શૌક તીઝતર ગર્દદ

ઉમીદ વસ્ત્ર હો ગયા એક વાઝ઼઼એ દીદાર
ઉસેલી તુનેતો રખ્યા હય રોઝે મેહુશરપર

નજઅ કયસી મૌત કીસકી અખ મેરે દુશ્મન મેરે
પાસ આ બયઠે હયે વો બાતે બનાનેકે લીયે

મીલે થે આજ મુદ્દતસે. બહોત રોઝે બહોત તડપે
વો દર્દ ઈશક સુનસુનકર, હમ અપના દર્દ કહે કહેકર

શબ્દ વસ્ત્ર.

વસ્ત્રકી શબ્દલી ન ગુઝરી ચયનસે
મયે ખેચાલે હીજમે તડપા કીયા

શબ્દે વીસાલ હય, ગુલ કરદો સખ ચીરગોંઠો
ખુશીકી બઝમમે કયા કામ જલનેવાલોંકા

દી મોઅઝ્ઝનને શબ્દે વસ્ત્ર અઝાં પીછલી રાત
હાય કમખખતકો કીસ વફત ખુદા યાદ આયા

વોહ જો બોલેતો બાત જાતી હય
ચુપ રહું મયે તો રાત જાતી હય

આજ રૂઠો ન મેરી જાન, કે હય વસ્ત્રકી શબ્દ
કલ કીસી આર બહાનેસે ખડા હોજના

વસ્ત્રકી શબ્દ દર્દ દીલ, અય શાદ, દુના હોગયા
ચારાસાઝી યે હુધ, આર યે મસીહાઈ હુધ

શબ્દે હીજ.

દીનતો રો પીટકે કટે લેકીન
હીજકી શબ્દ પહાડ આતી હય

શબ્દે ફીરાફ ખેચાલે ચાર કયા કયા રંગ લાતા હય
તસવુર બનકે આતા હય, તમન્ના બનકે જાતા હય

અસ કદર આજ સતાના હય સતાલે હમકો
રોઝે મેહશારલી તો કલ અય શબ્દે હીજા હોગા

આતીશે દીલહી ગનીમત હય શબ્દે કુરકતમેં
ગમ રેહતા હય ઈસી આગસે પેહલુ અપના

મેરે દીલસે કોઈ પુછે શબ્દે કુરકતકી બેતાબી
ચેહી ફરીયાદથી લખપર કે ચારખ જદદ દમ નીકલે

દેખીયે છાલતે દીલ દર્દસે કયા હોતી હય
રૂઠ નામે શબ્દે કુરકતસે ફના હોતી હય

અય જાં શબ્દે ફીરાફકા સદમા ન પુછીયે
વો છાલ થા કે માતલી ઘલરાકે શીર ગધ

કયા ઠીકાના હય શબ્દે ગમમેં તેરે બીમારકા
હસરતે દીદાર હય, જાને હુઝીં આંખોમેં હય
નઝઅકા આલમ હય, ઘલરાઈ હુધ ફીરતી હય રૂઠ
દમ કહીં લખપર, શબ્દે ગમમેં, કહીં આંખોમેં હય

કહું કીસસે મયેં કે કયા હય, શબ્દે ગમ બુરી બતા હય
મુજે કયા બુરાથા મરના, અગર એકબાર હોતા

શબ્દે કુરકંત, ગુઝરતી હય જે દીલયે, આપ કયા જાનેં
સહર કરતે હયેં હમ કયુંકર, તડપ કર, આપ કયા જાનેં

ન તુમ આએ, નનીંદ આઈ, ન સથ્ર આયા, ન મૌત આઈ
ગુઝરનેકો તો ગુઝરી રાત, લેકીન બેમઝા ગુઝરી

દમ નીકલતા હય હમારા, ન સહર હોતી હય
શબ્દે ગમ દેખીયે કીસ તહીં બસર હોતી હય

શબ્દે ગમ મેરી આંખેં, હાય, કીસકીસકે લીયે તરસીં
નવો આએ, ન મૌત આઈ, ન ચયન આયા, ન આખ આયા

રખકે તસ્વીરે ખેયાલી યારકી પેશે નઝર
રાતભર મુજકો શબ્દે કુરકંતમેં તડપાતા હય દીલ
કરદ કરતા હું જે ઉઠનેકા તો ચે ફરમાતા હય
આર બચકો દો ઘડી સાહેબ, કે ઘભરાતા હય દીલ

સદમે શબ્દે કુરકંતકે ઉઠાએ નહીં જાતે
આખ મૌતકા તાલેબ હય તલબગાર તુમારા

સથ્ર આતા હય જુદાઈમેં, ન આખ આતા હય
રાત આતી હય ઇલાહીકે અઝાબ આતા હય

દીનતો આફ્રીસમેં કીસી તહીં ગુઝર જાતા હય
રાત કયા આતી હય, એક સરપે બલા આતી હય

કોનસી શબ્દ હય કે રોરોકે નહીં કરતી હય
શામ હોતી હય ધધર, છાતી ઉધર કરતી હય

નીંદલી કુરકંતમેં આ બચઠી હય આનેકી ફસમ
આખમેંલી દેખનેકા આસરા જાતા રહા

શબ્દે ફીરાકકી દેહશતસે જાન જાતી હય
ચેહી હય મુખસે ઘડકા કે રાત આતી હય

અય અજલ એક દીન આખીર તુજે આના હય વલે
આજ આતી શબ્દે કુરકતમેં તો એહસાં હોતા

વો હાલ મેરા હીજમેં દેખા હય કઝાને
રોતી હુઈ જાતી હય મસીહાકો ખુલાને

ન પુછો કુછ, શબ્દે વાઝદા બલાકી ઇન્તેઝારી હય
સદા પર કાન, દર પર આંખ, દીલમેં બેફારી હય

શબ્દે વાઝદા ઉમીદા યાસકે જગડે રહે કયા કયા
કલી ઠેહરા દીલે મુઝતર, કલી જાને હઝીં નીકલી

શબ્દે કુરકતતો અમદતક નહીં હોનેકી તમામ
તેરે ઉશશાકો અદેશએ ફર્દા કયા હય

છાટી હય ફેયામત, શબ્દે કુરકતહી બડી હય
ઇસ ચાર પહર રાતકી વો એક ઘડી હય

દરાઝી સમજેથે મુફતસે હમ રોઝે ફેયામતકી
સો એક કચ્ચી ઘડી નીકલી હમારે રોઝે કુરકતકી

કલ શબ્દે વસ્લમેં કયા જલ્દ બજીથી ઘડીયાં
આજ કયા મર ગએ ઘડીયાલ બજાનેવાલે

વો પરવાનોંકા ધીરના શમ્અપર, વો ધીરકે જલ જાના
ફેયામતખેઝ હીંગામા, શબ્દે ગમ રાતલર દેખા

તુજસે લી શબ્દે હીજમેં કુછ કામ ન નીકલા
અય મૌત, મગર મરનેકે કાખીલ નહીં હું મયેં

જહાંસે ઇન્તેદા હોતી હય શામે હીજકી વાઝેઝ
રસાઈ હો નહીં સકતી વહાંપર રોઝે મેહશરકી

દીન અયશકી ઘડીયાંમેં ગુઝર જાતે હયેં કયસે
ઘડીયાં શબ્દે કુરકતકીતો કાઠે નહીં કટતીં

શબ્દે મેહતાબ કીસ કમબખ્તકો હીજ્રમેં ભાતી હય
કે ઇસસે ગમીયે રોઝે કેયામત યાદ આતી હય

શીરકતે ગમલી નહીં ચાહતી ગયરત મેરી
ગયરકી હોકે રહે યા, શબ્દે કુરકત, મેરી

ઝાલીમ કહીં ખુદા નકરે તુ સુને ઉસે
જો કુછ શબ્દે ફીરાકમેં વીદેં ઝખાં હય અબ

શુરએ શામે જુદાઈમેં નાલાઓ અફઝાં
અલીતો અય દીલે મુઝતર પડી હય સારી રાત

જપકી જો આંખ, હીજકી શખ, આઈ ચે સદા
“અય નંગે ઇશક, મર ન ગયા, હોશીયાર હો”

શબ્દે ફીરાક જો દસ્તે દુઆ જુલંદ હુવા
નીદાએં આઈ કે ખાબે કખુલ ખંદ હુવા

હીજ.

તપીશસે, દર્દસે, નાલોંસે કુરકતમેં નહીં કુરસત
મઝે લેતા હય દીલ કયા કયા, જગર કયા કયા, ગુલુ કયા કયા

તેરે જાતેહી મુજે લેનેકો આઈ હય કઝા
વો સફર તેરે લીયે થા, ચે સફર મેરે લીયે

મૌતહીસે કુછ ઇલાજે દર્દે કુરકત હોતો હો
ગુસ્લે મૈયત હી હમારા ગુસ્લે સેહત હોતો હો

છુટ જાએં ગમકે હાથોંસે જો નીકલે દમ કહીં
ખાક અયસી ઝીંદગીપર, તુમ કહીં આર હમ કહીં

હમ તેરી રાહમેં મર જાએંગે, સોંચા હય ચેહી
દર્દમંદાને મોહાખખતકા તરીકા હય ચેહી

કુરકત કે મરીઝોંકુ સુરતતો દીખા જાવો
કયું ઝેહર પીલાતે હો, હર દુખકી દવા હોકર

મૌત ક્યું આતી નહીં, ચારખ ફીરાકે ચારમેં
બંદ હય કયા ઈન દીનો રસ્તા અદમઆબાદ કા

મૌત પર ખસ નહીં ચલતા હય, કરેં કયા, વર્ના
તુ નહીં હય તો, નહીં ઝીસ્ત ગવારા હમકે

તુમારે હીજમેં મયેં ઇસ તરાણ તડપતા હું
કે મેરા હાલ જો દેખે, રફીખ ધલરાએ
ખુદાકે વાસ્તે મેરે લીયે દુઆ માંગે
કે મુજકે સખ આતા હો યા મૌત આજએ

મરીઝે જાંબલખ દેખે હયેં પર અયસે નહીં દેખે
ખુદા છાફેઝ નહીં હોતા તેરે ખીમારે હીજાંકા

જુદાઈ અખ સહી જાતી નહીં હય
મેરે ઇસ જીનેસે મર જાના બેહતર

તુમારે હીજમેં હમ ઇસ તરાણસે ઝીસ્ત કરતે હયેં
કે સકતેકી સી હાલત હય, ન જીતે હયેં, ન મરતે હયેં

ખુદાકે વાસ્તે જાકર કહો ઉસ આફ્રતે જાંસે
કે વફતે નઝઅ હય, રખસ્ત તો હો ખીમારે હીજમેં

ખફા હમ ઝીસ્તસે હયેં, અખ યે દમ રહે ન રહે
તેરે ફીરાકમેં અય ચાર હમ રહે ન રહે

તેરા તો આસરાથા જુદાઈમેં ચારકે
અય મૌત, તુલી મુજસે ગુરીઝાં હય ઈનદીનો

યે ન સમજે કે ખુદાઈ તુમારે હાથ હય
તુમ ન આવોગે તો કયા મૌતલી આનેકી નહીં

જાનો દીલ દાનોંકી લાશે, હીજમેં હયેં સામને
મયેં કલી ઇસકે કલી ઉસકે અઝાદારોંમેં હું

કીતને હમદદ્દ હવાખાહ હયેં, ચુંતો અય દાર
પર ચે કોઈ નહીં કહેતા, “ઉસે લાતા હું મયે”

મર મીટ હમતો દદ્દ કુરકતસે
અય મસીહા હુવા કરે કોઈ

રંજે કુરકતકો પહોંચતી નહીં ઇઝા કોઈ
દીલમેં ખયઠા હુવા મલ્તા હય કલેજ કોઈ

ઈસ દીલ જલેકો હીજમેં અય આતીશે ફીરાક
અયસાહી ફુંકીયો કે નખાફી નીશાં રહે

યાદમેં ઉસ ગુલકી રોયા, સુખજી જો ગુલશનમેં મયેં
બુલબુલાને બાગમેં એક સખ્ત માતમ હોગયા
ગુન્ચેને ફાડા ગીરેબાં, ગુલકા દામન ચાક્યા
ચરમે નરગીસસેલી જરી અશકે શખનમ હોગયા

અગર દાનેસ્તમ અઝ રોઝે અઝલ દાગે જુદાઈરા
નમી કર્દમ બદીલ રોશન ચીરાગે આશનાઈરા

ન ઝીન્દગીમેં કલી હો કુરકત, તુમારી હમસે, હમારી તુમસે
ખને ન મરકેલી દુર તુરખત, તુમારી હમસે, હમારી તુમસે
ઈધર હય અરમાને દીદ બેહદ, ઉધર હય શૌકે વીસાલ અફૂઝ
મીટગી કીસ દીન ચે દીલકી હસરત, હમારી તુમસે, તુમારી હમસે

જુદાઈ આતીશે તીઝસ્ત, મીસોઝદ દીલોજાંરા
જુદા હરગીઝ નસીબે કસ નસોઝદ દાગે હીજરાંરા

ઝાઅફૂ હય માનઅે તેહરીર, વલેકીન ફાસીદ
ઉસે પયગામે ઝખાની ચે સુનાના અપના
મીસ્લે શમઅે સેહરી રેહગુઝરે શૌકમેં યાં
દમ હય અય હોંટોપે, અય માહે યગાના અપના
અગર આના હયતો આ, વર્ના કોઈ દમમેં અય
અદમ આખાદકો નઝદીક હય જના અપના

બલબમ રસીદ જનમ, તો બયા કે ઝીન્દા માનમ
પસ અઝઆં કે મન નમાનમ, બચેકાર ખાહી આમદ

ઉસે કયા વયન આએ જસકે દીલમેં યાદ હો તેરી
ઉસે તસ્કીન હો કયું કર જસે તેરી મોહોખ્ખત હો

આતીશે શૌકકો કબ દીલસે જુદાં રખ્યા હય
ધસ લગીકો તો કલેજેસે લગા રખ્યા હય
દખ લેનેકો તેરે સાંસે લગા રખ્યા હય
વર્ના ખીમારે ગમે હીજમેં કયા રખ્યા હય

કુરકત મેં કીસી સુરત, રાહત નમીલી મુજકો
આંસુલી બહા દખા ઓર ઝખ્તલી કર દખા

કલક હય, દદ્દ હય, કાહીશ હય, ગમ હય, નાતવાની હય
ફીરાકે યાર હય યે યા બલાએ આસમાની હય

કહીયો અય બાદે સખા ખીછડે હુવે ચારોકો
રાહ મીલતી હી નહીં, દશતમેં આચારોકો

દદ્દ કુરકતકો પહોંચતી નહીં ઇઝા કોઈ
દીલમેં બચડા હુવા મલ્તા હય કલેજ કોઈ

કીસી દીન આંખસે આકર ઝરા તુમ દખ તો લેતે
કીયા કરતા હય કોઈ હીજમેં આહો કુઆં કયુંકર

લીજયે, સુન્યે, અફસાનએ કુરકત મુજસે
આપને યાદ દીલાયાતો મુજે યાદ આયા

યાદ સખ કુછ હયેં મુજે હીજકે સદમે ઝાલીમ
ભુલ જતા હું મગર, દખકે સુરત તેરી

કલી ઝીન્દા, કલી મુદા, હયેં જખસે તેરી કુરકત હય
કેયામત એક મુન્તેથે, યહાં હરદમ કેયામત હય

ખુદાકે વાસ્તે કુરકૃતઝદોકો મત છેડા
ન પુછો યે કે કટી કીસ તરાઉ હુમારી રાત

ન આયા ઇસ ફૂલકકો આર કુછ, આયા તો યે આયા
ઘરાના વસ્લકી શબકા, બરાના રોઝે હીજાંકા
બરાના આર ઘરાના કામ હય અય આસમાં તેરા
બરાદે વસ્લકી શબકો, ઘરાદે દીન જુદાઈકા

હુમને માનાકે તગાકુલ ન કરોગે, લેકીન
ખાક હો જાએગે હુમ તુમકો ખખર હોનેતક

દીનકો ચયન આતા નહીં, રાતોંકુ નીંદ આતી નહીં
ખાક ઇસ જાનેયે, અયસી દીલલગી લાતી નહીં

યો વસ્લકે વાઝદે તેરે, યે હીજકે સદમે
જાને નહીં દેતે મુજે, મરને નહીં દેતે

યા રખ કલી કીસીકા કીસી પર ન આએ દીલ
આર આએ તો ન હીજકે સદમે ઉઠાએ દીલ

હીજકે સદમે કહાંતક મયેં ઉઠા સકતા હું
દીલકી જા, કાશ, મેરે સીનમેં પથ્થર હોતા

કરે કુરકૃતમેં કબતક સબ્બે અખિયુખ
યે આશક તેરા પયગમ્બર નહીં હય

મત આઘયો, અય વાઝદા ફૂરામોશ, તુ અખલી
જસ તહીં કરા રોઝ, ગુઝર જાએગી શબલી

હુમ ચારીખોસે મીલો, યા ન મીલો, શાદ રહો
તુમ સલામત રહો, હુમતો યે દુઆ કરતે હયેં

મત મીલો, લેકીન કરમ ફૂરમા રહો
ખુશ રહો, જાતે રહો, જસજા રહો

ઉજ આનેમેલી હય, પાસ બુલાતેલી નહીં
બાઅસે તકે બુલાકાત જતાતેલી નહીં

નજે ઇશક ઉસસે હોતા, ન ઉઠાતે રંજે કુરકત
જે શરાબ હમ નપીતે, તોયે કયું ખુમાર હોતા

કલી દમભર હી જે મીલ બચડે તો કયા ખુશ હોના
ઝીંદગી. હાય, જુદાઇમેં બસર હોતી હય

તેરી બારગાહે કરીમીસે યારબ
દુઆ હય કે બીછડે હુવોંકુ મીલાદે
તડપતે હયેં જે હીજમેં તેરે બંદે
તેરી શાને રહમત તુ ઉન્કુ દેખાદે

ફરલે ગુલો બહાર મુબારક હો ઈન્દલીબ
બીન યાર એકસી હય, બહારો ખીઝાં મુજે

મુર્ગે કફૂસ તડપતા હય પરવાઝકે લીચે
આર ચાહતા હય અહલે ગુલીસ્તાંસે જા મીલે

આશક કહીં માઅશુકસે કરતે હયેં કીનારા
બુલબુલકો કલી ગુલકી જુદાઈ હય ગવારા
કુમરીકો બજુઝ સર્વે ચમન કોન હય પ્યારા
ગરદનસે કલી તોફે ગુલામી ન ઉતારા
સર તનસે જુદા હો પ ન જાનાના જુદા હો
અંધેર હય ગર શમ્અસે પરવાના જુદા હો
ગર શામકો ખુરશીદ નેહાં હોતા હય પ્યારે
તો દેખતે હયેં લોગ ઉસે સુખલુકો સારે
ગર દીનકો છુપે, શબકો નીકલ્તે હયેં સીતારે
તુ કોનસી બદલીમેં હય, અય આંદ હમારે
હયરત હય મેરે દીદઅે દીદાર તલબકો
જલ્વા તેરા દીનકો નજર આતા હય ન શબકો

શીરકતે ગમભી નહીં ચાહતી ગયરત મેરી
ગયરકી હોકે રહે, યા, શબે કુરકત મેરી
યે નથી તુજસે ઉમીદ મુજકો તો અય બાદે સખા
આર કુલોકો તરસ જાયગી તુરખત મેરી
હાય કીસ નાઝસે વો કુલ ચહાને આયા
અદલાહ, અદલાહ, દુલહન બન ગઈ તુરખત મેરી

પુછા ન જતેજી કલી કુરકતકા માજરા
મરનેકે બાઝદ કબ્રપે આયા વો દીલરખા
કુલોંકુ જખ ચહાને લગા પડકે ફાતેહા
મયેને દહાને કબ્રસે ચીલ્લાકે યું કહા
આહીસ્તા બર્ગે ગુલ બફીશાં બર મઝારે મા
બસ નાઝુક અસ્ત શીશએ દીલ, દર કીનારે મા

આહ ભર ભરકે તુજે યાદ કીયા કરતા હું
દીલકો ધસિ તહુસે બરબાદ કીયા કરતા હું
મેરી આંખોંમે રહે મેરા સીતારા, યા રખ
શબકો રોરોકે યે ફરીયાદ કીયા કરતા હું
તેરા ફરમાન થાકે ઉલ્ફતમે મેરી ખુશ રેહના
ગમસે અપને તુજે નાશાદ કીયા કરતા હું
જખસે મયેં તેરી મોહોખતમે ગીરફતાર હુવા
હર ગીરફતારકો આઝાદ કીયા કરતા હું
દીલે ગમગીં કો તેરે શાદ કરે તાકે ખુદા
ગમઝદા જો હયેં ઉન્હેં શાદ કીયા કરતા હું
સંગ દીલ જો હયેં ઉન્હેં દીલસે દુઆએ દેકર
ઉન્કી બેદાદ પે બેદાદ કીયા કરતા હું
શામ હોતી હય તો મયેં હુસ્ને તસ્વુરસે તેરે
દીલકે વીરાનેકો આબાદ કીયા કરતા હું
ઉસે માઝ્લુમ હય કયા શય દીલે નાશાદ હય
આહ ભર ભરકે જસે યાદ કીયા કરતા હું

ધસાહી કયા કરેં ઝખ્તે મોહોખ્ખત હમતો મરતે હયેં
 કે નાલે તીર ખન ખનકે કલેજેમેં ઉતરતે હયેં
 કહેં કયા હમપે જો સદમે ગુઝરતે હયેં ગુઝરતે હયેં
 લગાયા જસ ઘડી દીલ ઉસ ઘડીકો યાદ કરતે હયેં
 ખુદા હય કોઇ પુછે હુશમેં મુજકો તેરે આગે
 કે વાં તુમ કીસપે મરતેથે, કહેંજે ધસિપે મરતે હયેં
 કલ્લી યે દીલ તમાશગાહથા અયશોમસરરતકા
 અખ ધસિમેં હસરતો શૌકો તમન્ના સયર કરતે હયેં
 ન પુછો દાગ હમસે ધન્તેઝારે ચારકી સુરત
 કે આંખેં જનતી હયેં ખુખ જો નક્ષે ગુઝરતે હયેં

જુદાઈ.

નહીં જુલતા ઉનકી રૂખસતકા વફત
 વો મીલ મીલકે રોના બલા હો ગયા

આમદે ચારકા મુશ્તાફ તો તુ હમ લેફીન
 નહીં વાફેફ કે ફયામત દમે રૂખસત હોગી

ઉઠાલું સરપે અગર હોવે ગમ ખુદાઈકા
 મગર નહીં હય ગવારા સીતમ જુદાઈકા

લાખ દેતા ફૂલક આઝાર, ગવારા થે મગર
 એક ઉસ ચારકા ન દર્દે જુદાઈ દેતા

હાય રૂખસતકી વો સાઅત, વો ઉદાસી ધરકી
 હમ સંભાલે ઉન્હેં વો હમકુ સંભાલે નીકલે

આતીશે શૈફકો કખ દીલસે જુદા રખ્યા હય
 ધસિ લગીકો તો કલેજેસે લગા રખ્યા હય
 દખ લેનેકો તેરે, સાંસ લગા રખ્યા હય
 વર્ના ખીમારે ગમે હીન્મેં કયા રખ્યા હય

અદલાહ નદે ગદીશે ઐયામે જુદાઈ
 કમ મુખ્હે ફયામતસે નહીં શામે જુદાઈ

વો ફેયામતકી ઘડી હય મૈતકા હય સામના
જખ કોઈ માચ્શુકસે મીલકર જુદા હોનેકો હય
ખહોત આસાં હય મુજકો જનકા તનસે જુદા હોના
મગર અય જને જાં તુજસે જુદાર્થ સખત મુશ્કીલ હય

કોન સુલજાયગા ચે કુદકે દુતા મેરે ખાચ્ચાદ
કીસ્કો ઉલજાગી ચે કાલી ખલા મેરે ખાચ્ચાદ

જાતે હુવે કહેતે હો ફેયામતકો મીલેંગે
કયા ખુબ; ફેયામતકા હય ગોયા કોઈદીન ઓર

જાતે જાતે દખના, કુછ કમ નથી ઈજા હમેં
ઓર જાતે વફત રોકર તુમને તડપાયા હમેં

જવો સીધારો મેરી જાન, તુમ પર ખુદાકી હો અમાન
જતે રહે મીલેંગે ફીર, ફીસમતને ગર મીલા દીયા

જાતે હો, ખુદા હાફીઝ, હાં ઇતની દયા કરના
જખ યાદ તુમેં આએં મીલનેંકી દુઆ કરના

અયાદત.

ઓર એક ખાર મેરી અયાદતકો આધયે
અચ્છી તરફસે મયેં અલી અચ્છા હુવા નહીં

ખહરે અયાદત આએં તો ઉસ વફત આએંગે
જસ વફત મુજસે લખલી હીલાયા ન જાયગા

ઠહર જા અય કજા, આતા હય વો અયાદતકો મેરી
દમે આખીરતો મીલ લેનેદ મુજકો ઉસ સીતમગર સે

ભરી ઝહરસે હયેં અયાદતકી ખાતેં
મરીઝાંકુ અચ્છી દવા મીલ રહી હય

ખેહરે અયાદત આજ વો આકર ચે કહે ગએ
હો ઝીન્દગી અઝીઝ જસે, કયું લગાએ દીલ

ગલે લગાએં, બલાએં લેં, તુમકો પ્યાર કરેં
જો બાત માનો તો મીનત હુઝાર બાર કરેં

મીનત કરે, બલાએં લે, ચાર ઇલ્તેજ કરે
ઈસ પરલી તુમ નમાનો તો ફીર કોઈ કયા કરે

બેઝબાની તરજુમાને શૌકે બેહુદ હો તો હો
વર્ના પેશે ચાર કામ આતી હયેં તફરીરેં કહીં

ખત,—પયગામ.

ઇઝતેરાખ અય દીલે મુઝતર તુજે અયસા કયા હય
પહેલે ખતતો મુજે પડનેદે કે લીખ્યા કયા હય

દખકર હોતી હય તસ્કીન, વો પ્યારા ખત હય
નુસ્ખાએ દર્દે જીગર હય, કે તુમારા ખત હય

ભેજના ખતકાથા કે પયામે અજલ
ઈન્તેઝારે જવાબને મારા

મુશ્ફીક લીખું, શફીક લીખું, દીલરખા લીખું
હયરતમેં હું કે આપકો અલકાખ કયા લીખું

મયેં જીજીવું, અજલસે આપ આજાએં અગર પહેલે
યે પયગામે ઝખાની ખતસે કહેના નામાખર પહેલે

ખત કીતાખત કી સદા રસ્મકો જારી રખના
જુલ જના ન હમેં, યાદ હમારી રખના

નામેકો મેરે પડના ઝરા દખ લાલ કર
કાચઝમે રખ દીયા હય કલેજ નીકાલ કર

તેહરીરે શૌકકા મુજે અચ્છા મીલા જવાબ
લીખ્યા કે હાથ હોંગે ફલમ દખતો સહી

કાસીદ ચલા હય તુ ખખરે ચારકે લીચે
ધતના રહે ખેયાલ કે આંખોમેં જન હય

રોરોકે ખયાં કરના હસરત મેરી અએ કાસીદ
કહેનેમેં જો ન આએ, આંખોસે અદા કરના

યે કહેના ઊસસે અય કાસીદ જો મણવે ખુદ પરસ્તી હય
કે તેરે દખનેકો આંખ મુદ્દતસે તરસ્તી હય

કહાંસે લાએગા કાસીદ ખયાં મેરા ઝખાં મેરી
મઝા જખ થા કે ખુદ સુનતે વો મુજસે દાસ્તાં મેરી

ઊધર કાસીદ ગયા હય ઓર ધિર જતા હય જી અપના
જવાબે નામા તક કીસકો ઊમીદે ઝીંદગાની હય

કયા લીખું ઊરકો મયેં એહવાલ, યે કહેના કાસીદ
એહવાસી કે સખખ તાફતે તેહરીર નહીં

કસમ પયગમ્બરકી હય તુજકો કાસીદ
ઝખાની કહીચો યે નામા દેકર
ચલો ખુલાયા હય ખંદા પરવર
જવાબ હમ લેકે કયા કરેંગે

તસવ્વુ:

રાતકા ખામોશ મન્ઝર, ઓર તસવ્વુર ચારકા
હય ચહી એક વફતે રાહત ધરિકે ખીમારકા

શોકે દીદાર ધરિકો કહેતે હયેં, તસવ્વુરને મેરે
હર દરો દીવાર પર ખીંચા હય નક્ષા ચારકા

શીર વહી ખેખાકીયાં પહેલીસી દીખલાને લગે
શીર મુજે છેડા તસવ્વુરમેં મેરે આને લગે

દીલ કુંઢતા હય શીર વહી કુરસતકે રાત દીન
ખયકે રહેં તસવ્વુરે જના કીચે હુવે

મીલતા હય શબ્દે હીજ તસવુરસે સહારા
કી આંખ ધંધર બંધ, ઉંધર વો નઝર આંખે

તસવુર હય કીસીકા મુનસે ગમ
ખેયાલે દીલરૂઆ હય, ઓર મયે હું

બહોત અચ્છી ગુઝરતી હય તેરે મહુવે તસવુરકી
કલી મગમુમ હો જના કલી મસરૂર હો જના

હમ બંદ કીયે આંખ તસવુરમેં પડે હોં
અયસેમેં જો છમસે કોઈ આજયે તો કયા હો

તસવુરસે તુમારે, દીલકો તસ્કીં દહી લેતે હયેં
તુમ આવો યા ન આવો, કામ અપના હોહી જાતા હય

તુમકો ખખર નહીં કે તસવુરમેં કોન હય
હમ કયું બતાવેં, કરતે હયેં બાતેં કીસીસે હમ

દીલ ચાહતા હય કુદરતે સાનેઅપે હું નીસાર
બયઠા રહું તસવુરે જનાં લીયે હુવે

જો કીં તસવુરમેં બંદ આંખેં
તો સયર સાતોં ફૂલકકી દખી
અગરચે ઝાતુંપે સર હય લેકીન
નઝર હમારી કહાં કહાં હય

કુછ નઝર આતા નહીં ઉસકે તસવુરકે સીવા
હસરતે દીદારને આંખોંકું અંધા કર દીયા

રૂખે રોશનકા તસવુર તો રહ્યા દીલમેં મગર
દીલે ખુશતા બહા અશકકે શામીલ હોકર

હીજકી રાત બદસ્તુર કટી જાતી હય
જાગતે જાગતે ફીર મુખ્જ હુમ્જ જાતી હય

આહ ઉમ્મીદ; કે અખલી નહીં સોને હતી
મુજકો માયુસલી જાલીમ નહીં હોને હતી

અય ખુશા, વોહ મેરી જગી હુઈ આંખેં પુર ખાખ
જો કીસી નુરે તસવુરકે લીયે હોં બેતાખ
મેરી આંખોમેં વહી નુર સમા જાને દો
ઓર દીલમેં વહી તસ્વીર ઉતર આને દો
મુબ્બદમ આંખ ખુલે તો વહી મુરત દેખું
ચડતે મુરજમેં વોહી મોહની મુરત દેખું
ધસી નજઝારએ દીલકશસે મોહબ્બત બનકર
એક તુફાન ઉઠે મોજે મસરરત બનકર
વન્દરીં રાઝચુનીં બાખબરમ ગર્દમ બાઝ
બાઝ ગર્દમ બ મનાઝીલ કે બખુદ જુયમ બાઝ

એક મુદદત તક ભરા હસરતને રંગે આરજી
જખ તસવુરને કલી ખીચા સરાપા ચારકા

દીલકે આખનેમેં હય તસવીરે ચાર
જખ ઝરા ગરદન જુકાઇ, દેખલી

તસ્વીર.

દેખતેહી શૌકને કયસા કીયા બેઈખતીયાર
હોલે દીલ કહેને લગે હમ ચારકી તસ્વીરસે

ખામોશ સુનતી રેહતી હય પેહરેં શબે ફીરાક
તસ્વીરે ચારકો હય મેરી ચુકતગુ પસંદ

દીદાર.

કયા ચયનસે જા કુશમેં આરામ કહેંગા
દમભરલી અગર મૈતસે વો પેશતર આએ

અદલાહ અદલાહ યે દીદારકાથા શૌક મુજે
તકતે તકતે, રહે ખુત, બન ગઈ પાથર આંખેં

હમણી ઝરૂર કાઝમેકો ચલતે, પર અખતો શયખ
કીસમતસે જુતકદેહી મેં દીદાર હોગયા

ગર શરખતે દીદાર નહીં, માતહી તો ખસ
કોઈ તો નીકલે ઇસ દીલે ખીમારકી હવસ

જુલજુલકી આરઝુ ગુલે ગુલઝાર દેખના
ઝોર મેરી આરઝુ તેરા દીદાર દેખના

ઉન્તીસ્વીકો રૂખકી તેરે દીદ હો ગઈ
અખ ચાહે ચાંદ હોકે નહો, ઈદ હો ગઈ

આંખેં જુલી હુઘ હયેં પસે મર્ગ ઇસ લીયે
જાને કોઈકે તાલેખે દીદાર મર ગયા

કુચ્છ યારમેં ચે હસરતે દીદાર મુજે
રોઝ લેઝકે નઈ સયર દીખા લાતી હય
મુજકો અય દાગ કઈ દીનસે વોહ ચે કહેતે હયેં
તુજકો કમખખત યહાં તેરી ફઝા લાતી હય
ઉનકે દેખેસે જો આ જાતી હય મુંહપર રૌનક
વો સમજતે હયેં કે ખીમારકા હાલ અચ્છા હય

દીલકો નીયાઝે હસરતે દીદાર કર ચુકે
દેખાતો હમમેં તાફતે દીદાર હી નહીં

વાય દીવાનગીયે શૌક, કે હરદમ મુજકો
આપ જાના ઉધર ઝોર આપહી હયરાં હોના

આજતક સુરત મરીઝે ગમકુ દીખલાઈ નહીં
ચે તો અય જાને જહાં, શાને મસીહાઈ નહીં

અઝ સરે બાલીને મન ખરખેઝ અય નાદાં તખીખ
દર્દમંદે ઈશક રા દાર ખબુઝ દીદાર નીસ્ત

ફૂઝાં કદમ કે ખયાદે તો દીલમ ખુરસાન્દસ્ત
લેકીન ઈ દીદાએ દીદાર તલખરા ચે ફલાજ

આહુટપે કાન, દરપે નઝર, દીલમેં ઇશ્તીયાક
કુછ અયસી બેખુદી હય હમેં ધન્ટેઝારમેં

મયેં મર ચુકાહું પ તેરેહી દખનકે લીયે
હુઆબવાર ઝરા દમ રહા હય આંખોમેં
વો મણવ હું કે મીસાલે હુઆબે આઈના
છગરસે અશક નીકલ થમ રહા હય આંખોમેં

કીસકા હય ધન્ટેઝારકે ખાબે અદમસેલી
હરખાર ચોંક પડતે હયેં આવાઝે પાકે સાથ

હઝાર ખાર ફેયામત ગુઝર ગઈ હમપર
મગર હુનાઝ શબે ધન્ટેઝાર બાકી હય

કદમે રંજા તુમા, ચશમ બરાહુત દારમ
અય ફ્રીદાએ કફે પાએતો સરો મન્ઝીલે મા

કશ્મમેં રોઝન મેરે રખના ઝરર
મર ગયા હું ધન્ટેઝારે યારમેં

ગઝબ હય નઝઅમે સખ કહેતે હયેં “પડો કદમા”
લગી હય રત મુજે ઉસ બેવફાકે આનેકી

કીસ કીસ તરાણકી દીલમેં ગુઝરતી હયેં હસરતેં
હય વસ્લસે ઝીયાદા મઝા ધન્ટેઝારકા

મર મરકે કાટતા હું શબે ધન્ટેઝારે યાર
ઉઠતા હય ખારે હીજ ભલા મુજ હઝીસે કબ

તુરબતમેં આંખેં બાઅદ ફનાલી ખુદી રહીં
થા ઝીસ્તમેં મઝા જો મુજે ધન્ટેઝારકા

ખબરમ રસીદ ઇમિશાબ કે નીગાર ખાહી આમદ
સરે મને ફ્રીદાએ રાહે કે સવાર ખાહી આમદ
હમેં આહુઆને સેણરા સરે ખુદ નીહાદા બર કફૂ
બઉમીદ આંકે રોઝે બશીકાર ખાહી અ.મદ

બલબમ રસીદ જનમ, તો બેચા કે ઝીન્દા માનમ
પસ અઝઝ્યાં કે મન નમાનમ, બચે કાર ખાહી આમદ
કશીશે કે ફરક દારદ, નગુઝારદત બદીંસાં
બજનાઝા ગર ન આઈ, બમઝાર ખાહી આમદ
બયક આમદન રબુદી દીલો દીનો સબ્બે ખુસરો
ચે શવદ અગર બદીંસાં દોસે બાર ખાહી આમદ

ઝરા ધિરલીતો તશરીફ લાવોગે કે નહીં
મેરાલી ખાનઝે વીરાં બસાવોગે કે નહીં
સખીસે સુલ ભલા હય જો દે જવાબ શીતાબ
અજી તુમ ધતના તો ફરમાવો, આવોગે કે નહીં

અય ખીજ્ ધતને દીન તેરે કયું કર બસર હુવે
હમસે તો રાત કટ ન સકી ધન્ટેઝારકી

જી બંદ હો નીકલહી ગયા, તુ ખુલી રહી
અય ચશમ, આફૂરીં હય તેરે ધન્ટેઝાર પર

સીન્બુમકો ફૂલ હોં તુરબતપે મેરે નરગીસકે
કે નીકલી આંખોંસે હય મેરી ધન્ટેઝારમેં રહ

ધન્ટેઝારે યારમેં જો ચશમ હો જાવે સુફીદ
મદુમક ઉસમેં કહાં હો, દાગે હસરત હોતો હો

ન પુછો દાગ હમસે ધન્ટેઝારે યારકી સુરત
ચે આંખેં જાનતી હયેં ખુબ, જો નક્ષે ગુઝરતે હયેં

ખુલી હય ચશમે લણદ, ધન્ટેઝાર બાફી હય
પસે ફનાલી તમન્નાઝે યાર બાફી હય

તા શીર ન ધન્ટેઝારમેં નીંદ આઝે ઉમ્મલર
આનેકા વાઝ્ઝા કર ગઝે, આઝે જો ખાબમેં

પુછે હો કયા વજુદા અદમ અહલે શૌકકા
આપ અપની આગકે ખસો ખાશાક બન ગઝે

થી અચન વસ્ત્રમેલી મેરી આંખ સુએ દર
લપકા જે પડ ગયાથા મુજે ધન્ટેઝારકા

યે આહતા હય શૌક, ફાસીદ બજાએ મોહર
આંખ અપની હો લીફાફૂએ ખતપર લગી હુધ

દીલાસા.

કલક ઓર દીલમેં સીવા હોગયા
દીલાસા તુમારા બલા હોગયા

તસલ્લી મેરે દીલકો કયા દે રહે હયેં
કલેજેમેં વો ચુટકીયાં લે રહે હયેં

યારકે ઝીકસે નાસેહુને લગાધ ઓર આગ
યારખ આયાથા તસલ્લીકો કે તડપાનેકો

યે તો નહીં કહેતા હુકે સચમુચ કરો અલ્તાફૂ
બુઠીહી તસલ્લી જોહો, કુછ જીલી સકુંગા

તસલ્લી, દીલદહી, દીલ જોઝ, એક હીલાથા
મેરા દીલ દેખતે હયેં, વો જે દીલપર હાથ રખતે હયેં

દીલાસાલી દેતે નહીં આશકોંકુ
યે કયા દીલદહી હય, યે કયા દીલખરી હય

યાદ.

સખા તુ જાકે યે કહીયો મેરે સલામકે બાઝદ
તુમારે નામકી રટ હય ખુદાકે નામકે બાઝદ

હર દીલમેં નએ રંગસે હય યાદ કીસીકી
મીલતી નહીં ફરીયાદસે ફરીયાદ કીસીકી
દીલ થામે હુવે ફીરતે હયેં સખ ગીઓ મુસલમાં
કયા યાદ હય, કયા યાદ હય, કયા યાદ કીસીકી

બાંદમેં અપને ગીરાહ દે કે તુજે યાદ રહે
મયેં યે ડરતા હું કે જાતું ન ફરામોશ કહીં

ખુદ ફરામોશ તેરી યાદમેં હો જાતે હયેં
હમ તુજે કુંદને લગતે હયેં તો ખોજાતે હયેં

અય હમનશીં ન ફીરસએ ખેદાદે ઈશક છેડ
વો યાદ આગએ તો ભુલાયા ન જાયગા

જીતુને ઈશકતો સુદૂત હુઈ જાતા રહ્યા, શીરલી
ઝખાંપર નામ આતા હય કીસીકા ખારખાર અખતક

ભુલાતા લાખ હું લેકીન વો અકસર યાદ આતે હયેં
ધલાહી, તર્કે ઉલ્ફત પર વો કચુંકર યાદ આતે હયેં

ધસીપર નાજથા હસરત તુજે તર્કે મોહોખ્ખતકા
તુજેતો અખ વો પહેલેસેલી ખડકર યાદ આતે હયેં

હમારે આગે જો તેરા કીસીને નામ લીયા
દીલે સીતમઝદાકો હમને થામ થામ લીયા

ગા મયેં રહ્યા રહીને સીતમહા એ રોઝગાર
લેકીન તેરે ખેયાલસે ગાફીલ નહીં રહ્યા

તુમને કીયા ન યાદ કલી ભુલકર હમે
હમને તુમારી યાદમેં સખ કુછ ભુલા દીયા

હઝારોં તહાસિં સાહેબ તુમે હમ યાદ કરતે હયેં
કલી ચુપ હયેં, કલી રોતે, કલી ફરીયાદ કરતે હયેં

કીસ તરફકી હય હવા, કહીયે કીધર ભુલ ગએ
આજ કયા થા જો તુમે યાદ હમારી આધ

યાદ કરકે હમ ન ભુલે, ઓર ન ભુલેં આપકો
આપનેલી ભુલકર એક દીન હમારી યાદ કી?

રહા દારૂ ઈતના પસે તકે ઉલ્કૃત
નહીં ખેલ દીલસે ભુલાના કીસીકા

હર વક્ત લગા રેહતા હય ખસ ધ્યાન તુમારા
ઈસ ગમસે કીસી હાલમેં કુરસત નહીં હોતી

કોઈ દમ, કોઈ સાચ્ચ, યાદસે તેરે નહીં ખાલી
હમેં કયા, બેખબર, અપનાસા તુને બેખબર જાના

હય તુજકો શબો રોઝ અખસ યાદ કીસીકી
પરવા ભી હય ઉસકો, દીલે નાશાદ, કીસીકી

મેરે કાબુમેં ન પેહરેં દીલે નાશાદ આયા
વો મેરા ભુલનેવાલા જો મુજે યાદ આયા

ન કર યાદ, બેખુદ, વો અયશે ગુઝસ્તા
હમેશા રહા હય ઝમાના કીસીકા?

હીચકી.

આના ચે હીચકીયાંકા મુજે બેસખખ નહીં
ભુલેસે ઉસ્ને યાદ કીયા હો અજબ નહીં

હીચકીયાં આતી હયેં કયું આજ દીલે નાશાદ મુજે
શાયદ ઉસ શોખને ભુલેસે કીયા યાદ મુજે

મુજે યાદ કરનેસે ચે મુદદુઆ થા
નીકલ જાએ દમ હીચકીયાં આતે આતે

લેઆએ ઉન્હેં સાથ, મેરી નઝઅકી હીચકી
કુખી હુઈ આવાઝમેં ઈતના તો અસર હો

તેરી યાદસે જો હીચકીયાં આઈ થમથમ કર
ચેહી આરઝુથી કે નીકલે દમ મેરા થમથમ કર

હીજમેં હુમને અજખ તોરસે દીલશાદ કીયા
આઈ હીચકી તો કહા ઉસને મુજે યાદ કીયા

હય વફતે નઝઅ મેરા, આરહી હય આખરી હીચકી
ઝરા તો અય ફઝા થમ જા વો મુજકો યાદ કરતે હયેં

હુસ્ન.

નીંદ ઉસકી હય, દીમાઝ ઉસકા હય, રાતેં ઉસકી
છરકે શાનેપે તેરે જલકે પરેશાં હોંગે
પુશતે પા હોગઈ રંગીં કંકે પા સે પહેલે
અકસે આરેઝને કીયા કામ હીનાસે પહેલે

મશામેં બુલબુલમેં રશકે ગુલકી હનોઝ બુલી નહીં ગઈ હય
અલીવો નામે ખુદા હય ગુન્યા, નસીમ બુલી નહીં ગઈ હય

મસૂદે રૂખપે તેરે ખાલકા દાના કયસા
ફાયમ ઉન્નાંર ચે બારૂકા દાના કયસા

દીલ સંભાલે રહો અય દીલ વાલો
ચોરીયાં દુઝદે હીના કરતે હયેં

અલી ઈસ રાહસે કોઈ ગયા હય
કહે દેતી હય શોખી નક્ષે પા કી

આધનેને કર દીયા મગરૂર હુસ્ને યારકો
હોગા મહશરમે ગીરેખાને સીકંદર હાથમેં

હુસ્નકે આશક નહીં હમ, આશક હયેં દો આરકે
નાઝકે, અંદાઝકે, રફૂતારકે, ગુફૂતારકે

એક ફૂકત મયેંહી નહીં ચાહનેવાલા તેરા
છસને પયદા કીયા વોલી તો હય શયદા તેરા

ઈલાહી કયસી કયસી સુરતેં તુને ખનાઈ હયેં
કે હર સુરત કલેજેસે લગા લેને કે ફાખીલ હય

ચે હુસ્નહીસે હય ઈશક પયદા
 ચે ઈશકહીસે મુસીખતે હયે
 જો ચે નહોતા તો દીલ નહોતા
 જો દીલ નહોતા તો ગમ નહોતા

યા રખ દીલોંકી ખયર વો કહેતા હય દીલફરેખ
 દેખે તો કોઈ દેખે હમેં ઓર ન આએ દીલ
 રૂખે રોશનકે આગે શમ્મ રખકર વો ચે કહેતે હયે
 ઉધર જતા હય દેખે યા ઇંધર પરવાના આતા હય
 બઝમે આલમમેં હુસીં શમ્મ હયે, હમ પરવાને
 શમ્મરૂ આએ હયે દુન્યામેં જલારે હમકો

ગુંચે સર અપના જીકા લેતે હયે, શરમાતે હયે
 મુસ્કેરાતે હુવે ગુલશનમેં જો વો આતે હયે
 ઝ ફૂંક તા બકદમ હર કુળ કે મી નીગરમ
 કરીશમા દામને દીલ મીકશદ કે જા ઇંજિસ્ત
 જીસ જાએ સરાપામેં નઝર જાતી હય ઉસ્કે
 આતા હય મેરે જીમેં, યહીં ઉમ્ર બસર હો
 તસ્વીર તેરી ખીંચે મુસવ્વર તો કયા મજલ
 દસ્તે ફઝા તો શીર કોઈ તુજસા બના સકે
 તેરા મુંહ દેખ જુલજુલ ફુલસે બેઝાર હોજાએ
 અગર ગુલ તુજ તલક પહોંચે, ગલેકા હાર હોજાએ
 નાઝો અદાઓ કુલ્ફે રૂખો ચશમ હયે સીતમ
 ઇતની બલાઓંસે કોઈ કચુકર બચાએ દીલ
 અલ્લાહ ઉંહેં તુ નઝરે બદસે બચાના
 બન ઠનકે વો બચકે હયે મેરે અહેલે અઝામેં
 સુરત તેરી દીખાકે કહુંગા ચે રોઝે હુશ
 આંખોંકા કુછ ગુનાહ, ન દીલકા કુસુરથા

અય દાગ કીસ કામકી મસ્તીઓ જવાની
તુમ ઇસમેં જો અંદેશો ફેર્કાં નહીં રખતે

અય જવાની યે તેરે હમકે હયેં સારે જગરે
તુ નહોતી તો ન યે દીલ, ન યે અરમાં હોતે

રેહતી હય કબ બહારે જવાની તમામ ઊંમ
માનીંદ બુએ ગુલ, ઇંદર આઈ, ઉંદર ગઈ

યે નાહ, યે ગુરર, લડકપનમેં તો ન થા
કયા તુમ જવાન હોકે બડે આદમી હુવે

ફૂરલે ગુલ હય, કુબકુ ચીલ્લા રહે હયેં મય ફૂરેશ
બાદમે રંગીં, બયા ઓ સાફીયે કૌસર, બનોશ

અયશ કરલો નવ જવાનો વર્ના જતા હય શખાખ
ઓર હય દાઆર દીન મહેમાન ફૂરલે નાઓ નાશ

હય જવાની ખુદ જવાનીકા સીંગાર
સાદગી ધહેના હય ઇસ દીનકે લીયે

કયા દીન યે, કયા બહારથી, અબ કુછ ન પુછીયે
યાદશ બખ્શર, હાય ઝમાના શખાખકા

ચેહી દીન હયેં દુઆ લેલો કીસીકે ફલ્એ મુઝતરસે
જવાની આ નહીં સકતી, મેરી જાં, શીર નએ સરસે

બોસા.

ખુદ તેરે હાંઠ યે કહેતે હયેં કે બોસા લેલો
મઅશુફકી હોતી હય ઇજઝત કયસી

બોસા દેને મેં જો પુછા કે બીગડતા કયા હય
બોલો, લેનેમેં કહો આપકો મીલ્તા કયા હય

બોસા બીન માંગે રહ્યા નહીં જાતા
ગાલીયાં ખાનેકી આદત હો ગઈ

મયેને બોસા તલબ કીયા તો કહ્યા
યે ખરાબી હય મુંહ લગાનેકી

જબ તલબે બોસા કીયા ઉનસે, તો હંસકર બોલે
મુંહ તો અપના દેખીયે સાહેબ ઉઠાકર આઈના

બોસા લેકર દીલ દીયા હય ઓર શીર નાલાં હો તુમ
કોઈ જાને મુફતમેં હઝરતકા તુકસાં હો ગયા

લેતો લો સોતેહી ઉસ્કે પાઉંકા બોસા મગર
અયસી બાતોંસે વો કાફીર બદગુમાં હો જાયગા

હંસી.

દીલ લેકે કરે ઉનકી બલા બાત કીસીસે
કુરસતહી નહીં બાતકી, હોઠોંકુ હંસીસે

યે હંસી અછી નહીં, યાં દીલપે બીજલી ગીર પડી
નીચી નઝરોંસે, મેરીજાં, મુસ્કેરાના છોડદા

હમ ગએથે ઉસસે કરને શીકવએ દહે ફીરાક
મુસ્કેરાકે ઉસને દેખા, સખ ગીલા જાતા રહ્યા

તખસ્સુમ હય વો હોઠોં પર જો દીલકા કામ કરજાએ
ઉન્હે ધરકી નહીં પરવા; કોઈ મરતા હો, મર જાએ

સખબ ખુલા યે હમેં ઉન્કે મુંહ છુપાનેકા
ઉડા નલે કોઈ અંદાઝ મુસ્કેરાનેકા

જો કુછ મુજતી હય, નઈ મુજતી હય
મયે રોતા હું, ઉનકો હંસી મુજતી હય

અય કે મીગોઢકે મીઆયમ, નમીઆઈ ચેરા
 પાએ શૌકતરા મગર રંગે હીના ઝંછરે પાસ્ત
 ગચે મન લયલા અસાસમ દીલ ચુ મજનું દર હવાસ્ત
 સર બસેહરા મીઝનમ, લેકીન હુયા ઝંછરે પાસ્ત
 ફરક તા ખામસ્ત ખાશદ અસ્તએ નામુસો નંગ
 પુખ્તાકારાને જીનુંરા કય હુયા ઝંછરે પાસ્ત

ઉઠ નહીં સકતી હુયાકે બોજસે
 રહમ આતા હય નીગાહે યાર પર

બે તુ હય પદાં નશીં સીતમગર,
 હુયા યહાંતક હય તુજકો લાઝીમ
 કે અબ તસવ્વુરમેલી તો આકર,
 નીગાહે ઉશશાફસે હુપા કર

મીલાકર આકમેલી, હાય, શર્મ ઉન્કી નહીં જતી
 નીગાહ નીચી કીચે વો સામને મદફૂનકે બયઠે હચે

હમ તુમ હોં ફૂકત જખતો હય ખીલવતકા મઝાલી
 ચે કયા, કે જહાં હમહોં, વહીં શર્મે હુયાલી

હીજબે નવ ઉરસાં દર બરે શૌહર નમીમાનદ
 અગર માનદ, શબે માનદ, શબે દીગર નમી માનદ

કયસી હુયા, કહાંકી વફા પાસે ખલફ કયા
 હાં ચે સહી કે આપકો આના યહાં નથા

જખ આબમે આતેહો, મુંહ મુજસે હુપાતે હો
 મુશ્તાફસે શર્મ અયસી, આશકસે હીજબ અયસા

હમે તો શૌફ હય, બે પદાં તુમકો દખેગે
 તુમે હય શર્મ તો આંખોંપે હાય રખ લેના

રૂખકો પોશીદા અખસ માહેલકા કરતે હયેં
અચ્છી સુરતકો છુપાતે હયેં, યુરા કરતે હયેં
શુક પદેહીમેં ઉસ બુતકો ખુદાને રખ્યા
વર્ના ઈમાન ગયાહીથા, ખુદાને રખ્યા

મુંહ છુપાનાથા તુમહેં પહેલેહી રોઝ
અખ કીયા પદાં, તો ક્યા પદાં કીયા

દીલમેં આ જાવ કે ચે ધર તો હય પદેકા મકાન
હમને આખેં બંદ કરલીં, આવ, પદાં હોગયા

બુતોસે પદાં ઉઠાનેકી બહુસ હય બેકાર
ખુદી દલીલ હય, કાઝબાલી બે નીકાબ નહીં

આએ હયેં મેરી લાશપર ઉદે હુવે નીકાબ
આખેં હુઈ બે બંદ તો પદાં નહીં રહા

ઈસ ફદર તો હય તેરા, પદાંનશીં, પાસે હીજબ
કે તેરે દદકોલી દીલમેં છુપા રખ્યા હય

દીખાકે મુંહ બે છુપાતે હો, કોઈ છુપતા હય
નીગાહે શૌક રહેગી નીકાબમેં દાખીલ

ખુખ પદાં હય કે ચીલમનસે લગે બચઠે હો
સાફ છુપતેલી નહીં, સામને આતેલી નહીં

તુમ ખાખમેંલી આએ તો મુંહકો છુપા લીયા
દખો જહાંમેં પદાંનશીં આરલી તો હયેં

હમતો તખ જાનેકે હય પદાંનશીં
જખકે તુ દીલમેંહી આના છાડ દે

આતેહો તસબુરમેં, ખેયાલોમેં, દીલોમેં
ઉસપર ચે તકાજા હય કે હમ પદાંનશીં હયેં

નીકાળ કહેતી હય, મયેં ફીન્નએ ફેયામત હું
યકીં નહોતો કોઈ દખલે ઉઠાકે મુજે

હીજળ કયસા, કહાંકા પદ્મી. હટાવોલી, ઇસ્મેં કયા ધરા હય
પુરાને અંદાઝકા યે યુકીં, જદીદ ફેશનમેં નારવા હય

નાઝ.

દમે રખસત કહા મયેંને, યે સુરત ફીરલી દખેંગ
તો કીસ અંદાઝસે હંસકર કહા “દખેં, ખુદા જાને”

એક ફતરાલી ન પીના, મગર અય જાને જહાં
ઈસી અંદાઝસે કહેના, કે, નહીં—થોડીસી

આએ જો મેરે પાસ તો મુંહ ફેરકે બયઠે
યે આજ નયા આપને દસ્તુર નીકાલા

ખુદા જાને કરેગા ચાક કીસ કીસકે ગીરખાંકો
અદાસે ઉનકે ચલનેમેં ઉઠા લેના યે દામનકા

અબસ તુમ અપના રૂકાવટસે મુંહ બનાતે હો
વો લખપે આઈ હંસી, દખો મુસ્કેરાતે હો

કુછ ઈસ અદાસે આપને પુછા મેરા મીઝાજ
કહેના પડા કે શુક હય પરવરદીગારકા

કહા જો ઉનસે કે મયેં દીલ તો કર ચુકા હું ફીદા
તો હંસકે બોલે અલી તેરી જાન બાકી હય

સદકે હો જાઉં મયેં, અલ્લાહરે, યે લોલાપન
ગાલીયાં દેતે હયેં આર આપહી શરમાતે હયેં

મારા નીગાહે નાઝસે પહેલે જગરપે તીર
શીર ઉસપે હુકમ યે હય કે લખપર કુચાં નહો

રસ્વા અગર ન કરનાથા આલમમેં યું મુજે
અયસી નીગાહે નાઝસે દખાથા કયું મુજે

મુર્ગે બીસ્મીલકી તરાહ લોટ ગયા દીલ મેરા
નીગાહે નાઝકી તાસીરલી કયા હોતી હય
મુંહસે કહેતે હયેં કે જવો, પ શારારત દેખો
મેરે દામનકો અંગુઠેસે દયા રખ્યા હય

શહીદ નાઝ.

લીયે શીરતી હય બુલબુલ ચાંચમેં ગુલ
શહીદ નાઝકી તુરબત કહાં હય

સખા ચમનમેં શહીદાને નાઝ દફૂન હયેં કયા
હરએક ગુન્હેસે આતી હય મુજકો બુ ગુલકી
અય ફેં જો તેરે હાથસે હો જતું મયેં શહીદ
વો મોતલી હો ઝીન્દગીએ જવેદાં મુજે

નીયાઝ.

મારા વીદાઅ કદ્દ દીલો અફલ હરચે બુદ
ઇલ્લા સરે નીયાઝ બરઆં અસ્તાં બમાન્દ

નગ્ગીશે શૌક દેખીયે, હુસ્નકી બઝમે નાઝમેં
ગયરકે પાંઉં પડ ગયા, બેખુદીયે નીયાઝમેં

સર રખ દીયા હુમને, દરે જાનાના સમજકર
કાફીર હો જો સીજદા કરે બુતખાના સમજકર

ઇતના ન બેઅદબ હું કે કહું ઇધરકો દેખ
મયેં તુજકો દેખતા હું, તુ ચાહે ઉધરકો દેખ

અલ્લાહ અલ્લાહરી. સીજદેકી તમન્ના મુજકો
ઉસ્કે હર નક્ષે કફે પાપે બુકા જતા હું

ન સીતમકા કલી શીકવા, ન કરમકી ખાહીશ
દેખતો હમલી હયેં, કયા સબ્બો ફીનાઅતવાલે

નાઝુકી પર કોઇ મીટ જાએ ન ઉન્કી કયું કર
ગુન્યા ચટકા તો કહા સરમેં ધમક હોતી હય

કુરબાન જાવું ઉન્કે મયેં, અલ્લાહરી નાઝુકી
પડતી હય ચાંદની તો વો કુમલાએ જાતે હયેં

નાઝુક કલાઘયાં મેરીં તોડેં અદુકા દીલ
મયેં વો બલાહું શીશસે પથરકો તોડું

ફદમ રખ ગયા કોન સીનેપે મેરે
ગુલે દાગમેં આજ મેંહદીકી જુ હય

અલ્લાહરે નાઝુકી, કે જવાબે સલામમેં
હાથ ઉસકા ઉઠકે રેહ ગયા મેંહદીકે બોજસે

હમારે શીશએ દીલકો સંભલકર હાથમેં લેના
નઝાકત ઉસમેં અયસી હય, નઝરસે જખ ગીરા, દુઝા

ધમ્તેણાં.

હમારા ધમ્તેણાં કરતે હો લેકીન
તુમારાલી ઇસીમેં ધમ્તેણાં હય

વફા.

હમે ઉન્સે હય વફાકી ઉમ્મીદ
જે નહીં જાનતે વફા કયા હય

કુછ બેવફાઇયોંકા તુમારે ગીલા નહીં
માઝ્શુક કોનસા હય જે હો બેવફા નહીં

જીતેજ ફદ્ર બશરકી નહીં હોતી, લેકીન
યાદ આવેગી તુજે મેરી વફા મેરે બાઆદ

નીબાહુંગે ફૂનાકે બાઝ્હલી વઝએ મોહોખખતકો
ગુબારે રાહ બનકર હમ તેરા દામાં ન છોડેંગે

હુલ્ક પર તેગ રહે, સીનેપે જલ્લાહ રહે
લખપે હો નામ તેરા, દીલમેં તેરી યાદ રહે

યું તો વો રોઝ કીયા કરતે હયેં એકરારે વફા
વફત આતા હય તો ફીર સાફ મુકર જાતે હયેં

સીના તીરેંસે છીદ, હુલ્કપે તલવાર ચલે
સખ હો, લેકીન નકરે નાક વફાદારીકી

બહોત રોયા વફાએં યાદ કરકે
સીતમગર દખકર મદફૂન કીસીકા

હુમને એહસાન અસીરીકા ન બરખાદ કીયા
મરતે દમ મુંહ તરફે ખાનએ સૈયાદ કીયા

પ્રદાં રૂખે વફાસે ઉઠાયા ન જાયગા
દાય ઉસ્ને જો દીયા હય, દીખાયા ન જાયગા

એવફા તેરી નહીં કુછ તકસીર
મુજકા મેરી વફાહી રાસ નહીં

કોઇ તુમકોલી ચાહુગા, કીસીકો તુમલી ચાહુગે
મગર મેરી વફાએં યાદ હોંગીં, મેહરબાં, બરસોં

મયેં એવફા હું ચોર વફાદાર આપ હયેં
કયા સચ કહા હય, આપકે ફરખાન જાધયે

ફેયામત હય તબીઆત આ ગઈ ઉસ આફૂતે જાંપર
જીસે ધતના નહીં માઝલુમ ઉલ્ફત કયા, વફા કયા હય

ફાતીલ હુમારી નાઝશકી તશહીર હય ઝરર
આયંદા તા ન કોઈ કીસીસે વફા કરે

વફામેં સાબેત ફદમ નીકલના, ફીદાએ ફરિકે હુબીબ હોના
યે કામયાબી હય આશફીકી, ચેહી તો હય ખુશનસીબ હોના

જુબર હોકર બાવફા હોવે
મયેં ન માનુંગા, ગર જુદા હોવે

રખત ખાલીદસે બડા, મુજસે વફા ચાહતે હો
દીલમેં સમજે તો ચે કયા કરતે હો, કયા ચાહતે હો

ગરચેથે બેવફા મગર, આહી ગયા વફાકા પાસ
રોને લગે વો ઝાર ઝાર, મેરા મઝાર દેખકર

ઉઠ ગઈ યું વફા ઝમાનેસે
કલી ગયા કીસીમેં થીહી નહીં

ઝમાના જનતા હય, દીલ તુમારા જનતા હોગા
દયાકી મયેંને યા તુમને, વફાકી તુમને યા મયેંને
તેરે ખેયાલસે કબ આશના નહીં હું મયેં
જુદા હું તુજસે મગર ફીર જુદા નહીં હું મયેં
જહાંને સયેંકડાં બદલી હયેં કરવટેં લેકીન
અઝલસે તેરે સીવા ઓરકા નહીં હું મયેં

હુરમમેં, દયરમેં, કાઝખેમેં, દરતો સેહુરામેં
કહાં, કહાં તેરી ખાતીર ફીરા નહીં હું મયેં

ન ઉઠે મરકેલી અયસે તેરે કુચેમેં હમ બયઠે
મોહોખ્ખતમેં અગર નીકલે તો હમ સાખીત-કદમ નીકલે

મરતે મરતેલી તેરા નામ લીચે જાતા હું
કહેદે ઇન્સાફસે અબ મયેં હું વફાદર કે તુ

ઇતના તો કુદમો જોર ન કર મુજ ચરીખ પર
બંદે જુદાકે; મયેંલીતો બંદા જુદકા હું

લીખકર હમારા નામ ઝમીંપર, મીરા દીયા
ઉનકા તો ખેલ, ખાકમેં હમકો મીલા દીયા

એક આલમકો આઝમા દેખા
અસકો દેખા, બેવફા નીકલા

ખુએ ઉલટત, ન અમે ખુએ વફા
ઉસકો દીલ દેકે કયા કરે કોઈ

કુછ બેવફાઈયાંકા તુમારે ગીલા નહીં
માઝશુક કોનસા હય જો હો બેવફા નહીં

જફા.

જફાલી કરતે જાતે હયેં, વો ડરકર પુછતેલી હયેં
મેરે શીકવે કરેગા દાવરે મેહશરસે તુ કયા કયા

ઉઠે રોઝ એક સીતમ ઇબદ કરના
હમેં રોઝ એક નઈ ફરીયાદ કરના

કોન ઉઠાએગા તુમારી યે જફા મેરે બાઆદ
યાદ આવેગી તુમે મેરી વફા મેરે બાઆદ

દીલોકે લેનપે આમાદગી જો ફરમાઈ
અદાસે, નાઝસે, ગમ્ઝસે, મુસ્કેરાકે લીયે
જો લે ચુકે તો લગે બેવફાઈયાં કરને
ગુનાહ કુંઠકે પયદા કીયે જફા કે લીયે

મીલાતે હો ઉસીકો ખાકમેં જો દીલસે મીલતા હય
મેરીજાં, આહનેવાલા બડી મુશકીલસે મીલતા હય

ફત્લે આશક કીસી માઝશુકસે કુછ દુર નથા
પર તેરે અહદકે આગે તો યે ફસ્તુર નથા

ફત્લ કર ઝલો મુજે યા જુમેં ઉલટત બખ્શદો
લો ખડે હયેં હાથ બાંધે હમ તુમારે સામને

બે નીયાઝી હુદસે ગુઝરી, બંદા પરવર, કબ તલક
હમ કહેંગે પ્રાલે દીલ એર આપ ફરમાવેંગે “કયા”

ઝોરહી કયા થા, જફાએ પાસખાં દખા કીયે
આશીયાં ઉજડા ગયા, હમ નાતવાં દખા કીયે

ગા ફહરસેહી દખેં, મગર દખતે તો હયેં
મયેં શાદ હું કે હુંતો કીસીકી નીગાહમેં

ખુદાકો માનો, હંસી-નજનો, ન મેરે દીલપર જફા કરો તુમ
હીલેગા અર્શે ખરીકા પાયા, ઝરા તો ખોદ્દે ખુદા કરો તુમ
ઝમાના ઉલ્ટા હય કયા કરો તુમ, ખદા જો હય વો અદા કરો તુમ
વફા કરેં હમ, જફા કરો તુમ; દુઆ કરેં હમ, દયા કરો તુમ
સુરે વસલત, કે રંજે ફુરકત, દવાએ ઉલ્ફત, કે દર્દે કુલ્ફત
નીશાને ખોસા, કે દાગે હસરત. ફખુલ હય, જો અતા કરો તુમ
ખજ હય, ખેજ મેરા ગીલાથા, તુમારા ઇસમેંહી કયા ગુનાથા
યે મેરી તફદીરમેં લીખાથા કે મુજપે જોરો જફા કરો તુમ

ઇસ તગાકુલ પરભી કરતે હયેં તુજહીકો યાદ હમ
કીતને હયેં મજબુર દખ, ઓ ખાનીયે ખેદાદ હમ
અકુલ કખ આઈ હમેં, જખ હો ચુકા નાકામ દીલ
રહમ કખ આયા તુજે, જખ હો ચુકે ખરખાદ હમ
આએથે મેહફીલમેં તેરી, ખા હઝારાં આરઝ
અખ ચલે હયેં એક લેકર ખાતીરે નાશાદ હમ

તીરપે તીર લગાવો તુમે ડર કીસકા હય
સીના કીસકા હય, મેરી જાન, જગર કીસકા હય

રહેગા કયું કોઈ તર્જે સીતમ બાકી ઝમાનેમેં
મઝા આતા હય ઉસ કાફીરકો ઉલ્ફત આઝમાનેમેં

જખ ઉનસે કહા દર્દી મેરેલી દવા હો
ફરમાયા કે “અલ્લાહ કરે, ઇસસે સીવા હો”

જખ કહા મયેને કે લો મરતા હું મયેં
ખોલે, “ખીરમીલ્લાહ, અચ્છી ખાત હય

ફરીબ હય યાર રોઝે મેહશર, છુપેગા કુશતોંકા ખુન કયુંકર
જો ચુપ રહેગી ઝખાને ખંજર, લહુ પુકારેગા આસ્તીંકા

ખીલોના સમજકર ખીગાડો ન હમકો
કે હમલી કીસીકે બનાએ હુવે હયેં

તુજે કયા હય ખખર લજ્જત જો હય દીલકે તડપનેમેં
અરે આ રફસે બીરમીલકા તમાશા દખનેવાલે

દર્દ દીલ કહીયે તો કહેતા હય વો શોખ
એકહી તુમકો કહાની યાદ હય

બરસાઓ તીર મુજપે મગર ઇતના માનલો
પહેલુમેં દીલ હય, દીલમેં તુમારા ખેયાલ હય

સીના ઉસકા હય, દીલ ઉસકા હય, જગર ઉસકા હય
તીરે બેદાદ જધર રૂખ કરે, ધર ઉસકા હય

આપહી અપને ઝરા જોરો સીતમકો દેખેં
હમ અગર અઝાં કરેંગે તો શીકાયત હોગી

ખુશ આતી હયેં પાઉંકી તેરી ઠોકરેં ઝાલીમ
સરકો કલુ ફદ્દમાંસે ઉઠાનેકે નહીં હમ

તુમ જખ કીયે જવો, હમ સખ કીયે જવેં
અલ્લાહતો મુન્સીફ હય, અલ્લાહ જઝા દેગા

ઝાલીમ વફાકા મેરે જો લેતા હય તુ હીસાબ
અપને જફાઓ ઝુલ્મકાલી કુછ શુમાર કર

કીસકા હય જગર જસપે યે બેદાદ કરોંગે
લો દીલ તુમેં હમ દેતે હયેં, કયા યાદ કરોંગે

નાતવાનોકે સતાનેસેં જઝર કર ઝાલીમ
અશલી આહસે મઝલુમોકે હીલ જતા હય

કતલસે યે બેગુનાહ રાઝી હય અપને ઇસ લીયે
હાથમેં એક રોઝ તો દામાને ફાતીલ હોવેગા

વો ન છોડેગે શેવએ બેદાહ
લાખ મેહરો વફા કરે કોઈ

ઉસકો હય શૌકે સીતમ, મુજકો સીતમકી ખાહીશ
મયેં સીતમગારકો દરકાર, સીતમગાર મુજે

હર જફ્રાકો તેરે વફા કહીયે
યે ન કહીયે તો ઓર કયા કહીયે

યેતો સખ બેરો જફ્રા હોગએ ખુગર હમકો
ચાહીયે અખ સીતમે નવ કોઈ ઇન્દ કરો

જનાઝા દેખકર મેરા કહા હયફ
રહી દીલહીમેં સખ હસરત જફ્રાકી

અય બુતો બે ચાહો સખ કરલો સીતમ
હો રહેગી ફીર ખુદાકે સામને

અય સનમ ઇસકદર જફ્રા મુજપર ?
આખીર મયેંલી ખુદાકા ખંદા હું

ફેરેગે મુંહ નહરગીઝ, ઉસ શોખકી જફ્રાસે
હોગા યેહી ન, આખીર, મર જાએગે; બલાસે

અલી મીઠા નહીં દાઝવા સીતમરસીદાંકા
કફ્રન હુવા નહીં મયલા તેરે શહીદાંકા

હરએક ખાતપે કહેતે હો તુમ કે “તુ કયા હય”
તુમહીં કહો કે યે અંદાઝે ગુફ્તગુ કયા હય

મયેં હું મુસ્તાફે જફ્રા, મુજપે જફ્રા ઓર સહી
તુમ હો બેદાહસે ખુશ, ઇસસે સીવા ઓર સહી

નાલા જીઝ હુસ્ને તલખ, અય સીતમ ઇબદ નહીં
હય તફાઝાએ જફ્રા, શીકવએ બેદાદ નહીં

વાય ગર તેરા મેરા ઇન્સાફ મેહુશરમેં નહો
અખતલક તો ચે તવકફેઅથી વહાં હોખયગા

તેરે અઝાબપે મરનેકી મયેંને કોશેષ કી
મગર ન જીને તુ દેતા હય એાર ન મરનેકો

આસંએ હુશમેં હોતા હય કયા ઇન્સાફે સીતમ
દખીચે મયેંહી ઠહેરતા હું ગુનાહગાર, કે તુ

સીતમ તાઝા, નધ બેદાદ, જખ ઇબદ કરતેં હયેં
ઈનાયત મુજપે હોતી હય, મુજે વો યાદ કરતે હયેં

જફ્રા પર જાન દેતે હયેં, સીતમપર તેરે મરતે હયેં
ચે નાકામે મોહોખખત, સચતો ચે હય, કામ કરતે હયેં

ચક્રેં દરીયાપે તફાઝા હય ન દામન લીગ
પાંઉં બેહકે નકલી, હુકમ હય મસ્તોંકે લીચે
દર્દસે તડપે મગર, ઉફ્રકા કલી નામ નલે
હો ન જીમખીશ કલી ઇરશાદ હય ચે ખીરમીલસે
જીખડ કરતાલી હય એાર કહેતા હય ફરીયાદ નકર
ઈસ કંદર જખ મેરે હાલપર જલ્લાદ નકર

મુજકો વફાકી હસરત, તુ માયલે જફ્રા હય
મેરા ખેયાલ કયા હય, તેરા ખેયાલ કયા હય

તેરે સીતમકે સદકે, કયા હૈસલે નીકાલે
મેરી વફાએ દીલલી, શરમીંદએ જફ્રા હય

ચાહકા નામ જખ આતા હય ખીગડ જાતે હો
વો તરીફા તો ખતાવો તુમહેં ચાહેં કયું કર
ચે ચલન કીસને સીખાયા, ચે તરીફા કીસને
આ ગઈ જોરો જફ્રાકી તુમહેં રાહેં કયું કર

સરઝદ ખતા જો હમસે હુઈ વો ખતાધયે
 બંદા નવાઝ, કીસ લીયે હમસે ખડ્ગા હયે આપ
 જીઝકે કહેને લગે, લગ ચલે બહોત અબતુમ
 કલી જો જીલકે ઉનસે કલામ મયેને કીયા
 ગુરસેમેં તેરે હમને બહોત હુઈ ઉઠાયા
 અબતો અમદન ઓરલી તકસીર કરેમે
 હો ગયા ઓર ઝીયાદ વો કશીદા હમસે
 દાસ્તો કયા કશીશે દીલકા અસર પુછતે હો
 બરહમ હુવે હુઝર મેરી અર્થે શૌક પર
 આખર યહી ખતા હય; મગર ચે ખતા નહીં
 આજકી શખ નખડ્ગા હો, તેરે કુરબાં, હમસે
 કલતો લેવેહીગી બદલા, શખે હીજ્રાં, હમસે

રહમ.

પહોંચે ઉનકે રખર, હમતો ઈસી ખેયાલસે
 આએગા શાયદ ઉનકો રહમ છાલતે ઝાર દખકર

રંઠના.

તુમારા રંઠના હરબારકા અચ્છા નહીં દખો
 જુરે હયે હમ, જો દીલપર રખતે હયે વો કર ગુઝરતે હયે

ફીર મુજસે લડા હોતા, ફીર રંઠ ગયા હોતા
 ફીર દખ લીયા હોતા નાલોંકા અસર તુને

આપ રંઠે હયે ખુદાતો નહીં રંઠા હમસે
 અપને બંદાકા હય વો પુછનેવાલા કયસા

મનાના.

કહેકે ચે ખાખે અદમસે હમે ચાંકાતે હયે
 આંખે ખોલો કે હમ આએ હયે મનાનેકે લીચે

જો બાતબાત પર રૂંઠે ઇલાજ કયા ઉસકા
કહાં તલક ઉસે હરરોઝ હમ મનાએંગે

ખુદાકા મીલના બહોત હય આસાં
બુતોંકા મીલના હય સખ્ત મુશ્કીલ
યક્કીં નહીં ગર કીસીકે હય હમ
તો કોઇ લાવે ઉસે મનાકર

અગર તકદીર સીધી હય તો ખુદ હોજાએંગે સીધે
ખક્રા બચઠે રહો તુમકો મનાને કોન આતા હય

તુમ રૂંઠ જાવો હમસે તો હમ મીનતેં કરેં
હમ રૂંઠ જાએં તુમસે તો હમકો મનાએ કોન

મેરા સર ઉનકે ફદમાંપર હય વો દામન છુડાતે હયેં
ઇલાહી કીસ તરાફ દુન્યામેં રૂંઠોકો મનાતે હયેં

ચાહે અબ દેખલો ખક્રા હોકર
હમલી હરગીઝ નહીં મનાનેકે

આકે તુરબતપે મેરી કહેતે હયેં, લો ઉઠ બચઠો
અબતો મુફ્ત હુધ હમ તુમકો સતાતેલી નહીં

અબસ તુમ અપના બનાવટસે મુંહ બનાતે હો
વો આઈ લબપે હંસી, દેખો મુસ્કેરાતે હો

પશેમાની.

કી મેરે ફતલકે બાઝ્દ ઉસને જફ્રાસે તૌબા
હાય, ઉસ ખુદ પશેમાંકા પશેમાં હોના

હાય વો શરમીંદગીસે મેરે આગે રોદીયે
મયેં શીકાયત કરકે નાદીમ આર ઉલ્લા હોગયા

મેરે આગે બને બચઠે હયેં વો તસ્વીરે ચમ ગોયા
મુજે એણવાલે દીલ ઉનકો સુનાકર ખુદ નદામત હય

ગઝળ કીધા, તેરે વાઝઢે પર ઁઝતેબાર કીધા
તમામ રાત ફેયામતકા ઢન્ટેઝાર કીધા

તેરે વાઝઢેપર સીતમગર, અલી ઁર સથ કરતે
અગર અપની ઝીન્દગીકા હમે ઁઝતેબાર હોતા

વાઝઢેપે, મેરી ઉનકી ફેયામતકી હય તકરાર
ઁર ખાત હય ઢત્ની, કે ઉઢર કલ હય, ઢઢર આજ

જીતેજીકા યેહલી ઁક આઝાર હય
સથ કરના વાઝઢે દીદાર પર

વાઝઢા અલી કીયાથા, અલી ખાઈથી ફસમ
કહેતે હો ફીર કે હમ તુજે પહેઝાનતે નહીં
ઉમીદ વસ્લ હોગયા ઁક વાઝઢે દીદાર
ઉસેલી તુનેતો રખ્યા હય રોઝે મેહશર પર

હોચુકા વાઝઢા કે કલ આઢયેગા
દખીયે, અખ ન ખદલ જઢયેગા

વો મેરા સવાલ, ઁર આંખોંમેં આંસુ
વો ઢલરાકે “મન્ઝુર” કહેના કીસીકા

થા વાઝઢા સરેશામકા, ફીર અખ હય સહુરકા
ડરતા હું કહીં સુખ્ણકી ફીર શામ નહોવે

ઁક લુટ્, રોઝકે હય સવાલો જવાખમેં
હમ ખુદ યે આહતે હયેં કે વાઝઢા વફા નહો

મુજે હો કીસ તરાહ ફૈલો ફસમકા ઁઝતેબાર ઉનકે
હઝારોં દ ચુકે વો ફૈલ, લાખોં ખા ચુકે ફસમેં

મયેં ઝખાંસે તુમકો સઝ્યા, કહો લાખ ખાર કહે હું
ઢસે ક્યા કરેં કે દીલકો નહીં ઁઝતેબાર હોતા

યુતો વો રોઝ કીયા કરતે હયેં એકરારે વફા
 વફત આતા હય તો ફીર સાફ યુકર જાતે હયેં
 આખરી વફતલી પુરા ન કીયા વાઝઢએ વસ્લ
 આપ આતેહી રહે, મર ગઢએ મરનેવાલે
 કીયા હય વાઝઢએ ફૂદાં ઢિન્હોંને, દેખીયે કયા હો
 યહાં સઘો તહમ્મુલ આજહીસે હો નહીં સકતા
 તગઢયુર વાઝઢએ જનાંમેં સોસોખાર હોતા હય
 કલી એકરાર હોતા હય, કલી ઇન્કાર હોતા હય
 ભલા, મયેંતો યુરા હું, પર તુજે કુછ પાસ હય ઝાલીમ
 ફસમકા, ફૈલકા, એકરારકા, વાઝઢેકા, પયમાંકા
 ફીર કલ્મે એકરાર હય સરશારે આરઝ
 ફીર એજ્તેખારે વાઝઢએ ફૂદાં હુવા હય કયા ?
 એક ખાત તુમસે પુછતા હું ગર ખફા નહો
 ઇન્સાન કયા, જો વાઝઢા કરે, ઓર વફા નહો

દાસ્તી.

સીયાહ બખ્તીમેં કોઈ કબ કીસીકા સાથ દેતા હય
 કે તારીકીમેં સાયાલી જુદા હોતા હય ઇન્સાંસે
 આર દીનકી દાસ્તીકા હય ઝમાનેમેં રીવાજ
 કીસ તવફકોઆ પર કીસીસે આશનાઈ કીજીયે
 બવફતે તંગદસ્તી આશના બેગાના મીગદ્દ
 સુરાહી યું શવદ ખાલી જુદા પયમાના મીગદ્દ
 અમીર જબ વફતે બદ આયા, સલીને રાહ લી અપની
 હઝારોં સેંકડોંમેં રંજો ગમ દા આશના ઢેહરે
 જુદા મીલે તો મીલે, આશના નહીં મીલતા
 કોઈ કીસીકા નહીં દાસ્ત, સબ કહાની હય

દાસ્તી એણખાખકી બાઝ઼ અઝ ફના મુજપર ખુલી
જે મેરી મરફદપે આયા વો કુંલુખઅંદાઝ થા
બાઝ઼ મુદ્દન મુઠ્ઠીયાંમેં ખાક લેકર આઝે દાસ્ત
ઝીન્દગીલર કી મોહોખતકા સીલા દને લગે

ખદુઆ.

જસને હમારે યારકો હમસે જુદા કીયા
વોહલી મુરાદ અપની નપાઝે, ખુદા કરે
જો હો દુખન બાગકા, બરબાદ હો
કોઈ હો, ગુલચીં હો યા સૈયાદ હો

ચયન તુજકોલી નહો, મુજકો સતાનેવાલે
તુલી ઠંડા નરહે, જકે જલાનેવાલે

દદ્દ કુંરકંતકા તુજેલી હો નસીબ
ઓ મુજે ઇસ દદ્દકે દેનેવાલે

મેરી તરાણ કીસીપે તુમારાલી આઝે દીલ
સીનેપે હાથ રખકે કહો “હાય, હાય, દીલ”

બેદીલીકા દદ્દ જાને વો સનમ
અય ખુદા ઉસકા કીસીપર આઝે દીલ

યે દુઆ હય આતીશે ઇશકમેં, મેરી તણી તુલી જલા કરે
ન નસીબ હો તુજે બયઠના, સદા દદ્દ દીલસે ઉઠા કરે
તુલી ચયન પાઝે ન બેવફા, આવે દીલ દુખાનેકા શીર મઝા
કરે દદ્દસે આહો ઝારીયાં, મુજે બેવફા તુ કહા કરે
હો લતેં ખુલીં ઝાર ચશમ તર, કલી લખપે નાલઝે સોઝગર
મેરે ફીરાકમેં દરબદર, તુ પકડકે દીલકો શીરા કરે
રહે નામુરાદ રફીબલી, ન ખુદા દીખાઝે ઉસે ખુશી
ન નસીબ શરખતે વસ્લ હો, સદા ઝેહરે ચમ વો પીયા કરે

મેરીહી ખાકસે બનકર તુજે હો જામ નસીબ
ઓ મેરી તુરબતસે દામનકો બચાનેવાલે

માંગતા હય મેરે જીનેકી દુઆએં ઝાલીમ
જાનકર જીસે ખફા, જાનસે બેઝાર મુજે

ચુંહી દુખ કીસીકો દેના નહીં ખુબ વર્ના કહેતા
કે રફીબકોહી ચારખ મીલે મેરી ઝીન્દગાની

આંખ.

આંખેં કહેં કે દીલહીને હમકો કીયા ખરાબ
દીલતો કહે કે આંખોને હમકો કુઓ દીયા
ખીગડા કીસીકા કુછ નહીં, અય દર્દ મુફતમેં
દાનોંકી ઝીંદને ખાકમેં હમકો મીલા દીયા

લે ગઈ દીલકો ચુરાકર તેરી દુઝદીદા નીગાહ
લુટ ગએ હમતો રાહે ઈશ્કમેં ચાફીલ હો કર

તુ વો આહુ ચશમ હય, જાવે અગર ગુલઝારમેં
ગુલ વહીં શાખેં નીકાલેં નરગીસે ખીમારમેં

હાય કયા સેહર તેરી નરગીસે જાદુને કીયા
હમ સલામત તેરે ઘર આએથે ખીમાર ચલે

કચુંકર ઉસકી નીગહે નાઝસે જીના હોગા
ઝહર દે ઉસપે ચે તાકીદ કે પીના હોગા

આંખેં ન જીને દગી તેરી દીલરખા મુજે
ઇન ખીડકીયોંસે જાંક રહી હય કઝા મુજે

હયેં તગાફુલમેંલી સરગમેં સીતમ વો આંખેં
આપતો સોતે હયેં, ફીતનોંકુ જગા રખ્યા હય

શીકારે તીરે નઝર, દીલ હુવા, જીગર નહુવા
ચે બચ રહા હય ઝરા ઈસકીલી ખખર લેના

વો નીગાહે હયે રખનાગર અય શયખ
મેરે સીનેમે—તેરે ધમાંમે

નીગાહે હોશરખામે ખલાકા જાદુ હય
કે આંખે મીસ્તેહી દીલકા પતા નહીં મીસ્તા

આંખોંકે દીખાનેસે, ઝાલીમ તુજે ક્યા હાસીલ
ચુંહી તેરા બંદા હું, જાદુ નઝરી કયું કર

ઝમાનેકી ચાલેં કોઇ હમસે પુછે
કે દેખે હુવે હયે હમ આંખેં કીસીકી

અય દર્ ખહોત પરેખા હમને
દેખા હર તરફકા લેખા હમને
જખ આંખ નથી તો દેખતેથે સખ કુછ
અખ આંખ હુઈ તો કુછ ન દેખા હમને

નીંદ.

અય નીંદ કહાં રેહતી હય, કુછ મુજકો ખતાદે
આંખોંકુ તેરી શકલ દીખાઈ નહીં દેતી
બે જાન લીયે છોડ ચુકે શામે જુદાઈ
કરતી હુઈ યે રાત દીખાઈ નહીં દેતી

નીંદકોલી નીંદ આજતી હય હીજે ચારમેં
છોડકર બેખાખ મુજકો આપ સોજતી હય નીંદ

નાતવાની.

નાતવાનીકાલી એહસાન મેરી ગરદનપર
કે તેરે પાંઉંસે સર મુજકો ઉઠાને નદીયા

નાતવાની તેરા જુરા હોજાય
મુજકો રોનેસેલી તરસાતી હય

નાતવાં હું, કફૂનલી હો હલકા
હાલદે સાયા તેરે આંચલકા

નાતવાં દેખકે અફસોસ ન આયા મુજપર
ઝોર ખફા હયે કે ઉઠાઈ હય નઝાકત મેરી

નાતવાનીસે કદમ ઉઠતે નહીં
હાથસે અખ બદલે મન્ઝીલ ગયા

નાતવાનીકા ધુરા હો, ગશપે ગશ આને લગે
દા ઘડી દીલ ખોલકર રોનાલી મુશ્કીલ હોગયા

ચાલ હય મુજ નાતવાંકી મુર્ગે બીરમીલકી તડપ
હર કદમપર હય ગુમાં, યાં રેહ ગયા, વાં રેહ ગયા

ફીરાકે ચારમેં ઈસ દરબા ઝોઝફો નાતવાની હય
કે અય દીલ સખ્ત મુશ્કીલ હય બદલના હમકો કરવટકા

મુજ નાતવાંકો સાંસલી લેના મહાલ હય
પહોંચેગી ખાક મેરી દુઆ, આસમાન તક

ઝોઝફોસે હાલ યે પહોંચ્યા હય અસીરોંકા તેરે
કુવતે નાલા નહીં, તાફતે ફરીયાદ નહીં

અય ઝોઝફો અખતો ઈતનીલી તાફત નહીં રહી
માંગું ખુદાસે વસ્લે સનમ મયેં ઉઠાકે હાથ

હમ અપને ઝોઝફોકે સદકે, બીઠા દીયા અયસા
હીલે ન દરસે તેરે સંગે આસ્તાંકી તરાણ

ગુંબયશે અદાવતે અગ્યાર એક તરફ
યાં દીલમેં ઝોઝફોસે હવસે ચારલી નહીં

અખતો મરબનાલી મુશ્કીલ હય તેરે બીમારકો
ઝોઝફોકે બાઆસ કહાં દુન્યાસે ઉઠા જાય હય

અખ ઝોઝફોને યે હીજમેં હાલત તબાહકી
બચડે તો દીલકો થામકે, ઉઠે તો આહ કી

ઝાઝકૂંસે ઉઠતે નહીં દસ્તે હુઆ
અબ હમારી શર્મ ઉસકે હાથ હય

તડપા બહોત તો ઝાઝકૂં બોલા
અદલાહ, અબતક ચે હૈસલે હયેં

નાલાઓ ફરીયાદકી તાકત નહીં
બાત કરતા હું કલેજ થામકે

પુછતા હાલત હય કયા મેરે દીલે નાશાદકી
આહુકી હીમ્મત નહીં, તાકત નહીં ફરીયાદકી

ઝોર હય અબ ચે નાતવાનીકા
દીલસે હસરત નીકલ નહીં સકતી

શરાબ.

કયા બાદએ ગુલગુસે મસરર કીયા દીલકો
દાતા રખે આબાદ અય સાફી તેરી મેહફીલકો

મયેં જો મય પીનેયે આવું તો સુખ પી જાવું
ગર કોઈ મન્ય કરે, ઉસકા લહુ પી જાવું

ગર ચાર મય પીલાએ તો ફીર કયું ન પીજીયે
ઝાહેદ નહીં, મયેં શયખ નહીં, કુછ વલી નહીં

સાફીને જો પીલાયા મુજે, મયેંને પી લીયા
ઝાહેદ તુજે ખબર હય હલાલો હરામકી

પહેલેહી કયું આપ ઈત્ની પીગએ ફૂરમાઈયે
સર પકડ કર અબ જો હય ફરીયાદ, “મેરા સર ગયા”

બુ કહીં ઉલ્ફતે મયકીલી છુપી હય, અય શયખ
હમ તેરી બાતોંસે પયછાન ગએ, જાન ગએ

શીશા હાથ આયા ન હમને કોઈ સાગર પાયા
સાફીયા લે તેરી મેહફીલસે ચલે, ભર પાયા

રૂઢ કીસ મસ્તકી પ્યાસી ગઈ મય ખાનેસે
મય હી જતી હય સાફી તેરે પયખાનેસે

ફૂંફીર મસ્ત હય, પીલવા શરાબ. રહે આખાદ
પીલા હમેલી જે સાફી દીયા હો દાતાને

તુજકો પીલવાની હો તો પીલવાદે મુજે થોડી શરાબ
હાથ ફયલાનેકા બંદા નહીં આદી, સાફી

તીશનાલખ જાતા હું, લેકીન તુજે યે યાદ રહે
મેરી એક આહુસે જલ જાયગા મયખાના તેરા

મેરી દવા શરાબ હય, મુજકો નહીં ધરામ
ઝાહેદ નહો યફીન તો ફાઝીસે પુછલે

મસ્ત કયા જાને કે હય ફયર કીવર, કાઝખા કહાં
કિમ્મ સારી તેરી ભઠ્ઠીમેં ગુઝારી, સાફી

પીનેયે જે આતે હયેં, તો બસ નહીં કરતે
મયખાનેમેં મુન્તે નહીં સરશાર કીસીકી

બાદાપરસ્ત હયેં મગર દીલપેલી એજ્જતીયાર હય
તૌખા કરેંગે હમ મગર, અબકી બહાર દેખકર

ઝાહેદ શરાબ પીને દે મસ્જદમેં બયઠકર
યા વો જગાહ ખતા કે જહાંપર ખુદા નહો

મય પી તો સહી, તૌખાલી હોજાયગી, ઝાહેદ
કમબખ્ત ફેયામત અલી આહી નહીં જતી

મયેં, એર બઝમે મયસે, યું તીશનાકામ જાતું
ગર મયેને કીથી તૌખા, સાફીકો કયા હુવાથા

સાફીયા દેતા હય અગર જામ તો જલદી દેદે
આસમાં તાકમેં હય રંગ બદલનેકે લીયે

શરાબ જો ન પીયે ઈન્દ્રિયાં વો નારી હય
જનાયે ફીજલા ઓ કાચખાકી આખકારી હય

દાચ ચે મય હય, ચે સાચીર હય, કહાંકી તોખા
પી ખુદાકે લીયે, અય મર્દ ખુદા, થોડીસી

ઇફરાતે મયકશીને કીયા મુજકો જુઝવે મય
સાફીને મેરી રૂઝકો ખીચ્યા શરાબમે

હુદ્દે મય તુજસે કયા કહું ઝાહુદ
હાય કમખખત તુને પીહી નહીં

તલખે જામ અખસ કરતે હો મુહ ફેહકે તુમ
મયકશો, આંખમે સાફીકે મુરુવતહી નહીં

તોહ ખયડે જખકે હમ જામો મુખુ ફીર હમકો કયા
આસમાંસે બાદખે ગુલફામ ગર ખરસા કરે

રીંદ વો હુકે મેરી ખાકસે ખુમ ખન્તે હયે
પાંઉ મરકરલી નનીકલા મેરા મયખાનેસે

હોકે મફરૂએ મુઆં, કી તર્ક હમને મયકશી
તંગદસ્તીકા ભલા હો, પારસા હોને લગે

મયસે ગરઝ નીશાત હય કીસ રસીયાહુકો
એક ગુના બેખુદી મુજે દીનરાત ચાહીયે

મયકદે તક મોહુતેસખકો મયકશો આનેતો દા
દખકર પયમાનેકો પયમાંશીકન હોખયગા

ઓ મોહુતેસખ સમજકે તુ શીશોકો તોડીયો
દીલલી ન હુટ જાએ, કીસી બાદાખારકા

શોકે મયને કર દીયા ઇસ દરજા બદહુવાસ
મોહુતેસખસે રાહ પુછી ખાનએ ખુમ્મારકી

તસવ્વુર અશીપર હય ઓર સર હયે પાએ સાફી પર
ગરઝ, કુછ ઓર ધુનમે ઇસ ઘડી મયખાર ખયડે હયે

પીકે કર લેતા હું તૌબા જખસે યે દસ્તુર હય
દીલલી રોશન હય મેરા, મુંહપરલી મેરે તુર હય

તૌબા સોબાર કરું, તૌબાસે હોતા કયા હય
ઝાહેદા તુહી ખતા, રીંદકી તૌબા કયા હય

હર ગુનાહસે તૌબા કરલી, જખ જવાની હોચુકી
ઝાહેદા, જન્નતમેં જાના કોઇ તુમસે સીખલે

તૌબા તો હમલી કરલેં અલી શેખજી મગર
નીલતી હમેં નઝર નહીં આતી શખાખમેં

તૌબા કહાંકી ઓર કહાંકા ફીર ઇત્તેફા
આયા જખ અપને સામને સાગરેર શરાખકા

તૌબા કર, ઝાહેદ, કરું તૌબા મયેં અયસે વક્તમેં
યે બહાર આઇ હુધ, અયસી ઘટા છાઈ હુધ

વાએઝો સાફીમેં ઝીદ હય, બાદાકશ ચકકરમેં હય
લખયે તૌબા, ઓર લખ કુબા હુવા સાગરમેં હય

તોહમત નરખ ખુદાકે લીયે મુજબે ઝાહેદા
કય મયેને તૌબા કીથી જો તૌબાશીકન હુવા

મયેં કરું તૌબા મયસે, જુઠ ન બોલ
તૌબા કર ઝાહેદા, મઆઝલ્લાહ

મન તકેં ઇશ્કબાઝી ઓ સાગર નમીકુનમ
સદબાર તૌબા કદમ ઓ દીગર નમીકુનમ

તૌબા કર લેતે હયેં હરરોઝ સહરતકકે લીયે
ખંદ જખ રાતકો મય ખાનેકા દર હોતા હય

ઝાહેદ.

ઝાહેદ નીગાહે કહરસે તુ રીંદકો ન દખ
કયા જાને ઉસ કરીમકો તુ હય યા વો ખસંદ

ઝાહિદ તેરા ઝાહિદ હય તો મઝહબ મેરા હય ફરિફ
તેરી કીતાબ આર હય, મેરી કીતાબ આર

જન્નતમેં લેચલી જે મુજે રહમતે કરીમ
ઝાહિદકે દીલમેં રેહ ગઝ હસરત ગુનાહકી

તુમતો દાઝખમેં નજવોગે મેરે બદલે
ઝાહિદો, હમ જે ગુનાહગાર હયેં તો તુમકો કયા

રાહગુઝરમેં, શયખ, રસ્વા કર ન બહરે મયકશી
જે ખતા પદમેં હો ઉસ્કી સઝા પદમેંહો

દખલે નક્ષા અગર ઉસ આલમે તસ્વીરકા
તુતો કયા, ઝાહિદ, દીલ આએ ઉસપે તેરે પીરકા

પસંદ અદલાહકો કયા જાને કયા આજાએ અય ઝાહિદ
મુજે શર્મે ગુનાહ, તુજકો તકબ્બુર હય ફખાદતકા

ઉમીદ રહમતો શર્મે ગુનાહ આ ખોદે ખુદા
જે રીંદ કરતે હયેં વો પારસા નહીં કરતે

રીંદે ખરાબ છાલકો ઝાહિદ નછેડ તુ
તુજકો પરાઈ કયા પડી, અપની નીબેડ તુ

આં જા કે ઝાહિદાં બહાર અર્ખઈ રસંદ
મસ્તે શરાબે ફરિફ બયક આહ મીરસંદ

હુવા હય ચાર સીજદાં પર ચે દાઅવા ઝાહિદો તુમકો
ખુદાને કયા તુમારે હાથ જન્નત બેચ ડાલી હય

કીસીકીતો ઝાહિદકુ હોતી મોહોખત
ખુતોંકી નહોતી, ખુદાકી તો હોતી

ખુરા ન માન હસીનાંકુ, માન અય વાઅઝ
ખુદા ગવાહ, ચે બદે ખુદાકે પ્યારે હયેં

કરતે હો આજ શેખજી હમકો નસીહતે
કયા કયા કીયા નહોગા તુમહીને શખાખમે

તેરે તકવેકા મયેં ઉસ વકત હોતુ કાયલ ઓ શયખ
વો સનમ પાસ હો ઓર તુજકો ખુદા યાદ રહે

પારસાઈ કયસી અય ઝાહેદ બુતોંકે ઈશકમે
મયેં ઈસીકા શુક કરતા હું કે ઇમાં રેહ ગયા

અગર નીલ જાએ હમ રીઘાંમે રેહકર, ખુખ હય ઝાહેદ
યે ગુરરા પાકબાઝીકા, યે દાઝવા પારસાઈકા

તેરી બાતલી, ખયર, સુન લેંગે વાઝેઝ
કોઈ દમ જો કુરસત ગુનાહોંસે હોગી

દયરકી તણફીર ઇતની કર ન તુ અય શયખે હુરમ
આજ કાઝબા ખન ગયા, કલતક ચેહી બુતખાના થા

ઝાહેદ, ઉમીદ રહુમતે હુક, ઓર હજવે મય
પહેલે શરાખ પીકે ગુનાહગારલી તો હો

મસ્જીદમેં બુલાતા હય મુજે ઝાહેદે ના ફેહમ
હોતા જો અગર હોશ તો મયખાને નજાતા?

બુદ્દે મય તુજસે કયા કહું ઝાહેદ
હાય કમખખત :તુને પીહી નહીં

ઝાહેદાંરા ખખર ઝ ઈશક નબુવદ
ઉમ્મ દર રોઝાઓ નમાઝ ગુઝશત

અદેશએ ફદા ન રહે, હુઝરતે ઝાહેદ
બુલેસેહી પીલીજયે થોડીસી અગર આજે

જો શયખ દેખલે એકબાર કયદ્દે મયખાના
તો બુલકર ન કદમ ખાનકાહ મેં રખખે

હંસી આતી હય મુજકો અવલીયાકી પારસાઈપર
ધિરતો હાથમેં તરખીણ, ઉધર દીલદાર હય દીલમેં

બુતખાનેમેંથા યાકે મયેં કાઝખેકે કરીં થા
અય ઝાહેદે નાદાન, તુજે કયા? મયેં કહીં થા

શયખ મયકશકે હયેં મેહમાન, બડી મુશકીલ હય
અબ સલામત રહે ઇમાન, બડી મુશકીલ હય

ફખાદતકા અગર હય શૌક, ચેલી શત્ હય ઝાહેદ
જખીં સીજદેકે કાખીલ હો, ઝખાં તકખીરકે કાખીલ

ઠકરાનેસે સરકે નહીં હોતા કોઇ ઝાહેદ
સચ પુછીયે તો યાદે ખુદા ઓરહી કુછ હય

ઝાહેદ શરાબ પીનેસે કાફીર હુવા મયેં કયું
કયા રૂઝ ચીલ્લુ પાનીમેં ઇમાન બેહ ગયા

ઝાહેદ બતાવો કાઝખેમેં કયા દેખતે હો તુમ
જાતે હયેં દહરમેં, તો સનમ દેખતે હયેં હમ

ગર હો શરાબો ખીલવતો મેહબુબે ખુબરૂ
ઝાહેદ તુજે ફસમ હય કે તુહો તો કયા કરે

વાઝેઝ ન તુમ પીયો ન કીસીકો પીલા સકો
કયા ખાત હય તુમારે શરાબે તહુરકી

યુંહી બસર હુઈ અવકાત, ઝાહેદ અપની
લબોંયે ઝીકે ખુદા, યાદે દીલરખા દીલમેં

કહાં હુર ઓર કહાં ઝાહેદ; ઝહે અકલ
અબસ બેદાર રેહતા હય સહર તક

ઝાહેદ હુરામ મયકો ન કહેના, વગનાં મયેં
જન્નતમેં છીન લુગા પીયાલા શરાબકા

ખીરાહમન બનકે જો પુજતે રહે અખતક શેવાલોંમેં
ઉંહેં જાકર જો દેખા તો હમારે શેખજી નીકલે

દાગે મયકો નદેખ અય ઝાહુદ
દીલતો હય પાક રીંદ મશરખકા

ખુદાકે વાસ્તે ઝાહુદ ઉઠા પદાં ન કાઝખેકા
કહીં અયસા નહો યાંલી વહી કાફીર સનમ નીકલે

રીન્દ.

હાં, ચેહ તો હય; મઝહબ મેરા રીન્દાના હય
દીલ શીશા હય. સીના મેરા મયખાના હય
મસ્તે મયએ વાહુદત હું, બહુક જાતા હું
દીવાને સમજતે હયેં કે દીવાના હું

રીન્દાને બે રીયા કી સોહબત કીસે નસીબ
ઝાહુદલી હમમેં બયઠકે ઈન્સાન હો ગયા

જખ મયકદા છુટા, તો શીર અખ કયા જગાહકી કયદ
મસ્જીદ હો, મદરેસા હો, કોઇ ખાનકાહ હો

અજખ મઝેસે ગુઝરતી હય મયકશાંકી અઝીઝ
પીયાલા હાથમેં, મીનાએ મય કીનારમેં હય

મસ્જીદકો તેરી, શયખ, હમારા સલામ હય
હમને તો આસ્તાને બુતાં સીજદાગાહ કી

રીઘાંકી ખુશ ગુઝરતી હય બઝમે શરાબમેં
મરતા હય શયખ ખદશએ રોઝે હ્રીસાબમેં

અય સાકેનાને કાઝખા, હયરતકી ખાત હય
દીલ ખીંચ રહા હય જસસે, નાકુસકી સદા હય

હમ નહીં જાનતે કુછ દયરો હુરમકા રસ્તા
હમ મયે ઈશ્કમેં સરશાર ચલે જાને હયેં

મયલી હય, મીનાલી હય, સાગેરલી હય, સાફી નહીં
દીલમેં આતા હય લગાદેં આગ મયખાનેકો હમ

સુખડ ઉઠ, જામસે ગુઝરતી હય—શબ દીલારામસે ગુઝરતી હય
આકેખતકી ખખર ખુદા જાને—અખતો આરામસે ગુઝરતી હય

ખતવાફે કાઝખા રફૂતમ, ખહરમ રહમ નદાદન્દ
કે ખીરને દર ચેકદી, કે દરને ખાના આઈ
ખઝમીં ચું સીજદા કદમ, ઝઝમીં નીદા ખરઆમદ
કે મરા ખરાખ કદી તો ખસીજદએ રીઆઈ
ખ ફીમારખાના રફૂતમ, હંમા પાકખાઝ દીદમ
ચું ખેસામેઆ રસીદમ, હંમા યાફૂતમ દયાઈ
દરે દયર ચું રસીદમ, ઝદરું નીદા ખરઆમદ
કે ખેયા ખેયા ફરિફી, તો ઝ ખાસગાને માઈ

મસ્ત.

મેરી રસાઈ હય દયરમેંલી—હરમમેંલી મેરી મન્ઝેલત હય
ખુતોંસે ખોસેકી હય તવકકેઆ—ખુદાસે ઉખીદ મગફેરત હય

કલી જુકતા હું શીશેપર, કલી ગીરતા હું સાગેરપર
મેરી બેહોશીયાંસે હોશ સાફીકે ખીગડતે હયેં

જુદા હમ સખસે રેહતે હયેં, મીસાલે તારે તંખુરા
ઝરા છેડે મીલ્તે હયેં, મીલાલે જસ્કા જ ચાહે

મુફ્તીએ શહર હો, યા શેખે હરમ હો, કોઈ હો
જો નહો મસ્ત, નીકાલો ઉસે મયખાનેસે

ન મયકદેસે કામ, ન મતલખ હરમસે થા
મહુવે ખેયાલે યાર રહે, હમ જહાં રહે

હુદીસે તૌખા ઓ તફ્વા ઝ શયખે શહર શાનવ
રમુઝે ફરિક ઝ મસ્તાને ખેસરોપા પુર્સ

ભુલાહું મયેં આલમકો, સરશાર ઇસે કહેતે હયેં
 મસ્તીસે નહીં ગાફીલ, હુશ્યાર ઇસે કહેતે હયેં
 કહેતા હય ચે “બહીશતમેં મસ્તોંકી જ નહીં”
 ઝાહેદકા કયા ખુદા હય, હમારા ખુદા નહીં
 સુના હય આજ મયખાનેમેં મસ્તોંને
 લુટાયા દીનો દુન્યા દાનોં, હીમ્મત ઇસ્કો કહેતે હયેં
 ઝાહેદોંમેં ઝાહેદ, મયખાર મયખારોંમેં હું
 ગાફીલોંમેં ગાફીલ, ઓર હુશ્યાર હુશ્યારોંમેં હું
 નહીં હય હોશસે ખાલી હમારી બેહોશી
 કે બેખુદીમેં ગીરેલી જો હમ તો સાગેરપર
 મસ્તમ કુન આંચુનાન કે નદાનમ ઝ બેખુદી
 દર અર્સએ ખેયાલ, કેહ આમદ, કુદામ રફત

નાસેહ.

જો સમજતા હય નાસેહ કબ હમારા દીલ સમજતા હય
 ન ચે નાદાં સમજતા હય, નવો જાહેલ સમજતા હય

નાસેહ તેરી ઝબ્બાં તેરે બસમેં નહો તોફીર
 ઇનસાફ કર કે દીલપે મેરા ઝોર કયા ચલે

મયેં ખુબ સમજતાહું મગર દીલસે હું નાચાર
 અય નાસેહો બેફાયદા સમજતે હો મુજકો

કોન સુનતા હય તેરી જોશે જુનુમેં, નાસેહ
 ખીજલી આએં તો હમ રાહ બતાવેં ઉનકો

કહેના તેરા હમારે સર આંખોંપે નાસેહો
 પર કયા કરેં કે દીલહી નહીં એખતીયારમેં

કીયા કરતે હો તુમ નાસેહ નસીહત રાતદીન મુજકો
 ઉસેલી એકદીન કુછ જકે સમજતે તો કયા હોતા

મેરા યે હાલ ખાલીદકો સુના દેતે તો કયા હોતા
અગર એકબાર લોખનાકો યહાં લાતે તો કયા હોતા

અબતો મયેં છાડુંગા નહીં ઉસકો નાસેણ
હોની જે કુછથી, ફીખલએ હાજત, હો ચુકી

ખુદાહીકી ફસમ નાસેણ, ન માનુંગા કહા અબતો
ન જુદેગા તેરે કહેનેસે મેરા દીલ મેરી ફેસે

દીલ લગાનેકો બતાતા હય તુ મુશકીલ નાસેણ
તેરે નઝદીક છુડાના મગર આસાં હોગા

ચુપ રહીયે ખુદાકે લીયે અય હુઝરતે નાસેણ
ઇસ વક્ત ખુદા જાને મેરા ધ્યાન કહાં હય

કુલ્લાએ આસમાનો ઝમીંકે મીલા નતુ
નાસેણ તુ ઉસકે મીલનેકી બતલાતો કોઈ રાહ

યે કહાંકી દાસ્તી હય, કે બને હયેં દાસ્ત નાસેણ
કોઈ ચારાસાઝ હોતા, કોઈ ગમગુસાર હોતા

યા બંદ નાસેહાંકી ઝખાં કરદે અય ખુદા
યા મુજકો દે યે સખ કે બચડા સુના કરે

આજ મુજસે હુઝરતે નાસેણ યે જલકર કહે ગએ
આસમાંસે અખ ફૂરેશતે આએંગે તાઅલીમકો

સમજમેં તેરી આજાએ તો મયેં યે રાય દેતા હું
કીસીકા ઇશક તુભી, નાસેણા નાદાન, પયદા કરે

જે નસમજે, નાસેણો, ફીર ઉસકો સમજાતે હો કયું
સાથ દીવાનેકે દીવાને બને જાતે હો કયું

અમીર દીલને કહા મુજસે સુનકે નાસેણકો
તુમ અપના કામ કીયે જાવ, ઉસે કહેને દો

નકર ફરકેા જીતુમેં ગુફતગુ અય નાસેહે નાદાન
તેરા મુંહ હય કે તુ બોલે? ચે સરકારેંકી ખાતેં હયેં

જનાબે હજરતે નાસેહકા વાહ, કયા કહેના
જે એક ખાત નહોતી તો અવલીયા હોતે

હજરતે નાસેહ જે આવેં, દીદા ઓ દીલ ફૂરેં રાહ
કોઈ મુજકો ચેતો સમજવો કે સમજવેંગે કયા

આપકે કહેનેસે, નાસેહ, ફેંક હું તસ્વીરે ચાર?
ઓર દીલકો હું તસલ્લી આપકા સર દેખ કર?

છુટકર કહાં અસીરે મોહોખતકી ઝીંદગી
નાસેહ ચે ખદ ગમ નહીં, કયદે હયાત હય

નસીહત રાત દીન નાસેહ કીયા કરતે હો નાહક તુમ
ઉસેલી એક દીન તુમ જાકે સમજતે તો કયા હોતા

હમસે દીવાનોસે કતરાકે ચલે નાસેહ ન કયું
જાનતા વો હય કે અયસોંકુ નસીહત હો ચુકી

આપહી હજરતે નાસેહ કોઈ તદખીર કરેં
આપસા કોઈ મેરા મુશ્કેલા મોહસીનહી નહીં

નાસેહમેં ઓર હમમેંલી હયેં તુફ્રાં સોહખતેં
હમ કુછ નહીં સમજતે વો સમજાએ જાતે હયેં

મુજકો સમજાતે હો કયું, હજરતે નાસેહ, નાહક
ચેતો કહીયે કે મુજે આપને સમજા કયા હય

નાસેહ પહેલે તો કુછ તજરૂબા ઝાતી કરલે
નાસેહ બનના તો હય આસાન મેરે સમજાને કો

નાસેહ દીલમેં તુ ધત્તાતો સમજા અપને, કે હમ
લાખ નાદાન હોં, કયા તુજસેલી નાદાં હોંગે?

નાસેણ મેરા ગુઝાર, કે દીવાનએ બુતાં
બા સદ હઝાર મદુમે આફેલ બરાબરસ્ત

ઇસ તરાણ સમજા મુજે નાસેણ, કે દીલ સમજે મેરા
પંદ કરના ઓર હય ઓર સર શીરાના ઓર હય

નાસેણ મુજે કયું ઈશ્કસે માનેચ્છ હય, ઉસે કયા
હું રંજે મુસીબતમે ગીરફતાર, તો મયે હું

બુતોંપર ઝાહેદો ગર હમ ફીદા હોંગે તો હોનેદા
તુમે કયા, હમ ગુનાહગારે ખુદા હોંગે તો હોનેદા

અયરતો હય? મુજસે સોદાઇકો સમજાને લગે
હઝરતે નાસેણ, સમજકર બાત ફરમાઇયે આપ

બસ શાઈ ઇસકી હઝરતે નાસેણ ન કીજીયે
માઝલુમ હમકો ઈશ્કકા અંજામ હોગયા

કુછ તઝકેરએ ઈશ્ક રહે હઝરતે નાસેણ
કાનોંકુ મઝા દેતી હય ગુફતારે મોહોખ્ખત

જબ વો આંખોંમે સમાએ, મેરે દીલમે આએ
બંદ હોં, નાસેણે નાફેહમ, ચે રાહેં કયું કર

નાસેણસે કલામ કેન કરે
અપની અયસોસે ગુફતગુહી નહીં

નસીણત.

બુલબુલા, મુઝદહએ બહાર બેયાર
અબરે બદ બબુમે શુમ બગુઝાર

બાત અપની અપને દીલહીમે રહે
મુંહસે નીકલી ઓર પરાઈ હો ગઈ

જુગ નહીં, કરજુગ હય ચે-યાં દીનકો દે ઓર રાત લે
|| ખુબ સોદા નફદ હય, -ઇસ હાથ દે, ઉસ હાથ લે

ન પુછો ઈસ ઝમાનેમેં ઉલ્ફતકા હાલ કું
એક રસ્મ થી ફદીમ સો મૌકુફ હો ગઈ

નીચ્યત અગર હો ખયર ચોર ઝમાનકી તરફ
આંખેં ન ઉઠાવો ખઝમે ઈસીયાનકી તરફ
માના, કે પડોગે વહાં પહોંચ કર લાહૈલ
જના હી ઝરર કયા હય શયતાનકી તરફ

ચે ખાયદ મદ્દર;—તખ્તે છુલદે, મશરખે નાખે
દીલે ગર્મે, નીગાહે પાકખીને, જાને બેતાખે

ચીઝે કે રફૂત, રફૂત;—મકુન યાદે ઉ દીગર
ઝીરાકે તાઝા કદને ગમ કારે અક્લ નીસ્ત

દખ જો કુંહ સામને આજાએ, મુંહસે કુંહ ન બોલ
આંખ આંધનેકી પયદા કર, દહન તસ્વીરકા

કયું કીસીકે નેકો ખદસે તુજકો ફ્રીક
રખ હુમશા કામ અપને કામસે

ન સુનો ગર ખુરા કહે કોઈ
ન કહો ગર ખુરા કરે કોઈ

ગુરર.

ચાર દીનકે હુસ્નપર ધત્તા ગુરર?
ચાંદની હોતી હય કય દીનકે લીચે?

નાઝુક બહોત હય, રીશતએ ઉલ્ફત ન હુટ જાય
ધત્તા તુ અપને આપકો અય મેહુજમાલ નખીચ

અલ્લાહરે ગુરર, કે આંધના દખકર
અપનેહી અક્સસે હય શીકાયત સલામકી

મુંહસે ખસ કહેતે નહરગીઝ ચે ખુદાકે બદે
ગર હરીસોંકુ ખુદા સારી ખુદાઈ દેતા

મુજસે વો કહેતે હયે, ઇન્સાફસે તુમહીં કહેદો
ઝર નહો પાસ, તો ઉલ્ફતકી ઝરરત કયા હય

ઈન ખુતોંકુ હમ ફૂફીરોંસે કહેો કયા કામ હય
ચેનો તાલેખ ઝરકે હયે, ઓર યાં ખુદાકા નામ હય

કયા કહીયે કે એહખાખ કો કયસા દેખા
કામ આએ કલી કોઈ, ન અયસા દેખા
સખ ઝરકે હયે, બેઝરકા નહીં કોઈ રફીક
દુન્યામેં જો કુછ દેખા, વો પયસા દેખા

મઝાક.

સમજ વો રખકે સરચે મેરા ચાક લેચલે
દોડા કુમાર શેખકી દસ્તાર દેખકર

લગે મુંહલી ચીડાને દેતે દેતે ગાલીયાં, સાહેબ
ઝખાં બીગડી તો બીગડીથી, ખખર લીજે, દહન બીગડા

આખેર મયેં આદમી હું, કુછ બાદામ તો નહીં
બકબકકે મરઝ મેરા, કેહદો ન ખાએ નાસેહ

ખતાવું આપસે, મરનેકે બાઝદ કયા હોગા
પુલાવ ખાએંગે એહખાખ, ફાતેહા હોગા

વાહરે ફીરમત, કે એક ગાલીકી હુઈદો, તીન, ચાર
ખાત કરતે જમ ઝખાંપર ઉનકે લુકનત આગઈ

પુછા જો ઓરતોંસે કે પદાં કીધર ગયા
કહેને લગીં કે અક્સપે મદોંકે પડ ગયા

ઝરરી કામ નેચરકા જોહય, કરનાહી પડતા હય
નહીં જી ચાહતા મુતલક, મગર મરનાહી પડતા હય

શેઠજીકો ફીકથી એક એકકે દસ કીજયે
મૌત આ પહોંચી કે, “હુઝરત જાન વાપસ કીજયે”

ખાક તાસીરહો મુલ્લાંઓકે સમજાનેમેં
દીનકો મસ્જીદમેં હોં તો રાતકો મયખાનેમેં

ઈદ.

હીલાલે ઈદ બર ઐજે ફૂલક હવેદા શુદ
કીલીદ મયકદા ગુમગરતા બુદ, પયદા શુદ

સુન્તે હયેં ફીર જહાનમેં ઈદ સઈદ આઈ
લેકીન ન તુમસે કુછસી ગુફૂતો શનીદ આઈ
આપસમેં મીલ રહે હયેં સખ, ઓર હમ હયેં મુઝતર
તુમસે હી જખ બુદા હયેં, કયા ખાક ઈદ આઈ

ઈદકા દીન હય, ખુશી આજકી જાવીદ રહે
ખયર ઓ ખુખી રહે, અલ્લાહકી તાઈદ રહે
કીરતે ઈસ્લામ હો સરસખ્ત, મુસલમાં શાદાખ
શખે ઉમ્મીદ, ઇલાહી, સહુરે ઈદ રહે

ખુશીસે ઈદકા દીન શાદ કરના;
ગુખારે રંજકો બરખાદ કરના
હમારી અઈ ઇત્ની હય ચે તુમસે
હમેલી ઈદકે દીન યાદ કરના

આતે જો તુમ તો અયશે ઈદ સઈદ કરતે
જખ તુમ નહીં, તો તુમ ખીન કયા ખાક ઈદ કરતે
જંગલમેં મોર નાચા પર કીસને ઉસકો દેખા
ખનઠનકા તખ મઝાયા, ગર હમલી દીદ કરતે

ખુશીયાં મનાતે ફીરતે હયેં સખ લોગ ઈદકી
ઓર મુજકો આરઝ હય ફૂકત તોરે દીદકી

ચે ઈદ વો હય, દીલમેં સમાઈ જાતી હય
ગલે મીલકે મોહોખખત બડાઈ જાતી હય

ન આઝે ધંદકે દીનલી તો કયસે ચયન આઝે
ફીર ઓર દીલકી લગી કબ યુજાઈ જાતી હય

ન મુનહસર બહમીં રોઝે ધંદ, ધંદ મનસ્ત
મરાસ્ત ધંદ હુમાંદમ કે દરબરમ આઝ

બ ધંદ શાદ હુમા ખલક, વ મન બધંદ ઝયાર
ચુ મન ઝયાર બધંદમ, મરા બ ધંદ ચેકાર

મુખારક બાદ ધંદ આં દર્મદો બેકસોકુ રા
કે નય કસ રા મુખારકબાદ જાયદ, નય કસે ઉરા

બ ધંદ શાદ અઝઆં નીસ્તમ કે યાર બધંદ
મબાદ હીચ કસ અઝ યારે ખુદ બ ધંદ બધંદ

શફક કયા ચીઝ હય, ગદુપે મૌજે ખુને બીસ્મીલ હય
હીલાલે ધંદ અકસે ખન્જરે અખરએ ફાતીલ હય
કીસીકે હીજમેં ચે, ધંદકે દીન, હાલ હય અપના
અગરમેં દર્દ, લખપર આહ, બેતાબેતવાં દીલ હય

રેહ ગયા અપને ગલેમેં ડાલકર બાહું ચરીબ
ધંદકે દીન અસકો ગુરબતમેં વતન યાદ આ ગયા

ધંદકે દીન સખ મીલેગે અપને અપને યારસે
હમ ગલે મીલમીલકે રોઝેગે દરોદીવારસે

મુજસે બદ ફીસ્મતકો કચુકર હો મસરરત ધંદકી
કમ મોહરરમસે નહીં, ગુરબતમેં સુરત ધંદકી

એક વો હયે, જો મનાતે હયે ખુશી ધંદકે દીન
એક હમ હયે કે હય આંમુકી જડી ધંદકે દીન
મુખહસે ફીરતી હય આંખોમેં તુમારી તસ્વીર
લખપર આતી નહીં ભુલેસે, હંસી ધંદકે દીન

આહ, યે હીંગામે ગુરખત, યે સરોસામાને ઈંદ
આહ, યે ઐયામે કુરકત, યે નીરાલી શાને ઈંદ
કલ્પ મેહુકું, ચરમ પુરનમ, યેહલી કોઈ ઈંદ હય
દુરીયે મેહુખુખકા ગમ, યેહલી કોઈ ઈંદ હય

દોહો.

ભંવરા લોલી ફુલકા, કલી કલી રસ લે
કાંટા લાગા પ્રેમકા, ચયન ન લેનેદ

આવ પીયા તુ નયનમેં, પલક ઢાંક તોહે હું
ના મયેં દેખું આરકો, ના તોહે દેખન હું

સંજ ભઈ, દીયો જલો, પીયુ ન આએ પાસ
નયેંનનસે નદીયાં બહીં, મોરી કુખન લાગી આસ

સાજનકો પતીયાં લીખું, ભરભર લીખું સલામ
જ દીનસે પીયા બીછડે, મોરે નયનન નીંદ હરામ

સાજન વા દીન કોનસે, તુમે હમસે લાગી પ્રીત
અખ દુખદે ન્યારે ભએ, કોન ગાંવકી રીત

પીતમ યે મત જાનીયો, તુમ બીછડે મોહે ચયન
જયસે બનકી લાકડી, મયેં સીલગત હું દીન રયન

અરે પપૈયા આવરે, આધી સ્યન ના કુક
હોલે હોલે સીલગતથી સો તેં ડારી કયું કુક

લકડી જલ કોયલા ભએ, કોયલા જલ ભએ રાખ
મયેં પાપીન અયસી જલી, ન કોયલા ભઈ ન રાખ

તન સુક લકડી ભઈ, રંગે ભઈ સખ તાર
રોમ જોમ ધુન રમ રહે, બાજત નામ તોહાર

નદી કીનારે ધુવાં ઉઠે, મયેં જાનું કજુ હોય
જ કારન બયરાગ લીયો, વહી ન જલો હોય

સજન સકારે જાએંગે, નયન મરેંગે રોય
ખીદના અયસી રચનકો, લોર કભુ ના હોય

કાગા સખ તન ખાઇયો, ચુન ચુન ખાઇયો માસ
દો નયનાં મત ખાઇયો, પીયા મીલનકી આસ

કાગા નયન નીકાસ હું, પીયુ પાસ લીજો જાય
આગે દરસ દીખાયકે, પાછે લીજો ખાય

નયના તુમ સખસે જુરે, તુમસે જુરા ન કોય
આપહી પ્રીત લગાયકે, આપહી બયકે રોય

પંખ નહીં ખીન પંખ હું, કીસ બુધ ઉડકર જાઉં
દરસ ખ્યારે શામકે, મયેં ખીનપર કયસે પાઉં

હાથ છુડાએ જાતહો, નીખલ જાનકે મોહો
હીદસે જખ જાવગે, મરદ ધીતુંગી તોહો

કાગજ હો તો ખાંચહું, કરમ ન ખાંચો જાય
તીનકા હોતો તોડહું, પ્રીત ન તોડી જાય

બોતેર કુખકી માં દર્ધ, મોતી કર ના લાગ
સાગરકો કયા દોષદું, લીજખો મોરે લાગ

ઈતસે અંધા આય હય, ઉતસે અંધા જાય
અંધેસે અંધા મીલા, કોન રાહ દીખાય

જો મયેં અયસા જાનતી પ્રીત કીયે દુઃખ હોય
નગર ઢંઢેરો પીરતી, પ્રીત ન કરીયો કોય

પત્તા દુરા ડાલસે, પવન લે ચલે ઉડાય
અખકે ખીછડે કખ મીલેંગે, દુર પડેંગે જાય

ડાલી ઉપર સજ રહી હય, બાહર ખડી હય ખરાત
ચારોં પાએ ઉઠ ચલેંગે, કોઈ ન આવે સાથ

પરદેસીકી ખીતકો, સખકો મન લલચાય
ઈતની વામે ખોટ હય, રહે ન સંધ લેજાય

કલીયાં મનમેં સોંચત હયેં, જખ કુલ કોઇ કુમલાવત હય
જ દીન વાકો ખીત ગયો હય વા દીન હમકો આવત હય

આ દધ કયસી લઈ, અન ચાહતકે સંધ
દીપકકે મન લાવે નહીં ઓર જલ જલ મરે પતંગ

આ દધ અયસી લઈ. ઈન ચાહતકે સંધ
આગે તો દીપક જલે ઓર પાછે જલે પતંગ

ઈલાહી તુજકો સખ કુદરત હય, બુલબુલકો મીલા ગુલસે
જે કુમરી હય, નસીબ ડિસકોલી વસ્તે સરવે બુસ્તાં હો
ન પરવાના લી અપની શમ્શરે હરગીઝ બુદા હોવે
ચકોરોંકુલી હર સુરતસે કુખે માહે તાખાં હો
યે જુસ્દમ મીલ ચુકેં સખ તાલેખો મતલુખ આપસમેં
શીર ઈન સખકે તસદુકમેં મુજેલી વસ્તે જનાં હો

